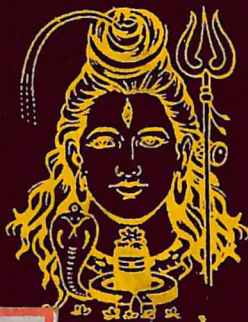

தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு

A. No. 18178

Q : 23

தொகுப்பும்
விளக்க உரையும்
கேஆர். சுந்தரம்

தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு

தொகுப்பும்
விளக்க உரையும்

கே.ஆர்.சுந்தரம்

(ஆசிரியர். திருவாசகத் தெள்ளமுது. மாத இதழ்)

திருவாசகத் தெள்ளமுது

“சீடி” 43, அலமேலுநகர்

தபால் தந்தி நகர், மதுரை - 625017

தொலை பேசி: 0452 - 2649005

ஆறுபதிப்புகள் : 15,000 பிரதிகள்
ஏழாம் பதிப்பு : ஜூன் 2014 (1500 பிரதிகள்)
உரிமை : பதிப்பகத்தாருக்கு

நீதி உதவி பெற்ற

சலுகை விலை : ரூ. 48/-

அச்சிட்போர் : ஸ்ரீபிரிண்டர்ஸ், மதுரை-1

பதிப்புரை

தமிழர் தம் இல்லந்தொறும் திருவாசக நூல் இருக்க வேண்டும் என்ற பெரு விருப்போடும், திருவாசகம் படிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை பன்மடங்கு உயர வேண்டும் என்ற இலக்குடனும் ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திருவாசகம் தொடர்பான நூல்களைச் சலுகை விலையில் வெளியிட்டு வழங்கும் பணியினைத் தொடங்கினோம். திருவாசகம் மூலமும் உரையும் பெரிய பதிப்பு. கையடக்கப் பதிப்பு, சிவபுராண விளக்கவுரை, திருச்சதக விளக்கவுரை, தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு எனப் பல நூல்களை வெளியிட்டு வழங்குகின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றோம். எங்களது முயற்சிகளுக்கெல்லாம் துணையாக நின்று திருவருள் பா-த்த தில்லைக் கூத்தன் திருவடிகளைச் சிந்தித்து வணங்குகின்றோம்.

இந்நிலையில் “தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு” நூல் ஏழாம் பதிப்புக் காண்பது எங்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும் மன நிறைவையும் தருகிறது. இந் நூலுக்குப் பெருமளவில் ஆதரவு தந்து உதவிய சைவத் தமிழ் உலகத்துக்கு நன்றி கூறுகிறோம்.

சென்ற ஆறு பதிப்புகளுக்கும் உதவியது போல் இப்பதிப்பிற்கும் பொருள் உதவியருளிய சென்னை விசாலாட்சி-பழனியப்பன் அறக்கட்டளையினருக்கு எங்களது நன்றியையும் கடப்பாட்டையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இந்த ஏழாம் பதிப்பு நூலும் சலுகை விலைக்கே வழங்கப்படுகிறது என்பதையும் நினைவூட்ட விழைகின்றோம். எப்போதும் போல் சைவப் பெருமக்கள் இந் நூலை ஏற்றுப் போற்றி நல்வாழ்வு பெற வேண்டுகிறோம்.

இப்பணி எம்மை ஆட்படுத்தி உய்யக் கொண்டருளும் ஆடல்வல்லானின் திருவடிகள் போற்றி
மாணிக்கவாசகர் மலர்த்தாள் போற்றி

பதிப்பகத்தார்

காணிக்கை

சொல்லழகும் பொருள் அழகும்
கொண்ட தனது
தெள்ளு தமிழ்த் தாலாட்டுப் பாடல்களால்
பள்ளி செல்லும் வயதிலேயே
என் உள்ளத்தில்
தமிழ் உணர்வை ஊட்டிய
எனது அன்னையாரின் நினைவிற்கு
இந்நூலைக் காணிக்கை ஆக்குகிறேன்.

கே.ஆர். சுந்தரம்

இப்பதிப்புடன் சேர்த்து ஏழு பதிப்புகள்
வெளியிட்டுச் சலுகை விலையில் விற்பதற்கு
நிதி உதவி அருளியவர்கள்
திருவாளர்கள்
விசாலாட்சி பழனியப்பன் பெளண்டேஷன்
சென்னை-600 040.

தொகுத்தோன் உரை

செய்யவார் சடைத்தெய்வ சிகாமணி
பாதம் போற்றும் வாதவூர் அன்ப
பாவெனப் படுவது உன்பாட்டு
பூவெனப்படுவது பொறிவாழ் பூவே

என்று சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருவாசகத்தைப் போற்றுவார். அறிவால் சிவனேயான மாணிக்கவாசகப் பெருமான் அருளிச் செய்த திருவாசகப் பனுவல் இன்று நாடெங்கும் பெருமளவில் ஒதப்பெறுகிறது. இவ்வினிய சூழ-ல் திருவாசக நூலுக்கு என்னால் இயன்ற விளக்கவுரைகள் சிலவற்றை எழுதி வெளியிடுகின்ற வாய்ப்பினை நான் பெற்றது, கொன்றைவார் சடையான் கூத்தப்பிரானது திருவருளே என்று எண்ணி அவனது திருவடிகளைப் போற்றுகின்றேன்.

எங்களது பதிப்புகளில் ஒன்றான “தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு” நூல் இன்று ஏழாம் பதிப்புக் காண்கிறது. இந்நூ-ன் பதினைந்தாயிரம் படிகள் சலுகை விலையில் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அந்தப் பெருமைக்கும் புகழுக்கும் உரியவர்கள் சென்னை விசாலாட்சி-பழனியப்பன் அறக்கட்டளையினரே. இப்பணியில் எம்மைச் செலுத்தி, ஊக்குவித்து பொருளுதவியும் செய்த அறக்கட்டளையின் காப்பாளரும், சென்னை ஆன்மீக வட்டத்தின்

தலைவருமான அறநெறிச் செல்வர் திருமிகு. இராமநாதன் பழனியப்பன் அவர்களையும் அவர்களது துணைவியார் திருமதி விசாலாட்சி பழனியப்பன் அவர்களையும் இங்கு நெஞ்சார நினைந்து உளமாரப் போற்றுகிறேன். அவர்களது அறப்பணிகள் வழி வழி சிறக்கத் தில்லை அம்பலவனின் திருவடிகளைச் சிந்தித்து வணங்குகிறேன்.

இந்நூலை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த ஸ்ரீபிரிண்டர்ஸ் உரிமையாளர் நண்பர் சத்தீஷ் அவர்களுக்கு என் மனங்கனிந்த நன்றி. எப்போதும் போல் எனது நூற்பணியில் உடன் நின்றும். ஒப்பு நோக்கியும். உள்ளத் தளர்ச்சி ஏற்படும் போது ஊக்கமளித்தும் உதவி செய்த எனது துணைவியார் திருமதி விஜயலெட்சுமி அவர்களுக்கு என் நன்றி.

எனக்கு உடல் நலமும், மனநலமும் தந்து என்னை இப்பணி செய்யப் பணித்து, செவ்வனே முடிக்கத் திருவருள் புரிந்த தில்லை மன்றுள் ஆடிய திருவடிகளைப் போற்றி அமைகிறேன்.

ஜூன் 2014

மதுரை

கே.ஆர்.சுந்தரம்

செல்வார்வாழ் தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
செல்வன் கழல்ஏத்தும் செல்வம் செல்வமே

திருவாசகச் சிறப்பு

**தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே-எல்லை
மருவாநெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்.**

திருவாசகம்
சீவபுராணம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

சிவனது அநாதி முறைமையான பழமை

கலிவெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான்தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணி தன் தாள் வாழ்க
ஆகமம் ஆகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க 5

வேகம் கொடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்-தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன் - தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன் கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க 10

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடி போற்றி
 தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
 சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடி போற்றி 15

ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி
 சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் - தன்னை
 முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன் யான் 20

கண்-நுதலான் தன் கருணைக் கண்காட்ட வந்த எய்தி
 எண்ணுதற்கு எட்டா எழில் ஆர்கழல் இறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கு ஓளியாய்
 எண் இறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெரும் சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகமாறு ஒன்று அறியேன் 25

புல் ஆகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரம் ஆகிப்
 பல் விருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பு ஆகிக்
 கல்லாய் மனிதராய் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல் அசுரர் ஆகி முனிவராய் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர-சங்கமத்துள் 30

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்அடிகள் கண்டு இன்றுவீடு உற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரம் ஆய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஒங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே 35

வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம் விமலா
 பொய் ஆயின எல்லாம் போய் அகல வந்துஅருளி
 மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே 40

ஆக்கம் அளவுஇறுதி இல்லாய் அனைத்து உலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்
 தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே 45

கறந்த பால் கன்னலொடு நெய் கலந்தால் போலச்
 சிறந்து அடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓர் ஐந்து உடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்துஇருந்தாய்எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை50

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம் பாவம் என்னும் அரும்கயிற்றால் கட்டி
 புறம்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
 மலம் சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிலை
 மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய 55

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பு ஆகிக் கசிந்து உள் உருகும்
 நலம் தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலம் தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயின் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் 60

தாயின் சிறந்த தயா ஆன தத்துவனே
 மாசு அற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேன்ஆர் அமுதே சிவபுரனே
 பாசம் ஆம் பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெட 65

பேராது நின்ற பெரும் கருணைப் பேர் ஆறே
 ஆரா அமுதே அளவு இலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கி என் ஆர்உயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே 70

அன்பருக்கு அன்பனையாவையும் ஆய் அல்லையும் ஆம்
 சோதியனே துன் இருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுஆகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆட் கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம்கருத்தின்

75

நோக்கு அரியநோக்கே நுணுக்கு அரிய நுண் உணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம்காவலனே காண்பு அரிய பேர் ஒளியே
 ஆற்று இன்பவெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்

80

மாற்றம் ஆம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தையுள்
 ஊற்று ஆன உண் ஆர் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்கு உடம்பின் உள்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம்ஐயா அரனேஓ என்று என்று

85

போற்றிப் புகழ்ந்து இருந்து பொய்கெட்டு மெய்ஆணார்
 மீட்டு இங்கு வந்து வினைப் பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டு அழிக்க வல்லானே
 நள்இருளில் நட்டம் பயின்று ஆடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே 90

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடிக் கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து 95

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐனவரி-1

வான் ஆகி மண் ஆகி
வளி ஆகி ஒளி ஆகி
ஊன் ஆகி உயிர் ஆகி
உண்மையும் ஆய்இன்மையும் ஆய்க்
கோன் ஆகி யான் எனது என்று
அவர் அவரைக் கூத்தாட்டு
வான் ஆகி நின்றாயை
என் சொல்- வாழ்த்துவனே!

எம்பெருமானே, விண், மண், காற்று, நீர், நெருப்பு என்னும் ஐம்பெரும் பூதங்களும் ஆனவன் நீ. உடலும் உயிரும் ஆனவனும் நீ. தோன்றும் பொருளாகவும் தோன்றாப் பொருளாகவும் துலங்குபவனும் நீயே. பல்வகைப் பட்ட உயிர்களையும், யான் செய்தேன், என்னுடையது என்று புல்லறிவால் மயங்கிக் கூத்தாடும்படி அவற்றை இயக்குபவனும் நீயே. உன் பெருமையை நான் என்ன சொல்-ப் புகழ்வேன். இறையே காத்தருள்க.

ஐனவரி-2

எம்பிரான் போற்றி வானத்து
 அவர் அவர் ஏறு போற்றி
 கொம்பர் ஆர் மருங்குல் மங்கை
 கூறவெள் நீற போற்றி
 செம்பிரான் போற்றி தில்லைத்
 திருச்சிற்றம் பலவ போற்றி
 உம்பரா போற்றி என்னை
 ஆளுடை ஒருவ போற்றி

எமை ஆளும் அண்ணலே வணக்கம்.
 விண்ணுலோர்க்கு வளம் தந்து அருளும் வேந்தனே
 வணக்கம். மங்கை உமையவளை ஒரு கூறாகக் கொண்ட
 மாப்பெருங் கருணையனே, வெண்ணீறு
 அணிந்தவனே, வீடுடையானே, செஞ்சுடரே, தில்லை
 அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற ஆனந்தக் கூத்தனே, உயர்தனிப்
 பரம்பொருளே உன்னை வணங்குகிறேன். எனை
 அடிமை கொண்டு ஆளுகின்ற ஒப்பற்ற தெய்வமே
 உன்னை வணங்குகிறேன்.

ஜனவரி-3

ஓயாதே உள்குவார் உள்இருக்கும் உள்ளானைச்
 சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
 மேயானை வேதியனை மாது இருக்கும் பாதியனை
 நாய்ஆன நம்தம்மை ஆள்கொண்ட நாயகனைத்
 தாயான தத்துவனைத் தானே உலகு ஏழும்
 ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதும் காண் அம்மானாய்.

இடையறாது நினைப்பவரது மனத்திலே
 நீங்காது நிற்பவனை, நினையாதவர்க்கு நெடுந்
 தொலைவில் உள்ளவனை, அறவோனை,
 திருப்பெருந்துறை நாயகனை, மாதொருபாகனை,
 நாயனைய நம்மை ஆண்டு கொண்ட வள்ளலை,
 தாய்மையின் தத்துவமாக விளங்குகின்றவனை, ஏழு
 உலகங்களையும் தன் இன்னருளால் ஆள்பவனை நாம்
 வாயாரப் பாடி வணங்குவோம்.

ஐனவரி—4

போற்றி ஓம் நமச்சிவாய
புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றி ஓம் நமச்சிவாய
புகல் இடம் பிறிது ஒன்று இல்லை
போற்றி ஓம் நமச்சிவாய
புறம் எனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றி ஓம் நமச்சிவாய
சய சய போற்றி போற்றி

நமச்சிவாய என்னும் ஆதி மந்திரத்தின் வடிவானவனே உன்னைப் போற்றுகிறேன். பாம்பணிந்த பரமனே, உலக வாழ்வில் நான் திகைப்புற்று நிற்கிறேன். காத்தருள வேண்டும். நின்னை ஒழிய வேறு புக-டம் எனக்கு இல்லை. ஓம் நமச்சிவாய போற்றி. ஐயனே, அடியவனைப் புறக்கணித்து விடாதே. உன் நாமம் பயில்கின்ற என்னைக் காத்தருள வேண்டும். ஓங்குக நின் வெற்றி. உன்னை வணங்குகிறேன்.

ஐனவரி-5

மருவு இனிய மலர்ப் பாதம்
மனத்தில் வளர்ந்து உள் உருகத்
தெருவு தொறும் மிக அலறிச்
சிவபெருமான் என்று ஏத்திப்
பருகிய நிற்பரம் கருணைத்
தடம் கட-ல் படிவாமாறு
அருள் எனக்கு இங்கு
இடைமருதே இடம்கொண்ட அம்மானே.

திருவிடைமருதூரில் கோவில் கொண்டிருக்கும்
எம் அண்ணலே, மருவுதற்கு இனிய மலர் போன்ற
உனது திருவடிகள் எனது உள்ளத்தில் தோய்ந்து எனது
நெஞ்சு உருகவும், நான் தெருவெல்லாம் உனது
பெருமைகளைப் பாடி வழிபட்டு உனது பேரருளைப்
பருகவும், உனது கருணை எனும் பெருங்கட-ல்
மூழ்கித் திளைக்கவும் எனக்கு நீ அருள் செய்க.

ஐனவரி-6

அரும் தவர்க்கு அருளும் ஆதி வாழ்க
அச்சம் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
நிச்சலும் ஈர்த்து ஆட்கொள்வோன் வாழ்க
சூழ் இரும் துன்பம் துடைப்போன் வாழ்க
எய்தினர்க்கு ஆர் அமுது அளிப்போன் வாழ்க
கூர்இருள் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
பேர் அமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
ஏதிலர்க்கு ஏதில் எம் இறைவன் வாழ்க

நல் தவம் செய்வோர்க்கு அருள் சுரக்கின்ற ஆதிப்
பொருள் வாழ்க. உயிர்களின் அச்சத்தைப் போக்கி
அணைத்துக் கொள்ளும் காவலன் வாழ்க. உயிர்களைச்
சூழ்ந்திருக்கும் துன்பங்களைத் துடைப்பவனும், தன்னை
அண்டினவர்களுக்கு அமுதத்தைத் தருபவனுமாகிய
அன்புக் கடல் வாழ்க. நள்ளிருளில் நடம் புரியும் நாதன்
வாழ்க. உமையவளின் நாயகன் வாழ்க. அந்நியர்க்கு
அந்நியமாய் இருப்பவனும், தனக்கு
ஆட்பட்டவர்களுக்குச் சேம நிதியாக உள்ளவனு மாகிய
பெருமான் வாழ்க.

ஜனவரி-7

மறுத்தனன் யான் உன் அருள்
 அறியாமையின் என்மணியே
 வெறுத்து எனை நீ விட்டிடுதி கண்டாய்
 வினையின் தொகுதி
 ஒறுத்து எனை ஆண்டுகொள் உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசே
 பொறுப்பர் அன்றே பெரியோர்
 சிறு நாங்கள் தம் பொய்யினையே.

பெறுவதற்கு அரிய மாணிக்கமே, உனது பெருமையறியாது, என் அறியாமையால், திருவருளை நான் புறக்கணித்து விட்டேன். அதுவும் எனது வினைப்பயனால் விளைந்ததுவே என்பதை நீ அறிவாய். ஆதலால் என்னை வெறுத்து ஒதுக்கிவிடாதே. சிறியோர் பிழையைப் பெரியோர் பொறுப்பது இயல்பு அல்லவா? உத்தர கோச மங்கைக்கு அரசே, என் வினைகளை யெல்லாம் நீக்கி என்னை ஆண்டுகொள்ள வேண்டும்.

ஐனவரி—8

தீர்ந்த அன்பு ஆய அன்பர்க்கு
அவரினும் அன்ப போற்றி
பேர்ந்தும் என்பொய்ம்மை ஆட்கொண்டு
அருளிடும் பெருமை போற்றி
வார்ந்த நஞ்சு அயின்று வானோர்க்கு
அமுதம் ஈ வள்ளல் போற்றி
ஆர்ந்த நிற்பாதம் நாயேற்கு
அருளிட வேண்டும் போற்றி

உன்மீது பேரன்பு கொண்டிருக்கும் உனது
அடியவர்கள் மீது அவர்களை விட அதிகம் அன்பு
வைத்துள்ள அன்புக்கரசே! எனது உலகியல்
சிந்தையைக் களைந்து சிவபோதத்தைத் தந்த பெருமை
உடையவனே. பொங்கி வந்த நஞ்சை நீ ஏற்று,
விண்ணவர்க்கு அமுதம் ஈந்த வள்ளலே, நான் உன்னை
மீண்டும் மீண்டும் வணங்குகிறேன். அடியவனுக்கு
உனது செங்கமலப் பாதம் தந்தருளவேண்டும்.

ஜனவரி-9

தேவ தேவன் மெய்ச்சேவகன்
தென்பெருந்துறை நாயகன்
மூவராலும் அறி ஒணா
முதல் ஆய ஆனந்தம் மூர்த்தியான்
யாவர் ஆயினும் அன்பர் அன்றி
அறி ஒணா மலர்ச் சோதியான்
தூய மா மலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
சென்னி மன்னிச் சுடருமே.

விண்ணவர் தலைவன், மெய்யான வீரன்,
மூவராலும் அறியப்படாத முதல்வன், பேரின்ப
வடிவினன். பெருந்துறைப் பேராளன். தூய அன்பு
கொண்ட அன்பர் தவிரப் பிற எவராலும் அறிய
முடியாத பூவொளி மேனியன் அவன். தாமரை மலர்
போன்ற அவனது திருவடிகளில் நமது தலை சாய்த்து
வணங்கி வாழ்த்துவோம். வளம் பெறுவோம்.

ஜனவரி—10

கற்று அறியேன் கலை ஞானம்
 கசிந்து உருகேன் ஆயிடினும்
 மற்று அறியேன் பிற தெய்வம்
 வாக்கு இயலால் வார் கழல் வந்து
 உற்று இறுமாந்து இருந்தேன்
 எம்பெருமானே அடியேற்குப்
 பொன் தவிசு நாய்க்கு இடுமாறு
 அன்றே நின் பொன் அருளே.

பரம்பொருளே, கல்வி அறிவோ கலை
 ஞானமோ இல்லாத நான் கல்மனம் உடையவன்.
 ஆயினும் உன்னையன்றி வேறு தெய்வத்தை நான்
 அறியேன். உனது திருவார்த்தையால் உன் திருவடிகளை
 வணங்குகின்ற பேறு பெற்றேன் என எண்ணி
 இறுமாப்பு அடைந்தேன். தகுதி எதுவும் இல்லாத
 எனக்கு உன் திருவருளைத் தந்தது நாய்க்கு இருக்கை
 தந்ததுபோல் அல்லவோ. அதனை எண்ணி
 வணங்குகிறேன் இறையே!

ஜனவரி—11

விண் ஆளும் தேவர்க்கும் மேல் ஆய வேதியனை
 மண் ஆளும் மன்னவர்க்கும் மாண்பு ஆகி நின்றானைத்
 தண் ஆர் தமிழ் அளிக்கும் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
 பெண் ஆளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையில்
 கண் ஆர் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
 அண்ணாமலையானைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய்.

விண்ணவர்களுக்கெல்லாம் மேலான அறிவு
 நூல் ஆசானை, மண்ணுலகை ஆளுகின்ற
 வேந்தர்களுக் கெல்லாம் எடுத்துக் காட்டாக விளங்கும்
 மகாதேவனை, சங்கம் வைத்துத் தமிழ் காத்த
 தகைசார்ந்த பாண்டியன் ஆனவனை, மங்கை
 உமையவளின் பாகனை, யாம் விரும்புகின்ற
 திருப்பெருந்துறையிலே பெருமை மிக்க
 திருவடிகளைக் காண்பித்தருளி நாயனைய என்னை
 அடிமையாகக் கொண்ட திருவண்ணாமலை
 அண்ணலை நாம் பாடிப் பணிவோமாக.

ஜனவரி-12

கூறும் நாவே முதல் ஆகக்
 கூறும் கரணம் எல்லாம் நீ
 தேறும் வகை நீ திகைப்பும் நீ
 தீமை நன்மை முழுதும் நீ
 வேறு ஓர் பரிசு இங்கு ஒன்று இல்லை
 மெய்ம்மை உன்னை விரித்து உரைக்கில்
 தேறும் வகை என் சிவலோகா
 திகைத்தால் தேற்ற வேண்டாவோ.

சிவலோக நாயகனே, நாக்கு முதலாகப்
 பேசப்படும் புறக்கருவிகள் எல்லாம் நீயே. நன்மையும்
 தீமையும் நீயே. அனைத்தும் நீயே (ஒன்றாயும்
 வேறாயும், உடனாயும் நிற்கும் தன்மை) என்னும்
 தெளிவைப் பெறாமல் நிற்கும் என்னைத் தேற்றியருள்க.
 மாயை எனும் திரை நீக்கி நின் திருவருளைக்
 காணுமாறு அருள்க. என் திகைப்பை நீக்கித் தெளிவை
 அருள்தல் உன் கடன் அல்லவோ. உன் அருளை எதிர்
 நோக்கி நிற்கும் இந்த அடியவனைக் காத்தருள்வாய்.

ஜனவரி—13

பத்திமையும் பரிசும் இலாப்
 பசு பாசம் அறுத்தருளிப்
 பித்தன் இவன் என என்னை
 ஆக்குவித்துப் பேராமே
 சித்தம் எனும் திண் கயிற்றால்
 திருப்பாதம் கட்டுவித்த
 வித்தகனார் விளையாடல்
 விளங்கு தில்லை கண்டேனே.

எனது பசுத் தன்மையையும், பாசத்தையும்
 நீக்கியருளி, அன்பும், பண்பும் இல்லாத பித்தன் இவன்
 என்று என்னை உலகினர் கூறும்படி செய்வித்து,
 அவனது திருவடியை விட்டு நான் விலகிப்
 போகாதவாறு நினைவு என்னும் வ-ய கயிற்றினால்
 என்னைத் தன் திருவடியோடு சேர்த்துப் பிணைத்த
 ஆனந்தக் கூத்தனின் திரு விளையாடலைத் தில்லைத்
 திருச்சபையில் கண்டு களிப்படைந்தேன்.

ஜனவரி—14

அருள் உடைச் சுடரே அளிந்தது ஓர் கனியே
 பெரும் திறல் அரும் தவர்க்கு அரசே
 பொருள் உடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
 போகமே யோகத்தின் பொ-வே
 தெருள் இடத்து அடியார் சிந்தையுள் புகுந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இருள் இடத்து உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

கருணை ஒளி வீசும் சுடரொளியே, கனிந்த
 நல்ல பழம் ஒத்தவனே, பேராற்றல் கொண்ட
 அருந்தவத்தினர்க்கு அரசே, மெய்ப்பொருள் விளக்கும்
 மெய்ஞ்ஞான நூல் அனையவனே, புகழ்தலைக் கடந்த
 சிவ பரம்பொருளே, யோகத்தார் பெரும்பேறே, தெளிந்த
 அடியாரிடத்துத் தங்கிய அருட் செல்வமே, அறியாமை
 நிறைந்த இவ்வுலகத்தே உன்னை உறுதியாகப்
 பற்றினேன். இனி நீ எழுந்தருள்வது எங்கே? எமை
 ஆண்டருள்க இறையே!

ஜனவரி-15

சோதியே சுடரே சூழ் ஒளி விளக்கே
 சுரி குழல் பணை முலை மடந்தை
 பாதியே பரனே பால்கொள் வெள் நீற்றாய்
 பங்கயத்து அயனும் மால் அறியா
 நீதியே செல்வத் திருப்பெருந்துறையில்
 நிறை மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
 ஆதியே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே.

ஒளி வடிவானவனே, ஞாயிறு, திங்கள் என்னும்
 இரு சுடரானவனே, தன்னொளியுடைய
 விண்மீன்களாம் விளக்குகளானவனே, உமையவளின்
 திருமேனியில் பாதியைக் கொண்டவனே, பரமனே,
 பால் ஒக்கும் திருநீற்றை அணிந்தவனே, நான்முகனும்
 திருமாலும் அறியாத நீதி வடிவானவனே, சிறப்புமிகு
 திருப்பெருந்துறையின்கண் மலர் நிறைந்த குருந்த
 மரத்தடியின் கீழ் வீற்றிருந்த பெருமானே, அடியவன்
 உனை விரும்பியழைத்தால் அஞ்சாதே என்று
 உரைத்தருள்வாய்

ஐனவரி—16

பெரும் பெருமான் என் பிறவியை
வேர் அறுத்துப் பெரும் பிச்சுத்
தரும் பெருமான் சதுரப் பெருமான்
என் மனத்தின் உள்ளே
வரும்பெருமான் மலரோன்
நெடுமால் அறியாமல் நின்ற
அரும் பெருமான் உடையாய்
அடியேன் உன் அடைக்கலமே.

வானவர் தலைவனே, என் பிறவியை
வேரறுத்து, அருட்பித்தினை உண்டாக்குகின்ற
பெருந்திறலுடைய பெருமானே, என் சித்தத்துள் குடி
கொண்ட சிவ குருவே, பிரமனும் திருமாலும் தேடி
அலைந்தும் காணாதற்கு எட்டாத பரம்பொருளே,
என்னை உடையவனே, அடியேன் உனது அடைக்கலம்.
ஐயனே காத்தருள்க.

ஐனவரி-17

நண்ணிப் பெருந்துறையை நம் இடர்கள் போய் அகல
எண்ணி எழு கோகழிக்கு அரசைப் - பண்ணின்
மொழியாளோடு உத்தரகோச மங்கை மன்னிக்
கழியாது இருந்தவனைக் காண்.

சீர்மிகுந்த திருவாவடுதுறைக்கு (கோகழி)
அரசனை, பண் போன்ற மொழியுடைய
பெருமாட்டியுடன் உத்தரகோசமங்கையை விட்டு
நீங்காதிருக்கும் பெருமானை, நெஞ்சமே நீ அங்கெல்லாம்
சென்று காண வேண்டுமென்பதில்லை. நம் வினைகள்
நம்மை விட்டு நீங்க வேண்டுமெனில்
திருப்பெருந்துறைக்குச் சென்று அவனைக் கண்டு
வணங்குவாயாக! வணங்கி வளம் பெருக வாழ்த்துவோம்.

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

ஜனவரி-18

பரந்து பல் ஆய்மலர் இட்டு
முட்டாது அடியே இறைஞ்சி
இரந்த எல்லாம் எமக்கே பெறலாம்
என்னும் அன்பர் உள்ளம்
கரந்து நில்லாக் கள்வனே நின் தன்
வார் கழற்கு அன்பு எனக்கு
நிரந்தரமாய் அருளாய் நின்னை
ஏத்த முழுவதுமே.

நந்தவனங்கள் பலவற்றிற்கும் சென்று
பழுதில்லாத பல்வகை மலர்கள் கொய்து நின்
திருவடியில் சார்த்தி நின்னை வணங்கி வாழ்த்தி உன்
அருளால் தாம் விரும்பிய யாவும் கிடைக்கும் என்ற
உறுதிப்பாட்டோடு இருக்கின்ற அன்பர்கள்
உள்ளத்தில் நீ ஒளிக்காமல் வெளிப்பட்டருள்கிறாய்.
மற்றவர்கள் நெஞ்சில் மறைந்து நிற்கின்றாய்.
மாயமுடையவனே, உன்னை வாழ்த்தி வழிபடுகின்ற
பத்திமையை இடைவிடாது செய்யக் கூடிய வரத்தினை
எனக்கருள்வாயாக.

திரு: பாடல்: 10

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

ஜனவரி—19

என்னை அப்பா அஞ்சல் என்பவர் இன்றி
நின்று எய்த்து அலைந்தேன்
மின்னை ஒப்பாய் விட்டிடுதி கண்டாய்
உவமிக்கின் மெய்யே
உன்னை ஒப்பாய் மன்னும் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
அன்னை ஒப்பாய் எனக்கு அத்தன் ஒப்பாய்
என் அரும்பொருளே.

உத்தரகோசமங்கை ஆள்பவனே, என்னைக்
கண்டு இரங்கி 'அப்பா. நீ அஞ்சாதே' என்று
சொல்லுவார் யாருமன்றி நான் ஏங்கி இளைத்து
அலைந்தேன். எனக்குத் தாய் போன்றவனே, தந்தை
அனையவனே, அரும்பெரும் பொருளே, உனக்கு நீயே
நிகரானவன். மின்னலென ஒளிரும் மேனியனே உன்
உதவியை நாடி நிற்கும் என்னை விட்டு விடாதே.
காத்தருள்க.

ஜனவரி—20

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி

குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்

ஒவின தாரகை ஒளி ஒளி உதயத்து

ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு நமக்குத்

தேவ நல்செறி கழல் தாள்இணை காட்டாய்

திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே

யாவரும் அறிவு அரியாய் எமக்கு எளியாய்

எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே,
புள்ளினங்கள் கூவுகின்றன. சங்குகள் ஒக்கின்றன.
வானில் விண்மீன்கள் மறைந்தன. உதயச் சுடரொளி
தோன்றுகிறது. யாரும் அறிய முடியாதவனே,
எங்களுக்கு எளிய இறைவா! எம் தலைவா, பள்ளி
எழுந்தருள்வாயாக. எம்பால் விருப்பம் கொண்டு
வீரக்கழல் செறிந்த நின் திருவடிகளைக் காட்டி
அருள்க.

ஐனவரி-21

பூங்கமலத்து அயனொடு மால்
அறியாத நெறியானே
கோங்கு அலர் குவி முலையாள்
கூறா வெண் நீறு ஆடி
ஓங்கு எயில் சூழ் திருவாரூர்
உடையானே அடியேன் நின்
பூங்கமல்கள் அவை அல்லாது
எவை யாதும் புகழேனே.

தாமரை மலரில் தங்கும் நான்முகனும்,
திருமாலும் அறியாத ஞானநெறியால் அடையப்
படுகின்ற ஐயனே, கோங்கம் பூவையொத்த
தனங்களையுடைய உமையம்மையை ஒரு கூறு ஆகக்
கொண்டவனே, வெண்ணீறு பூசிய விடைப் பாகா,
திருவாரூரில் உறைகின்ற திருவருளே, உன்னுடைய
கமல் அணிந்த திருவடிகள் இரண்டையும் அல்லாது
வேறு எவற்றையும் அடியேன் ஒரு சிறிதும்
புகழமாட்டேன். உன்னையே வணங்கிப் போற்றுவேன்.

ஜனவரி-22

இன்பம் பெருக்கி இருள் அகற்றி எஞ்ஞான்றும்
துன்பம் தொடர்வு அறுத்துச் சோதி ஆய் - அன்பு
அமைத்துச்

சீர்ஆர் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊர்ஆகக் கொண்டான் உவந்து.

எனது சிந்தையையே தான் உவந்து தங்கும்
ஊராகக் கொண்ட திருப்பெருந்துறை வள்ளல், எனது
துன்பத்தின் தொடர்ச்சியை அறுத்து, அறியாமை
இருளை நீக்கி, பேரின்பத்தைப் பெருக்கி, அன்பினை
உளதாக்கி என் உள்ளத்தில் அருள் ஒளியாய்
விளங்குகின்றான். அவனை நெஞ்சார வணங்குகிறேன்.

ஜனவரி-23

பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப்

பரிந்து நீ பாவினேன் உடைய
ஊனினை உருக்கி உள் ஒளி பெருக்கி

உலப்பு இலா ஆனந்தம் ஆய
தேனினைச் சொரிந்து புறம் புறம் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே

யான் உனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

எம்பெருமானே, என்னைக் காக்கும்
பொருட்டுப் பெற்ற தாயினும் மேலாக அன்பு காட்டி
என்னை விட்டுப் பிரியாது இருந்து, வற்றாத
இன்பத்தைப் பொழிந்து, போகுமிடமெல்லாம் என்
உடன் திரிந்த செல்வமே! குழந்தையிடம் பெற்றவள்
கொள்கின்ற பரிவினும் மேலான கருணையுடைய நீ,
என்னுடைய உடல் உணர்வை ஒடுக்கி, ஞானஒளியை
உள்ளத்தே வளர்த்து அழிவற்ற சிவானந்தப் பேற்றினைத்
தந்தாய். உன்னை நான் உறுதியாகப் பற்றினேன்.
காத்தருள்க.

ஜனவரி—24

தெங்கு உலவு சோலைத் திரு உத்தரகோசமங்கை
 தங்கு உலவு சோதித் தனி உருவம் வந்தருளி
 எங்கள் பிறப்பு அறுத்திட்டு எம் தரமும் ஆட்கொள்வான்
 பங்கு உலவு கோதையும் தானும் பணி கொண்ட
 கொங்கு உலவு கொன்றைச் சடையான் குணம் பரவிப்
 பொங்கு உலவு பூண் முலையீர் பொன் ஊசல் ஆடாமோ.

தென்னை மரங்கள் நிறைந்த சோலை சூழ்ந்த
 திருஉத்தரகோசமங்கைப் பதியில் ஒப்பற்ற ஒளி
 வடிவோடு எழுந்தருளி விளங்குகின்ற எங்கள் இறைவன்.
 எங்கள் பிறவியைத் தொலைத்து எம்போன்றவரையும்
 ஆட்கொள்ளும் மங்கையும் தானுமாகத் தோன்றி ஏவல்
 கொண்டருளிய, தேன் சிந்தும் கொன்றை மாலை
 அணிந்த சடை முடியுடைய சிவபெருமானது
 சிறப்புக்களைப் பாடிப் பரவி ஊஞ்சலாடுவோம்.

ஐனவரி—25

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்ற உன்சீர் அடியோம்
 உன் அடியார் தான் பணிவோம் ஆங்கு அவர்க்கே பாங்கு ஆவோம்
 அன்னவரே எம்கணவர் ஆவார் அவர் உகந்து
 சொன்னபரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்னவகையே எமக்கு எங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோம் ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

பழமைக்குப் பழமையும், புதுமைக்குப் புதுமையுமான எங்கள் இறைவா! உன்னைத் தலைவனாகப் பெற்ற நாங்கள் உனது திருவடிக்கே உரிய வராவோம். உன் அடியார்களின் பாதங்களை வணங்குவோம். இறையடியார்களாகிய நாங்கள் இறையடிவர்களையே கணவராகப் பெறவேண்டும். அவர்களோடு எல்லா விதத்திலும் இணைந்து பணி செய்வோம். ஒத்த கருத்துடையவர்களோடு இணைந்து வாழும் வாழ்க்கையை எங்களுக்குத் தந்தருள்க. குறைவிலா நிறைவே அருள் செய்க.

ஜனவரி-26

தந்தது உன் தன்னைக் கொண்டது என் தன்னை
 சங்கரா ஆர் கொலோ சதுரர்
 அந்தம் ஒன்று இல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
 யாது நீ பெற்றது ஒன்று என்பால்
 சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம் பெருமான்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
 எந்தையே ஈசா உடல்இடம் கொண்டாய்
 யான் இதற்கு இலன் ஓர் கைம்மாறே.

எனது உள்ளத்தையே நீ உறையும் கோயிலாகக்
 கொண்டருளிய எந்தன் இறைவா, திருப்பெருந்துறைப்
 பெருமானே! உன்னை எனக்குத் தந்தாய். அதற்குப்
 பதிலாக என்னை நீ ஏற்றுக் கொண்டாய். சங்கரா,
 நம்மிருவரில் யார் கெட்டிக்காரர். உன்னையடைந்ததால்
 நான் முடிவிலாத இன்பம் பெற்றேன். என்னால் நீ
 பெற்றது என்ன? ஒன்றுமில்லையே. அப்பனே,
 ஆண்டவனே, எனது உட-ல் இடங் கொண்டவனே,
 உனது அருட் செய்கைக்கு நான் என்ன கைம்மாறு
 செய்யப் போகிறேன்.

ஜனவரி—27

ஈசனே என் எம்மானே

எந்தை பெருமான் என்பிறவி

நாசனே நான் யாதும் ஒன்று

அல்லாப் பொல்லா நாய் ஆன

நீசனேனை ஆண்டாய்க்கு

நினைக்கமாட்டேன் கண்டாயே

தேசனே அம்பலவனே

செய்வது ஒன்றும் அறியேனே.

இறைவனே, எனது தலைவா, என் அப்பனாகிய அருட்சுடரே, என் பிறப்பினை ஒழிப்பவனே. ஒன்றுக்கும் பயனற்று, உடல் உணர்வில் ஒன்றிக் கிடந்த நாயினேனைப் பரபோதம் அடையப் பெற்றவனாக்கினாய். அதன் பிறகாகிலும் நீ செய்த பேருதவியை நான் நினைந்திருக்க வேண்டும். நீசனாகிய நான் அதை நினைந்தேனில்லை. அம்பலவாணா, அறிவற்ற என்னை அறிவொளி காட்டி நீயே இயக்கியருள வேண்டும்.

ஜனவரி—28

வாழ்கின்றாய் வாழாத
நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு
ஆழ்கின்றாய் ஆழாமல்
காப்பானை ஏத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடு உனக்குச்
சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீ அவலம்
கடல் ஆய வெள்ளத்தே.

பேரின்ப வாழ்வு பெற்று வாழக் கருதாத
பேதை மனமே, நீ வீணே உலக வாழ்வில் பற்று வைத்து
வினையில் அகப்பட்டுத் துயரத்தில் அழுந்துகின்றாய்,
அவ்வாறு நீ அழுந்தாதவாறு காக்க வல்ல கடவுளை
நினைந்து வழிபடாமல். உனக்குக் கெடுதியையே
உண்டாக்கிக் கொள்ள எண்ணுகிறாய். உனக்குப்
பலமுறை எடுத்துச் சொல்-யும் நீ அதனைக் கேளாது
துன்பக் கடல் என்னும் பெருவெள்ளத்தில் வீழ்ந்து
அழிகின்றாய். என் செய்வது. எம்பெருமான் துணையை
நாடுக.

•

திரு: பாடல்: 24

ஐனவரி—29

நாயின் கடையாம் நாயேனை
 நயந்து நீயே ஆட்கொண்டாய்
 மாயப் பிறவி உன்வசமே
 வைத்திட்டு இருக்கும் அது அன்றி
 ஆயக் கடவேன் நானோ தான்
 என்னதோ இங்கு அதிகாரம்
 காயத்து இடுவாய் உன்னுடைய
 கழல்கீழ் வைப்பாய் கண் நுதலே.

நெற்றிக் கண் கொண்ட நீலகண்டனே,
 நாயினுங் கடைப்பட்ட அடியேனை விரும்பி ஆட்
 கொண்டவன் நீயே. அதனால் எனக்கு உயர்வு வந்தது.
 என் பிறவியை உன்பால் ஒப்படைத்தேன். இனி நீ
 என்னை எந்நிலையில் வைப்பினும் எனக்குச் சம்மதமே.
 ஆராய்ந்து பார்க்கும் உரிமை எனக்கில்லை. அதற்கான
 அதிகாரமும் எனக்கில்லை. எனக்கு மீண்டும் உடல்
 வாழ்க்கை தருவதோ அன்றி உன்னுடைய
 திருவடிப்பேறு அருள்வதோ உனது திருவுளப்பாங்கு.
 இந்தப் பக்குவ நிலையில் இருந்து அடியேன் என்றும்
 நீங்காது இருக்க அருள்புரிய வேண்டும் இறைவா.

ஐனவரி—30

நாடகத்தால் உன் அடியார்
 போல் நடித்து நான் நடுவே
 வீடு அகத்தே புகுந்திடுவான்
 மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
 ஆடகம் சீர் மணிக்குன்றே
 இடைஅறா அன்பு உனக்குள்ள
 ஊடுஅகத்தே நின்று உருகத்
 தந்தருள் எம் உடையானே.

என்னை உடையவனே, உனது அன்பர்கள்
 நடுவில், அன்பில்லாதவனான நான், அன்புடையவன்
 போல் வஞ்சனையாக நடந்து காட்டி, அவர்களோடு
 யானும் முத்திபேறு அடைய மிக அதிகமாகத்
 துரிதப்படுகின்றேன். பொன் நிறம் பொருந்திய
 மாணிக்க மலை போன்ற ஐயனே, உன்பால்
 எப்போதும் குறைவுறாத அன்பினால் என் நெஞ்சம்
 உருக உதவியருள்க.

ஐனவரி—31

பரவுவார் இமையோர்கள்
பாடுவன நால்வேதம்
குரவுவார் குழல் மடவாள்
கூறு உடையாள் ஒருபாகம்
விரவுவார் மெய் அன்பின்
அடியார்கள் மேன்மேல் உன்
அரவுவார் கழல் இணைகள்
காண்பாரோ அரியானே.

வானவர்கள் உன்னை வாழ்த்துகின்றனர்.
அறிவுக்கு முதலாகிய நான்மறைகளும் உன் புகழையே
ஒக்கின்றன. நறுமணம் பொருந்திய கூந்தலை யுடைய
உமையம்மை உன் இடப்பாகத்தே இடம்
கொண்டிருக்கிறாள். உண்மை அன்புடைய உனது
அடியவர்கள் தொகுப்புத் தொகுப்பாக உன்னை
வழிபடக் கூடுகின்றனர். யாரும் அறிதற்கு அரியவனே,
கழல்கள் ஒக்கின்ற உனது திருவடிகளை இவர்களில்
யார் தான் கண்டிருக்கின்றனர். ஐயனே, அருள் காட்சி
தந்தருள்க.

பிப்ரவரி—1

மாயனே மறி கடல் விடம் உண்ட

வானவா மணி கண்டத்து எம் அமுதே
 நாயினேன் உனை நினையவும் மாட்டேன்
 நமச்சிவாய என்று உன் அடி பணியாப்
 பேயன் ஆகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
 பிறை குலாம் சடைப் பிஞ்ஞகனேயோ
 சேயன் ஆகி நின்று அலறுவது அழகோ
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

மாயையின் தலைவனே, கட-ல் எழுந்த நஞ்சை அருந்தின தேவனே, நீலமணி போன்ற நஞ்சு தங்கிய திருக்கழுத்துடையவனே, எங்கள் அருமருந்தே, பிறை நிலவைச் சூடிய தலைக்கோலம் அணிந்தவனே, திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருந்த சிவபெருமானே, உன்னடியவனாகிய நான் தூரத்தே நின்று துயருற்றுக் கதறுவது சரியோ. நாயனைய நான் உன்னை எண்ணவும் மாட்டாத பேயனாகிலும் எனக்கு உனது சீர்மிகுந்த ஞான நெறியைக் காட்டியருள்வாய்.

பிப்ரவரி-2

வானம் நாடரும் அறி ஒணாத நீ
 மறையில் ஈறும் முன்தொடர் ஒணாத நீ
 ஏனை நாடரும் தெரி ஒணாத நீ
 என்னை இன்னிதாய் ஆண்டு கொண்டவா
 ஊனை நாடகம் ஆடுவித்தவா
 உருகி நான் உனைப் பருக வைத்தவா
 ஞானம் நாடகம் ஆடுவித்தவா
 நெய் வையகத்து உடைய விச்சையே.

விண்ணவரும் அறிதற்கு அரிய வித்தகனே,
 வேத உபநிடதங்களும் உன்னை விளக்கத் திறன்
 இல்லாதவையாயின. மண்ணவரும் உன்னை
 அறியமாட்டார். யாவர்க்கும் அரியவனாகிய நீ எனக்கு
 எளியன் ஆனாய். உனது கருணையால் என்னை
 ஆட்கொண்டாய். இவ்வுடலைத் தந்து உலக அரங்கில்
 என்னை நடமாட வைத்தவனே, பக்தியால் நான் உருகிப்
 பரவசம் அடைந்து நின் அருளில் திளைக்க வைத்தாய்.
 இவ்வடியேனை பாசத்தளைகளில் இருந்து நீக்கி உன்
 திருவடிப் பேறு அடைய அருள வேண்டும்.

பிப்ரவரி-3

பவன் எம்பிரான் பனி மாமதிக்
 கண்ணி விண்ணோர் பெருமான்
 சிவன் எம்பிரான் என்னை ஆண்டு
 கொண்டான் என் சிறுமை கண்டும்
 அவன் எம்பிரான் என்ன நான்
 அடியேன் என்ன இப்பரிசே
 புவன் எம்பிரான் தெரியும்
 பரிசு ஆவது இயம்புகவே.

எம் பெருமான், அனைத்தும் தோன்றுதற்கு
 இடமானவன். சிறப்புடைய திங்களைத் தலை மீது
 அணிந்த தேவர் தலைவன். அனைவரையும் காத்துப்
 புரந்தருபவன். இறுதியில் எல்லாவற்றையும்
 ஒடுக்குபவனாகிய தூயவன். அத்தகைய பெருமான்,
 சிற்றறிவும், சிறுசெயலும் உடைய எனது தன்மையை
 அறிந்தும் என்னை ஆட்கொண்டான். அவன் தானாகத்
 தோன்றிய சுயம்பு. நான் அவனது அடியான். இதுவே
 நான் அறிந்தமுறை. அதைப் போற்றி வணங்குவேன்.

பிப்ரவரி—4

பெற்றி பிறர்க்கு அரியபெம்மான் பெருந்துறையான்
 கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன் அடியார்
 குற்றங்கள் நீக்கிக் குணம்கொண்டு கோதாட்டிச்
 சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வு அறுப்பான் தொல்புகழே
 பற்றி இப்பாசத்தைப் பற்று அற நாம் பற்றுவான்
 பற்றியபேர் ஆனந்தம் பாடுதும்காண் அம்மானாய்.

அன்பர் அன்றிப் பிறரால் இன்ன தன்மையன்
 என்று அறிந்து கொள்ள முடியாதவன். திருப்பெருந்துறை
 உடையவன். வெற்றிக் குதிரைமேல் எழுந்தருளித்
 தன்னடியார்களது குறை களைந்து, குணங்களைப்
 பாராட்டிச் சீராட்டி ஏற்றுக் கொள்பவன். உயிரைச்
 சூழ்ந்து பற்றி நின்ற உறவு என்னும் பாசத்தை
 அறுப்பவன். அவனது பண்டைப் புகழினைப் பற்றிப்
 பிடித்து நம்மைப் பிணித்திருக்கும் வினைக் கட்டினை
 அறவே ஒழிப்போம். அதற்கு அப் பெருமானது பற்று
 ஒன்றே உற்ற உபாயமாதலால் அவன் புகழ்பாடுவோம்.

பிப்ரவரி—5

பண் ஆர்ந்த மொழி மங்கை பங்கா
 நின் ஆள் ஆனார்க்கு
 உண் ஆர்ந்த ஆர் அமுதே
 உடையானே அடியேனை
 மண் ஆர்ந்த பிறப்பு அறுத்திட்டு
 ஆள்வாய் நீ வா என்னக்
 கண் ஆர உய்ந்த ஆறு அன்றே
 உன் கழல் கண்டே.

பண் நிறைந்த சொல்லுடைய உமையம்மை பாகனே, உன் அடிமையானவர்கட்கு நுகர்வதற்கு ஏற்ற அமுதம் அனையவனே, முதல்வனே, மண்ணுலகிற பொருந்திய என் பிறவிசளைத் தொலைத்து அடியவனை ஆள்கின்றவனே, நீ என்னை வாவென்று அழைத்து, உன் திருவடிக் காட்சி தந்து இம் மண்ணிடைத் தோன்றிய என் பிறப்பை அறுத்துக் கொள்ள அருள் செய்தாய். உன்னை வணங்குகிறேன்.

பிப்ரவரி—6

எந்தை யாய் எம்பிரான் மற்றும் யாவார்க்கும்
 தந்தை தாய் தம்பிரான் தனக்கு அஃது இலான்
 முந்தி என்னுள் புகுந்தனன் யாவரும்
 சிந்தையாலும் அறிவு அரும் செல்வனே.

எனது அப்பனாயும், அன்னையாயுமிருக்கும்
 எம்பிரான் பிற எல்லோருக்குமே தாயும் தந்தையும்
 ஆவான். தலைவனும் ஆவான். தனக்குத் தாயும்
 தந்தையும் தலைவனும் இல்லாத தான் தோன்றி.
 சொல்லாலன்றி மனத்தாலும் அறிவதற்கரிய முத்திப்
 பெருஞ் செல்வனாம் எம் ஈசன் எனக்குப் பக்குவம்
 ஏற்படு முன்பே தன் பெருங்கருணையால் என்
 உள்ளத்தே புகுந்தருளினான். அவனை வாயாற வாழ்த்தி
 வணங்குவேன்.

பிப்ரவரி—7

திருந்து வார்பொழில் சூழ் திருப்பெருந்துறையில்
 செழும் மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
 இருந்தவாறு எண்ணி ஏசறா நினைந்திட்டு
 என்னுடை எம்பிரான் என்று என்று
 அருந்தவா நினைந்தே ஆதரித்து அழைத்தால்
 அலைகடல் அதனுளே நின்று
 பொருந்த வா கயிலை புகு நெறி இது காண்
 போதராய் என்று அருளாயே.

திருத்தமாகிய சோலை சூழ்ந்த திருப்பெருந்
 துறையில் குருந்த மரத்தடியில் குரு வடிவினாய் நீ
 வீற்றிருந்த கோலத்தை நினைந்து அதை மீட்டும் காணப்
 பெறாது வருந்தும் அடியவன், என்னை அடிமை
 கொண்ட தலைவன் நீயே எனக் கருதி, உன்னை ஐயனே,
 அரிய தவ வடிவானவனே, துன்ப அலைகள் மிகுந்த
 பிறவிக் கட-ல் நின்று என்னைக் காத்து, கயிலை
 போகும் வழி இதுதான் என்று காட்டியருள்க என்று
 இறைஞ்சுகிறேன். ஈசனே அருள் செய்வாய்.

பிப்ரவரி-8

குழைத்தால் பண்டைக் கொடுவினை நோய்
காவாய் உடையாய் கொடுவினையேன்
உழைத்தால் உறுதி உண்டோ தான்
உமையாள் கணவா எனை ஆள்வாய்
பிழைத்தால் பொறுக்க வேண்டாவோ
பிறைசேர் சடையாய் முறையோ என்று
அழைத்தால் அருளாது ஒழிவதே
அம்மானே உன் அடியேற்கே.

உன்பால் கொண்ட அன்பு காரணமாக என்
உள்ளத்தைக் குழைத்தேன். ஆத-னால் என் பண்டைத்
தீவினையின் பிடியி-ருந்து என்னைக் காத்து அருள்
செய்க. இச் செயலை விடாது செய்தால் ஈடேறலாம்
என்ற உறுதியும் உண்டு தானோ? உமையொரு பாகா.
நான் குற்றம் செய்தால் அதனை நீ பொறுத்தருள
வேண்டாமா? மதி சூடிய சடையுடையாய், நான்
ஓலமிட்டு அழைத்தால் அருள் செய்யாது போவதும்
முறையோ!

பிப்ரவரி—9

பரிந்து வந்து பரமானந்தம்

பண்டே அடியேற்கு அருள்செய்யப்

பிரிந்து போந்து பெருமா நிலத்தில்

அருமால் உற்றேன் என்று என்று

சொரிந்த கண்ணீர் சொரிய உள் நீர்

உரோமம் சி-ர்ப்ப உகந்து அன்பாய்ப்

புரிந்து நிற்பது என்று கொல்லோ என்

பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

என் மேல் பரிவு கொண்டு குருவாய் வந்து
பரமானந்தத்தை எனக்கருளினான் எம் ஈசன். அவனைப்
பிரிந்து இவ்வுலகில் நின்று நீக்குதற்கரிய மயக்க
முற்றேனே. அதனை எண்ணி, எண்ணிக் கண்ணீர் சிந்தி,
உள்ளம் உருகி, மயிர்க் கூச்செறிய மகிழ்ந்து, அன்போடு
அந்தப் பொள்ள-ல்லாத மாணிக்கம் போன்றவனைத்
தழுவி நிற்பது எந்நாளோ.

பிப்ரவரி—10

பச்சைத் தாள் அரவு ஆட்டி
படர் சடையாய் பாதம் மலர்
உச்சத்தார் பெருமானே
அடியேனை உய்யக் கொண்டு
எச்சத்தார் சிறு தெய்வம்
ஏத்தாதே அச்சோ என்
சித்தத் தாறு உய்ந்த வாறு
அன்றே உன்திறம் நினைந்தே.

பசுமை நிறமுடைய நாக்கினைக் கொண்ட
பாம்பை ஆட்டுபவனே, விரிந்த சடையுடையானே,
உனது தாமரைத் திருவடிகளைத் தலைமேல்
கொள்ளும் பேரன்பர்களின் தலைவனே, என்னை
உய்வித்த உனது பெருமை அறியாதவர்கள் சிறு
தெய்வங்களாகிய தேவதைகளை யாகங்கள் செய்து
வந்திக்கின்றனர். என்னை ஆட்கொண்ட உன் திறத்தை
நினைந்து எனது சித்தத்தை உன்னிடம் செலுத்திப்
பிறவிப் பெருங்கடல் வீழாது உய் வடைந்தேன் நான்.

பிப்ரவரி—11

பேரும் குணமும் பிணிப்பு உறும் இப் பிறவி
தனைத்
தூரும் பரிசு துரிசு அறுத்துத் தொண்டர்
எல்லாம்
சேரும் வகையால் சிவன் கருணைத் தேன்
பருகி
ஆரும் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டு
அன்றே.

நாம, ரூபங்கள் எனப்படும் பேரும், பல்வகைக் குணங்களும் நம்மைக் கட்டுப்படுத்து வதற்கு ஏதுவாகும். இப் பிறவி அழிந்து, மன மாசு அகற்றிய அடியார்கள் எல்லாம் ஜீவ போதத்தைக் களைந்து சிவானந்தத்தில் திளைத்து இருப்பது போல் நானும் இருக்கும் பொருட்டு தில்லைச் சிற்றம்பலவனின் திருவடிகளைப் பற்றினேன்.

பிப்ரவரி—12

பொத்தை ஊன்கவர் புழுப்பொதிந்து உளுத்துஅசும்பு
 ஒழுகிய பொய்க்கூரை
 இத்தை மெய் எனக் கருதி நின்று இடர்க் கடல்
 சுழித்தலைப் படுவேனை
 முத்து மாமணி மாணிக்கம் வயிரத்த
 பவளத்தின் முழுச் சோதி
 அத்தன் ஆண்டு தன் அடியரில் கூட்டிய
 அதிசயம் கண்டாமே.

உள்ளீடற்ற தசைச் சுவரும், புழு நிறைந்து
 உளுத்து நிண நீர் வடிகின்ற கூரையும் கொண்ட
 இவ்வுடம்பை ஒரு நிலையான பொருளெனக் கருதித்
 துன்பக் கடல் சுழல் அகப்படுகின்ற என்னை,
 மணிகளுள் சிறந்த மாமணியாம், முத்தும்,
 மாணிக்கமும் பவளமும் கலந்து ஒளிகாட்டும் திருமேனி
 உடைய அப்பன் ஆட்கொண்டு தன்னடியார்களோடு
 சேர்ப்பித்த அதிசயம் கண்டோம் நாம். அவனைப்
 போற்றிப் பாடுவோம்.

திரு: பாடல்: 434

பிப்ரவரி—13

மாடு நகைவாள் நிலா எறிப்ப
வாய் திறந்து அம் பவளம் துடிப்பப்
பாடுமின் நம்தம்மை ஆண்ட ஆறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித்
தேடுமின் எம் பெருமானைத் தேடிச்
சித்தம் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
ஆடுமின் அம்பலத்து ஆடினா னுக்கு
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

வெண்பற்கள் ஒளிர, பவள வாய் திறந்து
அத்தன், அம்பலவன் நம்மை ஆண்ட விதத்தைப்
பாடுங்கள். அவன் நம்மை அடிமைகொண்டு நம்
பணியை ஏற்றுக் கொண்ட அழகையும் திரும்பத்
திரும்பப் பாடுங்கள். பாடி அவனைத் தேடுங்கள்.
தேடிச் சித்தம் களித்திருங்கள். அவனது முன்னிலையை
உணராவிடில் திகைத்துப் பின் உணர்ந்து
தெளிவடையுங்கள். தில்லை அம்பலத்தில் நட்பம்
புரியும் நம் ஈசன் திருமுழுக்கு ஆடச் சுண்ணம்
இடிப்போமாக.

திரு: பாடல்: 205

பிப்ரவரி—14

மலங்கினேன் கண்ணின் நீரை மாற்றி
 மலம் கெடுத்த பெருந்துறை
 விலங்கினேன் வினைக்கேடனேன் இனி
 மேல் விளைவது அறிந்திலேன்
 இலங்குகின்ற நின் சேவடிகள்
 இரண்டும் வைப்பிடம் இன்றியே
 கலங்கினேன் கலங்காமலே வந்து
 காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

பிறவித் துயரால் கலங்கி நின்ற என் கண்ணீரை மாற்றி, பாசமெனும் மாசினை நீக்கிய உன்னை விட்டு நீங்கினேன். பெருந்துறைப் பெருமானே உனதடியாரோடு செல்லாமல் விலகினேன். தீவினையாளனாகிய நான் இனிமேல் நிகழக் கூடியதையும் அறியேன். ஒளிர்கின்ற நின் திருவடிகளைத் தாங்கும் பேறு என் தலைக்கு இல்லாது போயிற்றே என்று கலங்கினேன். அங்ஙனம் நான் மயங்கத் தேவையில்லை என்று கூறும் வகை திருக்கழக குன்றத்திலே நின் திருவருட் கோலத்தைக் காட்டி அருளினாய். ஈசனே உனைப் போற்றுகிறேன்.

திரு: பாடல்: 470

பிப்ரவரி—15

அளவு அறுப்பதற்கு அரியவன் இமையவர்க்கு
 அடியவர்க்கு எளியான் நம்
 களவு அறுத்து நின்று ஆண்டமை கருத்தினுள்
 கசிந்து உணர்ந்திருந்தேயும்
 உள கறுத்து உனை நினைந்து உளம் பெருங்களன்
 செய்ததும் இலை நெஞ்சே
 பளகு அறுத்து உடையான் கழல் பணிந்திலை
 பரகதி புகுவானே.

விண்ணவர்களாலும் அளந்து அறிய முடியாத
 பெருமையுடையவன், அடியவர்க்கு எளிதில் அருள்
 புரிபவன். அவன் நம்முடைய வஞ்சப் பிறவியை ஒழித்து
 உள்ளத்தில் நிலைத்து நின்ற தன்மையை
 உணர்ந்திருந்தபோது மனமே நீ அவன் கருணையை
 எண்ணிக் கசிந்திருக்க வேண்டும். பொறி நிகழ்ச்சிகளை
 வெறுத்து உள்ளத்தை அவனுக்கு உறைவிடமாகச்
 செய்திருக்க வேண்டும். மேலான வீட்டு நெறி
 அடைவதன் பொருட்டு மனமே, அங்ஙனம் செய்யாத
 உன் இயல்புதான் என்னே! இனியாகிலும் அவன்
 அருள் வேண்டி இறைஞ்சுக.

பிப்ரவரி—16

செய்வது அறியாச் சிறு நாயேன்
 செம்பொன் பாதம் மலர் காணாப்
 பொய்யர் பெறும் பேறு அத்தனையும்
 பெறுதற்கு உரியேன் பொய் இலா
 மெய்யர் வெறியார் மலர்ப் பாதம்
 மேவக் கண்டும் கேட்டிருந்தும்
 பொய்யனேன் நான் உண்டு உடுத்து இங்கு
 இருப்பது ஆனேன் போர் ஏறே.

ஆண் சிங்கத்தை ஒத்தவனே, அண்ணலே. உனது பெருமையை அறிந்து கொள்ளாத அறிவி-நான். ஞானச் சுடரான உன்னை வணங்காது, நிலையற்ற உடலைப் பேணி அதில் பெறுகின்ற அற்ப சுகத்தை விரும்புகின்ற நாய் அனையவன். பற்றற்ற உனதடியார்கள் உனது திருவடிகளைப் பொருந்தினமையைப் பார்த்தும் கேட்டிருந்தும் அவர்களது செந்நெறி சேராது நான் உண்டும் உடுத்தியும் இருக்கின்றேன். யான் துன்பத்திற்கே உரியவன். என்னை உயர்த்தி அருள் புரிக.

பிப்ரவரி—17

கடலே அனைய ஆனந்தம்

கண்டார் எல்லாம் கவர்ந்து உண்ண
இடரே பெருக்கி ஏசற்று இங்கு

இருத்தல் அழகோ அடி நாயேன்
உடையாய் நீயே அருளுதி என்று

உணர்த்தாது ஒழிந்தே கழிந்து ஒழிந்தேன்
கடர் ஆர் அருளால் இருள் நீங்கச்
சோதி இனித்தான் துணியாயே.

ஐயனே, கடல் போன்ற பேரின்பத்தைக்
கண்ணுற்ற அடியார்களெல்லாம் வ-திற் பெற்று
அனுபவிக்கவும் துன்பத்தையே பெருக்கி அடிமை
நாயேன் இவ்வுலகில் சும்மா இருப்பது அழகாகுமோ!
என்னை உடையவனாகிய நீயே நான் கேளாது
அப்பேரின்பத்தைத் தருவாயென்று எண்ணி என்
விருப்பத்தைத் தெரிவியாது போய்க் கழிவுபட்டு
விட்டேன். ஒளி வண்ணனே உனது அருட்சோதியால்
எனது அறியாமை இருள் நீங்கும்படி செய்தருள்க.

திரு: பாடல்: 491

பிப்ரவரி—18

பிறிவு அறியா அன்பர் நின் அருள்
பெய் கழல் தாள் இணைக் கீழ்
மறிவு அறியாச் செல்வம் வந்து
பெற்றார் உன்னை வந்திப்பது ஓர்
நெறி அறியேன் நின்னையே
அறியேன் நின்னையே அறியும்
அறிவு அறியேன் உடையாய்
அடியேன் உன் அடைக்கலமே.

எம் பெருமானே, நின் திருவருளை விட்டுப் பிரியாத நின் மெய்யடியார்கள், கழல் அணிந்த உனது திருவடியின் கீழே வந்தடைந்து பிறவியில்லாத பேரின்பத்தைப் பெற்றனர். நான் உன்னை வழிபடுகின்ற வழியினை அறியமாட்டேன். உன்னையே முழுவதும் அறியமாட்டேன். அறிவதற்குரிய சிவஞான யோகமும் அறிய மாட்டேன். என்னை உடையவனே அடியேன் உன் அடைக்கலம்.

பிப்ரவரி—19

வேண்டும் நின் கழல் கண் அன்பு
பொய்ம்மை தீர்த்து மெய்ம்மையே
ஆண்டுகொண்டு நாயினேனை
ஆவ என்று அருளு நீ
பூண்டு கொண்டு அடியனேனும்
போற்றி போற்றி என்றும் என்றும்
மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து
மன்ன நின் வணங்கவே

ஐயனே, அரசே, உன்னிடத்தில் நாயேன்
பொய்க் கலப்பில்லாத அன்பு கொண்டு இருத்தல்
வேண்டி அடியேனுக்கு ஐயோ என்று இரங்கி அருள்க.
உன் திருவடிகளைத் தலை மேல் கொண்டு உன்னை
வாழ்த்தி, வணங்கி மீண்டும் மீண்டும் பிறவி வந்தாலும்
உன்னையே வணங்குதற்கு விரும்பும் என் விருப்பம்
நிறைவேறுமாறு அருள் செய்க.

பிப்ரவரி-20

வெய்ய வினை இரண்டும் வெந்து அகல மெய்

உருகிப்

பொய்யும் பொடி ஆகாது என் செய்கேன்-செய்ய
திரு ஆர் பெருந்துறையான் தேன் உந்து செம் தீ
மருவாது இருந்தேன் மனத்து.

செம்மை சேர் சிறப்புப் பொருந்திய
திருப்பெருந்துறை அண்ணலாம், தேன் போன்று இன்பம்
தருகின்ற செழுஞ்சுடரை, என் உள்ளத்தே எழுந்தருளச்
செய்யாதிருந்தேன். எனது கொடிய வினை இரண்டும்
வெந்தொழியுமாறு உடம்பு உருகி, இப்பொய் வாழ்வும்
நீற்றுப் போகாதிருக்கிறதே என் செய்வேன். இறைவா
உன்னை அயரா அன்பினால் வழிபட அருள் செய்வாய்.

தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு

பிப்ரவரி-21

அவம் ஆய தேவர் அவ கதியில் அழுந்தாமே
பவம் மாயம் காத்து என்னை ஆண்டுகொண்ட

பரஞ்சோதி

நவம் ஆய செம்கடர் நல்குதலும் நாம் ஒழிந்து
சிவம் ஆனவா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

வீடு பேறு அளிக்க இயலாத, பயனற்ற
விண்ணவர்களின் நெறியில் அழுந்தா வண்ணம், மாயப்
பிறவிதனில் இருந்து காத்து ஆட்கொண்ட பேரொளி.
புதுமையான, செவ்விய நல்லறிவை நமக்குத் தந்தான். அதன்
விளைவாக சீவ போதம் மறைந்து நாம் சிவபோதம் எனும்
தன்மை எய்திய விதத்தைப் பாடித் தெள்ளேணம்
கொட்டுவோமாக.

திரு: பாடல்: 238

பிப்ரவரி-22

தனித்துணை நீ நிற்க யான் தருக்கித்
 தலையால் நடந்த
 வினைத்துணையேனை விடுதி கண்டாய்
 வினையேனுடைய
 மனத்துணையே என் தன் வாழ்முதலே
 எனக்கு எய்ப்பில் வைப்பே
 தினைத்துணை யேனும் பொறேன் துயர்
 ஆக்கையின் திண்வலையே.

என் வாழ்முதலாகிய மெய்ப்பொருளே,
 உற்றுழி உதவும் அருள் நிதியே! உற்ற துணை நீ இருக்க
 நான் எனது வினையைத் துணையெனக் கொண்டு
 செருக்கித் திரிந்தேன். விதி வசத்தால் தலைகால்
 தெரியாமல் நடந்த என்னை நீ தள்ளிவிடாதே.
 துன்பத்துக்கு இருப்பிடமான உடல் என்னும் திண்ணிய
 வலையில் அகப்பட்டு நான் படும் அல்லல் பொறுக்க
 இயலவில்லை. ஆதலால் என் இறையே என்னைப்
 புறந்தள்ளாது ஆண்டு கொண்டருள்க.

பிப்ரவரி—23

அறிவனே அமுதே அடி நாயினேன்
அறிவன் ஆகக் கொண்டோ எனை ஆண்டது
அறிவு இலாமை அன்றே கண்டது ஆண்டநாள்
அறிவனோ அல்லனோ அருள் ஈசனே.

அனைத்தையும் அறிந்த, முற்றறிவுடைய
முதல்வா, சாவா மருந்தே, மெய்ப்பொருளை அறிய
வல்லவன் எனக்கருதியோ இந்த நாயேனை
ஆட்கொண்டாய். என்னை ஆண்ட நாளில்
அறிவில்லாமையையல்லவா என்னிடம் நீ கண்டது.
இனியும் மெய்ம்மைகளை அறிவேனோ, அறியேனோ,
ஆண்டவனே நீ அருள் செய்ய வேண்டும்.

பிப்ரவரி—24

முத்தனை முதல் சோதியை முக்கண்
 அப்பனை முதல் வித்தினைச்
 சித்தனைச் சிவலோகனைத் திரு
 நாமம் பாடித் திரிதரும்
 பக்தர்காள் இங்கே வம்மின் நீர் உங்கள்
 பாசம் தீரப் பணிமினோ
 சித்தம் ஆர் தரும் சேவடிக்கண் நம்
 சென்னி மன்னி திகழுமே.

பற்றற்ற பரம்பொருளை, ஆதியாம் சோதிப்
 பிழம்பை, முக்கண்ணினனாகிய நம் அப்பனை,
 மூலவித்து ஆனவனை, ஞான வடிவானவனை,
 சிவபுரத்து வேந்தனை, பற்பல பெயர் கூறிப் பாடித்
 திரிகின்ற அன்பர்களே, இங்கே வாருங்கள். உங்களது
 பந்த பாசமெனும் கட்டு அறுகின்றவாறு அவனைப்
 புகழ்ந்து பணியுங்கள். அவனது திருவடிகளில் நம்
 சென்னி பொருந்தி விளங்கட்டும்.

பிப்ரவரி-25

பண்டு ஆய நான் மறையும் பால் அணுகா மால்
 அயனும்
 கண்டாரும் இல்லைக் கடையேனைத் - தொண்டு
 ஆகக்
 கொண்டருளும் கோகழி எம் கோமாற்கு நெஞ்சமே
 உண்டாமோ கைம்மாறு உரை.

பண்டைப் பழமை மிக்க நான்கு வேதங்களும்
 அவனைச் சென்றடையத் திறனற்றவை. நாரணனும்
 நான்முகனும் அவனைக் கண்டது கூட இல்லை.
 யாவரிலும் கீழ்ப்பட்ட என்னை அடிமையாகக்
 கொண்டருளிய எமது திருப்பெருந்துறை
 இறைவனுக்குச் செய்யக் கூடிய பதிலுபகாரம் ஏதேனும்
 உண்டோ? எனது நெஞ்சே நீ சொல்!

பிப்ரவரி—26

வாரா வழி அருளி வந்து எனக்கு மாறு இன்றி
ஆரா அமுதாய் அமைந்து அன்றே - சீர் ஆர்
திருத் தென் பெருந்துறையான் என் சிந்தை மேய
ஒருத்தன் பெருக்கும் ஒளி.

திருவிளங்கும் சிறப்புமிகு திருப்
பெருந்துறையில் விளங்கும் என் சிந்தை கவர்ந்த
பெருமானிடமிருந்து உண்டான அருளொளியானது
நான் மீண்டும் இம் மண்ணில் பிறவாத வழியினைக்
காட்டி என் உள்ளத்தில் பாய்கின்ற தெள்ளமுதாக
அமைந்தது. அவனை வாழ்த்தி வணங்குவோம்.

பிப்ரவரி—27

தேன் பழம் சோலை பயிலும்
 சிறு குயிலே இதுகேள் நீ
 வான் பழித்து இம்மண் புகுந்து
 மனிதரை ஆட்கொண்ட வள்ளல்
 ஊன் பழித்து உள்ளம் புகுந்து என்
 உணர்வு அது ஆய ஒருத்தன்
 மான் பழித்து ஆண்ட மென் நோக்கி
 மணாளனை நீ வரக் கூவாய்

தேன் சுவைக் கனிகள் நிறைந்த
 பழச்சோலைகளில் பழகுகின்ற இளங்குயிலே,
 வானிலுள்ளோரை ஆட்கொள்ளக் கருதாது ஒதுக்கி,
 இம் மண்ணுலகத்திலே வந்து பக்குவப்பட்ட மக்களை
 ஆட்கொண்டருளிய அருட்கொடையாளனாயும்,
 உடம்பினைக் கருதாது எனது உள்ளத்தில் புகுந்து
 எனதறிவினில் இரண்டறக் கலந்த ஒப்பற்றவனாயும்,
 நம்மை ஆட்கொண்டவனாயும் உள்ள மங்கை
 உமையவளின் கொழுநனை வரும்படி நீ கூவுவாய்.

பிப்ரவரி—28

சாதி குலம் பிறப்பு என்னும்
 சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
 ஆதம் இ- நாயேனை அல்லல்
 அறுத்து ஆட்கொண்டு
 பேதை குணம் பிறர் உருவம்
 யான் எனது என் உரை மாய்த்துக்
 கோது இல் அமுது ஆனானைக்
 குலாவு தில்லை கண்டேனே.

சாதி, குலம், குடிப்பிறப்பு என்னும் பெரிய நீர்ச் சுழியில் அகப்பட்டு, அறிவு தடுமாறி, நல்வழிப் படுத்துவார் இன்றி இருந்த நாயனைய என்னைத் துன்பம் நீக்கி ஆட்கொண்டு, எனது அறியாமையைக் களைந்து, பிறர் வடிவு கொண்டு வேறுபடுத்தும் இயல்புடன் கூடிய யான், எனது என்னும் செருக்கு அகற்றி அருள் செய்தான். குறையில்லாத அமுதமாம் அம்பலவாணனைத் தில்லைத் திருச்சபையில் கண்டேன்.

பிப்ரவரி—29

மருளனேன் மனத்தை மயக்கு அற நோக்கி
 மறுமையோடு இம்மையும் கெடுத்த
 பொருளனே புனிதா பொங்கும் வாள் அரவம்
 கங்கை நீர் தங்கும் செம் சடையாய்
 தெருளும் நான்மறை சேர் திருப்பெருந்துறையில்
 செழும் மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
 அருளனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே.

மருண்டு கிடக்கின்ற எனது உள்ளத்தை
 மயக்கந் தீருமாறு திருவருட் கண்கொண்டு பார்த்து
 இம்மை, மறுமை என்னு மிரண்டும் உடைய பிறவியை
 யொழித்த மெய்ப் பொருளானவனே, தூய நன்மைத்
 திருவுருவே, ஒளி மிளிர்ச் சீறுகின்ற பாம்பும் கங்கையும்
 தங்கிய சிவந்த சடையுடையவனே, நான்மறைகளும்
 பொருந்திய திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மரத்தடியில்
 வீற்றிருந்த கருணையாளனே, அடியேன் உன்னை
 அன்போடு அழைத்தால் அஞ்சாதே என்றருள்
 செய்வாயாக.

மார்ச்-1

உருத் தெரியாக் காலத்தே
உள்புகுந்து என் உளம் மன்னிக்
கருத் திருத்தி ஊன் புக்குக்
கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத்
தித்திக்கும் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாய் அடியேன்
அணிகொள் தில்லை கண்டேனே.

தன்னுடைய வடிவத்தை நான் அறியாத
காலத்திலேயே எனது அறிவிற் புகுந்து உள்ளத்தில் நிலை
பெற்று, என் எண்ணத்தைத் திருத்தி, உடம்பிலும்
இடங்கொண்டான். தனது அளவற்ற கருணையினால்
என்னை ஆண்டு கொண்ட திருப்பூந்துருத்தி என்னும்
திருப்பதியில் வீற்றிருந்த பெருமானது இனிய மங்கலப்
பொருளாம் திருவடிகளை, நாயனைய இந்த அடியவன்
அவன் கூத்தியற்றும் அழகிய பொன்னம்பலத்தில் சுண்டு
ஆனந்தமுற்றேன்.

மார்ச்-2

பிட்டு நேர்பட மண் சுமந்த
 பெருந்துறைப் பெரும் பித்தனே
 சட்டம் நேர்பட வந்திலாத
 சழக்கனேன் உனைச் சார்ந்திலேன்
 சிட்டனே சிவலோகனே சிறு
 நாயினும் கடை ஆயவெம்
 கட்டனேனையும் ஆட்கொள்வான் வந்து
 காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

பிட்டு வாணிச்சியின் பிட்டுக்காக மண் சுமந்து
 திருவிளையாடல் புரிந்த திருப்பெருந்துறை உறையும்
 பித்தனே, உனது கட்டு திட்டத்திற்கு ஒத்து வராத
 குணமுடைய யான் உன்னை அடையமாட்டேன்.
 செம்மை சேர் சிவலோக நாயகனே. இழிந்த நாயினுங்
 கீழ்ப்பட்டவனும் கொடிய துன்பத்தை அனுபவிப்பனும்
 ஆகிய என்னையும் ஒரு பொருளாகக் கருதி அடிமை
 கொள்ளும் பொருட்டு திருக்கழுக்குன்றத்தில் உன்
 திருக்கோலம் காட்டினாய்.

மார்ச்-3

உரைமாண்ட உள்ஒளி உத்தமன் வந்து உளம்புகலும்
 கரைமாண்ட காமம் பெரும் கடலைக் கடத்தலுமே
 இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை இரிந்து ஓடத்
 துரைமாண்டவா பாடித் தோள் நோக்கம் ஆடாமோ.

சொல்லின் அளவு கடந்து. உயிர்க்கு
 உள்ளீடாயுள்ள எம்முதல்வன் எனது நெஞ்சத்தே
 புகுந்த போது, கரையற்ற கடலான உலகப்பற்று
 ஒழிந்தது. தமக்குரிய உணவு ஒழிந்து போகக் கண்ட
 ஐம்பொறிகள் என்னும் பறவைகள் ஓட்ட மெடுத்தன.
 அவை கதியொழிந்த விதத்தைப் பாடி நாம் தோள்
 நோக்கம் ஆடுவோம்.

மார்ச்-4

கேட்டாயோ தோழி கிறி செய்த ஆறு ஒருவன்
 தீட்டுஆர்மதில்புடைகூழ் தென்னன்பெருந்துறையான்
 காட்டா தன எல்லாம் காட்டிச் சிவம் காட்டித்
 தாள் தாமரை காட்டித் தன்கருணைத்தேன் காட்டி
 நாட்டார் நகைசெய்ய நாம்மேலை வீடு எய்த
 ஆள்தான்கொண்டுஆண்டவாபாடுதும்காண்அம்மானாய்

தீட்டிய சுதைபொருந்திய மதில்கள் சூழ்ந்த
 திருப்பெருந்துறைக் கோயிலில் குடி கொண்டிருக்கின்ற
 தென்னவனாம் சிவபெருமான் செய்த மாயத்தை நீ
 அறிவாயோ தோழி! காணுதற்குரிய
 உண்மைகளையெல்லாம் காணுமாறு செய்தான்.
 எங்கும் நிறைந்த ஒரே பொருளாக அவன் காட்சி
 தந்தான். தனது திருவடித் தாமரைகளையும்
 காட்டினான். உலகினர் நம்மை இகழ்ந்து சிரிக்க, நாம்
 மேலான வீட்டின்பத்தை அடைய தனது
 கருணையெனும் தேன்காட்டிச் சிவபரம் பொருளும்
 காட்டி நம்மை ஆட்கொண்ட அண்ணலைப்
 பாடுவோம்.

திரு: பாடல்: 180

மார்ச்-5

மா ஆர ஏறி மதுரை நகர் புகுந்து அருளித்
தேவு ஆர்ந்த கோலம் திகழப் பெருந்துறையான்
கோஆகி வந்துளம்மைக் குற்றேவல் கொண்டருளும்
பூஆர் கழல் பரவிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

குதிரை மீதேறி அமர்ந்து, மதுரைப் பெருநகர்
புகுந்து, தன் பேரொளித் திருவடிவு விளங்கத் தோன்றிய
பெருந்துறைப் பெருமான் வந்து நம்மைப் பணி
கொண்டருளுவதற்கு ஏதுவாய் மலர் போன்ற அவனது
திருவடிகளை மண மலர்கள் பறித்து இட்டு
வாழ்த்தி வணங்குவோம்.

மார்ச்-6

நெறி செய்தருளித் தன் சீர் அடியார் பொன்
 அடிக்கே
 குறிசெய்து கொண்டு என்னை ஆண்ட பிரான்
 குணம் பரவி
 முறி செய்து நம்மை முழுது உடற்றும் பழ
 வினையைக்
 கிறி செய்தவா பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

தனது சிறந்த அடியார்களின் திருவடிகளுக்குத் தொண்டு செய்ய என்னை இலக்காக்கி, வழிகாட்டி என்னை ஆண்ட பிரான். நம்மைச் சுற்றி நின்று துன்பம் தரும் பழவினைகளைப் பொய்யாக்குகிறேன் என்று முறிச்சீட்டு எழுதிக் காத்த முக்கண்ணன். அந்த முதல்வனின் புகழ்பாடிப் பூக்கொய்து அவனது பொன்னடிகளைப் போற்றுவோம்.

மார்ச்-7

பிணக்கு இலாத பெருந்துறைப் பெருமான்

உன் நாமங்கள் பேசுவார்க்கு

இணக்கு இலாதது ஓர் இன்பமே வரும்

துன்பமே துடைத்து எம்பிரான்

உணக்கு இலாதது ஓர் வித்து

மேல் விளையாமல் என் வினை ஒத்தபின்

கணக்கு இலாத் திருக்கோலம் நீ வந்து

காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

திருப்பெருந்துறை அண்ணலே, எவரிடத்தும் மாறு பாடில்லாத உனது நினைவில் திளைத் திருப்போர்களுக்கு துன்பமே இல்லை. ஒப்பிலாத இன்பமே உண்டாகும். காய்தல் உவத்தல் அற்ற மனப்பக்குவம் நான் அடைய அருட்செய்து என்னைப் பிறவாமல் காத்தருளிய பெருமானே, திருக்கழுக்குன்றத்திலே வந்து உனது திருக்கோலம் காட்டியருளினாய்..உன் அன்புதான் எத்துணை உயர்ந்தது.

மார்ச்-8

கைஆர் வளை சிலம்பக் காது ஆர் குழைஆட
மைஆர் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டுஒலிப்பச்
செய்யாணை வெண்ணீறு அணிந்தாணைச் சேர்ந்து அறியாக்
கையாணை எங்கும் செறிந்தாணை அன்பர்க்கு
மெய்யாணை அல்லாதார்க்கு அல்லாத வேதியனை
ஐயாறு அமர்ந்தாணைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

திருவிளங்கும் செம்மேனியனை, திருநீறு
அணிந்திருப்பவனை, தானே முழு முதலானவன்
ஆதலின் எவரையும் வணங்கக் கைகளைக்
குவிக்காதவனை, எங்கும் நிறைந்து இருப்பவனும்
அன்பர்க்கு உண்மையாய் விளங்குபவனும்,
அன்பிலாதவர்க்கு விளங்காத அறிவனை,
திருவையாற்றில் வீற்றிருக்கும் தேவனைப் பாடிப்
பரவுவோமாக.

மார்ச்-9

முன்னாளை மூவர்க்கும் முற்றும்ஆய் முற்றுக்கும்
 பின்னாளைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
 மன்னாளை வானவனை மாது இயலும் பாதியனைத்
 தென் ஆனைக் காவாளைத் தென்பாண்டி நாட்டாளை
 என்னாளை என் அப்பன் என்பார்க்கு இன் அமுதை
 அன்னாளை அம்மாளைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய்.

அயன், திருமால், ருத்திரன் என்ற
 மும்மூர்த்திகளுக்கும் முற்பட்டவனை, எல்லாப்
 பொருளும் தானேயாயும் அவற்றிற்கு முன்ன வனாயும்,
 பின்னவனாயும் உள்ளவனை, சடை, பிறை முதலிய
 தலைக்கோல முடையவனை, திருப் பெருந்துறை
 வேந்தனை, பரவெளி யுடையானை, மாதொரு
 பாகனை திருவானைக்கா உடையவனை, தென்பாண்டி
 நாட்டிற்கு உடையவனை, என் உயிருக்கு இனியவனை,
 அமுதனைய என் அப்பனைப்பாடி ஆடுவோம்.

மார்ச்-10

திருஆர் பெருந்துறை மேய பிரான் என் பிறவிக்
 கருவேர் அறுத்தபின் யாவரையும் கண்டது இல்லை
 அருஆய் உருவமும் ஆய பிரான் அவன் மருவும்
 திருஆரூர் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

மேன்மை மிகு திருப்பெருந்துறையில்
 வீற்றிருக்கும் வள்ளல் பெருமான், எனது பிறப்பின்
 மூலத்தை வேரொடு தொலைத்த பின் பிற
 ஒருவரையும் பொருளாக நான் பார்த்ததில்லை.
 உள்ளத்துள் அருவாயும், புறத்தே உருவாயும் நின்று
 அருள் செய்த பெருமான் பொருந்தி உறைகின்ற
 திருவாரூர் என்னும் திருத்தலத்தின் புகழ் பாடித்
 தெள்ளேணம் கொட்டி வாழ்த்துவோம்.

மார்ச்-11

சிந்தனை நின்தனக்கு ஆக்கி நாயினேன் தன்
 கண்ணிணைநின் திருப்பாதம் போதுக்கு ஆக்கி
 வந்தனையும் அம்மலர்க்கே ஆக்கி வாக்குடன்
 மணிவார்த்தைக்கு ஆக்கி ஐம்புலன்கள் ஆர்
 வந்துளனை ஆட்கொண்டு உள்ளே புகுந்த விச்சை
 மால் அமுதம் பெரும் கடலே மலையே உன்னைத்
 தந்தனை செம்தாமரைக்காடு அனைய மேனித்
 தனிச்சுடரே இரண்டும்இல் இத்தனியனேற்க.

செந்தாமரைக் காடனைய திருமேனி
 யுடைய ஒப்பற்ற ஒளியுருவனே, நாயனைய நான்
 உன்னை எண்ணி, எண்ணி உருகுமாறு செய்து,
 எனதிரு கண்களையும் உனது திருவடி மலரில்
 சாத்தும் மலராக்கி, எனது வாழ்த்தையும்
 வழிபாட்டையும் உனது மலர்த்திருவடிகளுக்கே
 உரியதாகச் செய்தருளினாய். எனது
 ஐம்பொறியறிவும் உன்னையே துய்க்கும்படி
 எழுந்தருளி என்னை ஆட்கொண்டு, எனதுள்ளத்தின்
 கண்ணே புகுந்த அன்பு மயமாகிய ஞானப்
 பெருங்கடலே. கேடும் ஆக்கமும் இல்லாத
 இரண்டும் கெட்டவனாகிய இவ்வடியவனுக்கு
 நின்னைத் தந்தருளினை, உன் பெருமைதான்
 என்னே! உன்னை போற்றி வாழ்த்துகிறேன்.

மார்ச்-12

பத்தர் சூழப் பராபரன்

பாரில் வந்து பார்ப்பான் எனச்

சித்தர் சூழச் சிவபிரான்

தில்லை மூதூர் நடம்செய்வான்

எத்தன் ஆகிவந்து இல் புகுந்து எமை

ஆளும் கொண்டு எம்பணி கொள்வான்

வைத்த மா மலர்ச் சேவடிக்கண் நம்

சென்னி மன்னி மலருமே.

அன்பர்கள் புடை சூழ அவனியின் மேல்
அந்தண வடிவங்கொண்டு எழுந்தருளிய எம்
இறைவன், அம்பலவாணன், அழகிய தில்லைப்
பொன்னம்பலத்தில் கூத்து இயற்றுவான்.
யாருமறியாது எம் மேனி மேவி எம்மை
ஆட்கொண்ட அந்தத் தந்திரக் காரனது
திருவடிகளில் எம் தலை நீங்காது பொருந்தி
விளங்குவதாக.

மார்ச்-13

நிலம் நீர் நெருப்பு உயிர் நீள் விசம்பு நிலாப்

பகலோன்

புலன் ஆய மைந்தனோடு எண் வகையாய்ப் புணர்ந்து

நின்றான்

உலகு ஏழ் எனத் திசை பத்து எனத் தான்

ஒருவனுமே

பல ஆகி நின்றவா தோள் நோக்கம் ஆடாமோ.

நிலம், நீர், தீ, காற்று, விரிந்த வான், மதி, ஞாயிறு, ஆன்மா என்ற (எட்டு) மூர்த்தங்களிலும் வியாபித்து நிற்கும் ஒரே இறையேன். அது மட்டுமன்றி ஏழுலகும். திசைபத்தும், எஞ்சிய பல பொருள்களுமாகி அவன் நின்ற சீர்மையைப் புகழ்ந்து பாடித் தோள் நோக்கம் ஆடுவோம்.

மார்ச்-14

குதுகுதுப்பு இன்றி நின்று என் குறிப்பே
செய்து நின் குறிப்பில்
விதுவிதுப்பேனை விடுதி கண்டாய்
விரை ஆர்ந்து இனிய
மதுமதுப்போன்று என்னை வாழைப்
பழத்தின் மனம் கனிவித்து
எதிர்வது எப்போது பயில்விக்
கயிலைப் பரம்பரனே.

கயிலை மலையில் வீற்றிருக்கும் முழுமுதற்
பொருளே, உன்னைச் சார்ந்திருப்பதில் ஆர்வம்
இன்றி என் மனம் போனபடி செயல்பட்டுத்
திரிகின்றேன். அதுவும் உன் திருவுளப் பாங்கு என்றே
கருதுகிறேன். இத்தகை முரண்பாடுடைய என்னை நீ
கைவிட்டு விடாதே. தெளிந்த தேன் போன்றும்
கனிந்த வாழைப்பழம் போன்றும் என்னை நீ
பக்குவப்படுத்துவது எப்போது? ஈசா, அதற்கேற்ற
மனப்பக்குவத்தை எனக்குத் தந்தருளுக.

மார்ச்-15

சடையானே தழல் ஆடி
தயங்கு மூவிலைச் சூலப்
படையானே பரஞ்சோதி
பசுபதி மழ வெள்ளை
விடையானே விரி பொழில் சூழ்
பெருந்துறையாய் அடியேன் நான்
உடையானே உனை அல்லாது
உறு துணை மற்று அறியேனே.

சடைமுடி உடையவனே, செந்தழலின் மீது
கூத்து இயற்றுபவனே, மூவிலைகள் கொண்ட
சூலாயுத முடையவனே, மேலான அறிவொளிப்
பிழம்பே, உயிர்களுக்குத் தலைவனே, வெண்ணிறக்
காளையை வாகனமாகக் கொண்டவனே,
சோலைகள் சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறைப்
பெம்மானே, என்னை உடைய முதல்வா,
உன்னையன்றி வேறு உற்ற துணையை நானறிய
மாட்டேன். நின் திருவருளைத் தந்தருள்க என்
இறைவா.

மார்ச்-16

இடைமருது உறையும் எந்தாய் போற்றி
சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ஆரூர் அமர்ந்த அரேசே போற்றி
சீர் ஆர் திருவையாறா போற்றி
அண்ணாமலை எம் அண்ணா போற்றி
கண்ஆர் அமுதம் கடலே போற்றி

திருவிடைமருதூர் என்னும் திருத்தலத்தில் உறைகின்றவனே, திருச்சடையின் கண் கங்கைப் புனலை ஏற்று இருத்தியவனே, திருவாரூர் வேந்தனே உனைப் போற்றுகின்றேன் காத்தருள்க. சிறப்பு மிகு ஐயாற்றில் திகழ்பவனே, திருவண்ணாமலைப் பதியில் உறைபவனே, எமை ஆளும் மேலோனே காத்தருள்க. கண்ணில் நிறைந்த அமுதக் கடலனையவனே போற்றி போற்றி.

மார்ச்-17

விடை விடாது உகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனேனுடைய மெய்ப்பொருளே
முடைவிடாது அடியேன் மூத்து அற மண்ணாய்
முழுப் புழுக் குரம்பையில் கிடந்து
கடைபடா வண்ணம் காத்து எனை ஆண்ட
கடவுளே கருணை மா கடலே
இடைவிடாது உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே

விடையேறும் பெருமானே! வினையின்
விளைவாய் வருந்தும் அடியேனுடைய மெய்ப்
பொருளே! புலால் நாற்றம் வீசுகின்ற புழுக்கத்தக்க
இந்த உடம்பில் நான் கட்டுண்டு கிடந்து அழிந்து
போகாத வண்ணம் காத்த அருளாள, பெருங்
கருணைக் கடலே உன்னை விடாது இறுகப்
பற்றினேன். காட்சி தந்தருள்க எம் பெருமானே.

மார்ச்-18

வெள்ளத்துள் நா வற்றியாங்கு உன்
அருள் பெற்றுத் துன்பத்து நின்றும்
விள்ளக்கிலேனை விடுதி கண்டாய்
விரும்பும் அடியார்
உள்ளத்து உள்ளாய் மன்னும் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
கள்ளத்து உளேற்கு அருளாய்
களியாத களி எனக்கே

திருஉத்தரகோசமங்கையில் கோயில்
கொண்டுள்ள இறைவா! நீர்ப் பெருக்கினுள் இருந்த
போதும் நீர் பருகாமல் நாவுலர்ந்து வருந்துவது
போல, உன் அருள் வெள்ளத்தை அடையப்
பெற்றும் துன்பத்தினின்றும் என்னால் விடுபட
முடியவில்லை. ஆயினும் என்னை விட்டுவிடாதே.
மெய்யன்பு பூண்ட அடியாரது உள்ளத்தில்
இமைப்பொழுதும் நீங்காது உறைகின்றவனே
பொறிபுலன்களில் கட்டுண்டு கிடக்கும் எனக்கு உன்
பேரின்பத்தைத் தந்தருள வேண்டுகிறேன்.

மார்ச்-19

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருஆம்
ஒருவனே சொல்லுதற்கு அரிய
ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
அறுக்கும் ஆனந்தம் மா கடலே
தீது இலா நன்மைத் திருவருள் குன்றே
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
யாதுநீ போவது ஓர் வகை எனக்கு அருளாய்
வந்து நின் இணை அடி தந்தே.

திருப்பெருந்துறை நாயகனே, சோதி வடிவ
உருவமாகத் தோன்றும் நீ அருவமாகவும் உள்ளாய்.
தொடக்கமும், முடிவும், நடுவுமாகவும் உள்ளாய்.
பந்த பாசங்களை அறுக்கும். இன்பக் கடலாக
இருக்கின்றாய் என்றும் ஒரு படித்தாகத் தீதே
இல்லாத நன்றுடையாய் நீ! அருள் நிதி தரவரும்
ஆனந்தமலை நீ என்னைவிட்டு நீ நீங்கும் வகை
ஒன்றுமில்லை. உன் திருவடிப் பேற்றினை எனக்கு
தந்தருள்வாய்.

மார்ச்-20

உன்னற்கு அரிய திரு உத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்து இருந்த மாமறையோன் தன் புகழே
பன்னிப் பணிந்து இறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்று

அறுப்பான்

அன்னத்தின் மேல் ஏறி ஆடும் அணி மயில் போல்
என் அத்தன் என்னையும் ஆட்கொண்டான் எழில்
பாடிப்

பொன் ஒத்த பூண் முலையீர் பொன் ஊசல் ஆடாமோ.

பொன் போல் விளங்கும் பொலிவு மிக்க
மங்கையீர். எண்ணுதற்கு எட்டாத திருஉத்தர கோச
மங்கைப் பதியில் எழில்பெற விளங்குபவனாய்,
நினைத்தற்கரிய பெரிய இரகசியப் பொருளானவனாய்
தனது புகழினைச் சொல்லித் தாழ்ந்து வணங்குவார்
களது தீவினைத் தொடர்புகளை ஒழிப்பவனாய். எனது
அப்பனாய், அடியேனையும் அடிமை கொண்டருளிய
அருட் பெருங்கடலாய் திகழ்கின்ற பெருமானது
அழகினைப்பாடி அன்னம் போன்ற ஊஞ்சலின்
மேலேறி ஆடும் மயில்கள் போல் நாம் ஆடி அவனை
வணங்குவோம்.

மார்ச்-21

ஒப்பு உனக்கு இல்லா ஒருவனே அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறுஇலியேற்கு
விழுமியது அளித்தது ஓர் அன்பே
செப்புதற்கு அரிய செழும் சுடர் மூர்த்தி
செல்வமே சிவபெருமானே
எய்ப்பு இடத்து உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

ஒப்பும் உவமையும் இல்லாத ஒருவனா
யுள்ளவனே, அடியேனது மனத்துள் விளங்குகின்ற
அறிவொளியே. உண்மையானதும் நிலை
பேறுடையதும் எது என்று அறிந்து கொள்ள மாட்டாத
எனக்கு மெய்ஞ்ஞானம் என்னும் விழுமிய பொருளைத்
தந்த அன்பு வடிவானவனே, நிலைத்த செல்வமே.
சிவபெருமானே, யான் செயலிழந்து தளர்வுற்ற
நிலையில் உன்னை உறுதியாகப் பிடித்துக் கொண்டேன்.
என்னை விட்டு நீ எழுந்தருளுவது எங்கு?

மார்ச்-22

நரியைக் குதிரைப் பரி ஆக்கி
ஞாலம் எல்லாம் நிகழ்வித்துப்
பெரிய தென்னன் மதுரை எல்லாம்
பிச்சு அது ஏற்றும் பெருந்துறையாய்
அரிய பொருளே அவிநாசி
அப்பா பாண்டி வெள்ளமே
தெரிய அரிய பரஞ்சோதீ
செய்வது ஒன்றும் அறியேனே.

நரிகளைப் போர்க் குதிரைகளாக்கி உலக
மெல்லாம் கூர்தல் அறம் நடைபெறச் செய்தாய்.
பாண்டியனது மதுரைப் பதியில் உள்ள அனைவரும்
தம்மை மறந்து குதிரைச் சேவகனாகச் சென்ற உனது
பேரழகில் லயிக்குமாறு செய்தாய். பெருந்துறைப்
பெருமானே, பெறுதற்கரிய மெய்ப்பொருளே,
அவிநாசி என்னும் திருத்தலத்தில் விளங்குகின்ற
அப்பனே, பாண்டிக்கருணை வெள்ளமே, கட்
புலனாகாத கடரொளியே, உனது திருவடிப் பேற்றை
எவ்வாறு அடைவதென்று தெரியாது திகைத்து
நிற்கிறேன். அண்ணலே அருள்புரிய வேண்டுகிறேன்.

மார்ச்-23

வேண்டத்தக்கது அறிவோய் நீ
 வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ
 வேண்டும் அயன் மாலுக்கு அரியோய் நீ
 வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
 வேண்டி நீ யாது அருள் செய்தாய்
 யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால்
 வேண்டும் பரிசு ஒன்று உண்டு என்னில்
 அதுவும் உன்தன் விருப்பு அன்றே.

ஈசா, நான் விரும்பத் தக்கவற்றை அறிபவன்
 நீயே, உன்பாலிருந்து அவற்றைக் கேட்க
 முழுவதுமாகத் தருபவனும் நீயே. உன்னைக் காண
 விரும்பி வேட்கை மிகுந்திருந்த பிரமனுக்கும்
 திருமாலுக்கும் காணுதற்கு அரியவனானவனும்
 நீயே. நீயே விரும்பி வந்து என்னை ஆட்கொண்டாய்.
 நீ எதனை விரும்பி அருள் செய்தாயோ அதையே
 அடியவனும் விரும்புவேன். அஃதொழித்து நான்
 வேண்டும் வரம் ஒன்று உண்டென்றால் அது உன்மீது
 நான் கொண்ட பற்று மாறாது இருக்க
 வேண்டுமென்பதே.

மார்ச்-24

கோலம் வரைக் குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால அமுது உண்டு தாழ் கடலின் மீது எழுந்து
ஞாலம் மிகப் பரி மேற்கொண்டு நமை ஆண்டான்
சீலம் திகழும் திரு உத்தரகோசமங்கை
மாலுக்கு அரியானை வாய் ஆர நாம் பாடிப்
பூலித்து அகம் குழைந்து பொன் ஊசல் ஆடாமோ.

அழகிய கயிலை மலை உச்சியில் இருந்து
இறங்கி, நிலவுலகில் உணவு உண்டு, ஆழ்ந்த கடல்
அலைகளின் மேல் கட்டுமரம் செலுத்தி, பெருமை
வாய்ந்த குதிரைகளை மேற்கொண்டு நடாத்திக்
குதிரை வீரனாய் வந்து நம்மை ஆண்டருளிய
அண்ணல் அழகு மிக்க திரு உத்தரகோசமங்கையில்
வீற்றிருப்பவனும் திருமாலும் அறிய வொண்ணாத
தேவதேவனுமாகிய நம் தலைவனை நாம் பூரித்து
மனங்குழைந்து போற்றிப் பாடி ஊஞ்சலாடுவோம்.

மார்ச்-25

துப்பனே தூயாய் தூய வெண்ணீறு

துதைந்து எழு துளங்கு ஒளி வயிரத்து
ஒப்பனே உன்னை உள்குவார் மனத்தில்

உறுசுவை அளிக்கும் ஆர் அமுதே
செப்பம் ஆம் மறைசேர்திருப் பெருந்துறையில்
செழும் மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
அப்பனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே.

பவளம் போன்றவனே, தூயவனே,
வயிரத்தின் மின்னும் ஒளி போன்று வெண்ணீறு
படிந்து மின்னுகின்றவனே, உன்னை நினைய
வேண்டும் என்று நனைப்பவர்கள் மனத்துள் நின்று
அவர்கள் உள்ளத்துள் அமுதமென ஊறி நிற்பவனே!
திருத்தமான செந்தமிழ்த் திருமறைகள் முழங்குகின்ற
திருப்பெருந்துறையில் மலர்கள் நிறைந்த குருந்த
மரத்தடியில் வீற்றிருந்த எம் தந்தையே. அடியேன்
உன்னை விரும்பி அழைத்தால் அது என்ன என்று
அருள் ஒழுக ஒரு வார்த்தை கேட்பாய் ஐயனே!

மார்ச்-26

முத்தி நெறி அறியாத
மூர்க்கரொடும் முயல்வேனைப்
பத்தி நெறி அறிவித்துப்
பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்
சித்தம் மலம் அறுவித்துச்
சிவம் ஆக்கி எனை ஆண்ட
அத்தன் எனக்கு அருளியவாறு
ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.

வீடுபேறு அடையும் வழியினையறியாத
முரண்பட்டவரோடு சேர்ந்து அவர் வழி செல்ல
இருந்த எனக்குப் பத்தி நெறி என்னும் அன்பு நெறியை
அறிவுறுத்தி என் பழவினைகள் அற்றொழியும்
வண்ணம் என் சித்தத்தைப் பற்றி நின்ற
மும்மலங்களையும் ஒரு சேர அறுத்தான் என்னைச்
சிவ ரூபமாக்கி ஆண்டு கொண்டருளிய அப்பன்
எனக்கு அருள் செய்த முறையை வேறு யார்
பெறவல்லார்! இது அதிசயமே.

மார்ச்-27

கொம்மை வரி முலைக்கொம்பு அனையாள் கூறனுக்குச்
 செம்மை மனத்தால் திருப்பணிகள் செய்வேனுக்கு
 இம்மை தரும் பயன் இத்தனையும் ஈங்கு ஒழிக்கும்
 அம்மை குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டு
 அன்றே.

பூங்கொம்பை ஒத்த உமையம்மையை ஒரு
 பாகமாகக் கொண்ட இறைவனுக்குச் செம்மை யான
 மனத்தோடு திருத்தொண்டு செய்கின்ற எனக்கு
 இப்பிறப்பில் நிகழக் கூடிய வினைப்
 பயன்களைத்தையும் இவ்வுலகிலேயே ஒழிக்க
 வல்லவனும், தாய் போன்ற கருணை
 யுடையவனுமான அம்பலவாணனின் திருவடி
 களைப் பற்றிக் கொண்டேன்.

மார்ச்-28

அன்று ஆல நீழல் கீழ் அரு மறைகள் தான் அருளி
நன்று ஆக வானவர் மாமுனிவர் நாள்தோறும்
நின்று ஆர ஏத்தும் நிறை கழலோன்
புனைகொன்றைப்
பொன் தாது பாடி நாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.

பண்டை நாளிலே, கல் ஆல மர நிழலின்
கீழ் அருமையான நூல்களாகிய நான்மறைகளை
வெளிப்படுத்தி அருளியவன் ஒவ்வொரு நாளும்
வானவர்களும், தவ முனிவர்களும் செவ்வையாக,
அமைதியாக, மன நிறைவோடு நின்று வழிபடுகின்ற,
நிறைந்த சிலம்புகளை உடைய திருவடியை
உடையவன். அவனது திருமுடியை அழகு செய்யும்
கொன்றைப் பூமாலையின் பூந்தாதுகளைப் பாடிப்
பூப்பறித்து அவனுக்கு அஞ்சலி செய்வோம்.

மார்ச்-29

செம்மை நலம் அறியாத
 சிதடரொடும் திரிவேனை
 மும்மை மலம் அறுவித்து
 முதல் ஆய முதல்வன் தான்
 நம்மையும் ஓர் பொருள் ஆக்கி
 நாய் சிவிகை ஏற்றுவித்த
 அம்மை எனக்கு அருளியவாறு
 ஆர் பெறுவார் அச்சோவே.

எவ்வெவற்றிற்கும் முதல்வனாம் எம் தலைவன், நேர்மையின் நயம் அறியாத மூடரோடு இணங்கித் திரியும் இயல்புடைய என்னை, எனது மூவகைப் பாசங்களையும் களைந்து, அடியேனையும் ஒரு பொருட்டாக மதித்து, நாயைச் சிவிகையில் ஏற்றினாற் போல உயர்வித்த, தாய் போன்ற பெருமான், இப்பேற்றினை எனக்கருளிய விதம் வேறு யார் பெற வல்லார். இது அதிசயமே.

மார்ச்-30

புவனியில் போய்ப் பிறவாமையின் நாள் நாம்
 போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப்பூமி
 சிவன் உய்யக் கொள்கின்றவாறு என்று நோக்கித்
 திருப்பெருந்துறை உறைவாய் திருமால் ஆம்
 அவன் விருப்பு எய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவும் நின் அலர்ந்த மெய்க்கருணையும் நீயும்
 அவனியில் புகுந்து எமைஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆர் அமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

இந்தப் பூவுலகம் தான் சிவபெருமான்
 உயிர்களை வீடருளி ஆட்கொள்கின்ற வகை
 யுடையதென்று பார்த்து நாம் பூமியில் பிறவாது
 காலம் கழிக்கிறோமே என்று நாரணனும் நான்
 முகனும் மனம் வருந்தி பூமியில் பிறக்க ஆசைப்படும்
 படியாக நீயும் நினது திருவருட் சத்தியும் ஞாலத்தே
 வந்து எங்களை அடிமை கொண்ட வல்லவனே,
 திருப்பள்ளிவிட்டு எழுந்தருள்வாயாக உன்னை
 வணங்குகின்றோம்.

மார்ச்-31

உம்பர்கட்கு அரசே ஒழிவு அற நிறைந்த
யோகமே ஊத்தையேன் தனக்கு
வம்புஎனப் பழுத்து என்குடி முழுது ஆண்டு
வாழ்வு அற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருள் துணிவே சீர் உடைக்கழலே
செல்வமே சிவபெருமானே
எம்பொருட்டு உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

விண்ணவர்களுக்கு வேந்தனே, எங்கும்
நீக்கமில்லாது நிறைந்திருக்கின்ற பரம்பொருளே,
அழுக்கு மனத்துடையவனாகிய எனக்கு புதுமை
என்னும்படி அருள் கனிந்து என் குடும்ப
முழுவதையும் ஆட்கொண்டு வினைப் போகமான
வாழ்வை நீக்கி மெய்யான வாழ்வு வாழச் செய்த
அருமருந்தே, செவ்விய நூற் பொருளின் முடிவே,
சீர்மிகுந்த கழல் அணிந்த செல்வமே,
சிவபெருமானே நானும் என்னைச் சேர்ந்தாரும்
உய்யும் பொருட்டு உன்னை உறுதியாகப் பற்றினேன்.
இனிமேல் என்னைவிட்டு எங்கு எழுந்தருளிச்
செல்வது.

ஏப்ரல்—1

ஒன்றும் போதா நாயேனை
உய்யக் கொண்ட நின் கருணை
இன்றே இன்றிப் போய்த்தோ தான்
ஏழை பங்கா எம் கோவே
குன்றே அனைய குற்றங்கள்
குணம் ஆம் என்றே நீ கொண்டால்
என் தான் கெட்டது இரங்கிடாய்
எண் தோள் முக்கண் எம்மானே.

உமையொருபாகனே, எம் இறையே, எட்டுத்
தோள்களும் மூன்று கண்களும் உடைய எம் அப்பனே,
ஒன்றுக்கும் உதவாத நாயேனாகிய என்னை
ஆட்கொண்ட உனது கருணை இன்று இல்லாமல்
போய்விட்டதோ. என்னுடைய மலைபோன்ற
குற்றங்களைக் குணங்களென்றே நீ ஏற்றுக்
கொள்வாயானால் என்ன தான் கெட்டுப் போயிற்று.
அதற்கு ஒரே வழி என் மாட்டு நீ இரங்கி அருள்
செய்தலேயாகும். ஈசனே! எம்மானே.

ஏப்ரல்—2

உடையாள் உன் தன் நடுவு இருக்கும்

உடையாள் நடுவுள் நீ இருத்தி

அடியேன் நடுவுள் இருவீரும்

இருப்பதானால் அடியேன் உன்

அடியார் நடுவுள் இருக்கும்

அருளைப் புரியாய் பொன் அம்பலத்து எம்
முடியா முதலே என் கருத்து

முடியும் வண்ணம் முன் நின்றே.

பொன்னம்பலத்தில் கூத்தியற்றும் கூத்தப்
பிரானே, ஈறிலாத முதல்வனே, நம்மை உடையவளாகிய
சத்தி உன்னிடத்தே உள்ளீடாக இருக்கின்றாள். நீயும்
அவளிடையே கலந்திருக்கின்றாய். எனக்கு முற்பட்டு
நின்று என் விருப்பம் நிறைவேறும் வண்ணம்
அடியேன் உனதடியார் நடுவுள் இருக்க அருள் செய்ய
வேண்டும் எம்பெருமானே.

ஏப்ரல்-3

பாடிற்றிலேன் பணியேன் மணி
நீ ஒளித்தாய்க்குப் பச்சுன்
வீடிற்றிலேனை விடுதி கண்டாய்
வியந்து ஆங்கு அலறித்
தேடிற்றிலேன் சிவன் எவ்இடத்தான்
எவர் கண்டனர் என்று
ஓடிற்றிலேன் கிடந்து உள் உருகேன்
நின்று உழைத்தனனே.

ஐயனே, ஒளி மிகுந்த மணி போன்று குருவாகி
வந்த நீ மறைந்த போது, இந்த உடலை விட்டு விட்டு
உன்னோடு வந்திலேன். உன்னைப் பாடினேன். உனக்குப்
பணி செய்திலேன். எனினும் நீ என்னை விட்டு விடாதே.
எம்பெருமான் எவ்விடத்துள்ளாய்? யார் உன்னை
அலறிக் கண்டார் என அலறித் தேடவில்லை. திகைத்து
நின்று மனம் உருகவில்லை. வீணாக நின்று
வருந்துகிறேன். என்னைக் காத்தருள்க இறையே!

ஏப்ரல்-4

கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மால் அயனும் காண்பு அரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீர் ஆர் பெருந்துறையில்
எளிவந்து இருந்து இரங்கி எண் அரிய இன் அருளால்
ஒளிவந்து என் உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிதிகழ
அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய்.

கிளி போன்ற மெல்-ய சொல்-னையுடைய
அம்மையின் ஒளி விளங்கும் பாகத்தானை, அவனது
அடிமுடி காணப் புறப்பட்ட திருமாலும் பிரமனும்
காணுதற்கரிய அறிவனை, தெளிவு தரும் ஞானத் தேனை,
சீர்மிகுந்த திருப்பெருந்துறையிலே எளியனாய்
எழுந்தருளி, எண்ணுதற்கரிய இனிய கருணையாலே, ஒளி
உருவாய்த் தோன்றி நெஞ்சினுள்ளே உயிரறிவில்
அருட்பேரொளி விளங்குமாறு அருள்புரிந்த அழகிய
பேரருளாளனை நாம் போற்றிப் பாடுவோமாக.

திரு: பாடல்: 192

ஏப்ரல்—5

எண்ணிலேன் திருநாமம் அஞ்சு எழுத்தும் என்
ஏழைமை அதனாலே
நண்ணிலேன் கலை ஞானிகள் தம்மொடு
நல் வினை நயவாதே
மண்ணிலே பிறந்து இறந்து மண் ஆவதற்கு
ஒருப்படுகின்றேனை
அண்ணல் ஆண்டு தன் அடியரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

இறைவனது திருப்பெயரான சிவாய நம என்னும்
திருவைந்தெழுத்தை, என்னுடைய அறியாமையினாலே
நினைந்திலேன். அருட்கலை வல்ல அறிஞர்களோடு
சேரவில்லை. நற்செயல்களில் நாட்டமில்லாது
இம்மண்ணுலகில் பிறந்து இறந்து மண்ணாய்ப் போவதற்கு
முற்படுகின்ற இயல்புடைய என்னைச் சிறப்பு மிகுந்த
பெருமான் தன் சீரடியார்களோடு சேர்ப்பித்தான். இது
வியப்புக்குரியது தானே. அச் செயலை நினைந்து
போற்றுவோம்.

ஏப்ரல்—6

மாய வாழ்க்கையை மெய் என்று எண்ணி
மதித்திடா வகை நல்கினான்
வேய தோள் உமை பங்கன் எங்கள்
திருப்பெருந்துறை மேவினான்
காயத்துள் அமுது ஊற ஊற நீ
கண்டுகொள் என்று காட்டிய
சேய மா மலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே.

மூங்கி-ன் தன்மையை யொத்த தோளினை
யுடைய உமையொரு பாகன். திருப்பெருந்துறையில்
விரும்பி வீற்றிருந்தவன். மாயமாம் இவ்வுலக வாழ்வை
மெய் என்று கருதி மதித்திடாதவாறு எனக்கு அருள்
கூர்ந்தான். என் உடம்பிலே ஆனந்த அமுதமானது
சுரக்கச், சுரக்க, நீ பேரின்ப நிலையை அறிந்து கொள்க
என அடையாளங் காட்டிய செம்மையாய் அத்
திருவடித் தாமரைகளில் நமது தலைகள் பொருந்தி
விளங்கட்டும்.

ஏப்ரல்—7

மாது ஆடு பாகத்தன் உத்தரகோசமங்கைத்
தாது ஆடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோது ஆட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டு என் தொல்பிறவித்
தீது ஓடாவண்ணம் திகழப் பிறப்பு அறுப்பான்
காது ஆடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்து அன்பால்
போது ஆடு பூண் முலையீர் பொன் ஊசல் ஆடாமோ.

அழகிய மாலைகளும் அணிகளும் அணிந்துள்ள
நங்கையரே, மாது உமையவளை ஒரு பாகத்தில்
கொண்டவன், மகரந்தம் திளைக்கும் கொன்றைப் பூ
அணிந்த சடை முடியன், உத்தரகோச மங்கைக்கு
உடையவன், என்னையும் பாராட்டித் தன் அடியார்களுள்
ஆட் கொண்டவன். என் பழவினைத் தீமை என்னைத்
தொடரா வண்ணம் என் பிறவியை ஒழித்தவன். அவனது
காதிலணிந்துள்ள குண்டலங்களின் பெருமையைப் பாடி
நாம் பொன் ஊஞ்சல் ஆடுவோம்.

ஏப்ரல்—8

நானேயோ தவம் செய்தேன்
சிவாய நம எனப் பெற்றேன்
தேனாய் இன் அமுதமுமாய்த்
தித்திக்கும் சிவபெருமான்
தானே வந்து எனது உள்ளம்
புகுந்து அடியேற்கு அருள் செய்தான்
ஊன் ஆரும் உயிர் வாழ்க்கை
ஒறுத்து அன்றே வெறுத்திடவே.

நானோ இத்தகைய நற்றவம் செய்தேன். ஐந்
தெழுத்தாகிய சிவாய நமவென்பதைச் சொல்லப்
பெற்றேன். தேனாகப், பாலாக, அமுதமாக இனிமை
பயக்குஞ் சிவபெருமான் தானே வ-தில் எழுந்தருளி
வந்து என்னுடைய மனதிற்புகுந்தருளிப் புலால் நிறைந்த
உடம்பில் உயிர் வாழ்தலை அறிவித்து அதனை
ஒதுக்கும்படி அடியேனுக்கு அருள் செய்தான்.

ஏப்ரல்-9

திண் போர் விடையான் சிவபுரத்தார் போர் ஏறு
மண்பால் மதுரையில் பிட்டு அமுது செய்தருளித்
தண்டாலே பாண்டியன் தன்னைப் பணிகொண்ட
புண் பாடல்பாடி நாம் பூவல்- கொய்யாமோ.

வ-மை மிகுந்த வெள்ளை எருதினை
வாகனமாகக் கொண்டவன், சிவபுரத்து அடியார்களைக்
காக்கின்ற, பாசத் தளையைப் போரிட்டுக் களைய வல்ல
சிங்கம்; மண்ணுலகிலே, மதுரைப் பதியிலே, பிட்டு
வாணிச்சியிடம் பெற்ற பிட்டினை உண்டருளி, பாண்டி
மன்னன் பிரம்படியால் அவன் புண்பட்ட விதத்தை நாம்
பாடிப் பூக் கொய்து வணங்குவோம்.

ஏப்ரல்—10

கல் நார் உரித்து என்ன என்னையும் தன் கருணையினால்
பொன் ஆர் கழல் பணித்து ஆண்ட பிரான் புகழ்பாடி
மின் னெர் நுடங்கு இடைச் செம் துவர் வாய் வெள் நகையீர்
தென்னா தென்னா என்று தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

மின்னல் இடையும், பவள வாயும் கொண்ட
மங்கை நல்லீர், கல்-லே நார் உரித்தது போல்
பக்குவமில்லாத, எனக்குத் தனது அருட் கருணையால்
பொன்மயமான திருவடிகளைக் காட்டி என்னை
ஆட்கொண்ட ஈசன். எம்பெருமான். பாண்டிக்கு
அரசன். அப்பெருமானது பெருமையைத் தென்னா,
தென்னாவென்று இசையோடு பாடி வணங்குவோம்.

ஏப்ரல்—11

கண்டது செய்து கருணை மட்டுப்
 பருகிக் களித்து
 மிண்டு கின்றேனை விடுதி கண்டாய்
 நின் விரை மலர்த்தாள்
 பண்டு தந்தால் போல் பணித்துப்
 பணிசெயக் கூவித்து என்னைக்
 கொண்டு என் தாய் களையாய்
 களை ஆய குதுகுதுப்பே.

எந்தையே, ஈசா, நினது அருள் என்னும்
 மதுவினை உண்டு, நிகழ்வதறியாது, மனம் போன
 போக்கில் செருக்குற்றுத் திரிகின்ற என்னைக் கை
 விட்டு விடாதே. உனது மணமிகு மலரடிகளை முன்பு
 தந்தது போல் தந்து, இத் தாழ்மையனை உனது
 திருத்தொண்டு செய்யப் பணித்து, என்னை ஏற்று,
 எனது வீடு பேற்றிற்குத் தடையாய் நிற்கும் மகிழ்ச்சி
 என்னும் இடுக்கண் களைந்தருள்க. எம் பெருமானே
 உன்னை இறைஞ்சுகிறேன்.

திரு: பாடல்: 139

ஏப்ரல்-12

செழும் கமலம் திரள் அன நின்
சேவடி சேர்ந்து அமைந்த
பழுத்த மனத்து அடியர் உடன்
போயினர் யான் பாவியேன்
புழுக்கண் உடைப் புன் குரம்பைப்
பொல்லாக் கல்வி ஞானம் இலா
அழுக்கு மனத்து அடியேன்
உடையாய் உன் அடைக்கலமே.

என்னை ஆள்பவனே, செழுமையாகிய
தாமரை மலரின் செறிவு போன்ற உனது செவ்விய
திருவடிகளில் சேரத் தகுதியமைந்த, கனிந்த உள்ளத்தை
உடைய அடியவர்கள் உன்னோடு உடன் சென்றனர்.
பாவியாகிய நான், புழுக்கள் நெளிகின்ற இழிவான
உடம்பையுடைய, தீமை சேர், கலை ஞானமில்லாத
அழுக்கு மனத்தவன் இன்னும் இங்கு இருக்கிறேன்.
ஐயனே நான் உனது அடைக்கலம். அருள் புரிவாயாக.

ஏப்ரல்—13

அடியேன் அல்லல் எல்லாம் முன்
 அகல ஆண்டாய் என்று இருந்தேன்
 கொடி ஏர் இடையாள் கூறா எம்
 கோவே ஆ ஆ என்று அருளிச்
 செடி சேர் உடலைச் சிதையாதது
 எத்துக்கு எங்கள் சிவலோகா
 உடையாய் கூவிப் பணி கொள்ளாது
 ஒறுத்தால் ஒன்றும் போதுமே.

உமையம்மையை ஒரு கூறாகக்
 கொண்டவனே, எமது தலைவனே! அடியேனுடைய
 துன்பமெல்லாம் முன்னமே நீங்கும் படியாக நீ
 என்னை ஆட்கொண்டாய் என எண்ணி இருந்தேன்.
 ஐயோ என்று இரங்கித் தீவினை சேருதற்கு இடமாகிய
 இவ்வுடலை அழிக்காதது எதற்காக ஐயனே. சிவலோக
 நாயகனே, சிவபுரத்து அரசே, எங்களை உடையவனே,
 எங்களை அழைத்து ஏவல் கொள்ளாது
 தண்டிப்பதொன்று மட்டுமே போதுமா?

ஏப்ரல்—14

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டு ஆண்டு
 அளவு இலா ஆனந்தம் அருளிப்
 பிறவி வேர் அறுத்து என் குடி முழுது ஆண்ட
 பிஞ்ஞகா பெரிய எம் பொருளே
 திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

திக்கற்றவனாகிய என்னுடைய உள்ளத்தையே
 கோயிலாகக் கொண்டு எனக்கு எல்லையற்ற
 பேரின்பத்தைக் கொடுத்து, என் பிறப்பின் மூலத்தைக்
 களைந்து என் குடும்பம் முழுவதையும் ஆண்டு கொண்ட
 தலைக்கோல முடையவனே, எமது பெரிய பொருளே,
 தெளிவாக நான் கண்ட காட்சியானவனே, எனது நிலைத்த
 செல்வமே, சிவபெருமானே, முடிவிலே உன்னை
 இறுதியாகப் பற்றினேன். இனி நீ எழுந்தருளிச் செல்வது
 எங்கே?

ஏப்ரல்—15

ஈங்கோய்மலை எம் எந்தாய் போற்றி
 பாங்கு ஆர் பழனத்து அழகா போற்றி
 கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி
 அடைந்தவர்க்கு அருளும் அப்பா போற்றி
 இத்தி தன்னின் கீழ் இரு மூவர்க்கு
 அத்திக்கு அருளிய அரசே போற்றி
 தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
 எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

ஈங்கோய் மலையில் எழுந்தருளிய எமது
 அப்பனே, எழில் மிகு திருப்பழனத்தி-ருக்கும்
 அழகனே, திருக்கடம்பூரில் விளங்குகின்ற விமலனே
 வணக்கம். உன்னை அன்போடு அடைந்தவர்க்கு
 அருள்புரியும் தலைவனே கல்லால மரத்தின் கீழ்
 இயக்கிகள் அறுவர்க்கும் வெள்ளானைக்கும் அருள்
 புரிந்த வேந்தனே போற்றி. தென்தமிழ் நாட்டின்
 சிறப்புடைத் தெய்வமே, சிவபெருமானே, எந்த
 நாட்டினர்க்கும் ஏற்ற தெய்வமானவனே உன் திருத்தாள்
 போற்றி.

ஏப்ரல்—16

வான் பாவிய உலகத்தவர்
தவமே செய அவமே
ஊன் பாவிய உடலைச் சுமந்து
அடவி மரம் ஆனேன்
தேன் பாய் மலர்க் கொன்றை
மன்னு திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
நான் பாவியன் ஆனால் உனை
நல்காய் எனல் ஆமே.

புண்ணியம் செய்து விண்ணுலகு சென்ற
வானவர்களும் உன்னை அடையத் தவம் செய்கின்றனர்.
நான் வீணாக இந்த ஊனுடலைச் சுமந்து ஒன்றுக்கும்
பயனில்லாத காட்டுமரம் போல் ஆனேன். தேன் சிந்தும்
மலர் அணிந்த திருப்பெருந்துறையாய், உன்னருள்
பெறத் தகுதியில்லாத தீவினையேன் ஆயினும் உன்
திருவடிகளைத் தருமாறு நான் வேண்டக் கூடுமோ? என்
பிழை பொறுத்து என்னை ஆண்டருள்க.

ஏப்ரல்—17

நினையப் பிறருக்கு அரிய நெருப்பை
 நீரைக் காலை நிலனை விசம்பைத்
 தனை ஒப்பாரை இல்லாத் தனியை
 நோக்கித் தழைத்துத் தழுத்த கண்டம்
 கனையக் கண்ணீர் அருவி பாயக்
 கையும் கூப்பிக் கடி மலரால்
 புனையப் பெறுவது என்று கொல்லோ என்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

அடியவர்கள் அன்றி மற்றவர்கள் நினைப்பதற்கும் அரியவனும் ஐம்பூதங்களில் வெளிப்பட்டு நிற்பவனும், தனக்கு உவமை என்று சொல்லக் கூடிய எதுவும் இல்லாதவனுமாகிய, தொளையிடப்படாத மணியைக் கூர்ந்து நோக்கி, உடல் புளகமடைந்து நாத் தழுதழுக்க, கண்ணீர் அருவியெனப் பாய, கூப்பிய கையுடன் மலரிட்டு அணி செய்து இறுகத் தழுவி இன்புறுவது எந்நாளோ? எம்பெருமானே அருள் புரிக.

ஏப்ரல்—18

பணிவார் பிணி தீர்த்து அருளிப்

பழைய அடியார்க்கு உன்

அணியார் பாதம் கொடுத்தி

அதுவும் அரிது என்றால்

திணியார் மூங்கில் அனையேன்

வினையைப் பொடி ஆக்கித்

தணியார் பாதம் வந்து ஒல்லை தாராய்

பொய்தீர் மெய்யானே.

பொய்ப்பற்றை ஒழிக்கின்ற மெய்ப்
பொருளானவனே, வழிபடுபவர்களுடைய பிறவிப்
பிணியைப் போக்கி பழமையான அடியார்களுக்குத்
திருவடிப் பேறு தந்தருள்வாய். அப் பெரு நிலைக்கு
நான் தகுதியாகவில்லை யென்றால் எனக்கு அது
செய்தல் அரியதாயின், வன்மைமிக்க கெட்டி
மூங்கிலைப் போல் உருக்கமற்ற என்னுடைய வினையை
நாசமாக்கிய பின்னராவது உனது தண்மை மிகுந்த
பாதங்களைத் தந்தருள வேண்டும் இறையே!

ஏப்ரல்—19

சூடுவேன் பூம்கொன்றை சூடிச் சிவன் திரள் தோள்
 கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கி நின்று
 ஊடுவேன் செவ்வாய்க்கு உருகுவேன் உள் உருகித்
 தேடுவேன் தேடிச் சிவன் கழலே சிந்திப்பேன்
 வாடுவேன் பேர்த்தும் மலர்வேன் அனல் ஏந்தி
 ஆடுவான் சேவடியே பாடுதும்காண் அம்மானாய்.

அழகிய கொன்றை மாலையைத் தலையில்
 சூடிச் சிவபெருமானது திருத்தோள்களைச் சேருவேன்.
 அவனைக் கூடித் தழுவித் களித்து மயங்குவேன். களிப்பு
 நீங்கிப் பிணங்குவேன். நெஞ்சம் உருகி அவனைத்
 தேடுவேன். அவனது திருவடியையே சிந்தனை
 செய்வேன். வாட்டமுறுவேன். மீண்டும் மலர்ச்சியுற்று
 மகிழ்வேன். தீயினைக் கையில் ஏந்தித் திருநடம்
 புரிகின்ற தில்லைத் கூத்தனின் திருவடிகளைப்
 பாடுவோமாக.

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

ஏப்ரல்—20

அறவே பெற்றார் நின் அன்பர்
 அந்தம் இன்றி அகம் நெகவும்
 புறமே கிடந்து புலை நாயேன்
 புலம்புகின்றேன் உடையானே
 பெறவே வேண்டும் மெய் அன்பு
 பேரா ஒழியாப் பிரிவு இல்லா
 மறவா நினையா அளவு இலா
 மாளா இன்பம் மா கடலே.

உடையானே, உன்னுடைய மெய்யன்பர்கள்
 முடிவில்லாமல் உள்ளம் உருகவே உன்னை
 முழுதுமாகப் பெற்றுவிட்டனர். அவர்கள் கூட்டத்திற்கு
 வெளியே பயனில்லாது கிடக்கும் நாயனைய நான்
 பேரின்பம் வேண்டுமென்று புலம்புகின்றேன். நிலை
 பெயராத, விட்டு நீங்காத, பிரிவிலாத, மறத்தலும்
 நினைத்தலும் இல்லாத, எல்லையற்ற, அழிவில்லாத,
 பேரின்பக் கடலே, அவர்கள் பெற்றது போன்ற
 மெய்யன்பை நானும் கட்டாயம் பெற வேண்டும்.

திரு: பாடல்: 490

ஏப்ரல்-21

என்னால் அறியாப் பதம் தந்தாய்
 யான் அது அறியாதே கெட்டேன்
 உன்னால் ஒன்றும் குறைவு இல்லை
 உடையாய் அடிமைக்கு யார் என்பேன்
 பல் நாள் உன்னைப் பணிந்து ஏத்தும்
 பழைய அடியரொடும் கூடாது
 என் நாயகமே பிற்பட்டு இங்கு
 இருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே.

என்னால் உணர ஒண்ணாத பெருமையுடைய
 பதவியை நீ தந்தருளினே. யான் அதன் தன்மையறியாது,
 பாதுகாக்காது கெடுத்தியுற்றேன். உன்னால் எந்த விதமான
 குறையும் ஏற்படவில்லை. நாதனே, அடியேனுக்கு
 யாரைத் துணையென்பேன்? என் தலைவனே, பல
 நாட்களாக உன்னை வழிபட்டுத் துதிக்கும்
 பழைமையான அன்பர்களோடுஞ் சேராது
 பின்னிட்டுப் பிணிகளுக்கு விருந்தாக இவ்வுலகில்
 இருப்பேனாயினேன்.

ஏப்ரல்-22

எய்தல் ஆவது என்று நின்னை
 எம்பிரான் இவ் வஞ்சனேற்கு
 உய்தல் ஆவது உன்கண் அன்றி
 மற்று ஓர் உண்மை இன்மையின்
 பைதல் ஆவது என்று பாதுகாத்து
 இரங்கு பாவியேற்கு
 ஈது அலாது நின் கண் ஒன்றும்
 வண்ணம் இல்லை ஈசனே.

எம்பெருமானே, உன்னை நான் அடைவது
 எக்காலம்? வஞ்ச நெஞ்சமுடைய எனக்கு
 உன்னிடமன்றி உய்யும் வழிக்கு வேறொரு மெய்ம்மை
 இல்லாமையால் ஆண்டவனே, சிறுவனென்று கருதிப்
 பாவியேனைக் காப்பாற்றி எனக்கு இரங்கி அருள்க. நீ
 இரங்கியருள்கின்ற இவ்வழியன்றி உன்பால் வந்து
 ஒன்றாகும் வழி வேறில்லை. இறையே அருள் செய்க.

ஏப்ரல்-23

நாயேனைத் தன் அடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேனது உள்ளம் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீ ஏதும் இல்லாது என் செய்பணிகள் கொண்டருளும்
தாய் ஆன ஈசற்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ.

நாய்போன்றஇக் கடையவனைத் தன்னுடைய
பெருமை மிகு திருவடிகளைப் பாடுமாறு பணித்த பரமன்,
பேய்க் குணம் கொண்ட எனது மனக்குற்றங்களை
மன்னித்துப் பொறுக்கின்ற பெருந்தகைமை யுடையவன்.
இகழ்ச்சி செய்யாது யான் செய்யும் சிறு தொண்டுகளையும்
ஏற்றருளுகின்ற, எனக்குத் தாயான ஈசனாம்
அம்பலவாணனின் திருமுன்னர் சென்று தும்பியே நீ
இசைப்பாய்.

ஏப்ரல்—24

அம்மையே அப்பா ஒப்பு இலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்த ஆர் அமுதே
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்து அலைப் புலையனேன் தனக்குச்
 செம்மையே ஆய சிவ பதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

தாயும் தந்தையும் ஆனவனே, இணையற்ற
 ஞானச் சுடரே. அன்பெனும் பால் கட-ல் விளைந்த
 அமுதமே. உடல் உணர்வை வளர்த்து, பயனற்ற
 செயல்களில் காலத்தை வீணே கழிக்கும் புழுத்து
 அலைகின்ற இழி தகைமை உடையவன் நான்
 என்றாலும் என்னையும் ஒரு பொருளாக்கி, எனக்கு
 என்றும் மாறாத சிவபோகத்தைக் கொடுத்தருள
 வேண்டும். எம்பெருமானே உன்னை உறுதியாகப்
 பற்றினேன். நீ அருள்புரிய வேண்டும்.

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

ஏப்ரல்—25

அருமையில் எளிய அழகே போற்றி
 கருமுகில் ஆகிய கண்ணே போற்றி
 மன்னிய திருஅருள் மலையே போற்றி
 என்னையும் ஒருவன் ஆக்கி இரும் கழல்
 சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி
 தொழுதகை துன்பம் துடைப்பாய் போற்றி
 அழிவு இலா ஆனந்த வாரி போற்றி
 அழிவதும் ஆவதும் கடந்தாய் போற்றி
 முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி

ஐயனே, அரிய பொருளாயிருந்தும்
 அன்பர்க்கு எளிதின் வந்தருளும் அழகனே,
 பொழிகின்ற மேகம் போல் கருணை பொழியும்
 கண்ணுடையாய் வணக்கம். நிலை பெற்ற
 பெருங்கருணை மலையே, தகுதியற்ற என்னையும்
 உனதன்பருள் ஒருவனாக்கி உனது பெருமை மிகு
 திருவடியை என் தலைமேல் பதித்தாய். கூப்பிய
 கையினரின் துன்பம் களைபவனே, கேடில்லாத
 இன்பக்கடலே, ஒடுக்கமும் தோற்றமும் இல்லாத்
 தூயவனே, அனைத்தையும் கடந்து அப்பாற்பட்டு
 நிற்கும் அண்ணலே உன்னை வணங்குகிறேன்.

திரு: பாடல்: 4: 126-134

ஏப்ரல்-26

தாயாய் முலையைத் தருவானே
 தாராது ஒழிந்தால் சவலையாய்
 நாயேன் கழிந்து போவேனோ
 நம்பி இனித்தான் நல்குதியே
 தாயே என்று உன் தான் அடைந்தேன்
 தயா நீ என்பால் இல்லையே
 நாயேன் அடிமை உடன் ஆக
 ஆண்டாய் நான் தான் வேண்டாவோ.

தாயினும் சிறந்த தயாவுடைய தத்துவனே,
 ஞானப் பால் அளிப்பவனே, அதனைத் தாராது
 போனால் சவலைக் குழந்தையைப் போல் நாயேன்
 கழிந்து போவேனோ? உன்னைத் தாயென்று எண்ணி
 உன் திருவடியை அடைந்தேன். அண்ணலே
 இனியாகிலும் அருள் தருவாயாக. அன்று நானுன்னை
 அடைக்கலம் என்று அடைந்த போது
 ஆட்கொண்டாய். இன்று இந்த அடிமை உனக்கு
 வேண்டாமா? உன் அருள் நோக்கு என்மேல் பதிய
 வேண்டும் ஐயனே.

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

ஏப்ரல்-27

பண்பட்ட தில்லைப் பதிக்கு அரசைப் பரவாதே
எண்பட்ட தக்கன் அருக்கன் எச்சன் இந்து அனல்
விண்பட்ட பூதம் படை வீரபத்திரரால்
புண்பட்டவா பாடிப் பூவல்- கொய்யாமோ.

செம்மை பொருந்திய தில்லையெனும்
திருத்தலத்தில் உள்ள பொன்னம்பலத்தில் கூத்து
இயற்றுகின்ற கூத்தப் பெருமானை வணங்காமல்,
தக்கன், கதிரவன், சந்திரன், அக்கினி முத-ய தேவர்கள்,
வீரபத்திரனால் ஊறு எய்தினர். அந்த மேன்மை மிகு
பெருமானுக்கு நாம் பூக்கொய்து சாத்தி
வழிபடுவோமாக.

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

ஏப்ரல்—28

மூத்தானே மூவாத முதலானே

முடிவு இல்லா

ஓத்தானே பொருளானே

உண்மையும் ஆய் இன்மையும் ஆய்ப்

பூத்தானே புகுந்து இங்குப்

புரள் வேனைக் கருணையினால்

பேர்த்தே நீ ஆண்டவாறு

அன்றே எம் பெருமானே.

அனைவருக்கும் முன்னவனாய் இருந்தும்,
அருள் வடிவு கொண்டு மூப்படையாது யாண்டும்
இளமையோடு இருக்கும் மூலப்பொருளே,
எல்லாவற்றிற்கும் முதலானவனே! வேதவடிவினனே,
மெய்யர்க்கு மெய்யாயும் அல்லாதார்க்கு
அல்லாதானாகியும் தோன்றினவனே. உலக வாழ்வெனும்
சிறு நெறியில் கிடந்து உழலும் என்னை, நீ சிவநெறியில்
பெயர்த்து வைத்தது பெரு விந்தையன்றோ! உன்னை
வணங்கிப் போற்றுகிறேன்.

திரு: பாடல்: 553

ஏப்ரல்-29

உணர்ந்த மாமுனிவர் உம்பரோடு ஒழிந்தார்
உணர்வுக்கும் தெரிவு அரும் பொருளே
இணங்கு இ- எல்லா உயிர்கட்கும் உயிரே
எனைப் பிறப்பு அறுக்கும் எம்மருந்தே
திணிந்தது ஓர் இருளில் தெளிந்த தூவெளியே
திருப்பெருந் துறை உறை சிவனே
குணங்கள் தாம் இல்லா இன்பமே உன்னைக்
குறுகினேற்கு இனி என்ன குறையே.

திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவ
பெருமானே, நிறை ஞானிகளும், தேவர்களும், பிறரும்
உன்னை அறியார். சீர்தூக்கி அறிதற்கு உன்னைப் போல்
மற்றொரு பொருள் இல்லை. உயிர்களுக்கெல்லாம்
உயிராய் இருப்பவனே, குணங் கடந்த இன்பப்
பொருளே, உன்னை அடைந்தார்க்கு ஒரு குறையும்
இல்லை. என்னைப் பிறவிச் சுழ-னின் றும்
விடுவித்தருள்க. எம்பெருமானே உன்னை
இறைஞ்சுகிறேன்.

திரு: பாடல்: 391

ஏப்ரல்-30

பால் திரு நீற்று எம் பரமனைப்

பரம் கருணை யோடும் எதிர்த்து

போற்றி மெய் அடியார்க்கு அருள் துறை அளிக்கும்

சோதியை நீதி இலேன்

போற்றி என் அமுதே என நினைந்து ஏத்திப்

புகழ்ந்து அழைத்து அலறி என் உள்ளே

ஆற்றுவன் ஆக உடையவனே எனை

ஆவ என்று அருளாயே.

முதல்வனே, பால் போன்ற வெள்ளிய திருநீறு அணிந்த பரமனாகிய உன்னை, மேலான திருவருட் சத்தியோடு எதிர்ப்பட்டுத் தோன்றி உண்மை அன்பர்க்கு அருள்வழி நல்கும் ஒளி மயமான உன்னை, அறவழி நில்லாத நான், வணங்கி, வாழ்த்தி, எனது சாவா மருந்தே என எண்ணி வழிபட்டுத் துதித்துக் கூவி அழைத்தால், என் நெஞ்சகத்தில் ஆறுதல் அடைந்தவனாக ஆகும்படி, எனக்கு ஆகட்டும் என்று இரங்கி அருள் செய்வாயாக.

மே—1

தேவர்கோ அறியாத தேவ தேவன்

செழும் பொழில்கள் பயந்து காத்து அழிக்கும் மற்றை
மூவர் கோனாய் நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி

மூதாதை மாது ஆளும் பாகத்து எந்தை
யாவர் கோன் என்னையும் வந்து ஆண்டு கொண்டான்

யாம் ஆர்க்கும் குடி அல்லோம் யாதும் அஞ்சோம்
மேவினோம் அவன் அடியார் அடியாரோடு

மேல் மேலும் குடைந்து ஆடி ஆடுவோமே.

யாவர்க்கும் மேலான இறைவா, மகா தேவனாகிய இந்திரன் உன்னை அறிய மாட்டான். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில் புரியும் பிரமன், திருமால், ருத்திரன் என்ற மூவர்க்கும் நீயே முதல்வன். அனைத்தும் ஆனவன் நீயே. எல்லார்க்கும் நீயே மூத்தவன். முழு முதற்பொருள். மாதொரு பாகனாகிய நீ என்னை வ-ய வந்து ஆட்கொண்டமையால் உன்னையன்றி வேறு யாருக்கும் நான் ஆள் அல்லன். இனி அஞ்சுதற்கு எதுவுமில்லை. உன் அடியாரொடு இன்பவாரிதியில் திளைத்திருக்க அருள் புரிக.

மே-2

என் பாலைப் பிறப்பு அறுத்து
 இங்கு இமையவார்க்கும் அறிய ஒண்ணாத்
 தென் பாலைத் திருப்பெருந்துறை
 உறையும் சிவபெருமான்
 அன்பால் நீ அகம் நெகவே
 புகந்தருளி ஆட்கொண்டது
 என்பாலே நோக்கிய ஆறு
 அன்றே எம் பெருமானே.

எம் இறைவா, வானவரும் அறிய
 வொண்ணாத வள்ளலே, தென் திசையிலுள்ள
 திருப்பெருந்துறைத் தேவே, இவ்வுலகத்தே என்
 மாட்டிருந்த பிறவியைக் களைந்து, உள்ளம்
 நெகிழும்படி ஆண்டு கொண்டது நீ என்னிடம்
 செலுத்திய திருநோக்கினால் அன்றோ. எம்பெருமானே
 உன்னை வாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

மே-3

அது பழம் சுவை என அமுது என அறிதற்கு
 அரிது என எளிது என அமரரும் அறியார்
 இது அவன் திரு உரு இவன் அவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண்டு இங்கு எழுந்தருளும்
 மது வளர் பொழில் திரு உத்தரகோச
 மங்கை உள்ளாய் திருப்பெருந்துறை மன்னா
 எது எமைப் பணி கொளுமாறு அது கேட்போம்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பரம்பொருள் கனியின் சுவை போலும் என்றும்
 அமுதம் போலும் எனவும், அது அறிவதற்கு முடியாதது
 எனவும், அறிதற்கு எளிதாம் எனவும் வாதித்துத்
 தேவர்களும் அதனை அறுதியிட்ட பாடில்லை.
 எங்களுக்கு வீடருளும் திருவடிவம் இதுவெனவும்
 திருஉருக்கொண்டு வந்த இவனே அப்பெருமான் எனவும்
 நாங்கள் சொல்லும்படி எங்களை ஆட்கொள்ள
 இந்நிலவுலகில் திருவுருக் கொண்டருளிய சோலை சூழ்ந்த
 திருஉத்தர கோசமங்கை உறைபவனே, திருப்பெருந்துறைக்
 கோவே. எங்களை ஏவல் கொள்ளும் முறைகேட்டு
 நடப்போம். எம் தலைவனே, பள்ளி எழுந்தருளுக.

மே-4

மேவும் உன் தன் அடியாருள்
 விரும்பி யானும் மெய்ம்மையே
 காவி சேரும் கயல் கண்ணாள்
 பங்கா உன் தன் கருணையினால்
 பாவியேற்கும் உண்டாமோ
 பரமானந்தம் பழங்கடல் சேர்ந்து
 ஆவியாக்கை யான் எனது என்று
 யாதும்இன்றி அறுதலே.

காவி சேரும் கண்ணுடைய உமையவளின்
 பங்கனே, உனது அடியார்களின் இடையே சென்று
 அவர்களிடம் காணப் பெறுகின்ற பரம ஆனந்தமாகிய
 பழங்கட-ல் அமிழ்ந்து உயிர், உடம்பு, யான், எனது
 என்ற செருக்குகள் எல்லாம் முற்றிலுமாக நீங்குகின்ற
 நிலை பாவியேனாகிய எனக்கும் உண்டாகுமோ
 இறைவா! நீ தான் அருள் புரிய வேண்டும்.

மே—5

கட-ல் நாய் நக்கி ஆங்கு உன்
 கருணைக் கட-ன் உள்ளம்
 விடல் அரியேனை விடுதி கண்டாய்
 விடல் இல் அடியார்
 உடல் இலமே மன்னும் உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசே
 மட-ன் மட்டே மணியே அமுதே
 என் மது வெள்ளமே.

உன்னை விடாது பற்றி நிற்கும் அடியவர் தம்
 உடலை ஆலயமாகக் கொண்டவனே, உத்தரகோச மங்கைக்கு
 அரசே. பூவிதழ்த் தேனே. ஒளி மிகுந்த மாணிக்கமே, அமுத
 வெள்ளமே, கட-ல் நாய் நக்குவது போல் உனது பெருங்
 கருணையைச் சிறிதளவே சுவைத்தவன் நான். உன்பால்
 உள்ளத்தால் ஒன்று பட மாட்டாதவனாக இருக்கிறேன்.
 ஆயினும் என்னைக் கை விட்டு விடாதே இறையவனே.

மே—6

வட்ட மலர்க் கொன்றை மாலை பாடி
மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழும் தென்தில்லைபாடிச்
சிறற்பலத்து எங்கள் செல்வம் பாடிக்
கட்டிய மா சுணக் கச்சை பாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்த கைம்மேல்
இட்டு நின்று ஆடும் அரவம் பாடி
ஈசற்கு சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

வட்ட வடிவில் இறைவன் தலையில்
அணிந்திருக்கும் கொன்றைப் பூ மாலையைப் பாடி,
அவன் குடுகின்ற ஊமத்தை மலரைப் பாடி, பிறையைப்
பாடி, சிவ்னடியார்கள் வாழ்கின்ற தில்லை நகரைப்
பாடி, அங்குள்ள ஞான சபையில் நிருத்தம் செய்கின்ற
நமது செல்வமாகிய சிவபெருமானைப் பாடி, அவன்
அரையில் அணிந்துள்ள பாம்பாகிய அரை நாண்
கச்சையைப் பாடி, கையிற் கட்டிய பாம்பினாலான
காப்பினைப் பாடி, மூடிய கையில் நின்று ஆடும் நாகம்
பாடி அவனுக்கு நறுமணப் பொடி இடித்து அவனை
வணங்குவோம்.

திரு: பாடல்: 213

மே-7

வாழ்ந்தார்கள் ஆவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாரும்
தாழ்ந்து உலகம் ஏத்தத் தகுவாரும் -சூழ்ந்து அமரர்
சென்று இறைஞ்சி ஏத்தும் திரு ஆர் பெருந்துறையை
நன்று இறைஞ்சி ஏத்தும் நமர்.

தேவர்களும் துதிக்கின்ற பெருந்துறை
நாயகனைச் சிறப்புமிகு திருப்பெருந்துறைக்குச் சென்று
உடலாலும் மனத்தாலும் இறைஞ்சி அவன் புகழை
நாவார ஏத்துகின்ற (நமர்கள்) மனிதர்கள், இம்மையில்
பயனுற வாழ்ந்தவர்களும், கொடிய வினையைத்
தொலைத்தவர்களும், உலகத்திலுள் ளோர்
அனைவரும் வந்து தாழ்ந்து வணங்கும் தகுதியைப்
பெற்றவர்களுமாவர். நாமும் அவனை ஏத்தி
இன்புறுவோம்.

திரு: பாடல்: 631

மே—8

மூவரும் முப்பத்து மூவரும் மற்று ஒழிந்த
 தேவரும் காணாச் சிவபெருமான் - மா ஏறி
 வையகத்தே வந்து இழிந்த வார் கழல்கள் வந்திக்க
 மெய் அகத்தே இன்பம் மிகும்.

திருமால், அயன், ருத்திரன் எனும்
 மும்மூர்த்திகளும் முப்பத்து மூன்று கோடி தேவர்களும்
 காண முடியாத சிவபெருமான் குதிரைச் சேவகனாக
 நில உலகில் வந்து காட்டியருளிய நீண்ட திருவடிகளை
 வணங்குகின்றபோது உடம்பினுள்ளே பேரின்ப
 உணர்ச்சி வளரும். அத்தகைய பெருமானை
 வணங்குகிறேன்.

மே—9

துண்டம் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
 கொண்ட புரிநூலான் கோலம்ஆ ஊர்தியான்
 கண்டம் கரியான் செம்மேனியான் வெள் நீற்றான்
 அண்டம் முதல் ஆயினான் அந்தம் இலா ஆனந்தம்
 பண்டைப் பரிசே பழ அடியார்க்கு ஈந்தருளும்
 அண்டம் வியப்பு உறுமா பாடுதும்காண் அம்மானாய்.

ஒற்றைக் கலைப் பிறையணிந்த உலக முதல்வன்,
 வேதப் பொருளானவன், திருப் பெருந்துறைப்
 பெருமான், முப்புரி நூல் அணிந்தவன், காளை
 வாகனத்தான், நீல மணிகண்டன், சிவந்த திருமேனியன்,
 திருநீறணிந்தவன், அண்டங்களுக் கெல்லாம் ஆதி
 கர்த்தா, எல்லையற்ற பேரின்பத்தை பழைய முறையிலே
 பழைய அடியார்களுக்கு கொடுத்தருள்பவன். அவனது
 பெருஞ்சிறப்பை அகிலம் வியக்குமாறு ஆடிப்
 பாடுவோம்.

மே-10

பரவுவார் அவர் பாடு சென்று அணைகிலேன்
 பல் மலர் பறித்து ஏத்தேன்
 குரவு வார் குழலார் திறத்தே நின்று
 குடி கெடு கின்றேனை
 இரவு நின்று எரி ஆடிய எம் இறை
 எரி சடை மினிர்கின்ற
 அரவன் ஆண்டு தன் அடியரில் கூட்டிய
 அதிசயம் கண்டாமே.

இறைவனை இறைஞ்சித் துதிக்கின்ற
 வர்களோடு சென்று சேர மாட்டேன். பல்வகைப்
 பூக்களைப் பறித்து அவன் மீது தூவி வணங்க
 மாட்டேன். குரவ மலரணிந்த மாதர் சார்பிலே திரிந்து
 கேடு தேடிக் கொள்கின்ற என்னை, எல்லாம்
 ஒடுங்குகின்ற சங்கார காலமாகிய இரவிலே, தான்
 ஒருவனேயாய் நின்று சோதி மயமாய்க்
 கூத்தியற்றுகின்ற எம் தலைவன், செந்தீப் போன்ற
 சடையின் கண் மின்னுகின்ற பாம்பினையுடைய
 பெருமான் ஆட்கொண்டு தனது அடியாருடன்
 சேர்ப்பித்த விந்தை கண்டோமே.

திரு: பாடல்: 432

மே—11

கறங்கு ஓலை போல்வது ஓர் காயம் பிறப்போடு இறப்பு
என்னும்

அறம் பாவம் என்று இரண்டு அச்சம் தவிர்த்து என்னை
ஆண்டுகொண்டான்

மறந்தேயும் தன் கழல் நான் மறவா வண்ணம் நல்கிய
அத்

திறம் பாடல் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

காற்றில் சுழலுகின்ற ஓலைக் காற்றாடி
போன்ற உடம்பின் சார்பான பிறப்பு இறப்புக்குக்
காரணமாகிய நல்வினை, தீவினை என்னும்
இரண்டின் பயத்தை நீக்கி என்னை
ஆட்கொண்டருளிய அண்ணல். தன்னை நான்
மறந்தாலும் தன் திருவடியை நான் மறவாத வண்ணம்
அதனை நம் சிரமேற் பொறித்து அருள் புரிந்த அந்த
அருளாளனின் சிறப்பினைப் பாடுவோம்.
தெள்ளேணங் கொட்டுவோம்.

திரு: பாடல்: 242

மே—12

தாரா அருள் ஒன்று இன்றியே
தந்தாய் என்று உன் தமர் எல்லாம்
ஆரா நின்றார் அடியேனும்
அயலார் போல அயர்வேனோ
சீரார் அருளால் சிந்தனையைத்
திருத்தி ஆண்ட சிவலோகா
பேரானந்தம் பேராமை
வைக்க வேண்டும் பெருமானே.

பெரிய பொருளே, நின் அருளைப் பெற்ற உன்
அடியார்கள் அதில் திளைத்து ஆனந்திக்கின்றனர்.
யானோ அவ்வாறு உன் அருளைப் பெறுவதற்குத்
தகுதியில்லாதவன் போல் தனியே நின்று தளர்கின்றேன்.
ஐயனே, சிவலோக வேந்தே, அடியேன் மனதைப்
பக்குவப்படுத்தி, என்னையும் சிவானுபவத்தில் நீங்காது
இருக்குமாறு வைத்தருள வேண்டும்.

மே-13

கையால்தொழுது உன் கழல் சேவடிகள்
கழுமத் தழுவிக் கொண்டு
எய்யாது என் தன் தலை மேல் வைத்து
எம் பெருமான் பெருமான் என்று
ஐயா என் தன் வாயால் அரற்றி
அழல் சேர் மெழுகு ஒப்ப
ஐயாற்று அரசே ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

திருவையாற்றில் கோயில் கொண்டிருக்கும்
தேவே, உன்னை எனது கைகளால் தொழுது, உன்
திருவடிகளைக் கட்டித் தழுவிக் கொண்டு,
இடைவிடாது என் தலைமேல் வைத்து எம்மானே,
எம் பெருமானே என்று என் வாயால் வாழ்த்தி,
அன-டைப்பட்ட மெழுகு போலக் கசிந்து உருக
ஆசைப்பட்டேன். ஐயனே நீ அருள் செய்ய வேண்டும்.

மே—14

தவமே புரிந்திலன் தண்மலர் இட்டு
 முட்டாது இறைஞ்சேன்
 அவமே பிறந்த அருவினையேன்
 உனக்கு அன்பர் உன் ஆம்
 சிவமே பெறும் திரு எய்திற்றிலேன்
 நின் திருவடிக்கு ஆம்
 பவமே அருளு கண்டாய் அடியேற்கு
 எம் பராபரமே.

இறைவா, உன்னை நினைந்து மனம் உருகித்
 தவம் செய்தேனில்லை. இனிய மணமுடைய மலர்கள்
 தூவி இடைவிடாது உன்னை வழிபடவில்லை. வீணில்
 பிறந்த வினையேன் நான். உன் அடியார்கள்
 கூட்டத்தினுள் இருக்கின்ற அரிய பெரும் பேற்றைப்
 பெறவில்லை. உன்னை அடைந்து உய்வு பெறுகின்ற
 நல்ல பிறவியை எனக்கு அருளுக.

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

மே—15

வணங்கத் தலை வைத்து வார் கழல் வாய் வாழ்த்த
வைத்து

இணங்கத் தன் சீர் அடியார் கூட்டம் வைத்து
எம்பெருமான்

அணங்கொடு அணிதில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணம் கூரப் பாடி நாம் பூவல்- கொய்யாமோ.

தன்னை வணங்குவதற்குத் தலையாகிய
உறுப்பினைத் தந்தான். சிலம்பணிந்த தனது
திருவடிகளை வாழ்த்துவதற்கு வாயினைத் தந்தான்.
இணங்கி இன்புற இறையடியார் திருக்கூட்டத்தை
ஏற்படுத்தித் தந்தான் எம்பெருமான். தில்லைச்
சிற்றம்பலத்தில் இறைவியாம் உமையம்மையொடு
திருநடம் புரிகின்ற திருவருளின் மேன்மையைப் பாடிப்
பூக் கொய்வோமாக.

மே—16

இருந்து என்னை ஆண்டான் இணையடியே

சிந்தித்து

இருந்து இரந்துகொள் நெஞ்சே எல்லாம் -

தரும்காண்

பெருந்துறையில் மேய பெரும் கருணையாளன்
மருந்து உருவாய் என் மனத்தே வந்து.

பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் பேரருளாளன்
பிறவிப் பிணி நீக்கும் அமுத வடிவமாய் என்னுள்ளே
வந்திருந்து என்னை ஆட்கொண்டருளினான். அவனது
திருவடிகள் இரண்டையும் இடையறாது சிந்தித்து
நெஞ்சமே, நீ விரும்பியவற்றை யெல்லாம் அவனை
இரந்து பெற்றுக் கொள். பெருங்கருணை வள்ளல்
அவன்.

மே—17

மெய்தான் அரும்பி விதிர் விதிர்த்து
 உன் விரை ஆர் கழற்கு என்
 கைதான் தலை வைத்துக் கண்ணீர்
 ததும்பி வெதும்பி உள்ளம்
 பொய்தான் தவிர்ந்து உன்னைப் போற்றி
 சய சய போற்றி என்னும்
 கைதான் நெகிழவிடேன் உடையாய்
 என்னைக் கண்டு கொள்ளே.

என்னை ஆளுடைய இறைவா, உனது
 கருணைத் திறத்தை நினைந்து உணர்ச்சிப் பெருக்கால்
 என் உடல் நடுங்குகிறது. நறுமணம் கமழும் உனது
 திருவடிகளை வணங்கும் பொருட்டு எனது கைகள்
 தலை மேல் கூம்ப, கண்களில் கண்ணீர் ததும்புகிறது.
 உலகப் பொய் தவிர்ந்த உள்ளத்தைக் கோவிலாக்கி
 உனது திருவருள் விலாசம் வெல்க என வாழ்த்துகிறேன்.
 இந்த ஒழுக்க நெறியை நழுவ விடாது மேற் கொண்டு
 நிற்பேன். அடியேனைக் கண் பார்த்து அருள்க.

மே—18

ஐய நின்னது அல்லது இல்லை
 மற்று ஓர் பற்று வஞ்சனேன்
 பொய் கலந்தது அல்லது இல்லை
 பொய்ம்மையேன் என் எம்பிரான்
 மை கலந்த கண்ணி பங்க
 வந்து நின் கழல் கணே
 மெய் கலந்த அன்பர் அன்பு
 எனக்கும் ஆக வேண்டுமே.

ஐயனே, உமையொரு பாகா, பொய்யான
 இவ்வுடல் வாழ்க்கையில் பற்று வைத்தால் நான்
 வஞ்சகன் ஆவேன். அவ்வாறு நான் பொய்ம்மையில்
 மூழ்கமாட்டேன். மெய்ப் பொருளாகிய உன்னிடத்து
 உனது அன்பர்கள் கொண்டிருக்கும் அயரா அன்பைப்
 போல நானும் உன்னிடத்து அன்பு கொள்ள அருள்
 புரிய வேண்டும் அண்ணலே.

மே—19

பேசின் தாம் ஈசனே எந்தாய் எந்தை

பெருமானே என்று என்றே பேசிப் பேசிப்
பூசின் தாம் திருநீறே நிறையப் பூசிப்

போற்றி எம்பெருமானே என்று பின்றா
நேசத்தால் பிறப்பு இறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
ஆண்டானே அவா வெள்ளம் கள்வனேனை
மாசு அற்ற மணிக்குன்றே எந்தாய் அந்தோ
என்னை நீ ஆட்கொண்ட வண்ணம் தானே.

மாசற்ற மாணிக்க மலையே, எந்தையே,
உன்னை ஈசனே, எம் அப்பனே, எம் தந்தைக்கும்
தந்தையே என்று அன்போடு அழைத்து, நெற்றி
நிறையத் திருநீறணிந்து, எம்பெருமானே எமைக்
காத்தருள்க எனக் கூறி எப்போதும் பின்னிடாத
பேரன்பால் பிறவியையும் சாவையும் கடக்கும்
தகுதியடைந்த அடியவர்களை ஆட்கொள்பவனே,
வஞ்ச நெஞ்சம் கொண்ட என்னை, நீ ஆட்கொண்ட
வகைதான் என்னே! ஐயனே உன்னை வணங்குகிறேன்.

திரு: பாடல்: 28

மே—20

நெறி அல்லா நெறி தன்னை
நெறியாக நினைவேனைச்
சிறு நெறிகள் சேராமே
திரு அருளே சேரும் வண்ணம்
குறி ஒன்றும் இல்லாத கூத்தன் தன்
கூத்தை எனக்கு
அறியும் வண்ணம் அருளியவாறு
ஆர் பெறுவார் அச்சோவே.

நல்நெறி அல்லாதவற்றை நன்னெறியாகக்
கருதுகின்ற இயல்புடைய நான், கீழ்ப்பட்ட நெறிகளை
அடையாது திருவருளினையே கூடும்படி நாமமும்
உருவமும் அற்ற அம்பலக் கூத்தன் தான் இயற்றும்
அருட் கூத்தினை அறியும்படி அடியவனுக்கு அருள்
செய்தான். இத்தகைய அரும் பேற்றைப் பெற வல்லவர்
யார்? இது அதிசயம் தான். அவனது திருத்தாள்
போற்றுவோம்.

மே-21

மதிக்கும் திறல் உடைய வல்அரக்கன் தோள் நெரிய
மிதிக்கும் திருவடி என் தலைமேல் வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும் பாசம் ஒன்றும் இலோம் எனக் களித்து இங்கு
அதிர்க்கும் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டு
அன்றே.

சிறந்த வீரனென்றும் உயர்ந்த சிவபக்தன்
என்றும் இராவணனுடைய வல்லமையையும்.
பக்தியையும் உலகத்து உயிர்கள் மதித்தன. அத்தகைய
வன்மையுடையவனது இருபது தோள்களும்
நெரியும்படி மிதித்த சிவபாதம் என் சிரசில் பொருந்திய
போது அதுவரை என்னிடம் இருந்த பந்த பாசங்கள்
இல்லாதொழிந்தன. இவ்வாறு மகிழ்ந்து
ஆரவாரிக்கத்தக்க பேரானந்தத்தை எனக்கு அளித்த
தில்லை அம்பலவனைப் பற்றினேன்.

மே-22

ஆடுகின்றிலை கூத்து உடையான் கழற்கு
 அன்பு இலை என்பு உருகிப்
 பாடுகின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை
 பணிகிலை பாதம் மலர்
 சூடுகின்றிலை சூட்டுகின்றதும் இலை
 துணை இ- பிணம் நெஞ்சே
 தேடுகின்றிலை தெருவுதோறு அலறிலை
 செய்வது ஒன்று அறியேனே.

யாதொரு துணையுமற்ற சவம் போன்ற என்
 மனமே! உன்னை இயற்றுவிக்கும் இறைவனது
 திருவடிக் கண் உனக்கு அன்பில்லை. அவனை எண்ணி
 ஆடுவதும் இல்லை. எலும்பு உருகப் பாடுவதுமில்லை.
 அவனது செந்திருப் பாதங்களை உனது தலையில்
 அணிவதுமில்லை. மணம் வீசும் மலர்களை அவனுக்கு
 அணிவிப்பதுமில்லை. அவனது திருவடிகளைத்
 தேடுவதுமில்லை. தெருவு தோறும் அலறுவதுமில்லை.
 இவ்வாறு பிணம் போலப் பயனற்றுக் கிடக்கும்
 உன்னை எவ்வாறு உய்விப்பது என்று எனக்குத்
 தெரியவில்லை. இனியாகிலும் அவன் திருவடி
 போற்றுவாய்!

திரு: பாடல்: 35

மே—23

மேலை வானவரும் அறியாதது ஓர்

கோலமே எனை ஆட்கொண்ட கூத்தனே

ஞாலமே விசும்பே இவை வந்து போம்

காலமே உனை என்று கொல் காண்பதே.

விண்ணகத்தில் மேலானவர்களும் அறிந்திராத
ஒப்பற்ற திருவுருவ முடையவனே, அடியேனை
ஆட்கொண்ட அருமை பொருந்திய அண்ணலே!
நிலவுலகமும், வானமும் ஆனவனே, இவைகள்
தோன்றி ஒடுங்கும் பிரளய காலத்தை வரையறுத்து
நிற்கும் கால தத்துவம் ஆனவனே. உன்னை நான் என்று
காணுதல் கூடும் என் இறைவா! அருள் செய்வாய்.

மே-24

பத்து இலன் ஏனும் பணிந்திலன் ஏனும் உன்
 உயர்ந்த பைங்கழல் காணப்
 பித்து இலன் ஏனும் பிதற்றிலன் ஏனும்
 பிறப்பு அறுப்பாய் எம்பெருமானே
 முத்து அனையானே மணி அனையானே
 முதல்வனே முறையோ என்று
 எத்தனையானும் யான் தொடர்ந்து உன்னை
 இனிப் பிரிந்து ஆற்றேனே.

எம்பெருமானே, உன்னிடத்தில் எனக்கு அன்பு
 இல்லை. பணிவு இல்லை. உன் திருவடி காண
 விரும்புகின்ற அருட் பித்து இல்லை. உன்னைப்
 போற்றுகின்ற பாங்கும் என்னிடம் இல்லை. ஆனாலும்
 உன்னைப் போற்றாமல் பிரிந்திருக்க என்னால்
 எள்ளளவும் இயலாது. முத்தையும், மாணிக்கத்தையும்
 ஒத்த ஆதிப் பொருளே, என்னை ஆண்டு கொண்டு
 எனது பிறவிப் பிணியைப் போக்கி அருள்க.
 எம்பெருமானே உன்னை வணங்குகிறேன்.

திரு: பாடல்: 602

மே—25

கேட்டு ஆரும் அறியாதான் கேடு ஒன்று இல்லான்
 கிளை இலான் கேளாதே எல்லாம் கேட்டான்
 நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத்துள்ளே
 நாயினுக்குத் தவிசு இட்டு நாயினேற்கே
 காட்டாதன எல்லாம் காட்டிப் பின்னும்
 கேளாதன எல்லாம் கேட்பித்து என்னை
 மீட்டேயும் பிறவாமல் காத்து ஆட்கொண்டான்
 எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே.

கேள்வியால் எவராலும் அறியப்படாதவன்,
 அழிவு எதுவுமில்லாதவன். உறவினர் எவரும்
 இல்லாதவன், கருவிகளின் உதவி எதுவுமின்றியே
 அனைத்தையும் கேட்பவன். உலகத்தார் பார்த்திருக்க
 உலகின் கண் வந்தருளி. நாயனைய எனக்கு இருக்கை
 தந்து, இச்சிறியவனுக்கு காட்டக் கூடாதனவெல்லாம்
 காண்பித்து கேட்கக் கூடாதனவையெல்லாம்
 அறிவுறுத்தி என்னை மீண்டும் பிறவாதவாறு
 ஆட்கொண்டருளினான். எம்பிரான் அவன் செய்த
 மாய வித்தை இது. அவனை ஏற்றிப் புகழ்வோம்.

மே—26

மாது இவர் பாகன் மறை பயின்ற
 வாசகன் மா மலர் மேய சோதி
 கோது இல் பரம் கருணை அடியார்
 குலாவும் நீதி குணம் ஆக நல்கும்
 போது அலர் சோலைப் பெருந்துறை எம்
 புண்ணியன் மண்ணிடை வந்து இழிந்து
 ஆதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த
 அருள் அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே.

மங்கை உமையவளை ஒரு கூறாகக்
 கொண்டவன். வேத மொழி உடையான். இதய மலரில்
 வீற்றிருக்கும் ஒளியானவன். குற்றமற்ற அருள் வடிவன்.
 அடியார்கள் கொண்டாடும் நீதி வடிவானவன். மலர்ச்
 சோலைகள் சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறையில் நீதியையே
 குணமாகக் கொண்ட புண்ணிய மூர்த்தி,
 எல்லாவற்றிற்கும் ஆதியான எம் இறைவனை, முழு
 முதல் பெரும் பொருளை அவனது அருட் செய்கையை
 அறியும் தன்மையார் எம் தலைவராவார். அவரை
 வணங்குவோம்.

மே-27

ஆட்டுத் தேவர் தம் விதி ஒழித்து அன்பால்
 ஐயனே என்று உன் அருள்வழி இருப்பேன்
 நாட்டுத் தேவரும் நாடு அரும்பொருளே
 நாதனே உனைப் பிரிவு உறா அருளைக்
 காட்டித் தேவ நின் கழல் இணை காட்டிக்
 காயம் மாயத்தைக் கழித்து அருள் செய்யாய்
 சேட்டைத் தேவர் தம் தேவர் பிரானே
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

தொழிற்படுத்தும் கடவுளராகிய அயனுக்கும்,
 மாலுக்கும் தலைவனே, திருப்பெருந்துறை நாயகா,
 வினைக்கேற்ப என்னை ஆட்டுவிக்கும் தேவர்களின்
 கட்டளையினின்று நீங்கி அன்பு நிறை உள்ளத்தோடு
 உன்திருவருள் வழியே எப்போது இருக்கப் பெறுவேன்?
 உலகத்துத் தேவர்களும் தேடி அறிதற்கரிய
 பரம்பொருளே, உன்னைப் பிரியாது இருப்பதற்குரிய
 அருளைத் தந்து, உனது திருவடிக்காட்சி தந்து இந்த
 உடம்பின் மயக்கத்தைக் கழிக்க அருள் செய்வாய் எம்
 இறைவனே. உன்னை வேண்டுகிறேன்.

மே—28

வான்வந்த தேவர்களும் மால் அயனோடு இந்திரனும்
கான் நின்று வற்றியும் புற்று எழுந்தும் காண்பு அரிய
தான் வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்திட்டு
ஊன்வந்து உரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பு எய்து
தேன்வந்து அமுதின் தெளிவின் ஒளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதும்காண் அம்மானாய்.

வானுலகம் சேர்ந்துள்ள விண்ணவரும்,
திருமால், பிரமன், இந்திரன் என்பாரும் காட்டில் வந்து
தவம் புரிந்து உடம்பு உலர்ந்தும், தம்மீது புற்று
முளைக்கப் பெற்றும் காணப் பெறாத கடவுள். தானே
வந்து எழுந்தருளி நாய் போலும் எனக்குத் தாயைப்
போல் கருணை செய்து அருளினான். புறத்தே உடம்பு
மயிர் சி-ர்த்து, உள்ளே நெட்டுயிர்ப்பு எய்தி, தேனாய்
அமுதின் தெளிவாய், பேரொளியாய் விளங்கும்
அத்திருவடியின் புகழ் பாடி வாழ்த்தி வணங்குவோம்.

மே—29

பாங்கினொடு பரிசு ஒன்றும்
அறியாத நாயேனை
ஓங்கி உளத்து ஒளிவளர
உலப்பு இலா அன்பு அருளி
வாங்கி வினை மலம் அறுத்து
வான் கருணை தந்தானை
நான்கு மறை பயில் தில்லை
அம்பலத்தே கண்டேனே.

இறைவனை நாடும் முறையும் அதன் பயனும் ஒரு சிறிதும் தெரியாத நாயேனுக்கு உள்ளத்தே ஞான ஒளியானது தழைத்து வளருமாறு முடிவற்ற அன்பினைத் தந்தருளி, எனது வினைகளைத் தன்பாலேற்றுப் பாசத்தைக் களைந்து பேரருள் புரிந்த கருணை மழையை, நான்கு வேதங்களும் முழங்குகின்ற தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

மே—30

அமுகேன் நிற்பால் அன்புஆம்
மனமாய் அழல் சேர்ந்த
மெமுகே அன்னார் மின்னார்
பொன்னார் கழல் கண்டு
தொழுதே உன்னைத் தொடர்ந்தா
ரோடும் தொடராதே
பமுதே பிறந்தேன் என்கொண்டு
உன்னைப் பணிகேனே.

உன்னிடத்தே அன்பு மயமான உள்ளத்தோடு
அழுது தொழ மாட்டேன். தீயில் இட்ட மெமுகாக
உள்ளம் உருகி உனது அடியார்கள் மின்னொளி
பொருந்திய நினது திருவடிகளைக் கண்டு வணங்கி
உன்னைப் பின் தொடர்ந்தனர். அவர்களைப் பின்பற்றிச்
செல்லாது நான் புன்மைக் கண்ணீர் சிந்திக்
கொண்டிருக்கிறேன். வீணே பிறவியெடுத்த நான்
எம்முறையைக் கைக் கொண்டு உன்னை வணங்குவேன்.
இறையே அருள் செய்க.

திரு: பாடல்: 92

மே—31

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை
 சங்கரா போற்றி வான
 விருத்தனே போற்றி எங்கள்
 விடலையே போற்றி ஒப்பு இல்
 ஒருத்தனே போற்றி உம்பர்
 தம்பிரான் போற்றி தில்லை
 நிருத்தனே போற்றி எங்கள்
 நின்மலா போற்றி போற்றி.

சுகத்தைக் கொடுப்பவனே, சிதாகாசத்தில்
 உறையும் பழையோனே, அடியேங்களுடைய
 அண்ணலே, ஒப்பற்ற ஒருவனே, வானவர் தலைவனே,
 இவ்வுடம்போடு வாழ்ந்திருக்கின்ற இவ்வுலக வாழ்வின்
 மேல் எனக்கு விருப்பமில்லை. தில்லைப்
 பெருவெளியில் ஆனந்த நடமிடுகின்ற அம்பலவாணா,
 எங்கள் அரும்பெரும் பொருளே காத்தருள்க. உனது
 திருவடி போற்றி போற்றி

ஐன்-1

காலம் உண்டாகவே காதல் செய்து
 உய்ம்மின் கருது அரிய
 ஞாலம் உண்டானொடு நான்முகன்
 வானவர் நண் அரிய
 ஆலம் உண்டான் எங்கள் பாண்டிப்
 பிரான் தன் அடியவர்க்கு
 மூலபண்டாரம் வழங்குகின்றான்
 வந்து முந்துமினே.

வாழும் காலம் எவ்வளவு என்று அறியாது
 வாழ்கின்ற உலகத்தோரே, காலம் இருக்கின்ற போதே
 இறைவனிடம் அன்பு செலுத்தி உய்கதி அடையுங்கள்.
 மண் உண்ட திருமாலும், அயனும் பிற தேவர்களும்
 அடைவதற்கரிய தனது திருவருளை, நஞ்சுண்ட
 கண்டன். எங்கள் பாண்டி நாயகன். தனது
 அடியவர்களுக்கு அளிக்கின்றான். விரைந்து வந்து
 அருள் பெற முற்படுங்கள்.

ஐன்-2

புத்தன் புரந்தராதி அயன் மால்போற்றி செய்யும்
பித்தன் பெருந்துறை மேய பிரான் பிறப்பு அறுத்த
அத்தன் அணி தில்லை அம்பலவன் அருள்

கழல்கள்

சித்தம் புகுந்தவா தெள்ளேணம் கொட்டாமோ

என்றும் புதுமையுடையவன், இந்திரன்,
நான்முகன், நாரணன் ஆகியோரால் வணங்கப்படுபவன்
எங்கள் திருப்பெருந்துறைப் பெருமான்; பிறவியைத்
தொலைத்த அப்பன், தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில்
திருநடனம்செய்கின்ற அம்பலவாணனது திருப்பாதங்கள்
நம் சிந்தையுள் புகுந்து நிலைத்த திறம்பாடி நாம்
தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

ஐன்-3

பூ ஏறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பு அமைந்த
 நா ஏறு செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்
 மா ஏறு சோதியும் வானவரும் தாம் அறியாச்
 சே ஏறு சேவடிக்கே சென்று ஊதாய் கோந்தும்பீ.

தும்பி அரசே, தாமரை மலரில் தங்கி நிற்கும்
 பிரமனும், இந்திரனும், நாவில் உறைகின்ற கலைமகளும்,
 திருமாலும், நான்கு வேதங்களும், ஒளியுருவனாகிய
 உருத்திரனும், பிற தேவர்களும் அறியாத
 விடைப்பாகனாம் எங்கள் சிவபிரானது செவ்விய
 திருவடி மலர்களை அடைந்து நீ ரீங்காரமிடுவாயாக.

ஐன்-4

குறியும் நெறியும் குணமும் இலார் குழாங்கள்

தமைப்

பிறியும் மனத்தார் பிரிவு அரிய பெற்றியனைச்

செறியும் கருத்தில் உருத்து அமுது ஆம் சிவ

பதத்தை

அறியும் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டு

அன்றே.

அடையாளமும், வழியும் முக்குணச் சார்பும்
இல்லாத, பந்த பாசங்களைத் துறந்த மெய்யடியார்கள்
தமைப் பிரியாத தன்மை யுடையவனே,
அனைத்தையும் அறியவல்ல பேரறிவு உடையவனே,
தில்லை அம்பலத்தில் உறைகின்ற அம்பலவாணனே,
உன்னைப் பற்றிக் கொண்டேன் என்னை ஆண்டருள்க
இறையே!

ஐன்-5

மருளனேன் மனத்தை மயக்கு அற நோக்கி
 மறுமையோடு இம்மையும் கெடுத்த
 பொருளனே புனிதா பொங்கும் வாள் அரவம்
 கங்கை நீர் தங்கும் செம் சடையாய்
 தெருளும் நான்மறை சேர் திருப்பெருந்துறையில்
 செழும் மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
 அருளனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே.

மருட்சியுற்றிருக்கும் என் மனத்தை மயக்கந்
 தீரும்படியாகத் தன் திருவருள் பார்வையால் நோக்கி,
 இம்மை, மறுமை என்னும் இரண்டினையும் களைந்து,
 பிறவியை ஒழித்த மெய்பொருளே, குற்றமற்ற தூயவனே,
 சீறுகின்ற ஒளி மிளிரும் பாம்பும் கங்கையும் தங்கிய
 சடைமுடியுடையவனே, உயிர்களுக்குத் தெளிவு தரும்
 நான்மறைகளும் பொருந்திய திருப்பெருந்துறையில்
 குருந்த மரத்தடியில் அமர்ந்திருந்த கருணை மிக்கவனே,
 அடியேன் உன்னை விரும்பி அழைத்தால் அஞ்சாதே
 என்று அருள்வாயாக.

ஐன்-6

சீலம் இன்றி நோன்பு இன்றிச்
செறிவே இன்றி அறிவு இன்றித்
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச்
சுழன்று விழுந்து கிடப்பேனை
மாலும் காட்டி வழி காட்டி
வாரா உலகம் நெறி ஏறக்
கோலம் காட்டி ஆண்டானைக்
கொடியேன் என்றோ கூடுவதே.

நல்லொழுக்கமின்றி, விரதமின்றி,
அன்பில்லாமல், அறிவில்லாமல், தோல் பதுமையின்
கூத்தாட்டத்தைப் போல் சுற்றி அலைந்து விழுந்து
கிடக்கின்றேன். எனக்கு நன்னெறி காட்டி, அறிவுத்
தெளிவு காட்டி, மீட்டும் வாரா உலகிற்கு வழியறிவித்து,
தனது திருக்கோலத்தையும் காட்டி அருளிய
பெருமானைக் கொடியவனாகிய நான் கூடுவது
எந்நாளோ?

ஐன்-7

ஆதம் இலி யான் பிறப்பு
இறப்பு என்னும் அருநரகில்
ஆர் தமரும் இன்றியே
அழுந்துவேற்கு ஆ ஆ என்று
ஓதம் மலி நஞ்சு உண்ட உடையானே
அடியேற்கு உன்
பாதம்மலர் காட்டியவாறு அன்றே
எம் பரம்பரனே.

உலகையும் உயிர்களையும் உய்வித்தற்
பொருட்டு கடலில் இருந்து எழுந்த நஞ்சை உண்ட
பெருமானே, நான் ஆதரவு ஏதும் இல்லாதவன்,
அனாதை. பிறவிப் பிணியில் என்னைச் சேர்ந்த
உறவினர் யாருமின்றித் தனியே தவிப்பவன். எனக்கு
இரங்கி நின் திருவடி காட்டி, என்னை
ஆட்கொண்டது வியப்புக்குரியதே! எனினும் உன்
திருவருளில் அடங்கி நிற்க அருள்புரிய வேண்டும்
அண்ணலே.

ஐன்-8

மால் அறியா நான்முகனும் காணா மலையினை நாம்
 போல் அறிவோம் என்று உள்ள பொக்கங்களே பேசும்
 பால் ஊறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவு அரியான்
 கோலமும் நம்மை ஆட்கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே என்று
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய் காண்
 ஏலம்குழலி பரிசு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

இவ்வுலகத்தினரும், வானுலகினரும், பிற
 உலகினரும் அறிவதற்கு அரியவனாம் சிவபெருமானது
 திருமேனி வடிவினையும், சிற்றுயிர்களாகிய நம் பால்
 கருணை கொண்டு நம் குற்றங்களைப் பொறுத்துச் சீர்
 செய்யும் பெருங்குணத்தையும் வியந்து பாடி, சிவனே,
 சிவனே எனச் சரணடையும் குரல் எழுப்பியும்
 அதைக் கேட்டும் துயில் உணராது இருப்பது தானோ
 உன் தன்மை பெண்ணே எழுந்திருந்து அப்
 பெருமானைப் பாடுவாயாக.

ஜுன்-9

அளித்து வந்து எனக்கு ஆவ என்று அருளி
 அச்சம் தீர்த்த நின் அருள் பெருங் கடலில்
 திளைத்தும் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே
 வளைக் கையானொடு மலரவன் அறியா
 வானவா மலை மாது ஒரு பாகா
 களிப்பு எலாம் மிகக் கலங்கிடு கின்றேன்.
 கயிலை மா மலை மேவிய கடலே.

திருப்பெருந்துறைத் தெய்வமே, சங்கு
 கொண்ட திருமாலும், பூ மேல் வாழும் பிரமனும்
 அறிய முடியாத வானவர் தலைவா. மாதொரு பாகா,
 கயிலை மலையில் வீற்றிருந்த கருணைக் கடலே,
 என்னிடம் இரக்கங் கொண்டு, குருவாய் வந்து,
 எனக்குக் கருணைக் குறிப்புக் காட்டிப்,
 பாசமென்னும் பயம் தவிர்த்த உனது திருவருட்
 கடலிலே மூழ்கி அதனை உண்டும் உணர்ந்தும்
 இன்னும் அன்பால் உருகாதிருக்கிறேன். செருக்கே
 மிகுந்திருக்கும் எனக்கு வீடு பேறு கிட்டாதோ எனக்
 கலங்குகிறேன். எனது கலக்கம் திர்த்தருள்வாய்
 இறைவா.

ஐன்-10

நான் தனக்கு அன்பு இன்மை நானும் தானும்
அறிவோம்
தான் என்னை ஆட்கொண்டது எல்லாரும் தாம்
அறிவார்
ஆன கருணையும் அங்கு உற்றே தான் அவனே
கோன் என்னைக்கூடக் குளிர்ந்து ஊதாய் கோத்தும்பி.

இறைவன் பால் நான் அன்பில்லாதவன்
என்பதைப் பிறர் அறியாவிட்டாலும், அவனும் நானும்
அறிவோம். அவன் என்னை அடிமையாகக்
கொண்டதை உலகினர் அனைவரும் அறிவர்.
அன்பில்லாத எனக்கு அவனது திருவருள்
கிடைத்ததுவும் அவனது கருணையால் தான்
தலைவனாகிய அவனே தானாக என்னை வந்து
சேரும்படி அழகிய வண்டே நீ அவனிடம் சென்று
இசைப்பாயாக.

ஐன்-11

ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்து இறந்து எய்த்தேனை
ஊனையும் நின்று உருக்கி என்வினையைஒட்டுஉகந்து
தேனையும் பாலையும் கன்னலையும் ஒத்து இனிய
கோன் அவன் போல்வந்து என்னைத் தன் தொழும்பில்
கொண்டருளும்
வானவன் பூம்கழலே பாடுதும்காண் அம்மானாய்.

ஆனையாயும், புழுவாயும், மனிதராயும்,
வானவராயும், எண்ணிறந்த பிறவிகளெடுத்து
அலுத்துப் போன என்னை இப்பிறப்பில்
ஆட்கொண்டு, எனது உள்ளத்தை உருகுவித்து
அருள்தாகத்துக்கு உட்படுத்தினான். எனது
இருவினைகளையும் நீக்குதற் பொருட்டு, தேனைப்
பாலை, கன்னலின் சாற்றை ஒத்த இனிமையுடைய
தலைவனாய், ஆசானாய் எழுந்தருளி என்னைத் தன்
தொண்டிலே ஏற்றுக்கொண்டருளிய வானவனது
மலரனைய திருவடிகளைப் பாடி வணங்குவோம்.

ஜூன்-12

வளர்கின்ற நின் கருணைக் கையில்
வாங்கவும் நீங்கி இப்பால்
மிளர்கின்ற என்னை விடுதிகண்டாய்
வெண்மதிக் கொழுந்து ஒன்று
ஒளர்கின்ற நீள்முடி உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
தெளிகின்ற பொன்னும் மின்னும்
அன்ன தோற்றம் செழும் சுடரே.

வெள்ளிய இளம்பிறை ஒன்று விளங்குகின்ற
நீண்ட சடைமுடியானே. உத்தர கோச மங்கைக்கு
உடையவனே. தெளிந்த பொன்னின் ஒளியும்,
மின்னலின் ஒளியும் சேர்ந்து ஒளிரும் சோதிப்
பிழம்பே! அருள் ஒளி காட்டி உனது
அருட்கரத்தால் என்னை நீ வளைத்துப் பற்றவும்,
அப்பிடியில் அகப்படாது நான் இப் பொய்யுலக
வாழ்வில் மூழ்குகின்றேன். இறைவா என்னை நீ
கைவிட்டு விடாதே.

ஐன்-13

வருந்துவன் நின்மலர்ப்பாதம்

அவை காண்பான் நாய் அடியேன்

இருந்து நலமலர் புனையேன்

ஏத்தேன் நாத்தழும்புஏறப்

பொருந்திய பொன் சிலை குனித்தாய்

அருள் அமுதம் புரியாயேல்

வருந்துவன் நல் தமிழேன்

மற்று என்னே நான் ஆம் ஆறே

மேரு மலையை வில்லாக வளைத்த வில்லாளனே. நாயனைய இவ்வடியவன் உனது மலர்த் திருவடிகளைக் காண மிகவும் கவலைப்பட்டு முயல்கிறேன். நான் உடல் உறுப்புக்களோடு இருந்த போதும் உனக்குப் பூமாலை சாத்தேன். நாத் தழும்பு உண்டாகுமாறு உன்னை வாழ்த்த மாட்டேன். என்றாலும் உனது கருணை என்னும் அமுதத்தை நீ எனக்கு வழங்காவிடில் ஆதரவற்ற நான் மிக வருந்துவேன். நான் உய்யுமாறு வேறு ஏது செய்ய வல்லேன். எம்பெருமானே காத்தருள்க!

ஐன்-14

பாடவேண்டும் நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்து நைந்து உருகி நெக்கு நெக்கு
ஆடவேண்டும் நான் போற்றி அம்பலத்து
ஆடும் நின் கழல்போது நாயினேன்
கூடவேண்டும் நான் போற்றி இப்புழுக்
கூடு நீக்கு எனைப் போற்றி பொய்ளலாம்
வீடவேண்டும் நான் போற்றி வீடுதந்து
அருளு போற்றி நின்மெய்யர் மெய்யனே

மெய்யன்பர்களுக்கு மெய்யானவனே,
நின்னையே நான் நினைந்து போற்றிப் பாட
வேண்டும். பாடி மனம் கசிந்து உளம் கனிந்து
ஆனந்தக் கூத்தாட வேண்டும். சிற்றம்பலத்தே நீ
ஆடியருளும் போது உனது திருவடிக் கமலங்களை
நான் அடைய வேண்டும். அதற்கு இடையூறாக
இருக்கும் புழுக்கூடாகிய இவ்வுடம்பினை நீ போக்கி
அருள வேண்டும் எனது பொய்யெல்லாம் களைந்து
உனது திருவடிப் பேற்றை எனக்குத் தந்தருள
வேண்டும் பெருமானே. உன்னைப் போற்றி
வணங்குகிறேன்.

ஐன்-15

பாசம் வேர் அறுக்கும் பழம் பொருள் தன்னைப்
 பற்றும் ஆறு அடியனேற்கு அருளிப்
 பூசனை உகந்து என் சிந்தையுள் புகுந்து
 பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
 தேசு உடை விளக்கே செழும் சுடர் மூர்த்தி
 செல்வமே சிவபெருமானே
 ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

பிறவி தோறும் தொடர்ந்து வரும் பாசத்
 தளையை வேரொடு அறுக்கும் பழம்
 பொருளானவனே, அன்பு செய்யும் வகையை
 அடியேனுக்கு அருள் செய்து, எனது வழிபாட்டை
 விருப்புடன் ஏற்று, எனது உள்ளத்துள் புகுந்து
 அழகிய திருவடிகளைக் காட்டிய மெய்ப் பொருளே!
 கதிர் வீசும் ஒளி விளக்கே. நிலையான செல்வமே,
 சிவபெருமானே உன்னை உறுதியாகப் பற்றிக்
 கொண்டிருக்கும் என்னை விட்டு நீ எங்கே செல்வது
 என்னைக் காத்தருள்க இறையே!

ஐன்-16

அல்லிக் கமலத்து அயனும் மாலும்
அல்லா தவரும் அமரர் கோனும்
சொல்லிப் பரவும் நாமத்தானைச்
சொல்லும் பொருளும் இறந்த சுடரை
நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை
நிறை இன் அமுதை அமுதின் சுவையைப்
புல்லிப் புணர்வது என்று கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

உள்ளிதழ்களையுடைய அல்லி மலரில்
உறைகின்ற பிரமனும், திருமாலும், விண்ணவர்
தலைவன் இந்திரனும், பிறரும் புகழ்ந்து துதிக்கின்ற
திருப்பேருடையானை, சொல்லும் பொருளும்
சுடந்த சுடரொளியை, நெல்லிக் கனியையும்,
தேனையும், பாலையும், தீஞ்சுவை அமுதத்தையும்
போல் தித்திப்பவனை, பொள்ளல் இல்லாத
மாமணியை, எம் ஈசனை இறுகப்பற்றி, இரண்டறக்
கலந்து நிற்பது எந்நாளோ.

ஜூன்-17

அளவு இலாப் பாவகத்தால்

அழுக்கு உண்டு இங்கு அறிவு இன்றி

விளைவு ஒன்றும் அறியாதே

வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்கு

அளவு இலா ஆனந்தம்

அளித்து என்னை ஆண்டானைக்

களவு இலா வானவரும்

தொழும் தில்லை கண்டேனே.

எண்ணிலடங்காத நினைவுகளால்

அழுக்கப்பட்டு, நல்லறிவு இல்லாமல், செய்யும் செயலின் பயனாக எதிர் காலத்தில் வரக் கூடிய விளைவை அறிந்து கொள்ளாது. பயனற்றவனாய்க் கிடக்கும் இயல்புடைய எனக்கு எல்லையில்லாத பேரின்பம் ஈந்து, என்னை ஆட்கொண்ட அண்ணலை, வஞ்சமில்லாத வானவர்களும் தொழுகின்ற தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

ஐன்-18

இருள் திணிந்து எழுந்திட்டது ஓர் வல்வினைச்
சிறுகுடில் இது இத்தைப்
பொருள் எனக் களித்து அரு நரகத்திடை
விழப் புகுகின்றேனைத்
தெருளும் மும்மதில் நொடிவரை இடதரச்
சினம் பதத்தோடு செம்தீ
அருளும் மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய
அதிசயம் கண்டாமே.

அறியாமையாகிய ஆணவத்தால் ஏற்பட்ட
வலிய இருவினையின் விளைவு இவ்வுடம்பு. இதை
நிலைத்த பொருளாக நான் மதித்தது பொய்ந்நெறி.
என்னை நரகத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் வாயில் இது
முப்புரத்தை நொடிப்பொழுதில் எரித்த முதல்வன்
என்னுடைய பொய் வழியைத் தொலைத்து
மெய்ந்நெறி அருளியது வியப்பன்றோ! அவனது
செம்மை சேர் திருவடியைப் போற்றி
வணங்குவோம்.

ஐன்-19

ஊனாய் உயிராய் உணர்வாய் என் உள் கலந்து
 தேனாய் அமுதமுமாய்த் தீம் கரும்பின் கட்டியுமாய்
 வானோர் அறியா வழி எமக்குத் தந்தருளும்
 தேன்ஆர் மலர்க் கொன்றைச் சேவகனார் சீர்ஒளினேர்
 ஆனா அறிவாய் அளவு இறந்த பல் உயிர்க்கும்
 கோன்ஆகி நின்றவா கூறுதும்காண் அம்மானாய்.

உடம்பாகவும், அறிவாகவும், உயிராகவும்
 என்னுள்ளே கலந்து நின்று, தேனும் அமுதமும்,
 தித்திக்கும் வெல்லமுமாக இனிமை தந்து, விண்ணவர்
 அறியா வீட்டுலக நெறியை எங்களுக்குக்
 காட்டியருளும் கொன்றை மலரணிந்த அண்ணலாய்,
 நீங்காத பேரறி வினனாய், எல்லை கடந்த பலகோடி
 உயிர்களுக்கும் தலைவனாய் நின்ற முறையைப்
 போற்றிப் பாடுவோமாக.

ஐன்-20

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
 மொட்டு அறா மலர் பறித்து இறைஞ்சிப்
 பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
 பரகதி கொடுத்து அருள்செய்யும்
 சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந்துறையில்
 செழும் மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
 அத்தனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே.

பாசங்களால் பற்றப்படாத பரம் பொருளே,
 முக்கண்ணுடைய முதல்வா, தவ வேடங்
 கொண்டவனே, மொட்டவிழ்கின்ற மலர் பறித்து
 உன் திருவடிகளில் தூவித் துதிக்கின்றவர் களுக்கு
 மேலான நெறியினை நல்கியருளும்
 ஞானவடிவினனே. வளமார் பெருந் துறையில் மலர்
 சொரியும் குருந்த மரத்தடியில் வீற்றிருக்கும்
 அண்ணலே. அடியேன் உன்னை விரும்பி
 அழைத்தால் அஞ்சாதே என்று அருள் செய்வாயாக.

ஐன்-21

போற்றி இப் புவனம் நீர் தீக்
கால் ஓடு வானம் ஆனாய்
போற்றி எவ்வுயிர்க்கும் தோற்றம்
ஆகி நீ தோற்றம் இல்லாய்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும்
ஈறு ஆய் ஈறுஇன்மை ஆனாய்
போற்றி ஐம்புலன்கள் நின்னைப்
புணர்கிலாப் புணர்க்கையானே.

ஐயனே, நிலம், நீர், காற்று, தீ, வானம்
என்னும் ஐம்பூதங்களின் அடிப்படையானவனே,
எல்லா உயிர்களும் உன்னிடத்தில் தோன்றி
ஊழிக்காலத்தில் உன்னிடத்தில் ஓடுங்குகின்றன.
பூரணனான உனக்குத் தோற்றமும் இல்லை முடிவும்
இல்லை. ஐம்பொறிகளால் அடைய முடியாத
மாயமுடையவனே. உன்னைப் போற்றி
வணங்குகிறேன்.

ஐன்-22

பூண் ஒணாதது ஓர் அன்பு பூண்டு
பொருந்தி நாள்தொறும் போற்றவும்
நாண் ஒணாதது ஓர் நாணம் எய்தி
நடுக்கடலுள் அழுந்தி நான்
பேண் ஒணாத பெருந்துறைப் பெருந்
தோணி பற்றி உகைத்தலும்
காண் ஒணாத் திருக்கோலம் நீ வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

உனது அடியார்கள் உன்னிடம் பேரன்பு
பூண்டு நின்னை நாள்தொறும் வழிபடவும்.
அவ்வாறு நான் செய்ய இயலாததால் நாணமுற்றுப்
பிறவிக் கடலில் ஆழ்ந்து போக இருந்தேன்.
அவ்வாறு மூழ்க இருந்த நான் உனது திருவடிகள்
என்னும் பெரிய தெப்பத்தைப் பற்றிக் கொண்டு
நீந்தித் தொடரலாயினேன். எனியேன் காணுதற்கரிய
அகண்டமாய நின் திருவடிவத்தைத் திருக்கழுக்
குன்றத்தில் எனக்குக் காட்டியருளினை.

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

ஐன்-23

ஆற்றகில்லேன் அடியேன் அரசே
அவனி தலத்து ஐம் புலன் ஆய
சேற்றில் அழுந்தாச் சிந்தை செய்து
சிவன் எம்பெருமான் என்று ஏத்தி
ஊற்று மணல் போல நெக்கு நெக்கு
உள்ளே உருகி ஓலம் இட்டுப்
போற்றி நிற்பது என்று கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

அண்ணலே அடியவன் இவ்வுலக
வாழ்க்கையில் இருக்க இனியும் விழையேன். இங்கு
இருந்து ஐம்பொறி, புலன்கள் என்னும் சேற்றில்
அழுந்தாமல் சிவனடியைச் சிந்தை செய்து, எம்
இறையே என வாழ்த்தி மணலில் நீர் ஊற்றெடுப்பது
போல் மனங்கசிந்து, உள்ளம் நெகிழ்ந்து உன்னைக்
கூவி அழைத்து, பொள்ளலில்லாத மாணிக்கமாம்
உன்னைச் சேர்ந்து மகிழ்ந்து இருப்பது எந்நாளோ?

ஐன்-24

தேனை பாலை கன்னலின்
தெளியை ஒளியை தெளிந்தார்தம்
ஊனை உருக்கும் உடையானை
உம்பரானை வம்பனேன்
நான் நின் அடியேன் நீ என்னை
ஆண்டாய் என்றால் அடியேற்குத்
தானும் சிரித்தே அருளலாம்
தன்மை ஆம் என் தன்மையே

தேன் போன்ற இனிமையும் பால் போன்ற
தூய்மையும் கரும்புச் சாறு போன்ற அருட் செயலும்
உடைய உயர் தனிச் சோதியை, அடியார்களது
உள்ளத்தையும் உடலையும் உருகுவிக்கும் உலக
முதல்வனை, எண்ணியவற்றை யெல்லாம் தந்தருளும்
கற்பகம் ஒப்பானை நோக்கி, வீணனாகிய நான் உனது
அடியேன் நீ என்னை ஆட்கொண்டாய் என்று
சொன்னால், தான் இகழ்ச்சிக் குறி தோன்ற
அப்படியா, நல்லது என்று மெல்லச் சிரித்தால்
அதுவும் ஒரு ஆறுதல் என்று கொள்வதே என்
இயல்பாயிற்று அவ்வாறாயினும் என்னை
ஆட்கொண்டருள்க ஐயனே!

ஐன்-25

மாலே பிரமனே மற்று ஒழிந்த தேவர்களே
நாலே நுழைவு அரியான் நுண்ணியன் ஆய் வந்து
அடியேன்
பாலே புகுந்து பரிந்து உருக்கும் பாவகத்தால்
சேல்ஏர் கண் நீர் மல்கத் தெள்ளேணம்
கொட்டாமோ

நான்முகனும் நாரணனும் மற்றை
வானவர்களும் மறை நூல்களும் ஆராய்ந்து அறிய
முடியாத அண்ணல் அவர்களுக்கெல்லாம் எட்டாத
நுண்ணியனாம் நம் இறைவன் நம்மிடையே வந்து
சேல் மீன் போன்ற கண்களில் நீர் ததும்பச் செய்தான்.
அவனது சீர்மிகுந்த இயல்புதனைப் பாடி நாம்
தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

ஐன்-26

நீக்கி முன் எனைத் தன்னொடு நிலாவகை
 குரம்பையில் புகப் பெய்து
 நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொல் செய்து
 நுகம் இன்றி விளாக்கைத்துத்
 தூக்கி முன்செய்த பொய் அறத் துகள் அறுத்து
 எழுதரு சுடர்ச்சோதி
 ஆக்கி ஆண்டு தன் அடியரில் கூட்டிய
 அதிசயம் கண்டாமே.

சுடர் ஒளிப் பிழம்பான பெருமான்,
 முன்னாளிலே, தன்னுடன் சேர்ந்திராத வண்ணம்
 என்னை விலக்கி, உடல் என்னும் சிறு குடிலில் புகுத்தி,
 நான் பக்குவமுற்ற போது நொடிப் பொழுதில்
 சொல்லப்படும் நுட்பமான உபதேச மொழி உரைத்து,
 நுகத்தடியின்றி உழுவது போன்று தனது சொருபத்தால்
 என் குற்றங்களைச் சேதித்து என்னையும் தன் அடியரில்
 இணைத்துக் கொண்டது தான் எத்தகைய அதிசயம்.
 அவனை எவ்வாறு போற்றுவேன்.

ஐன்-27

வினைப் பிறவி என்கின்ற
வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச் சிறிதும் நினையாதே
தளர்வு எய்திக் கிடப்பேனை
எனைப் பெரிதும் ஆட்கொண்டு
என் பிறப்பு அறுத்த இணை இலியை
அனைத்து உலகும் தொழும் தில்லை
அம்பலத்தே கண்டேனே.

வினைப்பயன் காரணமாக வருகின்ற பிறவி
என்னும் துன்பத்தில் அகப்பட்டு, பெரிய பொருளாம்
நின்னைச் சற்றும் எண்ணாது சோர்வடைந்து
கிடக்கின்ற என்னை, பெரிய மனங்கொண்டு
ஆண்டருளி ஏற்றுக்கொண்டு, என் பிறப்பினை
ஒழித்து எனக்கு உய்வு தர உடன் பட் ஒப்பற்ற
அருளாளனை, உலக முழுதும் வழிபடுகின்ற
தில்லைப் பொன்னம்பலத்தில் கண்டு களி கூர்ந்தேன்.

ஜுன்-28

இருதலைக் கொள்ளியின் உள் எறும்பு ஒத்து
 நினைப் பிரிந்த
 விரிதலையேனை விடுதி கண்டாய்
 வியன் மூவுலகுக்கு
 ஒரு தலைவா மன்னும் உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசே
 பொரு தலை மூவிலைவேல்
 வலன் ஏந்திப் பொலிபவனே

மூவுலகங்களுக்கும் முதல்வனே,
 எண்ணுதற்கு அரிய உத்தரகோசமங்கைக்கரசே,
 மூவிலை வேலை ஏந்திய இறையே. இருபுறமும்
 எரிகின்ற கொள்ளிக் கட்டையின் உள்ளிடத்தே
 அகப்பட்டுக் கொண்ட எறும்பு போலத் துயருற்று,
 உன்னைப் புரிந்து விரிந்த தலையுடன்
 அலங்கோலமாக இருக்கும் அடியவனைக் கை விட்டு
 விடாதே. நான் உன் அடைக்கலம்.

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

ஜுன்-29

நெடுந்தகை நீ என்னை ஆட்கொள்ள யான்
ஐம்புலன்கள் கொண்டு
விடும் தகையேனை விடுதி கண்டாய்
விரவார் வெருவ
அடும் தகை வேல் வல்ல உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
கடும் தகையேன் உண்ணும் தெள்ளீர்
அமுதம் பெரும் கடலே.

அறியாமை என்னும் பகையை அழிக்கின்ற
திருவேலினைக் கொண்டவனே, தாகமுற்றுக்
கிடக்கின்ற தீக்குணமுள்ள யான் பருகுகின்ற
தெண்ணீர் அமுதப் பெருங்கடலே, பெரியானே, நீ
என்னைத் தேடி வந்து அருள் செய்யும் அந்த
அருமைப்பாட்டை அறியாது நான் பொறி வழி
சென்று உன்னைப் பிரிந்திருக்கிறேன். ஆயினும் நீ
என்னை விட்டுவிடாதே. நீயே எனக்குத் துணை.

ஐன்-30

பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப்
 பரந்தது ஓர் படர் ஒளிப்பரப்பே
 நீர்உறு தீயே நினைவதேல் அரிய
 நின்மலா நின் அருள் வெள்ளச்
 சீர்உறு சிந்தை எழுந்தது ஓர் தேனே
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
 ஆர்உறவு எனக்கு இங்கு ஆர்அயல் உள்ளார்
 ஆனந்தம் ஆக்கும் என் சோதி.

பல்வேறு அண்டங்கள் எங்கணும்
 செறிந்து விளங்கும் நிறைந்த பேரொளிச் செறிவே.
 நீருள் மறைந்து ஊடுருவி நிற்கும் நெருப்புப்
 போன்றவனே, நினைவுக்கும் எட்டாத அழுக்கற்ற
 விழுப்பொருளே, நின்னுடைய மெய்யன்பர்
 உள்ளத்து நிறைந்து நிற்கும் பேரின்பத்தேனே,
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே. உன் திருவடி
 சேர்ந்தமையால் எளியேனுக்கு எவரிடத்தும்
 உறவுமில்லை. வேற்றுமையுமில்லை. அடியேன் பால்
 அன்பு மீதூரச் செய்யும் பேரொளிப் பிழம்பே.
 உன்னை வாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

ஐஸை—1

யான் ஏதும் பிறப்பு அஞ்சேன்
 இறப்பு அதனுக்கு என்கடவேன்
 வான் ஏயும் பெறில் வேண்டேன்
 மண் ஆள்வான் மதித்தும் இரேன்
 தேன் ஏயும் மலர்க் கொன்றைச்
 சிவனே எம்பெருமான் எம்மானே
 உன் அருள்பெறும் நாள்
 என்று என்றே வருந்துவனே.

ஐயனே, அடியவன் பிறப்பதற்கு ஒரு சிறிதும் பயப்படமாட்டேன். இறத்தலுக்கும் யாதும் அஞ்சவேனல்லன். விண்ணுலக முழுதையும் கொடுத்தாலும் அதனை விரும்பேன். உலகாளும் மன்னவனைச் சார்ந்து ஒழுகுவதையும் விரும்பியவன் இல்லை. தேன் சிந்தும் கொன்றை மலரணிந்த மங்களப் பொருளானவனே, எமது தலைவனே, எமது பெரியோனே, உன் திருவருளை எய்தும் காலம் என்று வரும் என்று எண்ணி மனம் உளைகின்றேன். எம்பெருமானே அருள் செய்திடுக.

ஜூலை-2

தோலும் துகிலும் குழையும் சுருள் தோடும்
 பால்வெள்ளை நீறும் பசும் சாந்தும் பைங்கிளியும்
 சூலமும் தொக்கவளையும் உடைத் தொன்மைக்
 கோலமே நோக்கி குளிர்ந்து ஊதாய் கோத்தும்பீ.

எம்பெருமான் உமையொரு பாகத்தானது
 வலது பாகத்தில் பு-த்தோலும், குழையும் நீறும்,
 சூலமும் இருப்பன; இடப்புறம் அம்மை பாகத்தில்
 மெல்-ய துகிலும், தோடும், சாந்தும், கிளியும்
 வளையும் உள்ளன. இத்தகைய எழிலார்ந்த மாதொரு
 பாக வடிவங்கொண்டு காட்சி தரும் எம் ஈசன்
 அம்பலவாணனிடம் ராஜ வண்டே நீ சென்று எனது
 அன்பினைத் தெரிவித்து இன்னிசை இசைப்பாயாக.

ஜூலை-3

ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
 நிற்க மற்று எனை நயந்து இனிது ஆண்டாய்
 காலன் ஆர் உயிர்கொண்டபூங் கழலாய்
 கங்கையாய் அங்கி தங்கிய கையாய்
 மாலும் ஓலம் இட்டு அலறும் அம் மலர்க்கே
 மரக்கணையையும் வந்திடப் பணியாய்
 சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்கூழ்
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

சேல் மீன்களும், நீல நிறமுடைய குவளை மலர்களும் நிறைந்த வயல்கள் சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவ பெருமானே, யமனது உயிரை வாங்கிய அழகிய மலர்ச் சேவடியானே, கங்கையைத் தலையில் தரித்தவனே, நெருப்பைத் திருக்கரத்தில் கொண்டவனே, உலகத்து உயர்ந்தோர், இந்திரன், பிரமன், விண்ணவர் என்னும் இவரெல்லாம் உனதருளைப் பெறாது ஓலமிட்டுச் சரண்புகும் பெருமை மிகு உனது திருவடிக் கமலங்களுக்கு, மரத்தால் செய்தது போன்ற கண்கொண்ட அடியேனையும் வந்து சேர அருள் புரிவாய் எம் இறையே.

ஐஸை—4

உடைய நாதனே போற்றி நின்னலால்
 பற்று மற்று எனக்கு ஆவது ஒன்று இனி
 உடையனோ பணி போற்றி உம்பரார்
 தம்பரா பரா போற்றி யாரினும்
 கடையன் ஆயினேன் போற்றி என்பெரும்
 கருணையாளனே போற்றி என்னை நின்
 அடியன் ஆக்கினாய் போற்றி ஆதியும்
 அந்தம் ஆயினாய் போற்றி அப்பனே.

என்னை அடிமை கொண்ட அண்ணலே
 வணக்கம். உன்னையல்லாது வேறு ஆதரவு எனக்கு
 ஒன்று உண்டோ? வானோர்க்கு மேலோனே,
 விண்ணுலக வேந்தே, எல்லாரினும் கீழ்ப்பட்ட வனான
 என்னைக் காத்திடுக. எனது பேரருளாளனே, என்னைக்
 காத்திடுக. முதலும் முடிவுமானவனே, என் அப்பனே,
 என்னை நினது அடியனாக்கினாய். ஆண்டருள்க
 இறையே!

ஐஸை—5

மான் நேர் நோக்கி உமையாள்
 பங்கா வந்து இங்கு ஆட்கொண்ட
 தேனே அமுதே கரும்பின்
 தெளிவே சிவனே தென் தில்லைக்
 கோனே உன்தன் திருக்குறிப்புக்
 கூடுவார் நின் கழல் கூட
 ஊன் ஆர் புழுக்கூடு இது காத்து இங்கு
 இருப்பது ஆனேன் உடையானே.

மான் விழி கொண்ட மங்கை உமைய
 பார்வதியை இடப்பாகங் கொண்ட இறைவா,
 நிலவுலகில் வந்து ஆட்கொண்ட குறைபடாத தேனே,
 சாவா மருந்தே, கன்ன-ன் சுவைபோன்றவனே,
 மங்கலப் பெருமகனே, தில்லை அம்பலத்தில்
 ஆடுகின்ற அருட்சுடரே, உனது திருவுளக் குறிப்பிற்
 பட்டவர் உனது திருவடி கூடவும், நான் புழு நிறைந்த
 கூடாகிய இத்தகை உடம்பை இவ்வுலகத்தில்
 காத்துக்கிடப்பவன் ஆனேன். அண்ணலே கருணை
 காட்டி ஆட்கொண்டருள்க.

ஐஸை—6

நாயின் கடைப்பட்ட நம்மையும் ஓர்

பொருள்படுத்துத்

தாயின் பெரிதும் தயா உடைய தம் பெருமான்

மாயம் பிறப்பு அறுத்து ஆண்டான் என் வல்

வினையின்

வாயில்பொடி அட்டிப் பூவல்- கொய்யாமோ.

நாயினும் கீழ்ப்பட்ட நம்மையும் ஒரு பொருளெனக் கொண்டு தாயினும் மிகுதியான கருணையுடைய பெருமான் நமது வம்சப் பிறப்பைத் தொலைத்து ஆட்கொண்டான். வ-மை மிக்க நம் வினையின் வாயில் மண் அள்ளிப் போட்டு விட்டு நாம் பூக்கொய்து அவனை வணங்குவோம்.

ஜூலை-7

வேண்டும் வேண்டும் மெய் அடியார்
 உள்ளே விரும்பி எனை அருளால்
 ஆண்டாய் அடியேன் இடர் களைந்த
 அமுதே அருமா மணி முத்தே
 தூண்டா விளக்கின் கடர் அனையாய்
 தொண்டனேற்கும் உண்டாம் கொல்
 வேண்டாது ஒன்றும் வேண்டாது
 மிக்க அன்பே மேவுதலே.

அடியேனது பிறவிப் பிணியைப்
 போக்கியவனே, மிகுதல், குறைதல் இன்றி ஒளி வீசும்
 தூண்டா விளக்கென ஒளிர்பவனே, உனது அருளை
 வேண்டி நாடி நிற்கின்ற அன்பர் கூட்டத்தில்
 என்னையும் சேர்த்து வைத்தாய். உன் திருவடியை
 அடைய உதவாத உலக நாட்டம் ஏதும் வேண்டாம்
 என்று ஒதுக்கிவிட்டு உன் திருவருளையே நாடி அன்பு
 செய்து நிற்க அருள் புரிய வேண்டும்.

ஜூலை-8

போற்றி என்போலும் பொய்யர்
 தம்மை ஆட்கொள்ளும் வள்ளல்
 போற்றி நிற்பாதம் போற்றி
 நாதனே போற்றி போற்றி
 போற்றி நின்கருணை வெள்ளம்
 புதுமதுப் புவனம் நீர் தீ
 காற்று இயமானன் வானம்
 இருசுடர்க் கடவுளானே.

என்னைப் போன்று இந்த நிலையற்ற
 பொய்யுட-ல் வாஞ்சை வைத்துள்ளவர்களையும்
 ஆட்கொண்டருளும் ஈகை மிக்க பெருந்தகையே,
 உனது மலரடிகளுக்கு வணக்கம். எம்முயிர்த் தலைவா
 வணக்கம், நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வான், உயிர்,
 ஞாயிறு, திங்கள் ஆகிய எண்குண வடிவாகிய (அஷ்ட
 மூர்த்திகள்) இறையவனே. புதிய தேன் அனைய அருட்
 கருணை கொண்டவனே, உன் திருவடிகளைப்
 போற்றுகின்றேன்.

திரு: பாடல்: 67

ஜூலை-9

நங்கை மீர் எனை நோக்குமின் நங்கள்
 நாதன் நம் பணி கொண்டவன்
 தெங்கு சோலைகள் சூழ் பெருந்துறை
 மேய சேவகன் நாயகன்
 மங்கைமார் கையில் வளையும் கொண்டு எம்
 உயிரும் கொண்டு எம் பணி கொள்வான்
 பொங்கு மா மலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
 சென்னி மன்னிப் பொ-யுமே.

மங்கை நல்லீர், நமது பணியை
 ஏற்றுக்கொண்ட நம்முடைய நாதன், தென்னஞ்
 சோலை சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறை வேந்தன். நம்
 கையில் உள்ள வளையல்களையும் நம் உயிரையுங்
 கவர்ந்து நமது சேவைகளையும் ஏற்றுக்
 கொள்வானாகிய அவனது சிவந்த தாமரை மலர்ப்
 பாதங்களில் நமது தலைகள் அழகுறப் பொருந்தி
 அமைவதாகுக.

ஜுலை—10

கொம்பில் அரும்பாய்க் குவிமலராய்க் காயாகி
வம்பு பழுத்து உடலம் மாண்டு இங்ஙன் போகாமே
நம்பும் என் சிந்தை நனுகும் வண்ணம் நான் அனுகும்
அம்பொன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டு
அன்றே.

மரத்தில் அரும்பாகவும், மலராகவும்
காயாகவும் இருந்து பின்னர் கனியாகி உதிர்தல் போல
இவ்வுடம்பு வீணே பழுத்து. முதிர்ந்து பயனில்லாது
உதிர்ந்து போகாத படி, என் மனமானது நான்
துணையெனக் கொண்ட இறைவனைச் சேரும்படி
என் சிந்தை விரும்பும் பொன்னம்பலத்தே திருநடனம்
புரியும் தில்லைக் கூத்தனைப் பற்றிக் கொண்டேன்.

ஜுலை-11

இந்திரனும் மால் அயனும் ஏனோரும் வானோரும்
 அந்தரமே நிற்கச் சிவன் அவனி வந்தருளி
 எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோள் கொண்ட நீற்றன் ஆய்ச்
 சிந்தனையை வந்து உருக்கும் சீர் ஆர் பெருந்துறையான்
 பந்தம் பரிய பரிமேல் கொண்டான் தந்த
 அந்தம் இலா ஆனந்தம் பாடுதும்காண் அம்மானாய்.

இந்திரனும், பிரமனும், திருமாலும் பிற
 தேவரும் வானவரும் இறையருளை நாடிநிற்க,
 வெண்ணீறணிந்த வேதியனாம் நம் சிவபெருமான்
 மண்ணுலகிற்கு வந்து தகவிலாத நம்மை
 ஆட்கொண்டான். சிந்தனையுள் புகுந்து அதை
 உருக்குகின்ற சீர்மிகுந்த பெருந்துறைத் தலைவன்.
 பாசத்தளை அறுபட்டொழியக் குதிரையின் மேல்
 வந்த பெருமான் நமக்களித்த முடிவிலா இன்பத்தைப்
 பாடி அவனைப் பரவுவோம்.

திரு: பாடல்: 177

ஐஸை—12

சதுரை மறந்து அறிமால் கொள்வர்
 சார்ந்தவர் சாற்றிச் சொன்னோம்
 கதிரை மறைத்தன்ன சோதி
 கழுக்கடை கைப்பிடித்துக்
 குதிரையின் மேல் வந்து கூடிடுமேல்
 குடி கேடு கண்டீர்
 மதுரையர் மன்னன் மறு பிறப்பு
 ஓட மறித்திடுமே.

கதிரவனின் சோதியை விஞ்சுகின்ற
 செஞ்சோதியனான சிவபெருமான் மூவிலைச்
 சூலத்தைக் கையில் கொண்டு குதிரை மீது வருவதைக்
 கண்டவர்கள் ஞானப் பித்துக் கொள்வர். அவர்களது
 சந்ததியினர் அனைவரும் பிறவித் தளையில் இருந்து
 விடுபடுவர். அவனது பெருங்கருணையால் மதுரை
 மன்னன் பாண்டியன் மறு பிறப்பு நீங்கினான். அப்
 பெருமானது புகழ்பாடி வணங்குவோம். நமக்கும்
 அருள் புரிவான்.

திரு: பாடல்: 527

ஜூலை—13

புன் புலால் யாக்கை புரை புரை கனியப்
 பொன் நெடும் கோயிலாப் புகுந்து என்
 என்பு எலாம் உருக்கி எளியைஆய் ஆண்ட
 ஈசனே மாசு இலா மணியே
 துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காம்
 தொடக்கு எலாம் அறுத்த நல் சோதீ
 இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

ஈசனே, மாசிலா மணியே, இழிந்த
 தசையாலாகிய என் உடம்பினுள் இருக்கும் மயிர்க்
 கால்கள் தோறும் நெகிழ்ச்சியுண்டாகும் படி செய்து
 என்னுடைய எலும்பெல்லாம் உருகும்படி செய்தவனே,
 என் உடம்பையே கோயிலாகக் கொண்டு அதன் கண்
 எழுந்தருளி என்னை அடிமை கொண்ட அண்ணலே,
 நீ என் உள்ளத்துப் புகுந்ததால் பிறப்பு, இறப்பு,
 வாழ்வுத் துன்பம், அறியாமை ஆகியவையின் தொடர்பு
 அறுபட்டு ஒழிந்தது. இன்ப வடிவானவனே உனை
 இறுகப் பற்றினேன். என்னை விட்டு இனி நீ செல்வது
 தான் எங்கே ஐயனே.

ஜூலை—14

அரைசே அறியாச் சிறியேன் பிழைக்கு
 அஞ்சல் என்னின் அல்லால்
 விரைசேர் முடியாய் விடுதி கண்டாய்
 வெள் நகைக் கரும் கண்
 திரை சேர் மடந்தை மணந்த
 திருப்பொன் பதம் புயங்கா
 வரை சேர்ந்து அடர்ந்து என்ன
 வல்வினை தான் வந்து அடர்வனவே.

வெள்ளிய பல்-னையும் கரிய கண்ணினையும்
 உடைய அலையுடன் கூடிய கங்கை என்னும்
 மங்கையின் மணவாளனே, பொன்னனைய
 திருப்பாதங்களையுடைய பாம்பணிந்த பரம்பரனே,
 அரசே, மலைகள் பல சேர்ந்து நெருக்குவது போல்
 என் வல்வினைகள் என்னை வந்து தாக்குகின்றன.
 அறியேனாகிய சிறியவன் செய்த பிழையை மன்னித்து
 “அஞ்சேல்” என்று நீ அருள் செய்தாலன்றி நான்
 உய்யேன். மணம் பொருந்திய சடை முடியாய் என்னை
 விட்டுவிடாதே. அண்ணலே அருள் செய்க.

திரு: பாடல்: 141

ஐஸை—15

உள்ளப் படாத திருஉருவை உள்ளுதலும்

கள்ளம் படாத களிவந்த வான் கருணை

வெள்ளம் பிரான் எம்பிரான் என்னை வேறே ஆட்

கொள் அப்பிரானுக்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ.

மனதினால் நினைக்க ஒண்ணாத இறைவனது
தூய இயல்பைச் சிவஞானத்தால் காணுதலும்,
ஒளிப்பின்றித் தெளிவாக மகிழ்ச்சி தரவந்த கருணை
வெள்ளத் தலைவனாகிய எம்பிரானிடம் சென்று
எனக்குத் தக்கவாறு வீடருளும்படி வண்டே நீ
இசைப்பாயாக.

ஜூலை—16

பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கிச்
 சுருக்கும் அன்பின்
 வெற்று அடியேனை விடுதி கண்டாய்
 விடிலோ கெடுவேன்
 மற்று அடியேன் தன்னை தாங்குநர் இல்லை
 என் வாழ் முதலே
 உற்று அடியேன் மிகத் தேறி நின்றேன்
 எனக்கு உள்ளவனே.

எனது வாழ்க்கைக்குக் காரணமான முழு
 முதற்பொருளே, எனக்குக் கிடைத்த இவ்வுடல்
 கொண்டு உலகியல் வாழ்க்கையில் தவறுகளையே
 செய்து கூட்டினேன். உன்பால் கொண்ட அன்பு
 சுருங்கியது. உன்னை அடைந்து வீடு பேறு நோக்கிச்
 செல்லச் சித்தம் தெளிந்து நின்றேன். ஒன்றுக்கும்
 பயனற்ற என்னை, இறைவா, நீ விட்டுவிடுவாயோ.
 எனக்கு உன்னையன்றி வேறு ஆதாரமில்லை. என்னைக்
 கைவிட்டு விடாதே! கயிலை மலையானே காத்தருள்க.

ஜூலை—17

மன்னவனே ஒன்றும் ஆறு அறியாச்
 சிறியேன் மகிழ்ச்சி
 மின்னவனே விட்டிடுதி கண்டாய்
 மிக்கவேத மெய்ந்நூல்
 சொன்னவனே சொல்கழிந்தவனே
 கழியாத் தொழும்பர்
 முன்னவனே பின்னும் ஆனவனே
 இம் முழுதையுமே.

வேதமாகிய உண்மை நூலை உணர்த்தியவனே,
 சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் எட்டாதவனே, நீங்காத
 தொண்டர்க்கு முன் நிற்பவனே, அவர்களுக்குப் பின்
 நிற்கும் ஆதாரமானவனே, இப் படைப்பு முழுதும்
 ஆனவனே, எம் அண்ணலே, உன்னை வந்து கலக்கும்
 விதத்தை அறியாத சிறியேனுக்கு களிப்பு விளைக்கும்
 சோதியே என்னைக் கைவிட்டு விடாதே. நான்
 உனதடிமை.

ஐஸை—18

போகம் வேண்டி வேண்டிலேன்
புரந்தரன் ஆதி இன்பமும்
ஏக நின்கழல் இணை அலாது
இலேன் என் எம்பிரான்
ஆகம் விண்டு கம்பம் வந்து
குஞ்சி அஞ்ச-க் கணை
ஆக என்கை கண்கள் தாரை
ஆறு அது ஆக ஐயனே.

சிவபோகத்தை விரும்பும் நான் இந்திரன்
முத-யவர்களது பதவிகள் கிடைப்பினும் அவற்றை
விரும்பேன். ஒருவனே, எனது தலைவனே, உனது
திருவடியன்றி வேறு பற்றுக்கோடு எனக்கில்லை.
ஐயனே, அரசே அன்பு மேலீட்டால் உள்ளம் உருக,
உடல் நடுங்க, கைகள் இரண்டும் தலை மேல்குவிய,
கண்களில் நீர் ஆறாகப் பெருக உன்னை வணங்கு
வேனாக. எம் இறைவா காத்தருள்க!

ஐஸை—19

ஆனைவெம் போரில் குறும் தூறு எனப்
 புலனால் அலைப்புண்டேனை
 எந்தாய் விட்டிடுதி கண்டாய்
 வினையேன் மனத்துத்
 தேனையும் பாலையும் கன்னலையும்
 அமுதத்தையும் ஒத்து
 ஊனையும் என்பினையும் உருக்கா நின்ற
 ஒண்மையனே.

யானைகள் போரிடும் இடத்தில் செடிகளும்
 புதர்களும் மிதிபட்டு அழிவது போல ஐம்புலன்களின்
 ஆசைப்போரில் அகப்பட்டுத் திரிவுற்றுத்
 துயருகின்றேன். தீவினையேனது உள்ளத்தில் தேனும்,
 பாலும், கருப்பஞ்சாறும், இனிய அமுதமும் போல்
 தித்தித்து இனிமை தந்து எனது தசையினையும்,
 எலும்பினையும் உருக்குவிக்கும் ஒளிப்பிழம்பே,
 பொறிகளின் வழி நான் செல்லாதவாறு என்னை உன்
 வயமாக்குவாயாக. நான் உன்னைப் போற்றி உன் வழி
 நடப்பேன்.

திரு: பாடல்: 125

ஜூலை-20

ஒண்மையனே திருநீற்றை உத்தூளித்து
ஒளி மிளிரும்
வெண்மையனே விட்டிடுதி கண்டாய்
மெய் அடியவர்கட்கு
அண்மையனே என்றும் சேயாய் பிறர்க்கு
அறிதற்கு அரிது ஆம்
பெண்மையனே தொன்மை ஆண்மையனே
அ-ப் பெற்றியனே.

உண்மை அன்பர்களுக்கு நெருக்கமாகவும்
மற்றவர்களுக்குத் தொலைவிலும் இருக்கின்ற தியாகத்
திருவுருவே! உனது வடிவம் இன்னது என்று அறிய
வொண்ணாதபடி பெண்ணாய், ஆணாய் அ-யாய்
விளங்கும் தன்மையனே, அழகனே, திரு நீற்றுப்
பூச்சோடு திகழ்கின்ற ஒளிச் சுடரே, என்னைத்
தகவிலன் என்று தள்ளி விடாதே! நான் உன் அடிமை.

ஜூலை-21

பொருளே தமிழேன் புகல் இடமே
நின் புகழ் இகழ்வார்
வெருளே எனை விட்டிடுதி கண்டாய்
மெய்ம்மையார் விழுங்கும்
அருளே அணி பொழில் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
இருளே வெளியே இகம் பரம்
ஆகி இருந்தவனே.

அனைவருக்கும் மெய்ப் பொருளாய்
விளங்கும் அண்ணலே, அழகிய சோலை சூழ்
உத்தரகோச மங்கைக்கு மன்னவனே, மறையாயும்,
வெளியாயும், இம்மையாயும் மறுமையாயும்
இருந்தவனே, என்றும் மாற்றமில்லாத
மெய்ப்பொருளே, உன்னை இகழ்வார்க்கு
அச்சமானவனே, தனியேனாகிய எனக்குப் புக-டமே,
என்னை நீ புறக்கணித்து விடாதே. எம் பெருமானே
உன்னை வணங்குகிறேன்.

ஐஸை—22

தீர்க்கின்ற ஆறு என் பிழையை
 நின் சீர் அருள் என்கொல் என்று
 வேர்க்கின்ற என்னை விடுதி கண்டாய்
 விரவார் வெருவ
 ஆர்க்கின்ற தார் விடை உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசே
 ஈர்க்கின்ற அஞ்சொடு அச்சம்
 வினையேனை இருதலையே.

பகைவர்கள் அஞ்சி விறைக்கின்ற, கிண் கிணி
 மணியணிந்த காளையை உடையவனே, உத்தரகோச
 மங்கைக்கு அரசே, ஐம்புலன்களும் ஆசை காட்டி
 என்னை ஒரு பக்கம் இழுக்க, அதற்கு மாறாகப் பொறி
 வழி போவது கூடாது என்ற அச்சம் மறுபக்கம்
 இழுக்க, இத் தீவினையேன் அலைக்கழிக்கப்
 படுகின்றேன். என் பிழையை எப்போது நீக்கி நீ
 என்னை ஆட்கொள்வாயோ என்று கவலையால்
 உள்ளம் புழுங்குகிறேன். ஈசா, என்னைக்
 கைவிட்டுவிடாதே.

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

ஐஸை—23

கொம்பர் இல்லாக் கொடிபோல்
அலமந்தனன் கோமளமே
வெம்புகின்றேனை விடுதி கண்டாய்
விண்ணர் நண்ணுகில்லா
உம்பர் உள்ளாய் மன்னும் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
அம்பரமே நிலனே அனல் காலொடு
அப்பு ஆனவனே.

வானவரும் வந்தடைய முடியாத மே-டத்து
இருப்பவனே, உத்தர கோசமங்கைக்குத் தலைவனே,
நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று வான் என்ற ஐம்பூதங்கள்
ஆனவனே, என்றும் மாறா இளமையோடு
இருப்பவனே, படர்வதற்குக் கொழு கொம்பில்லாத
செடி போலத் திரிந்து நான் தடுமாறுகின்றேன்.
உய்வடையத் தவிக்கும் என்னை விட்டுவிடாதே
இறைவா!

திரு: பாடல்: 124

ஐஸை-24

விச்சு அது இன்றியே விளைவு செய்குவாய்
 விண்ணும் மண்ணகம் முழுதும் யாவையும்
 வைச்சு வாங்குவாய் வஞ்சகம் பெரும்
 புலையனேனை உன்கோயில் வாயி-ல்
 பிச்சன் ஆக்கினாய் பெரிய அன்பருக்கு
 உரியன் ஆக்கினாய் தாம் வளர்த்தது ஓர்
 நச்சு மாமரம் ஆயினும் கொலார்
 நானும் அங்ஙனே உடைய நாதனே.

ஐயனே, மண்ணையும், விண்ணையும்,
 மற்றுள்ள உலகங்களையும் விதையின்றியே தோற்று
 வித்து, அவற்றைக் காத்து, ஒடுக்குவிப்பாய். வஞ்சக
 நெஞ்சமுடையவனாகிய இக்கீழ்மகனை, உன்
 திருக்கோயில் வாச-லே இருக்கும் பித்துடைய
 வனாக்கினாய். உனது அன்பர்களுக்கு அடியன்
 ஆக்கினாய். தாம் வளர்த்த மரம் நச்சு மரமாக
 ஆயிடினும் மக்கள் அதனை வெட்டமாட்டார்கள்.
 நானும் உனக்கு அவ்வாறே ஆவேன். என்னை
 உன்னிடமிருந்து அகற்றிவிடாதே. அண்ணலே என்னை
 ஆதரிப்பாய்.

திரு: பாடல்: 100

ஜூலை-25

வண்ணம்தான் சேயது அன்று வெளிதே அன்று

அனேகன் ஏகன் அணு அணுவில் இறந்தாய் என்று அங்கு
எண்ணம்தான் தடுமாறி இமையோர் கூட்டம்

எய்தும் ஆறு அறியாத எந்தாய் உன் தன்
வண்ணம்தான் அது காட்டி வடிவு காட்டி

மலர்க்கழல்கள் அவை காட்டி வழி அற்றேனை
திண்ணம்தான் பிறவாமல் காத்து ஆட்கொண்டாய்
எம்பெருமான் என் சொல்-ச் சிந்திக்கேனே.

எம் இறையே, வானவர் கூட்டம், உனது
நிறந்தான் சிவப்பா அன்றி வெண்மையா, நீ ஒருவனா
அன்றி பலவாக உள்ளவனா, உனது உருவம் அணுப்
போன்றதா அன்றி அணுவினும் நுண்ணியதா என்று
கண்டறிய முடியாது தடுமாறி நிற்க, எந்தனுக்கு உனது
வண்ணம் காட்டி, வடிவு காட்டி, மலரடிகள் காட்டி,
கதியின்றி நின்ற என்னைப் பிறவாமல் தடுத்தாட்
கொண்டாய். உனது கருணையை யாது கூறி நான்
போற்றுவேன். எம் ஈசா உன்னை வணங்குகிறேன்.

ஜூலை-26

நானும் என் சிந்தையும் நாயகனுக்கு எவ்
இடத்தோம்
தானும் தன் தையலும் தாழ் சடையோன்
ஆண்டிலனேல்
வானும் திசைகளும் மா கடலும் ஆய பிரான்
தேன் உந்து சேவடிக்கே சென்று ஊதாய்
கோத்தும்பீ.

பிறை அணிந்த பிஞ்ஞகனாம் சடை
முடியுடைய பெருமான், மாதொருபாகனாக சத்தியும்
சிவமுமாய் வந்து என்னை ஆட்கொண்டருள
வில்லையாயின், நானும் எனது உள்ளமும் அவனுக்கு
எத்துணை தொலைவில் இருந்திருப்போமோ?
வானுலகும், பத்துத் திசைகளும், பெருங்கடலுமாகிய
எம் பெருமானது தேன் துளிக்கும் சிவந்த திருவடி
மலர்களில் சென்று வண்டே நீ ஊதுவாயாக.

ஜுலை-27

நீர் இன்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக்
 குளிக்கின்ற நெஞ்சம் கொண்டீர்
 பார் இன்ப வெள்ளம் கொளப்
 பரிமேல் கொண்ட பாண்டியனார்
 ஓர் இன்ப வெள்ளத்து உருக் கொண்டு
 தொண்டரை உள்ளம் கொண்டார்
 பேர் இன்ப வெள்ளத்துள் பெய்கழலே
 சென்று பேணுமினே.

இறைவனது பேரின்பச் சேவடியை நாடி
 இன்புற்று இருக்க விரும்புகின்ற எண்ண
 முடையவர்களானால், உலக முழுதும் ஆனந்த
 வெள்ளத்தில் அழுந்துமாறு குதிரைமேல் ஏறி வந்த
 பாண்டியனாராகிய பெருமான் ஒப்பற்ற பேரின்ப
 வெள்ளமாகத் திருவுருக்கொண்டு அடியவரது
 உள்ளத்தைக் கவர்ந்து கொண்டவன். அவனது வீரக்
 கழல் நிறைந்த திருவடிகளில் வழிபடுவோமாக.

ஜூலை—28

தேன் அகம் மா மலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடை மேல்
 வான் அகம் மா மதிப் பிள்ளை பாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கை ஏந்தும்
 ஊன் அகம் மா மழுச் சூலம் பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்ய அன்று
 போனகம் ஆக நஞ்சு உண்டல் பாடிப்
 பொன்திருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

தேனொழுகும் சிறப்புமிகு கொன்றை மலர்
 மாலையைப் பாடி, சிவனது திருநகரைப் பாடி,
 அவனது அழகிய சடை மேல் விளங்குகின்ற இளம்
 பிறையைப் பாடி, திருமாலாம் காளை வாகனத்தைப்
 பாடி, இறைவனது வலக்கரத்தில் திகழும் மழுவையும்,
 முத்தலை வேலையும் பாடி, விண்ணவரும்
 மண்ணவரும் உய்ய வேண்டி நஞ்சினை இறைவன்
 உண்டதைப் பாடிப் பொற் சுண்ணம் இடிப்போம்.

ஜுலை-29

அண்ணாமலையான் அடிக்கமலம் சென்று இறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீறு அற்றால் போல்
கண்ஆர் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ஆர் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப்
பெண்ஆகி ஆண் ஆய் அ-யாய்ப் பிறங்கு ஒளிசேர்
விண்ஆகி மண் ஆகி இத்தனையும் வேறுஆகிக்
கண்ஆர் அமுதமும் ஆய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணே இப்பூம் புனல்பாய்ந்து ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

அண்ணாமலை உறையும் அண்ண-ன் மலர்த்
திருவடிகளில் போய் வணங்கும் வானவர் மகுடங்களில்
உள்ள இரத்தினங்கள் இறைவனது பேரொளி முன்
விளக்கம் இழந்தது போல, கதிரவனது கதிர்கள் வானில்
தோன்ற, இருளானது மறைய, நட்சத்திரங்கள் குளிர்ச்சி
பொருந்திய தமது ஒளி மங்கிக் குறைய, அப்பொழுதில்
ஆண், பெண், அ- எனவும் விண், மண் எனவும் அவை
அனைத்திற்கும் வேறாகவும் நின்று எல்லாமுமாகிய கண்
நிறைந்த அமுதமாக நிற்கும் நம் இறைவனின்
திருவடிகளைப் போற்றிப் பாடிப் புது நீர்ப் பொய்கையில்
ஆடுவோமாக.

ஜூலை—30

மன்ன எம்பிரான் வருக என் எனை
 மாலும் நான் முகத்து ஒருவன் யாரினும்
 முன்ன எம்பிரான் வருக என் எனை
 முழுதும் யாவையும் இறுதி உற்ற நாள்
 பின்ன எம்பிரான் வருக என் எனை
 பெய் கழற்கண் அன்பாய் என் நாவினால்
 பன்ன எம்பிரான் வருக என் எனைப்
 பாவ நாச நின் சீர்கள் பாடவே.

மன்னவனாகிய எம் இறைவா, என்னை வருக
 என்று அழைப்பாயாக. அரியும், அயனும் ஆகிய தேவர்
 அனைவருக்கும் முற்பட்டவனே, என்னை வருக என்று
 அழைத்தருள்க. அனைத்துலகும் அறவே ஒடுங்கிய
 ஊழிக் காலத்திலும் ஒடுங்காது நிற்பவனே என்னை
 வருகவென்று அழைத்திடுக. எனது நாவினால்
 துதிக்கப்படுகின்ற சீர் மிகு கழல் உடையானே, பாவ
 நாசா, நின் புகழ்பாடும் பொருட்டு என்னை வருக
 என்று அழைத்திடுக.

ஜூலை—31

கனி வந்த சிந்தையொடு உன் கழல்
 கண்டும் கலந்தருள
 வெளி வந்திலேனை விடுதி கண்டாய்
 மெய்ச் சுடருக்கு எல்லாம்
 ஒளிவந்த பூம் கழல் உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசே
 எளிவந்த எந்தை பிரான் என்னை
 ஆளுடை என் அப்பனே.

ஞாயிறு, திங்கள், விண்மீன் எனப்படும்
 சோதிப்பொருள்களுக் கெல்லாம் மூல ஒளியாகிய
 அழகிய திருவடியுடைய உத்தரகோசமங்கைத் தலைவா,
 யாண்டும் என் அப்பனாக இருந்து என்னைக்
 காப்பவனே, மகிழ்ச்சி கொண்ட மனத்தோடு உன்
 திருவடிகளைக் காணப் பெற்றும், இவ்வுலக வாழ்வை
 விட்டு அருள் வெளியில் புகாத என்னக் கைவிட்டு
 விடாதே.

ஆகஸ்ட்-1

மின் நேர் அனைய பூங்கழல்கள்
 அடைந்தார் கடந்தார் வியன் உலகம்
 பொன் நேர் அனைய மலர் கொண்டு
 போற்றா நின்றார் அமரர் எல்லாம்
 கல் நேர் அனைய மனம் கடையாய்க்
 கழிப்பு உண்டு அவலம் கடல் வீழ்ந்த
 என் நேர் அனையேன் இனி உன்னைக்
 கூடும் வண்ணம் இயம்பாயே.

ஈசா, மின்னலென ஒளி வீசும் நினது
 பொ-வுடைய திருவடிகளை அடைந்தவர்கள் இந்
 நிலவுலக வாழ்வைக் கடந்தவர்கள் ஆவார்கள்.
 விண்ணுலகத்தோர் எல்லாம் பொன் போன்ற
 மலர்கள் தூவி உன்னை வாழ்த்தி வணங்கு
 கின்றார்கள். கல்-னை யொத்த கடிய மன
 முடையவனாய், அனைவரிலும் கடைப்பட்டவனாய்,
 ஞானியர்களால் கழிக்கப் பட்டு, கவலைக் கட-ல்
 வீழ்ந்து கிடக்கும் என்னையே போன்ற யான்
 இனிமேல் உன்னை வந்தடையும் வழியைக்
 கூறியருள்க!

ஆகஸ்ட்-2

கோவே அருள வேண்டாவோ
கொடியேன் கெடவே அமையுமே
ஆவா என்னாவிடில் என்னை
அஞ்சேல் என்பார் ஆரோதான்
சாவார் எல்லாம் என் அளவோ
தக்க ஆறு அன்று என்னாரோ
தேவே தில்லை நடம் ஆட
திகைத்தேன் இனித்தான் தேற்றாயே.

எம் இறையே, நீ அருள் புரிய வேண்டுவ
தில்லையா? கொடுமையேன் கெட்டுப் போதலே
போதுமா? ஐயோ வென்று எனக்கு நீ
இரங்காவிட்டால், அஞ்சாதே என்று எனக்கு
உரைப்பவர் யார்? பயனின்றி இறப்பவர்களும் நானும்
சரியா? அது தக்கது அல்ல என்று சான்றோர் பழிக்க
மாட்டார்களா? தில்லைக் கூத்தா, தெளிவின்றி
இருக்கும் என்னைத் தெளிவிப்பாயாக. உன் திருவடி
சரணம்.

ஆகஸ்ட்-3

நீதி ஆவன யாவையும் நினைக்கிலேன்
 நினைப்பவரொடும் கூடேன்
 ஏதமே பிறந்து இறந்து உழல்வேன் தனை
 என் அடியான் என்று
 பாதி மாதொடும் கூடிய பரம்பரன்
 நிரந்தரமாய் நின்ற
 ஆதி ஆண்டு தன் அடியரில் கூட்டிய
 அதிசயம் கண்டாமே.

நியாயமாயுள்ள எவற்றையும் எண்ண
 மாட்டேன். அவற்றை எண்ணி நடப்பவரோடும் நான்
 சேரமாட்டேன். குற்ற வடிவாகவே பிறந்தும் இறந்தும்
 துன்புறுகின்ற என்னை, தன்னுடைய
 அடியவனென்று கருதி, உமையொரு பாகன்,
 அழிவின்றி நின்ற ஆதி முதல்வன், ஆட்கொண்டு தன்
 அடியார்களொடு சேர்ப்பித்த வியப்பினை
 அறிந்தோம்.

ஆகஸ்ட்-4

போற்றி என்றும் புரண்டும் புகழ்ந்தும் நின்று
 ஆற்றல் மிக்க அன்பால் அழைக்கின்றிலேன்
 ஏற்று வந்து எதிர் தாமரைத் தாள் உறும்
 கூற்றம் அன்னது ஓர் கொள்கை என் கொள்கையே.

எம் இறையே, காத்தருள்க என வேண்டியும்
 நிலத்தே புரண்டு வலம் வந்தும், நின் புகழ் பாடியும்
 உனக்குச் செய்யத் தக்க திருத்தொண்டில்
 ஈடுபடுவேனும் இல்லை. திண்ணம் மிகுந்த
 பேரன்பால் நின்னைக் கூவியழைப்பேனும் இல்லை.
 அதற்கு மாறாக மார்க்கண்டேயனைப் பிடிக்க
 வேண்டி உன்னை எதிர்த்து வந்து உனது திருவடியை
 அடைந்த காலனைப் போன்று இருக்கிறது எதிர்
 மறையான எனது போக்கு. எவ்வாறு இருப்பினும்
 அருள் தந்திடுக எம்பெருமானே.

திரு: பாடல்: 49

ஆகஸ்ட்-5

மான் நேர் நோக்கி மணவாளா
 மன்னே நின் சீர் மறப்பித்து இவ்
 ஊனே புக என் தனை நூக்கி
 உழலப் பண்ணுவித்திட்டாய்
 ஆனால் அடியேன் அறியாமை
 அறிந்து நீயே அருள் செய்து
 கோனே கூவிக் கொள்ளும் நாள்
 என்று என்று உன்னைக் கூறுவதே.

மான் போன்ற மருண்ட பார்வையுடைய
 உமையவளின் கொழுநனே, மன்னவனே,
 உன்னுடைய புகழை மறக்கச் செய்து, என்னை
 இவ்வுடம்பிலே புகுந்து இங்கு தங்குமாறு செய்து,
 அலையும்படி விட்டுவிட்டாய். இருந்த போதிலும்
 எனது அறியாமை பற்றி நீயே தெரிந்து அருள்
 புரிந்து என்னை உன்பால் அழைத்துக் கொள்ளும்
 நாள், எப்போது என்று உன்பால் முறையிடுவதே
 எனக்குத் தொழிலாய் விதித்தாய் போலும். விரைந்து
 வந்து ஆட்கொள்வாய் விமலனே!

ஆகஸ்ட்-6

ஆவகை நாமும் வந்து அன்பர் தம்மோடு
 ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடி விண்மேல்
 தேவர் கனாவிலும் கண்டு அறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டும் செல்வச்
 சே அகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெருமான் புரம் செற்ற கொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

மெய்யடியார்களோடு சேர்ந்து உய்யும்
 விதமாக, அவன் நம்மை ஆட்கொண்ட விதங்களைப்
 பாடுவோம். விண்ணவர்கள் கனவிலும்
 காணமுடியாத செவ்விய மலர்ப்பாதங்களை நமக்குத்
 தந்தருளும் சீர்மிகுந்த காளைக்கொடியான்,
 சிவபெருமான், திரிபுரம் எரித்த வீரன். அவனது
 திருப்பெயர்களைப் பாடிப் பொற் சுண்ணம்
 இடிப்போம்.

ஆகஸ்ட்-7

இரங்கும் நமக்கு அம்பலம் கூத்தன்
 என்று என்று ஏமாந்து இருப்பேனை
 அரும் கற்பனை கற்பித்து ஆண்டாய்
 ஆள்வார் இ- மாடு ஆவேனோ
 நெருங்கும் அடியார்களும் நீயும்
 நின்று நிலாவி விளையாடும்
 மருங்கே சார்ந்து வர எங்கள்
 வாழ்வே வா என்று அருளாயே.

தில்லையம்பலக் கூத்தா, நீ எனக்கு இரங்கி
 அருள்வாய் என்று பலகாலும் எண்ணி
 ஏங்கியிருந்தேன். இதுவரை இல்லாத புதிய முறையில்
 ஏற்றாய். எனினும் நான் உடையவன் அற்ற ஊர் மாடு
 போல் ஆவதோ. வாழ் முதல் பொருளே, நீயும்
 நினதடியார்களும் நிலைத்து விளையாடி மகிழ்கின்ற
 பக்கம் வர என்னையும் பணித்தருள்க. பரம்பொருளே
 எனக்கும் அப்பேரின்பத்தைத் தந்தருள்வாய்.

ஆகஸ்ட்-8

உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி
 கடையேன் அடிமை கண்டாய் போற்றி
 ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
 சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
 குறியே போற்றி குணமே போற்றி
 நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி
 வானோர்க்கு அரிய மருந்தே போற்றி
 ஏனோர்க்கு எளிய இறைவா போற்றி

எம்மை உடைமைப் பொருளாய்க் கொண்ட
 எம் இறையே, உணர்வு மயமானவனே, கடைப்பட்ட
 இந்த எளியவனையும் நினது அடியவன் ஆக்கியவனே
 வணக்கம். ஐயனே, நுண்ணியதிலும் நுண்ணியனே,
 சைவனே, எம் தலைவனே வணக்கம். வணங்கும்
 அடையாளமானவனே, பண்புடையோனே, நல்
 வழியானவனே, நினைவிற் கலந்திருப்பவனே,
 விண்ணவர்க்கு அரியவனே, அடியார்க்கு எளியவனே
 வணக்கம்.

திரு: பாடல்: 4:110-117

ஆகஸ்ட்-9

உடையானே நின்தனை உள்கி
 உள்ளம் உருகும் பெரும் காதல்
 உடையார் உடையாய் நின் பாதம்
 சேரக் கண்டு இங்கு ஊர் நாயின்
 கடை ஆனேன் நெஞ்சு உருகாதேன்
 கல்லா மனத்தேன் கசியாதேன்
 முடை ஆர் புழுக்கூடு இது காத்து இங்கு
 இருப்பது ஆக முடித்தாயே.

எம்மை உடையவனே. உயிர் கனிய உன்னை
 நினைக்கின்ற அடியவர்களை உடையவனே,
 அவ்வடியவர்கள் உனது திருவடி கூடுவதைப்
 பார்த்திருந்தும் ஆதரவற்று அலைகின்ற ஊர்
 நாயினும் கீழ்ப்பட்டேன், உள்ளம் உருக
 மாட்டாதவன், உன்னை அடையும் நெறியறியாத
 மனத்தினன், கல்போன்ற நெஞ்சுடைய நான் வருந்தி
 அழவும் மாட்டேன். ஆதலால் எம் இறையே, நாற்றம்
 நிறைந்த புழுக்கூடான இவ்வுடம்பை நான் காத்துக்
 கொண்டு இருப்பதே பொருத்தமெனக் கருதி
 அவ்வாறே முடித்து விட்டனையே. என்னை ஏற்று
 அருள்க

திரு: பாடல்: 60

ஆகஸ்ட்-10

போது சேர் அயன் பொரு கடல் கிடந்தோன்
 புரந்தர ஆதிகள் நிற்க மற்று என்னைக்
 கோது மாட்டி நின் குரை கழல் காட்டிக்
 குறிக்கொள்க என்று நின்தொண்டரில் கூட்டாய்
 யாது செய்வது என்று இருந்தனன் மருந்தே
 அடியனேன் இடர்ப்படுவதும் இனிதோ
 சீதம் வார் புனல் நிலவிய வயல் சூழ்
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

தண்ணிய வயல்கள் சூழ்ந்த திருப்
 பெருந்துறையில் தங்கிய சிவபரம்பொருளே,
 அமுதமாகிய உன்னைப் பிரிந்து நான் என்ன
 செய்வதென்று வருந்தியிருந்தேன். நான் வாடுவதும்
 நல்லதாகுமோ? பிரமனும், திருமாலும் இந்திரனும்
 உன்னை நாடி நிற்பினும், இந்த அடியவனைக்
 குற்றங்களை நீக்கி, கழல் ஒக்கின்ற திருவடிகளைக்
 காட்டி உனது அன்பரோடு சேர்த்துக்
 கொண்டருள்க.

திரு: பாடல்: 405

ஆகஸ்ட்-11

புகழ்மின் தொழுமின் பூப் புனைமின்
 புயங்கன் தாளே புந்தி வைத்திட்டு
 இகழ்மின் எல்லா அல்லலையும்
 இனி ஓர் இடையூறு அடையாமே
 திகழும் சீர் ஆர் சிவபுரத்துச்
 சென்று சிவன் தாள் வணங்கி நாம்
 நிகழும் அடியார் முன் சென்று
 நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே.

புயங்கப் பெருமானது திருவடிகளையே
 புகழுங்கள். பூமாலை சாத்தி வணங்குங்கள். அவனது
 திருவடிகளை மனதில் பதித்து எல்லாத்
 துன்பங்களையும் இகழுங்கள். இனிமேல் ஒரு
 வகையான தீங்கும் நம்மை அடையாவண்ணம்,
 புகழ்மிகுந்த சிவபுரத்தில் சிவபெருமான்
 திருவடிகளை வணங்கி, அன்பு அடியார்கள் முன்
 மனமுருகி நிற்போம்.

ஆகஸ்ட்-12

அழகே புரிந்திட்டு அடி நாயேன்
அரற்றுகின்றேன் உடையானே
திகழா நின்ற திருமேனி
காட்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
புகழே பெரிய பதம் எனக்குப்
புராண நீ தந்தருளாதே
குழகா கோலம் மறையோனே
கோனே என்னைக் குழைத்தாயே.

என்னை உடையவனே, நாயேன் உன்
திருவடியைப் பெறவேண்டி அழுது புலம்புகிறேன்.
ஒளி வீசும் உனது திருமேனியைக் காட்டி என்னை
ஏவல் கொண்டாய். புகழ் வடிவானவனே, இளமை
வடிவினனே, எமை ஆளுடைய அந்தணனே, பெரிய
பேரின்ப நிலையை நீ கொடுத்தருளாமல் என்னை
வாட்டினையே இது அழகோ. எம் இறையே அருள்
செய்வாய்.

ஆகஸ்ட்-13

அரைசே பொன் அம்பலத்து ஆடும்
 அமுதே என்று உன் அருள் நோக்கி
 இரைதேர் கொக்கு ஒத்து இரவு பகல்
 ஏசற்று இருந்தே வேசற்றேன்
 கரைசேர் அடியார் களி சிறப்பக்
 காட்சி கொடுத்து உன் அடியேன் பால்
 பிரை சேர் பா-ன் நெய் போலப்
 பேசாது இருந்தால் ஏசாரோ.

அண்ணலே, பொன்னம்பலத்தில் கூத்தி
 யற்றும் அருமருந்தே என்று வாழ்த்தி உனது அருளை
 எதிர் நோக்கி இரைதேடுகின்ற கொக்கினைப் போல்
 குறிப்பாகவும், பொறுமையாகவும், இரவும் பகலும்
 கவலையோடு காத்திருந்து இளைப்புற்றேன். முத்திக்
 கரையை அடைதற்குரிய அடியார்களுக்குத் காட்சி
 தந்த நீ, உனதடியவனாகிய என்னிடத்தில் பிரை
 ஊற்றிய பா-ல் மறைந்திருக்கும் வெண்ணையைப்
 போல் வெளிப்படாது இருந்தால் உலகத்தவர்
 என்னை ஏசி ஏளனம் செய்யமாட்டார்களா? ஈசனே,
 எனக்கு அருள் செய்க.

திரு: பாடல்: 382

ஆகஸ்ட்—14

ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ
 பார்க்கோ பரம்பரனே என் செய்கேன்-தீர்ப்பு அரிய
 ஆனந்தம் மால் ஏற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான்
 தான் என்பார் ஆர் ஒருவர் தாழ்ந்து.

மேலோரின் மேலோனே, நீக்க முடியாத
 பேரின்பப் பித்தினை உண்டாக்கக் கூடியவன்
 பெருந்துறை நாயகன் ஒருவனே என்று எவரேனும்
 ஒருவர் என்பால் கூறுவாராயின் நான் அவரை
 வணங்கி ஆரவாரிப்பேனா, ஆனந்தம் மிக
 அரற்றுவேனா? ஆடுவேனா, பாடுவேனா அன்றி
 அவரைப் பார்த்துக் கொண்டே இருப்பேனா?
 இன்னது செய்வதெனத் தெரியாது திகைப்புற்று
 நிற்கிறேன். எம் ஈசனே உன் பெருமையை எப்படிக்
 கூறுவேன்.

ஆகஸ்ட்—15

செங்கண் நெடுமாலும் சென்று இடந்தும் காண்பு அரிய
 பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
 ளங்கள் பிறப்பு அறுத்திட்டு எம்தரமும் ஆட்கொண்டு
 தெங்குதிரள் சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்.
 அம்கணன் அந்தணன் ஆய் அறைகூவி வீடு அருளும்
 அம்கருணை வார்கழலே பாடுதும்காண் அம்மானாய்.

செங்கண் நெடுமாலான திருமாலே வராகமாய்
 உருவெடுத்து பாதாளம் வரை தோண்டிச் சென்றும்
 காண முடியாத ஒளிமிகுந்த தாமரைத் திருவடிகளோடு
 இப்பூவுலகில் தோன்றி, தகுதியற்ற எம்மை
 ஆட்கொண்டு, எமது பிறவிப் பிணியைத்
 தொலைத்தான். தென்னஞ் சோலைகள் சூழ்ந்த
 திருப்பெருந்துறைக்குத் தலைவன். அப்பேரருளாள
 னது அழகு ததும்பும் வீரக் கழல் அணிந்த
 திருவடிகளைப் பாடி வணங்குவோம்.

திரு: பாடல்: 175

ஆகஸ்ட்-16

தேன் ஆடு கொன்றை சடைக்கு அணிந்த சிவபெருமான்
ஊன் நாடி நாடி வந்து உள்புகுந்தான் உலகர் முன்னே
நான் நாடி ஆடி நின்று ஓலம் இட நடம் பயிலும்
வான் நாடர் கோவுக்கே பூவல்- கொய்யாமோ.

வண்டுகள் நாடும் தேன் சிந்தும் கொன்றைப்
பூவினைத் திருச்சடையில் சூடிய சிவபெருமான்
மனித உடம்பெடுத்து வந்து உலகினர்க்கு முன்பாக
என்னை ஆண்டு கொண்டு என் உள்ளத்தில்
புகுந்தருளினான். நாம் அவனைத் தேடி நின்று
அடைக்கலம் என்று ஓலமிட்டுத், திருநடம்புரிகின்ற
வானுலக வேந்தனுக்குப் பூப்பறித்து இட்டு
வணங்குவோமாக. அவனை வாழ்த்துவோமாக.

ஆகஸ்ட்-17

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார்
 திரண்டு திரண்டு உன் திருவார்த்தை
 விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார்
 வெவ்வேறு இருந்து உன் திருநாமம்
 தரிப்பார் பொன் அம்பலத்து ஆடும்
 தலைவா என்பார் அவர் முன்னே
 நரிப்பு ஆய் நாயேன் இருப்பேனோ
 நம்பி இனித்தான் நல்காயே.

அண்ணலே, நினது மெய்யன்பர்கள்
 உன்னோடு இருப்பதில் விளையும் ஆனந்தத்தை
 அநுபவித்து மகிழ்ந்து சிரிப்பார்கள். உன்
 திருப்புகழைப் பலபட விரித்துப் பேசுவார்கள்.
 பிறர்பேச அதனை விரும்பிக் கேட்பார்கள். வியந்து
 கொண்டாடுவார்கள். தனித்தனியே இருந்து உன்
 திருப்பெயரை நினைப்பார்கள். பொன்னம்பலத்தே
 நடமிடும் புண்ணியனே, எம் தலைவா என்று
 அழைப்பார்கள். அத்தகையோர் முன்பு நாய் போன்ற
 நான் இகழ்ச்சிக்கு உரியனாய் இருப்பேனோ? உனது
 இன்னருளைத் தந்தருள்வாய் இறைவா.

திரு: பாடல்: 386

ஆகஸ்ட்-18

ஏழைத் தொழும்பனேன் எத்தனையோ காலம் எல்லாம்
பாழுக்கு இறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே
ஊழிமுதல் சிந்தாத நல்மணி வந்து என் பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோள் நோக்கம் ஆடாமோ.

அறிவில்லாத நான் எவ்வளவோ காலத்தை
பரம்பொருளை தொழாமல் வீணான செயல்களுக்குச்
செலவழித்தேன். ஊழிக் காலங்களுக்கு அதிபனாம்,
என்றும் அழிவில்லாத நல்ல மாணிக்கமாம் நம்
இறைவன் தானே வந்து வ-மை மிக்க பூட்டுப் போல்
இருந்த என் பிறவித் தளையைப் பிடுங்கி எறிந்த
பெற்றியைப் பாடித் தோள் நோக்கம் ஆடுவோம்.

ஆகஸ்ட்-19

மூன்று அங்கு இலங்கு நயனத்தன் மூவாத
 வான் தங்கு தேவர்களும் காணாமலர் அடிகள்
 தேன் தங்கித் தித்தித்து அமுது ஊறித் தான் தெளிந்து
 அங்கு
 ஊன் தங்கி நின்று உருக்கும் உத்தரகோசமங்கைக்
 கோன் தங்கு இடைமருது பாடிக் குலம் மஞ்ஞை
 போன்று அங்கு அனம் நபையீர் பொன் ஊசல் ஆடாமோ.

மூன்று கண்கள் கொண்டு விளங்கும் நம்
 முதல்வனின் திருவடிகளை மூப்பில்லாத தேவர்களும்
 கண்டாரில்லை. அத்தகு திருவடி மலர்களையுடைய
 இறைவனாம், தேன் போல் இனித்து அமுதமென
 ஊறித் தெளிவு உண்டாக்கி உயிரில் பொருந்தி
 உருக்குவிக்கும் உத்தரகோசமங்கை மன்னவனாகிய
 பெருமான் வீற்றிருக்கும் திருவிடைமருதூரின்
 சிறப்பைப்பாடி நாம் ஊஞ்சலாடுவோம்.

ஆகஸ்ட்-20

பேசும் பொருளுக்கு இலக்கு இதம் ஆம் பேச்சு இறந்த
மாக இல் மணியின் மணி வார்த்தை - பேசிப்
பெருந்துறையே என்று பிறப்பு அறுத்தேன் நல்ல
மருந்தின் அடி என் மனத்தே வைத்து.

பிறவிப் பிணி நீக்குவதற்கு ஏற்ற மாமருந்தான
பெருமானின் திருவடிகளை உள்ளத்தே கொண்டு,
பேசப்பட்ட உண்மைப் பொருள்களுக்கு எல்லையான
முடிவாய், இன்பமாய், சொல்-னைக் கடந்த
குறையில்லாத மாணிக்கமாய் இருப்பவனின்
புகழையுரைத்துப் பெரிய வழியானவனே எனத் துதித்துப்
பிறப்பினை ஒழிப்போம்.

ஆகஸ்ட்-21

நிற்பதும் செல்வதும் ஆனோன் காண்க
 கற்பமும் இறுதியும் கண்டோன் காண்க
 யாவரும் பெறஉறும் ஈசன் காண்க
 தேவரும் அறியாச் சிவனே காண்க
 பெண் ஆண் அ- எனும் பெற்றியன் காண்க
 கண்ணால் யானும் கண்டேன் காண்க
 அருள் நனிகரக்கும் அமுதே காண்க
 கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க.

இயங்காப் பொருள், இயங்கு பொருள்
 எல்லாவற்றினும் கலந்து அடையே யாகி நிற்கும் எம்
 இறைவன். ஊழி நிகழ்வையும் அதன் முடிவும்
 பார்த்தவன். பக்குவமுற்றபோது எல்லாரும் தன்னை
 வந்து அடையும் படியாக வந்து ஆட்கொள்ளும்
 வள்ளல். மலம் நீங்கப் பெறாத எத்தகைய
 விண்ணவரும் காண இயலாத மங்கலப்
 பொருளானவன். பெண்ணா, ஆணா, அ-யா என்று
 அறியமுடியாத தன்மையுடையவன். அவனை எனது
 ஊனக் கண்ணால் கண்டேன். அருளமுது ஊற்றெனச்
 சுரக்கும் கருணைக் கடலாம் அவனது பெருமையைப்
 போற்றுவோம்.

திரு: பாடல்: 3:53-60

ஆகஸ்ட்-22

எச்சம் அறிவேன் நான்

எனக்கு இருக்கின்றதை அறியேன்
அச்சோ எங்கள் அரனே

அரு மருந்தே எனது அமுதே
செச்சை மலர் புரை மேனியன்
திருப்பெருந்துறை உறைவான்
நிச்சம் என நெஞ்சில் மன்னி
யான் ஆகி நின்றானே.

வெட்சி மலர்போன்ற சிவந்த
திருமேனியுடையவனே, திருப்பெருந்துறை உறையும்
பெருமானே, எனது உள்ளத்தில் உறுதியாய் நிலைத்து
அத்துவிதமாய் என்னோடு கலந்து யானாகி
நின்றவனே, கிடைத்தற்கரிய அமுதமே, சாவா
மருந்தே, நான் இன்னும் பெறவேண்டிய மிச்சத்தை
அறிந்திருக்கிறேன். எனக்குள்ள குறையை அறியேன்.
நல்ல அழகிது என்று நகைக்காது உன்னைச்
சரணடைந்த என்னை ஏற்றுக் கொண்டருள்க.

ஆகஸ்ட்—23

செறியும் இப் பிறப்பு இறப்புஇவை நினையாது
செறி குழலார் செய்யும்
கிறியும் கீழ்மையும் கெண்டை அம் கண்களும்
உன்னியே கிடப்பேனை
இறைவன் எம்பிரான் எல்லை இல்லாத தன்
இணை மலர்க் கழல் காட்டி
அறிவு தந்து எனை ஆண்டுகொண்டு அருளிய
அற்புதம் அறியேனே.

அடுத்தடுத்துத் தொடர்ந்து வரும் பிறப்பு
இறப்புகளை நீக்கும் வழியை எண்ணாது, சிற்றின்ப
நினைவுகளில் பயனற்றுக் கிடக்கும் இயல்புடைய
எனக்கு இறைவனாகிய எமது தலைவன் அளவற்ற
பெருமையுடைய தனது திருவடித் தாமரைகள்
இரண்டையும் காட்டியருளி, உண்மை அறிவினைக்
கொடுத்து என்னை ஆட்கொண்டருளிய அற்புதச்
செயலை அறியும் திறன் எனக்கு ஏது? எம்பிரானே
என்னை ஏற்றருள்க.

திரு: பாடல்: 578

ஆகஸ்ட்-24

அன்பினால் அடியேன் ஆவியோடு ஆக்கை
 ஆனந்தமாய்க் கசிந்து உருக
 என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்
 யான் இதற்கு இலன் ஓர் கைம்மாறு
 முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய்ப் பரந்த
 முத்தனே முடிவு இலா முதலே
 தென்பெருந் துறையாய் சிவபெருமானே
 சீர் உடைச் சிவபுரத்து அரைசே.

யாவற்றிற்கும் முன்னுமாய்ப், பின்னுமாய்
 அவை முழுதுமாய் நிறைந்து நிற்கின்ற, பற்றற்ற
 பரம்பொருளே, முடிவில்லாத முதற்பொருளே,
 தென்பெருந்துறை நாயகனே, சீர் மிகுந்த சிவபுரத்து
 வேந்தே, அடியவனுடைய உயிரோடு உடம்பும் இன்ப
 மயமாய்க் கசிந்துருகும் வண்ணம் எனக்குத்
 தகுதியில்லாத உனது திருவருளை நீ தந்தனை. யான்
 இதற்காக உனக்குச் செய்யக் கூடிய பதிலுதவி
 ஏதுமில்லை. ஈசா, என்னைக் காத்தருள்க.

திரு: பாடல்: 389

ஆகஸ்ட்-25

அரைசனே அன்பர்க்கு அடியனே உடைய
 அப்பனே ஆனியோடு ஆக்கை
 புரை புரை கனியப் புகுந்து நின்று உருக்கிப்
 பொய் இருள் கடிந்த மெய்ச்சுடரே
 திரை பொரா மன்னும் அமுதம் தெண்கடலே
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
 உரை உணர்வு இறந்து நின்று உணர்வது ஓர் உணர்வே
 யான்உன்னை உரைக்குமாறு உணர்த்தே.

அடியவர்களின் வேந்தனே, என் அப்பனே, உயிரோடு உடம்பும் மயிர்க் கால்கள் தோறும் நெகிழ்ந்து உருகுமாறு என் உள்ளத்தே எழுந்தருளி பொய்மை எனும் அறியாமையைப் போக்கிய பேரொளிச் சுடரே. அலையற்ற தெளிந்த ஆனந்தமெனும் அமுதப் பெருங்கடலே, திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் செம்மேனியனே. சொல்லும், சுட்டறிவும் கடந்த சிவஞானப் பேரறிவே. உன்னைப் புகழ்ந்துரைக்கும் விதம் தான் எப்படி என்று எனக்கு உணர்த்துவாயாக. எம் இறையே உன்னை வணங்குகிறேன்.

திரு: பாடல்: 390

ஆகஸ்ட்-26

முன்னை என்னுடை வல்வினை போயிட

முக்கண் அது உடை எந்தை

தன்னை யாவரும் அறிவதற்கு அரியவன்

எளியவன் அடியார்க்குப்

பொன்னை வென்றது ஓர் புரிசடை முடிதனில்

இளமதி அது வைத்த

அன்னை ஆண்டு தன் அடியரில் கூட்டிய

அதிசயம் கண்டாமே.

மூன்று கண்ணையுடைய எமது அப்பன், தன்னேரில்லாத் தலைவன், யாரும் அறியொண்ணாத ஈசன், அடியார்க்கு எளியவன், பொன்னின் ஒளியினும் மேம்பட்ட ஒளி பொருந்திய திருச்சடையில் பிறை அணிந்த அன்னை அனையவன், என்னை ஆட்கொண்டருளி எனது பழவினைகள் அகன்று ஒழியும்படி செய்து தனது அடியாருள் சேர்ப்பித்த அதிசயத்தை என்னவென்று கூறுவது. அவனைப் பாடிப் பரவுவோம்.

ஆகஸ்ட்-27

மாறி நின்று என்னை மயக்கிடும் வஞ்சம்
 புலன் ஐந்தின் வழி அடைத்து அமுதே
 ஊறி நின்று என் உள் எழு பரஞ்சோதி
 உள்ளவா காண வந்தருளாய்
 தேற-ன் தெளிவே சிவபெருமானே
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
 ஈறு இலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த
 இன்பமே என்னுடை அன்பே.

தெளிந்த தேனாக நின்று தித்திக்கும்
 சிவபெருமானே, திருப்பெருந்துறையில் உறைகின்ற
 மங்கலப் பொருளானவனே, எல்லையிலாப் பதவிகள்
 அனைத்தையும் கடந்த ஆனந்தமே, அன்பு மயமான
 எனது ஈசனே, என் அறிவினை மயக்கும் கள்ளப்
 புலன்கள் ஐந்தின் வழியான பொறிகளைக்
 கட்டுவித்து ஞான அமுதம் சுரக்கின்றவாறு என்
 உள்ளத்தின் கண்ணே தோன்றுகின்ற மேலான
 ஒளியே, உனது சொருப நிலையை யான் அறியுமாறு
 அருள் செய்வாயாக.

திரு: பாடல்: 388

ஆகஸ்ட்-28

முழு முதலே ஐம்புலனுக்கும்
மூவர்க்கும் என் தனக்கும்
வழி முதலே நின் பழ அடியார்
திரள் வான் குழுமிக்
கெழு முதலே அருள் தந்து இருக்க
இரங்கும் கொல்லோ என்று
அழும் அதுவே அன்றி மற்று என்
செய்கேன் பொன்அம்பலத்து அரைசே.

பொற்சபையில் ஆடுகின்ற புண்ணியனே,
அம்பலவாணா, ஆதிப்பரம் பொருளே, ஐம்பொறி
களுக்கும், மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்ற மூன்று
அந்தக்கரணங்களுக்கும் முதல்வனாக நின்றவனே,
எனக்கும் வழிவழி என் முன்னோர்களுக்கும்
மூலப்பொருளே, நின்னால் ஆட்கொள்ளப் பெற்ற
பழவடியார்கள் உனதருள் பெற்று வானிடைக்
குழுமியுள்ளனர். நானோ இந்த உலகிடை இருந்து
கொண்டு வீடு தந்தருளத் திருவருள் பா-ப்பதற்கு
எப்போது இரங்குவாயோ என அழுவதைத் தவிர
வேறு என்ன செய்ய முடியும்.

திரு: பாடல்: 381

ஆகஸ்ட்-29

உழிதரு காலும் கனலும்
 புனலொடு மண்ணும் விண்ணும்
 இழிதரு காலம் எக்காலம்
 வருவது வந்ததன் பின்
 உழிதரு காலத்த உன் அடியேன்
 செய்த வல் வினையைக்
 கழிதரு காலமும் ஆய் அவை காத்து
 எம்மைக் காப்பவனே.

அசையும் தன்மையுடைய காற்றும், நீரும்,
 நெருப்பும், மண்ணும், வானுமாகிய ஐம்பெரும்
 பூதங்கள் தம் நிலையில் நீங்கி ஒடுங்கும் பிரளய காலம்
 வந்த பின்னரும் நிலையாக நின்று கூத்து இயற்றும்
 திருவடியுடைய அப்பனே, நினது அடிமையாகிய
 யான் செய்த கொடிய வினைகள் எனை வந்து
 பற்றாமல் தடுத்துக் காப்பாற்றி அருள்பவனே
 உன்னைப் போற்றுகிறேன். ஈசா, எம்பெருமானே
 காத்தருள்க.

ஆகஸ்ட்-30

பேதம் இல்லது ஓர் கற்பு அளித்த
 பெருந்துறைப் பெரு வெள்ளமே
 ஏதமே பேச நீ எனை
 ஏதிலார் முனம் என் செய்தாய்
 சாதல் சாதல் பொல்லாமை அற்ற
 தனிச் சரண் சரண் ஆம் எனக்
 காதலால் உனை ஓத நீ வந்து
 காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே

உன்னிடமிருந்து வேறுபாடு அடைதற்கு
 ஏதுவில்லாத ஒப்பற்ற நிலையை, பரஞானக் கல்வியை
 அளித்த பெருந்துறை நாதனே, உனது படைப்பில்
 குறைகாணுகின்ற கீழ் நிலையில் அயலார் முன்பு
 என்னை விடுத்து நீ யாது செய்தாய். தீங்கற்ற, ஒப்பற்ற,
 உன் திருவடியே புகலென்று நான் அன்பினாலே
 உன்னைத் துதிக்கும்படி, திருக்கழுக்குன்றிலே நீ
 உனது திருக்கோலம் காட்டுவித்தனை. உன்னைப்
 போற்றி வணங்குகிறேன்.

திரு: பாடல்: 473

ஆகஸ்ட்—31

கூடிக் கூடி உன் அடியார்
குனிப்பார் சிரிப்பார் களிப்பாராய்
வாடி வாடி வழி அற்றேன்
வற்றல் மரம்போல் நிற்பேனோ
ஊடி ஊடி உடையாயொடு
கலந்து உள் உருகிப் பெருகி நெக்கு
ஆடி ஆடி ஆனந்தம்
அதுவே ஆக அருள் கலந்தே.

உனது தொண்டர்கள் தம்முள் இடைவிடாது
சேர்ந்து கூடிக் களித்து இன்புற்று இருக்க,
போக்கிடமில்லாத நான் மட்டும் உலர்ந்து போன மரம்
போல் வாடிக் கிடப்பேனோ? என்னை
அடிமைகொண்ட உன்னோடு சேர்ந்து ஊடியும்,
உட்கலந்தும், அன்பு பெருக ஆடிக் கூத்தாடுகின்ற
இன்பமயமான பேரானந்தப் பெற்றியை நீ எனக்கு
அருள்வாயாக.

செப்டம்பர்—1

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
 கண்ணனே விண்உளோர் பிரானே
 ஒருத்தனே உன்னை ஒலம் இட்டு அலறி
 உலகு எலாம் தேடியும் காணேன்
 திருத்தம் ஆம் பொய்கைத் திருப்பெருந்துறையில்
 செழும் மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
 அருத்தனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே.

தில்லை அம்பலத்தில் கூத்தியற்றும் ஆடல்
 வல்லானே, குற்றமற்ற குணக்குன்றே, நுதல்
 விழியுடையவனே, வானவர் தலைவா, ஒப்பற்ற
 பரம்பொருளே, உன்னைக்காண விரும்பிக்
 கூவியழைத்து உலக முழுதுந் தேடியும் காணக்
 கிடைக்கவில்லை. வளம் மிக்க மலர்கள் சொரியும்
 குருந்த மர நிழல் வீற்றிருந்த மெய்ப் பொருளே,
 அடியேன் விரும்பி அழைத்தால் அஞ்சாதே என்று
 ஒரு சொல் அருள்வாயாக.

செப்டம்பர்-2

பொய்யூய செல்வத்தே புக்கு அமுந்தி நாள்தோறும்
 மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட
 ஐயாளன் ஆர்ஊயிரே அம்பலவா என்று அவன் தன்
 செய்யூர் மலர் அடிக்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ.

நிலையில்லாத பொருட் செல்வத்தை
 நிலையென்று எண்ணிப் பயனற்றுக் கிடந்த இந்த
 அறிவி-யை ஆண்டு கொண்ட தில்லைக் கூத்தனின்
 திருவடிகளில் சென்று ஐயனே, அருமையான என்
 உயிர்க்கு உயிரே, அம்பலத்து ஆடும் அருட்
 தெய்வமே என்று இயம்பி அவனது செம்மையான
 திருவடி மலர்களில் சென்று ரீங்காரமிடுவாயாக.
 எனை ஆளும் ஈசன் அவனே.

செப்டம்பர்—3

கோல்தேன் எனக்கு என்கோ
 குரை கடல்வாய் அமுது என்கோ
 ஆற்றேன் எங்கள் அரனே
 அருமருந்தே எனது அரசே
 சேற்றார் வயல் புடை சூழ்தரு
 திருப்பெருந்துறை உறையும்
 நீற்றார் தரு திருமேனி
 நின்மலனே உனை யானே.

எங்கள் பாசத்தை நீக்குபவனே, எம் அரிய
 அமுதே! மன்னவனே! வயல் சூழ்ந்த
 திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியிருக்கும்
 திருநீறணிந்த திருமேனித் தூயவனே, நீ தந்த
 பேரின்பத்தை முற்றுமாய் அனுபவிக்கும்
 ஆற்றல் இல்லாதவனாக இருக்கிறேன். ஈசா
 உன்னைத் திகட்டாத தேனென்றும்,
 திருப்பாற்கடல் எழுந்த அமுதமென்றும்
 கூறுவேனா! எப்படிக்கூறுவேன்.

செப்டம்பர்—4

கொள்ளேன் புரந்தரன் மால் அயன்
 வாழ்வு குடி கெடினும்
 நள்ளேன் நினது அடியாரொடு
 அல்லால் நரகம்புகினும்
 எள்ளேன் திரு அருளாலே
 இருக்கப்பெறின் இறைவா
 உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னை அல்லாது
 எங்கள் உத்தமனே.

ஏற்றம் மிக்க எங்கள் முதல்வா, உனது திருவருளுக்குப் பாத்திரமானால் இந்திரன், மால், அயன் முதலியோர் பதவிகளும் எனக்கு ஒரு பொருட்டன்று. எனது வாழ்க்கைக்கு ஊறு வந்தாலும் உனது அடியார்களோடு அன்றிப் பிறருடன் நட்புக் கொள்ள மாட்டேன். நரகம் புக நேரிடினும் அதுவும் உனது திருவருள் என்று கருதி அதை இகழமாட்டேன். உன்னை யொழித்து பிற கடவுளரை ஒரு போதும் நினைக்க மாட்டேன்.

செப்டம்பர்—5

அட்டமூர்த்தி அழகன் இன் அமுது
 ஆய ஆனந்தம் வெள்ளத்தான்
 சிட்டன் மெய்ச் சிவலோகம் நாயகன்
 தென் பெருந்துறைச் சேவகன்
 மட்டுவார் குழல் மங்கையாளை ஓர்
 பாகம் வைத்த அழகன் தன்
 வட்டம் மா மலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
 சென்னி மன்னி மலருமே.

எட்டு வடிவங்களையுடைய அழகன்,
 இனிய அமுதமான பேரின்பப் பெருக்குடையான்,
 பெரியோன், சிவலோகத் தலைவனாகிய
 மெய்ப்பொருள், அழகிய திருப்பெருந்துறையில்
 வீற்றிருந்த வீரன், தேன் மணங் கமழும்
 கூந்தலையுடைய உமையவளைத் தன் ஒரு பாகத்தே
 கொண்ட வனப்புமிக்க வானவன். அவனது
 வட்டவடிவாகிய தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த
 பாதங்களில் நமது தலையானது நிலை பெற்று
 விளங்குவதாக.

செப்டம்பர்-6

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை
 நாடற்கு அரிய நலத்தை நந்தாத்
 தேனைப் பழச் சுவை ஆயினானைச்
 சித்தம் புகுந்து தித்திக்க வல்ல
 கோனைப் பிறப்பு அறுத்து ஆண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தழும்பு ஏற வாழ்த்திப்
 பானல் தடம் கண் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

கருங்குவளை மலர் போன்ற கண்களை
 யுடைய மடந்தையரே, சிவஞானம் என்னும் கருப்பஞ்
 சாற்றின் தெளிவாகவும், அதன் பாகாகவும்
 இருப்பவனை, நாடுதற்கு அரிய நன்மையாகவும்,
 என்றும் கெடாத தேனாகவும், தீங்கனிகளின்
 சாறாகவும் இருக்கின்றவனை, நம் சிந்தையுள் புகுந்து
 தித்திக்க வல்லவனை, பிறவித் துயர் தீர்த்து நம்மை
 ஆண்டு கொண்ட அம்பலவாணனை நாவில் தழும்பு
 உண்டாகும்படி போற்றிப் பாடிப் பொற் சுண்ணம்
 இடிப்போம்.

திரு: பாடல்: 209

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

செப்டம்பர்—7

ஆம்ஆறுஉன் திருவடிக் கே
 அகம் குழையேன் அன்பு உருகேன்
 பூமாலை புனைந்து ஏத்தேன்
 புகழ்ந்து உரையேன் புத்தேளிர்
 கோமான் நின் திருக்கோயில்
 தூகேன் மெழுகேன் கூத்து ஆடேன்
 சாம் ஆறே விரைகின்றேன்
 சாதுராலே சார்வானே.

தேவர்பிரானே, யோக பலத்தினால்
 அடையப்படும் பொருளாம் அண்ணலே, உனது
 திருவடிப் பேற்றுக்குத் தகுதியுடையவனாகும்
 வண்ணம் உன் மலரடிகளை நினைந்து நெஞ்சம்
 நெகிழப் பெறேன். அன்பினால் உள்ளம் உருகி, மலர்
 தொடுத்து மாலை சாத்தி வழிபட மாட்டேன். உனது
 திருக்கோயிலைப் பெருக்கிக் கூட்டி மெழுகிட
 மாட்டேன். உன் திருநாமத்தைப் பாடிக் கொண்டு
 ஆனந்தக் கூத்தாட மாட்டேன். வீணாக வாழ்
 நாளைக் கழித்து உயிர்விட விரைந்து
 முற்படுகின்றேன். என்னை ஆண்டருள்க இறையே.

திரு: பாடல்: 18

செப்டம்பர்—8

சீரார் திருவடித் திண் சிலம்பு சிலம்பு ஒ-க்கே
ஆராத ஆசை அதாய் அடியேன் அகம் மகிழத்
தேர் ஆர்ந்த வீதிப் பெருந்துறையான் திருநடம்
செய்

பேரானந்தம் பாடிப் பூவல்- கொய்யாமோ.

தேர்கள் நிறைந்து விளங்கும் தெருக்களை
உடைய திருப்பெருந்துறையில் உறையும் எம்பிரான்
தனது சிறப்பு மிக்க திருப்பாதங்களில் அணிந்த வ-ய
சிலம்புகள் ஒ-க்கும் ஓசையைக் கேட்டு அடியேன்
மனம் மகிழும்படியாகத் திருக்கூத்து இயற்றுவதில்
உள்ள பேரின்பத்தைப் பாடி நாம் பூக்கொய்
வோமாக!

செப்டம்பர்—9

சாயா அன்பினை நாள்தோறும் தழைப்பவர்
தாயே ஆகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதியன் ஆகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி
கூடல் இலங்கு குருமணி போற்றி
தென் தில்லை மன்றினுள் ஆடி போற்றி
இன்று எனக்கு ஆர் அமுது ஆனாய் போற்றி

உன்னிடத்து நிலை தளராத பேரன்பினை
ஒவ்வொரு நாளும் வளர்த்து வருகின்றவர்களுடைய
ஒப்பற்ற தாயாகி அவர்களைக் காக்கின்றவனே
உன்னை வணங்குகிறேன். மெய்யுணர்வைத்
தோற்றுவிக்கும் பேரறிவு வடிவானவனே, பண்டைப்
பழ வினையும், வருகின்ற வினையுமொழிய உதவும்
ஆற்றலுடைய அண்ணலே, தென் மதுரைப் பொன்
வண்ணமணியே போற்றி. தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில்
திருநடமிடுகின்ற அருள் தெய்வமே, இற்றை நாளில்
எனக்கு பெற்றகரிய அமுதமென ஆனவனே உன்னை
வணங்குகிறேன்.

திரு: பாடல்: 4:86-93

செப்டம்பர்—10

வைத்தநிதி பெண்டிர் மக்கள் குலம் கல்வி என்னும்
 பித்த உலகில் பிறப்போடு இறப்பு என்னும்
 சித்த விகாரம் கலக்கம் தெளிவித்த
 வித்தகத் தேவற்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ.

மால் நிறைந்த உலகிலே தேடி வைத்த
 செல்வம், மக்கள், குலம், கல்வி, பிறப்பு, இறப்பு
 என்னும் இவை காரணமாக ஏற்படுகின்ற
 மனமாறுபாடு, மனக் குழப்பம் முதலவற்றைத்
 தொலைத்து அறிவின் தெளிவைத் தந்த
 அறிவாசானாகிய என் இறைவனை வாழ்த்துகிறேன்.
 அவனது திருவடிக் கமலங்களில் சென்று வண்டே
 நீ எனது வணக்கத்தை இசைப்பாயாக.

செப்டம்பர்—11

இருந்து என்னை ஆண்டான் இணையடியே சிந்தித்து

இருந்து இரந்துகொள் நெஞ்சே எல்லாம் -

தரும்காண்

பெருந்துறையில் மேய பெரும் கருணையாளன்

மருந்து உருவாய் என் மனத்தே வந்து.

திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும்
பேரருளாளன் அமுத வடிவாய் என் மனத்தே
வந்திருந்து என்னை ஆட்கொண்டருளினன்.
இடையறாது அவனது மலரடிகள் இரண்டையும்
நினைத்திருந்த நெஞ்சமே, நீ வேண்டுவன
எல்லாவற்றையும் அவனிடம் யாசித்தால் அவன்
தந்தருள்வான்.

செப்டம்பர்—12

பெருநீர் அறச் சிறுமீன் துவண்டு
 ஆங்கு நினைப் பிரிந்த
 வெரு நீர்மையேனை விடுதி கண்டாய்
 வியன் கங்கை பொங்கி
 வரும் நீர்மடுவுள் மலைச்சிறு
 தோணி வடிவின் வெள்ளைக்
 குரு நீர் மதி பொதியும் சடை
 வானம் கொழு மணியே.

பொங்கி வரும் கங்கை நீர் விழும் நீர்த்
 தடாகத்துள் எதிர்த்து மிதக்க முயலும் சிறு
 தோணியை போன்று தோன்றுகின்ற வெண்மையான
 பிறை நிலவை சடையில் அணிந்திருக்கின்ற
 பரவெளியில் ஒளிரும் மாணிக்கச் செழுஞ்சுடரே, நீர்
 வற்றிப்போன குளத்தில் மீன்கள் துவண்டு துடிப்பது
 போல் உள்ளீடு அற்ற நான் உன்னைப் பிரிந்து வாட
 விட்டு விடாதே ஐயனே. அன்பு கொண்டு
 ஆட்கொண்டருள்க இறைவா.

திரு: பாடல்: 130

செப்டம்பர்—13

இன்று எனக்கு அருளி இருள் கடிந்து உள்ளத்து
 எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
 நின்ற நின் தன்மை நினைப்பு அற நினைந்தேன்
 நீ அலால் பிறிது மற்று இன்மை
 சென்று சென்று அணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்து ஒன்றாம்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
 ஒன்றும் நீ அல்லை அன்றி ஒன்று இல்லை
 யார் உன்னை அறியகிற்பாரே.

மனத்தின் கண்ணே உதிக்கின்ற கதிரவனைப்
 போலத் தோன்றி உனது திருவருளால் எனது
 அறியாமையை நீக்கியதை அறிந்தேன். உன்னையன்றி
 வேறொன்றும் இல்லையாகும்படி எல்லாவற்றிலும்
 கலந்து அணுப்போல் நுணுகி எங்கும் ஒரு
 தன்மையாய்ப் பரவி ஒன்றாகச் சேர்ந்து நிற்கும்
 திருப்பெருந்துறை நாயகா. ஒரு பொருளும் நீயில்லை.
 உன்னையல்லாது ஒரு பொருளும் இல்லை.
 உன்னையார் தான் அறியவல்லார் இறையே.

செப்டம்பர்—14

கமலம் நான் முகனும் கார் முகில் நிறத்துக்
 கண்ணனும் நண்ணுதற்கு அரிய
 விமலனே எமக்கு வெளிப்படாய் என்ன
 வியன் தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்
 திமிலம் நான்மறைசேர் திருப்பெருந்துறையில்
 செழும் மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
 அமலனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே.

தாமரை மலரில் அமர்ந்திருக்கும் பிரமனும்
 கார்மேக வண்ணனாம் திருமாலும், காண முடியாத
 பாசமில்லாத பரம் பொருளே, எங்களுக்காக நீ
 வெளிப்பட வேண்டுமென்று உன்னை இரந்து
 வேண்ட, அனற் பிழம்பின் நடுவில் இருந்து வெளித்
 தோன்றிய எம் தந்தையே. நான்கு வேதங்களும்
 ஒ-க்கின்ற திருப்பெருந்துறையில் குருந்த
 மரத்தடியில் ஒளி வீச வீற்றிருந்த உயர் தனிச்
 செம்பொருளே, அடியவன் உன்னை விரும்பி
 அழைத்தால் அஞ்சாதே என்றருள் செய்க ஐயனே.

செப்டம்பர்—15

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியும் ஆய்இருள் ஆயினார்க்குத்
 துன்பமும் ஆய் இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியும் ஆய் முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமும் ஆய் வீடும் ஆயினாருக்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
 ஆடப் பொற்சண்ணம் இடித்தும் நாமே.

மறைநூலும் அதனுட் காணப்படும்
 வேள்விகளும் தோன்றி நிகழ்ச் செய்தவர்க்கு,
 மெய்யர்க்கு மெய்யாயும் பொய்யர்க்குப் பொய்யாயும்
 இருப்பவர்க்கு, ஒளியும் இருளும் ஆனவர்க்கு,
 துன்பமும் இன்பமும் ஆனவர்க்கு. ஆணாகப்,
 பெண்ணாக, இருமையும் கலந்த வடிவாக
 விளங்குகின்றவர்க்கு, உயிர்களது பாசப்
 பிணைப்பிற்கும் முத்திக்கும் காரணமானவர்க்கு,
 உலகிற்கு முதலும் முடிவுமானவர்க்குத்
 திருமுழுக்கிடத் திருப் பெற்ற்சண்ணம்
 இடிப்போமாக.

திரு: பாடல்: 214

செப்டம்பர்—16

எந்தை எம்தாய் சுற்றம் மற்றும் எல்லாம் என்னுடைய
பந்தம் அறுத்து என்னை ஆண்டுகொண்ட பாண்டிப்
பிரான்

அந்த இடைமருதில் ஆனந்தம் தேன் இருந்த
பொந்தைப் பரவி நாம் பூவல்- கொய்யாமோ.

என்னப்பனாம் இறைவன் தாய், தந்தை,
உறவினர் முதலாய எல்லாரோடும் எனக்குள்ள
தொடர்பாய கட்டினைத் தொலைத்து
ஆட்கொண்டருளினான். பேரின்பத் தேனாம்
தென்பாண்டிப் பெருமான், அழகிய
திருவிடைமருதூரில் வீற்றிருந்த புடையாய
கோயிலைத் தொழுது பூக்கொய்து அவனுக்குச்
சாத்தி வழிபடுவோம்.

செப்டம்பர்—17

பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
 பிரமன் மால் காணாப் பெரியோன் காண்க
 அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க
 சொல் பதம் கடந்த தொல்லோன் காண்க
 சித்தமும் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க
 பத்தி வலையில் படுவோன் காண்க
 ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க
 விரி பொழில் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க

எல்லாவற்றிற்கும் முன்னரே உள்ள எம்
 இறைவன். நான் முகனும் (அறிவு) திருமாலும் காண
 முடியாதவன். வியத்தகு செயல்கள் புரிந்து பல
 வடிவமாக அனைத்திலும் நிறைந்து நிற்பவன்.
 சொல்லால் விளக்க முடியாத தொன்மையோன்.
 சொல் மட்டுமன்றி மனமும் சென்றடைய ஒண்ணாத்
 தொலைவில் இருப்பவன். ஆனால் அன்பாலாகிய
 வலையில் அகப்படும் அதிசயமானவன். விரிந்த
 உலகெங்கும் பரந்து நிற்கும் ஒப்பற்ற ஒரு கடவுள்.
 அவனை வணங்கிப் பரவுவோம்.

செப்டம்பர்-18

கொள்ளும்கில் எனை அன்பரில் கூய்ப் பணி
 கள்ளும் வண்டும் அறா மலர்க் கொன்றையான்
 நள்ளும் கீழ்உளும் மேல்உளும் யாஉளும்
 எள்ளும் எண்ணெயும் போல் நின்ற எந்தையே.

தேனும் வண்டும் நீங்காத கொன்றைப்
 பூவினையணிந்த எம்பெருமான், எப்பொருளின்
 உள்ளும், நடுவிலும், கீழும், மேலுமாக எப்பக்கத்தும்
 நிறைந்து எள்ளில் எண்ணெய் போல் வியாபித்து
 நிற்கின்ற எம் அப்பன். அவனது மெய்யன்பரைக் கூவி
 அழைத்து ஆட்கொள்வது போன்று என்னையும்
 கூவி அழைத்துப் பணிகொள்ள வல்லவன். அவன்
 திருவடிகளைப் போற்றி வணங்குவோம்.

செப்டம்பர்—19

ஏகம்பத்து உறை எந்தாய் போற்றி
 பாகம் பெண்உரு ஆனாய் போற்றி
 பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
 சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
 மற்று ஓர்பற்று இங்கு அறியேன் போற்றி
 குற்றாலத்து எம் கூத்தா போற்றி
 கோகழி மேவிய கோவே போற்றி

திருவேகாம்பரமாகிய காஞ்சிப் பதியில் வீற்றிருக்கும் எமது தந்தையே காத்திடுக. அம்மை உமையவளை ஒரு கூறாகக் கொண்டவனே, திருப்பராய்த்துறையில் வீற்றிருந்த மேலோனே போற்றி, திருச்சிராப்பள்ளியில் பொருந்திய சிவபிரானே, உன்னைத் தவிர வேறு ஆதரவு ஏதுமில்லை. திருக்குற்றலத்தில் சித்திரசபையில் கூத்து இயற்றும் கூத்தா, திருவாவடுதுறையில் அன்பரை ஆட்கொண்ட வள்ளலே உன்னை வாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

திரு: பாடல்: 4:151-157

செப்டம்பர்-20

குலம் பாடிக் கொக்கு இறகும் பாடிக் கோல்

வளையாள்

நலம் பாடி நஞ்சு உண்டவா பாடி நாள்தோறும்

அலம்பு ஆர் புனல் தில்லை அம்பலத்தே

ஆடுகின்ற

சிலம்பு ஆடல் பாடி நாம் தெள்ளேணம்

கொட்டாமோ.

ஒவ்வொரு நாளும், இறைவன் எடுத்த திரு வடிவங்களுக்குரிய வேடர் குல முத-ய குலத்தையும் அவன் சூடிய கொக்கு இறகினையும் புகழ்ந்து பாடி, சங்கு வளையல்கள் அணிந்த உமையவளின் நன்மைகளைப் பாடி, வானவரைக் காக்க நஞ்சு உண்ட விதத்தைப் பாடி, நீர் நிறைந்த குளங்கள் சூழ்ந்த தில்லைப் பொன்னம்பலத்தில் கூத்தியற்றுகின்ற அவனது சிலம்பு ஒ- பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டி அவனை வாழ்த்துவோம்.

திரு: பாடல்: 254

செப்டம்பர்-21

இல்லை நின் கழற்கு அன்பு அது என் கணே
 ஏலம் ஏலும் நல் குழ- பங்கனே
 கல்லை மென்கனி ஆக்கும் விச்சை கொண்டு
 என்னை நின் கழற்கு அன்பன் ஆக்கினாய்
 எல்லை இல்லை நின் கருணை எம்பிரான்
 ஏதுகொண்டு நான் ஏதுசெய்யினும்
 வல்லையே எனக்கு இன்னும் உன் கழல்
 காட்டி மீட்கவும் மறுஇல் வானனே.

குற்றமற்ற ஞான ஆகாயத்தில் உள்ளவனே,
 மயிர்ச் சாந்தணிந்த அழகிய உமையம்மை பங்கனே
 உனது திருவடிகளில் நான் அன்பு வைத்திலேன்.
 கல்லைக் கனியாக்கும் வித்தை கொண்டு என் கல்
 நெஞ்சைக் கனியவைத்து உன் திருவடிக்கு
 அன்பனாகச் செய்தாய். எம்பிரானே உனது அருட்
 கருணைக்கு அளவில்லை. நான் எதனைக் கருவியாகக்
 கொண்டு எச் செயலைச் செய்தாலும் அதனை
 வழிபாடாகக் கொண்டு மீட்டும் உனது
 திருவடிகளைக் காட்டி என்னை ஆட்கொள்ள
 வேண்டும்.

திரு: பாடல்: 98

செப்டம்பர்—22

குறைவு இலா நிறைவே கோதுஇலா அமுதே
 ஈறுஇலாக் கொழும் சுடர்க் குன்றே
 மறையும் ஆய் மறையின் பொருளும் ஆய்வந்து என்
 மனத்திடை மன்னிய மன்னே
 சிறைபெறா நீர்போல் சிந்தை வாய்ப் பாயும்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
 இறைவனே நீ என் உடல் இடம் கொண்டாய்
 இனி உன்னை என் இரக்கேனே.

யார் பாலும் ஒன்றையும் வேண்டாத பூரணப்
 பொருளே, குற்றமற்ற அருமருந்தே, முடிவிலாத
 பேரொளிப் பிழம்பான சோதி மலையே, ஞானமும்
 ஞானப் பொருளுமாய் என் மனத்தகத்தே வந்து நிலை
 கொண்ட மன்னவ. தடையற்ற இன்ப மயமான
 திருப்பெருந்துறை சிவனே, ஐயனே நீ என் உடலையே
 இடமாகக் கொண்டதன் பின் உன்னை நான் இரந்து
 வேண்டக் கூடியது ஏதுவுமில்லை இறையே. உன்னை
 வணங்குகிறேன்.

செப்டம்பர்-23

அழிவு இன்றி நின்றது ஓர் ஆனந்த
வெள்ளத் திடை அழுத்திக்
கழிவு இவ் கருணையைக் காட்டிக்
கடிய வினை அகற்றிப்
பழ மலம் பற்று அறுத்து ஆண்டவன்
பாண்டிப் பெரும் பதமே
முழுது உலகும் தருவான் கொடையே
சென்று முந்துமினே.

அழிவில்லாத நிலைபெற்ற பேரானந்த
வெள்ளத்தில் திளைக்கச் செய்து, தனது எல்லையற்ற
கருணையைக் காட்டி, கொடியனவாம் இரு
வினைகளை ஒழித்து, பழமையாக வரும் ஆணவ
மலத்தைத் தொலைத்து ஆட்கொண்ட அண்ணல்.
பாண்டியனாகும் பெரும் பதவி மட்டுமன்றி இந்தப்
பார் முழுவதையும் தருவான். அவனது முத்திக்
கொடையை முந்திச் சென்று பெறுங்கள்.

செப்டம்பர்-24

பூதங்கள் ஐந்து ஆகிப்
 புலன் ஆகிப் பொருள் ஆகிப்
 பேதங்கள் அனைத்தும் ஆய்ப்
 பேதம் இலாப் பெருமையனைக்
 கேதங்கள் கெடுத்து ஆண்ட
 கிளர் ஒளியை மரகதத்தை
 வேதங்கள் தொழுது ஏத்தும்
 விளங்கு தில்லை கண்டேனே.

ஐம்பூதங்களை வடிவாகக் கொண்டும்,
 மனத்தால் அறியும் அறிவாகியும், உலகிலுள்ள
 மாறுபட்ட வடிவும் உருவுங் கொண்ட எண்ணிறந்த
 பொருள்களுமாகியும், அப்பொருள்களின் வேறு
 பாடுகளுமாகி, தன்னியல்பில் எவ்வித மாற்றமும்
 இல்லாத பெருமை உடையவனை, துன்பங்களைத்
 தொலைத்து என்னை ஆட்கொண்ட தனிச்சுடரை,
 பச்சை மரகதம் அனையானை, ஆடல் வல்லானை
 ஞான நூல்கள் வணங்கி வாழ்த்தும் அருள் விளங்கும்
 தில்லை அம்பலத்தில் கண்டு அளவிலா ஆனந்த
 மடைந்தேன்.

திரு: பாடல்: 294

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

செப்டம்பர்—25

அத்தனே அண்டர் அண்டமாய் நின்ற
 ஆதியே யாதும் ஈறு இல்லாச்
 சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 பித்தனே எல்லாஉயிரும் ஆய்த் தழைத்துப்
 பிழைத்து அவை அல்லையாய் நிற்கும்
 எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

ஐயனே, விண்ணவர்க்கு ஓர் ஆதாரமாய்
 நின்ற முழு முதற்பொருளே, முடிவில்லாத
 திருவிளையாட்டுடையவனே, அன்பர்கள்
 உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொண்ட நிலைபெற்ற
 செல்வமே, சிவபெருமானே, அடியாரிடத்துப் பெரு
 விருப்புக் கொண்டவனே, எல்லா உயிர்களோடும்
 கலந்து அவையேயாய், அவை நிலை பெறக்
 காரணமுமாய், அவைல்லாது வேறு பொருளாய்
 நிற்பவனே, தந்திரக்காரா, உன்னை இறுகப் பிடித்துக்
 கொண்டேன். என்னை விட்டு இனிச் செல்வது
 எங்கே.

திரு: பாடல்: 543

செப்டம்பர்—26

உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள் நறுமலர்
 எழுதரு நாற்றம் போல்
 பற்றல் ஆவது ஓர் நிலை இலாப் பரம்பொருள்
 அப்பொருள் பாராதே
 பெற்றவா பெற்ற பயன் அது நுகர்ந்திடும்
 பித்தர் சொல் தெளியாமே
 அத்தன் ஆண்டு தன் அடியரில் கூட்டிய
 அதிசயம் கண்டாமே.

வினைக்கு ஈடாக வந்த இவ்வுடம்பின்
 பலனாவது, பூவி-ருந்து கண்ணுக்குத் தெரியாது
 எழுகின்ற நறுமணம் போல, ஐம்புலன்களால்
 பற்றப்படுகின்ற தன்மையிலாத மேலாம்
 மெய்ப்பொருளைக் காணுதலாகும். அம் மெய்ப்
 பொருளைக் காண முயலாது வினைக்கேற்ப
 விளைகின்ற பயன்களை அநுபவித்தொழியும்
 அறிவீனர்களுடைய பேச்சுக்களை நம்பாதிருக்க
 அறிவுறுத்தி, அப்பன் என்னை ஆட்கொண்டு தன்
 அடியரில் கூட்டிய விந்தையை அறிந்தோமே.

செப்டம்பர்-27

என்பே உருக நின் அருள் அளித்து உன்
 இணை மலர் அடி காட்டி
 முன்பே என்னை ஆண்டு கொண்ட
 முனிவா முனிவர் முழுமுதலே
 இன்பே அருளி எனை உருக்கி
 உயிர் உண்கின்ற எம்மானே
 நன்பே அருளாய் என் உயிர்
 நாதா நின் அருள் நாணாமே.

எலும்பு உருகும்படி உன் திருவருள் தந்து
 உனது தாமரைச் சேவடிகள் இரண்டையும் காட்டி,
 பக்குவம் வரு முன்னரே என்னை ஆண்டு கொண்ட
 தவ வடிவினனே, முனிவர்களுக்கெல்லாம் முத்த
 தலைவ. பேரின்பம் தந்தருளி என்னை உருகிவித்து,
 என் ஜீவபோதத்தைத் தொலைக்கின்ற பேரருளே,
 எனது உயிர்க்குயிராம் பெரியோனே, எனது
 சிவபோதம் ஒங்குமாறு, கூசாமல் உனது நட்பு
 நிறைந்த அருளைப் பொழிந்து அருள்க.

செப்டம்பர்—28

கல் போலும் நெஞ்சம் கசிந்து உருகக் கருணையினால்
நிற்பானைப் போல என் நெஞ்சின் உள்ளே புகுந்தருளி
நல்பால்படுத்து என்னை நாடு அறியத் தான் இங்கன்
சொல் பாலது ஆனவா தோள் நோக்கம் ஆடாமோ.

கல்லைப் போலுங் கடுமையான எனது மனம்
கரைந்துருகும்படி, இரக்கத்தினாலே என் கண்முன்
நிற்பவன் போல் தோன்றி என் உள்ளத்திலும்
புகுந்தருளி என்னை நன்னெறியில் புகுத்திய எம்
இறைவனது அருட்செயலை நாட்டினர் அறிந்து
புகழ்ந்து பேசும் விதத்தைப் பாடித் தோள் நோக்கம்
ஆடுவோம்.

செப்டம்பர்-29

சாதி குலம் பிறப்பு என்னும்
சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதம் இ- நாயேனை அல்லல்
அறுத்து ஆட்கொண்டு
பேதை குணம் பிறர் உருவம்
யான் எனது என் உரை மாய்த்துக்
கோது இல் அமுது ஆனானைக்
குலாவு தில்லை கண்டேனே.

வருணம், குலம், குடிப்பிறப்பு என்னும்
நீர்ச்சுழ-ல் சிக்கி, அவற்றால் அறிவு தடுமாறி,
நல்வழிப்படுத்துவார் இன்றி இருந்த நாய் அனைய
என்னைத் துன்பம் நீக்கி ஆட்கொண்டு, என்
அறியாமைக் குணம், எனது செருக்கு என்பனவற்றைக்
களைந்த, குற்றமற்ற அமுதனைய அம்பலவாணனைத்
தில்லை அம்பலத்தில் கண்டேன். அவன் என்னைக்
காத்தருள்வான்.

செப்டம்பர்—30

புழுவினால் பொதிந்திடு குரம்பையில்
 பொய்தனை ஒழிவித்திடும்
 எழில்கொள் சோதி எம் ஈசன் எம்பிரான்
 என்னுடை அப்பன் என்று என்று
 தொழுத கையினர் ஆகித் தூய் மலர்க்
 கண்கள் நீர் மல்கும் தொண்டர்க்கு
 வழு இலா மலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
 சென்னி மன்னி மலருமே.

புழுக்கூடாம் இப்பொய் உடம்பின்
 நிலையில்லாத தன்மையை நீக்கவல்ல உயர்தனிச்
 சோதி, எம்பிரான்; என்னுடைய தந்தையே என்று
 சொல்-க் கூப்பிய கையினராய் புனிதமிக்க
 மலர்போன்ற கண்களில் நீர்பெருக வணங்குகின்ற
 அடியவர்களுக்குத் தவறாது நலம் பயக்கும்
 செந்தாமரைத் திருவடிகளின் கண் நமது சிரசுகள்
 பொருந்தி விளங்கட்டும்.

அக்டோபர்-1

பண்சுமந்த பாடல் பரிசு படைத்தருளும்

பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்

விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன் மண்டலத்து ஈசன்

கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் க-மதுரை

மண்சுமந்த கூ-கொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு

புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதும்காண் அம்மானாய்

பண் சுமந்த பாடல்களுக்குப் பரிசாக வீடு
பேறு தருகின்ற பாதி மதியணிந்த ஈசன்,
மாதொருபாகன், பெருந்துறைப் பெம்மான்.
விண்ணவர் உலகில் நிலை பேறான புகழுடையான்.
விரிந்த இந்த மண்ணுலகில் வேந்தனாய்
விளங்குபவன். நெற்றியில் கண் கொண்ட முற்றும்
கடந்த முதல்வன், மாநகர் மதுரையில் பிட்டுக்கு மண்
சுமந்து, கூ- வாங்கிப் பாண்டி மன்னவனின்
பிரம்பால் அடிபட்டான். அப்பெருமானின்
புண்பட்ட திருமேனியின் புகழைப் பாடிப்
பரவுவோம்.

திரு: பாடல்: 182

அக்டோபர்-2

எய்தினர்க்கு ஆர் அமுது அளிப்போன் வாழ்க
 கூர்இருள் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
 பேர் அமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
 ஏதிலர்க்கு ஏதில் எம் இறைவன் வாழ்க
 காதலர்க்கு எய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க
 நச்சு அரவு ஆட்டிய நம்பன் போற்றி
 பிச்சு எமை ஏற்றிய பெரியோன் போற்றி

தஞ்சம் என்று தன்னை அடைந்தார்க்குக்
 கிடைத்தற்கரிய பேரின்பம் அளிப்பவன், இருளிலே
 நடமிடும் எம்பெருமான் வாழ்க. மூங்கில் போன்ற
 தோளினையுடைய மலைமகள் கணவன், சார்தல்
 இல்லாதவர்களுக்கு இயைபு காட்டா இறைவன்
 வாழ்க. இளைத்த காலத்து ஈட்டிய பொருள்
 போன்றவன், திருப்புறம்பயத்தில் இறந்தவன்
 பிழைக்கப் பார்பினை ஆட்டி அடக்கிய அண்ணல்
 வாழ்க. எந்தனை அவன் மேல் பித்துக் கொள்ளச்
 செய்த பேராளன் வாழ்க.

திரு: பாடல்: 3:101-107

அக்டோபர்-3

வன் நெஞ்சம் கள்வன் மனவ-யன் என்னாதே

கல்நெஞ்ச உருக்கிக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட

அன்னம் திளைக்கும் அணி தில்லை அம்பலவன்

பொன் அம் கழலுக்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ.

மெல்லென ரீங்காரம் இடும் வண்டே, உருகாத திண்ணிய மனமுடைய வஞ்சகன், குரங்கு போன்று நொடிக்கு நொடி தாவும் மனத்தன் என்றெண்ணி என்னை அகற்றி விடாமல், அருள் மிகுதியினால் ஆண்டு கொண்டருளிய அண்ணல். அன்னங்கள் சூழ்ந்த அழகிய தில்லைச் சிற்றம்பலத்து நாயகனது பொற்கழல் அணிந்த திருவடிக்கே சென்று என் அன்பினைத் தெரிவிப்பாயாக. (வ- = குரங்கு)

அக்டோபர்—4

பிறவி என்னும் இக் கடலை நீந்தத் தன்
 பேர் அருள் தந்தருளினான்
 அறவை என்று அடியார்கள் தங்கள்
 அருள் குழாம் புகவிட்டு நல்
 உறவு செய்து எனை உய்யக் கொண்ட
 பிரான் தன் உண்மைப் பெருக்கம் ஆம்
 திறமை காட்டிய சேவடிக்கண் நம்
 சென்னி மன்னித் திகழுமே.

அடியார்க்கு எளியனாம் அம்பலவாணன்
 எனக்கு இரங்கி இப் பிறவி என்னும் பெருங்கடலை
 நீந்திக் கடப்பதற்குத் தனது பேரருள் என்னும்
 தெப்பத்தைத் தந்து அருளினான். ஆதரவற்றவன்
 நான் என்பது கருதி என்னைத் தன் அடியார்கள்
 கூட்டத்தில் புகுவித்து என்னை உய்வித்த வள்ளலாம்
 அப் பெருமானின் வல்லமை காட்டுகின்ற மலர்ச்
 சேவடிக் கண் நமது தலைகள் சென்று பொருந்தி
 விளங்குமாறு அவனை வாழ்த்தி வணங்குவோம்.

அக்டோபர்-5

அப்பனே எனக்கு அமுதனே

ஆனந்தனே அகம்நெக அள்ளுறு தேன்
ஒப்பனே உனக்கு உரிய அன்பரில்

உரியனாய் உனைப் பருக நின்றதுஓர்
துப்பனே சுடர் முடியனே துணையாளனே

தொழும்பாளர் எய்ப்பினில்

வைப்பனே எனை வைப்பதோ சொலாய்

நைய வையகத்து எங்கள் மன்னனே.

எனது தந்தையே, எந்தனுக்குச் சாவா
மருந்தானவனே, இன்ப வடிவினனே, உள்ளம் உருக,
வாய் ஊறச் செய்யும் தேன் அனைய தெய்வமே!
உன் உரிமை அடியாருள் யானும் ஒருவனாய் உன்
திருவடி சாருமாறு செய்த வல்லவனே, ஒளிமிகு
சடைமுடி உடையாய், எமக்கு மாறாத் துணையே,
தொண்டர் இளைப்புறும் போது உதவும் வைப்பு
நிதி அனையவனே, என் மன்னவனே, இவ்வுலக
வாழ்வில் என்னைத் துன்பப் படும்படி வைப்பது
நீதியோ சொல்க. என் இறையே என்னைக்
காத்தருள்க.

திரு: பாடல்: 102

அக்டோபர்—6

போற்றி அருளுக நின் ஆதி ஆம் பாதம்மலர்
 போற்றி அருளுக நின் அந்தம் ஆம் செம் தளிர்கள்
 போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றம் ஆம் பொன்பாதம்
 போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகம் ஆம் பூம் கழல்கள்
 போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் ஈறுஆம் இணை அடிகள்
 போற்றி மால் நால்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றி யாம் உய்ய ஆள்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றி யாம் மார்கழிநீர் ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

முழு முதற் பொருளே எம் ஈசா, எப்
 பொருளுக்கும் முதலாயுள்ள உனது திருவடிக்
 கமலங்களைப் போற்றுகிறோம். எவற்றிற்கும்
 முடிவாயுள்ள இளங்குழை போன்ற உனது மெல்-ய
 திருவடிகளைத் தந்தருளுக. உயிர்கள் அனைத்தும்
 தோன்றுதற்கு ஏதுவாக இருந்த உனது பொற்
 பாதங்களுக்கு வணக்கம். எல்லா உயிர்களுக்கும்
 போகமும் முத்தியும் அருளும் திருவடிகளுக்கு
 வணக்கம். நாரணனும், நான்முகனும்
 காணவொண்ணாதன ஆயினும் எமக்கு எளிமையில்
 அருளும் சேவடிகளுக்கு வணக்கம். நாங்கள் மார்கழி
 நீராட அருளிச் செய்த உன் கருணையைப்
 போற்றுகிறோம்.

திரு: பாடல்: 174

அக்டோபர்-7

மண் அதனில் பிறந்து எய்த்து
 மாண்டு விழக் கடவேனை
 எண்ணம் இலா அன்பு அருளி
 எனை ஆண்டிட்டு என்னையும் தன்
 சுண்ணம் வெண் நீறு அணிவித்துத்
 தூய் நெறியே சேரும் வண்ணம்
 அண்ணல் எனக்கு அருளியவாறு
 ஆர் பெறுவார் அச்சோவே.

கிடைத்தற்கரிய மானுடப் பிறவியை, இந்த மண்ணுலகில் பெற்றும், அதன் பயன் எதையும் பெறாது வீணே பழுத்து உதிர்வதற்கு இருந்தவன் நான். இறைவன் திருவடிகளில் சேர வேண்டுமென்ற சிந்தை சிறிதுமில்லாதிருந்த என்பால் அன்பு காட்டி என்னை அவன் ஆட்கொண்டருளினான். தனது திருநீற்றுப் பொடியை அணியச் செய்து, புனிதமான நெறியை அடையும் படி பெருமான் எனக்கருளிய அருமையை யார் பெற வல்லார். இது அதிசயமே!

திரு: பாடல்: 653

அக்டோபர்-8

காணும் கரணங்கள் எல்லாம் பேரின்பம் எனப்
பேணும் அடியார் பிறப்பு அகலக் - காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை வாய் ஆரப் பேசு.

அறிதற்குத் துணை நிற்கும் கருவிகளெல்லாம்
பேரானந்தத்தின் வடிவம் என்று உணர்ந்து போற்றும்
மெய் அன்பர்கள் தம் பிறப்பு நீங்கும்படி கண்டு
வணங்கும் பெருமையுடைய பேராளனை,
திருப்பெருந்துறையை விட்டு எந்நாளும்
நீங்காதிருப்பவனை, எனது நெஞ்சே, நீ வாயாரப்
புகழ்வாயாக.

அக்டோபர்-9

சுட்டோ நினைக்க மனத்து அமுது ஆம் சங்கரனைக்
 கெட்டேன் மறப்பேனோ கேடுபடாத் திருவடியை
 ஒட்டாத பாவித் தொழும்பரை நாம் உரு அறியோம்
 சிட்டாய சிட்டற்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ.

சங்கரனை உள்ளத்தில் சற்றே நினைத்தால்
 அமுது ஊறும். அவனது கெடுதல் இல்லாத திருப்
 பாதங்களைத் தீயேன் மறந்து விடுவோனோ? ஒரு
 போதும் இல்லை. அவன் திருவடியில் பொருந்தாது
 பாவம் செய்து உழல்கின்றவர்களது உருவத்தைக் கூட
 நாம் நோக்கமாட்டோம். நுண்ணியனாகிய அந்த
 நல்லோன் திருவடிக்கே நீ போய் வண்டே, ரீங்காரம்
 செய்வாயாக.

அக்டோபர்—10

பூத்தாரும் பொய்கைப் புனல் இதுவே எனக் கருதிப்

பேய்த்தேர் முகக்க உறும் பேதை குணம் ஆகாமே

தீர்த்தாய் திகழ் தில்லை அம்பலத்தே திரு நடம் செய்

கூத்தா உன் சேவடி கூடும் வண்ணம் தோள் நோக்கம்.

தில்லைப் பொதுவில் திருநடம் புரியும் கூத்தப் பெருமானே, மலர் பூத்து நிறைந்த தடாகத்தின் தண்ணீர் இது எனக் கருதி கானல் நீரை மொண்டு கொள்ள முயல்கின்றனர் பேதைகள். அது போன்ற அறியாமை எனது இயற்கைப் பண்பு ஆகாதவாறு என்னை நீக்கி அருளினாய். உன்னுடைய திருவடியைக் கூடும் வண்ணம் நாங்கள் திருத்தோள் நோக்கம் ஆடி உன்னைப் பாடுவோம். ஆண்டருள்க எம் இறையே.

அக்டோபர்-11

தன்மை பிறரால் அறியாத
 தலைவா பொல்லா நாய் ஆன
 புன்மையேனை ஆண்டு ஐயா
 புறமே போக விடுவாயோ
 என்னை நோக்குவார் யாரே
 என் நான் செய்கேன் எம்பெருமான்
 பொன்னே திகழும் திருமேனி
 எந்தாய் எங்குப் புகுவேனே

அன்பரல்லாது மற்றையோரால் அறியப்
 படாத இயல்புடைய எம் தலைவா. தீய நாய் போன்ற
 சிறியேனை ஆட்கொண்டு, ஐயனே, உனதருளுக்குப்
 புறம்பாகச் செல்ல விட்டு விடுவையோ.
 அவ்வாறாயின் அடியேனைக் கண் பார்ப்பவர் வேறு
 யார்? நான் என்ன செய்யக் கூடும். பொன் போல்
 ஒளிரும் வடிவு கொண்ட புண்ணியனே, எம் ஈசா,
 நான் எங்கே அடைக்கலம் புகுவேன். என்னைக்
 காத்தருள்க எம்மானே.

திரு: பாடல்: 63

அக்டோபர்-12

ஆரூர் அமர்ந்த அரசே போற்றி
 சீர் ஆர் திருவையாறா போற்றி
 அண்ணாமலை எம் அண்ணா போற்றி
 கண் ஆர் அமுதம் கடலே போற்றி
 ஏகம்பத்து உறை எந்தாய் போற்றி
 பாகம் பெண்உரு ஆனாய் போற்றி
 பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
 சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி

திருவாரூரில் நிலவுகின்ற மன்னவனே, திருவையாற்றில் வீற்றிருக்கும் செந்தழல் திருவுருவே, திருவண்ணாமலை உறையும் அண்ணலே உன்னை வணங்கிப் போற்றுகிறேன். கண் நிறைந்து காட்சி தரும் அமுதப் பெருங்கடலே, திருவேகம்பத்து எழுந்தருளியுள்ள தேவ தேவா, ஒரு பாகத்தில் உமையை கொண்டவனே, காத்தருள்க. திருப்பராய்த்துறையில் விருப்பமொடு அமர்ந்த விண்ணவர் தலைவா, திருச்சிராப்பள்ளியில் திகழ்கின்ற சிவபெருமானே உன்னைத் தவிர ஆதரவு வேறு எனக்கில்லை. காத்தருள்க. திரு: பாடல்: 4:147-154

அக்டோபர்—13

ஆனோ அ-யோ அரிவையோ என்று இருவர் காணாக் கடவுள் கருணையினால் தேவர் குழாம் நாணாமே உய்ய ஆட்கொண்டருளி நஞ்சு தனை ஊன் ஆக உண்டருளும் உத்தர கோர்சமங்கைக் கோன் ஆர் பிறைச் சென்னிக் கூத்தன் குணம் பரவிப் பூண் ஆர் வனம் முலையீர் பொன் ஊசல் ஆடாமோ.

அவன் ஆனோ, பெண்ணோ அன்றி அ-யோ என்று அறிய அயனும் அரியும் முயன்றும் முடியாத பேராளன். ஆலகால நஞ்சு கண்ட தேவர்கள் நாணமற்று அவனிடம் சென்று தங்களைக் காக்கும் படி வேண்ட, பொங்கி வந்த நஞ்சினை உண்டு அவர்களைக் காத்த உத்தரகோச மங்கைக்கு வேந்தன், வளைந்த பிறையைத் தலையில் அணிந்த அந்தக் கூத்தப் பிரானது குணம் பாடி வாழ்த்தி நங்கைமீர், நாம் ஊஞ்சலாடுவோம்.

அக்டோபர்-14

முன் ஆய மால் அயனும் வானவரும் தானவரும்
 பொன் ஆர் திருவடி தாம் அறியார் போற்றுவதே
 என் அகம் உள் புகுந்து ஆண்டுகொண்டான் இலங்கு
 அணியாம்

பல் நாகம் பாடி நாம் பூவல்- கொய்யாமோ.

விண்ணவர்களுக்குள் முன் நிற்பவராகிய
 திருமாலும், பிரமனும், தேவர்களும், அசுரர்களும்
 பொன்னொளி பொருந்திய இறைவனது
 திருப்பாதங்களைக் கண்டு அறியாராயினும்
 போற்றுவதைக் கடமையாகக் கொண்டனர். பக்குவம்
 வருமுன்னரே எனதுட-ன் உட்புகுந்து என்னை
 ஆட்கொண்டருளியவன் அணிந்துள்ள பல
 பாம்புகளின் சீரினைப் பாடிப் பரவி அவனை
 வாழ்த்தி நாம் பூக் கொய்வோம்.

அக்டோபர்—15

இரந்து இரந்து உருக என் மனத்து உள்ளே
 எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
 சிரம் தனில் பொ-யும் கமலம் சேவடியாய்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
 நிரந்த ஆகாயம் நீர் நிலம் தீ கால்
 ஆய் அவை அல்லை ஆய் ஆங்கே
 கரந்தது ஓர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
 கண் உறக் கண்டு கொண்டு இன்றே.

உனது திருவருளை வேண்டி, வேண்டி நான்
 உருகுங் காலத்தே அங்கு தோன்றுகின்ற ஒளியே,
 தேவர்களின் சென்னி மீது விளங்குகின்ற சிவந்த
 தாமரைத் திருவடியானே, திருப்பெருந்துறையில்
 விளங்குகின்ற தேவே, நிலம், நீர், வளி, ஒளி, வெளி,
 எனும் ஐம்பூதங்களுடன் கலந்து அவையாய்.
 அவையல்லாதவனாயும் அவ்விடத்தே மறைந்த
 அருளுருவுடையானே, உன்னைக் கண்ணாரக் கண்டு
 உள்ளத்திற் கொண்டு மகிழ்ந்தேன்.

திரு: பாடல்: 393

அக்டோபர்-16

கனவையும் தேவர்கள் காண்பு அரிய கனைகழலோன்
 புனம் வேய் அன வளைத்தோளியொடும் புகுந்தருளி
 நனவே எனைப்பிடித்து ஆட்கொண்டவா நயந்து நெஞ்சம்
 சினம் வேல் கண் நீர் மல்கத் தெள்ளேணம் கொட்பாமோ

கனவிலுங்கூட வானவர்கள் அறிய ஒண்ணாத,
 ஒ-க்குஞ் சிலம்புடைத் திருப்பாத முடையோன்,
 காட்டு மூங்கில் போன்ற, வளையலணிந்த
 தோளினையுடைய உமையவ ளொடும் நிலவுலகத்தே
 போந்தருளி, நனவிலேயே என்னைக் கரம் பற்றி ஆண்டு
 கொண்ட விதத்தை, அன்பால் நினைந்து, ஆனந்தக்
 கண்ணீர் பெருகும்படி ஆடிப் பாடி வணங்குவோம்.

அக்டோபர்-17

பாழ்ச் செய் விளாவிப் பயன் இ-யாய்க்
 கிடப்பேற்குக்
 கீழ்ச்செய் தவத்தால் கிழியீடு நேர்பட்டுத்
 தாள் செய்ய தாமரைச் சைவனுக்கு என் புன்
 தலையால்
 ஆள்செய் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டு
 அன்றே.

விளையாத பாழ் வய-ல் பாடுபட்டுப்
 பயனின்றிக் கிடக்கும் இயல்புடைய எனக்கு,
 முற்பிறப்பில் செய்த தவத்தால் முடிந்து புதைத்து
 வைத்த நிதி கிடைக்கப் பெற்றது போல், செந்தாமரை
 ஒத்த திருவடிகளையுடைய சிவபெருமானுக்குப்
 புன்மையான என் தலையினால் அடிமைப் பணி
 செய்ய நேர்ந்தது தில்லை அம்பலவாணனின்
 திருவருளே என்று ஆனந்தம் கொள்கிறேன்.
 அகமகிழ்ந்து வணங்குகிறேன்.

அக்டோபர்—18

மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
 மேவலர் புரங்கள் மூன்று எரித்த
 கையனே காலால் காலனைக் காய்ந்த
 கடும் தழல் பிழம்பு அன்ன மேனிச்
 செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந்துறையில்
 செழும் மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
 ஐயனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே.

மெய்யான நிலைத்த பொருளே, அடியவர்
 பொருட்டு வேறு வேறு வடிவங் கொள்பவனே, மேரு
 மலையை வில்லாகக் கொண்டு மாற்றார் ஊர்கள்
 மூன்றையும் எரித்தழித்த திருக்கரத்தை உடையவனே,
 காலனைக் காலால் உதைத்த கடுமையான அனல்
 தூண் போன்ற செம்மையான திருமேனி
 யுடையவனே, வனம் பொருந்திய திருப்
 பெருந்துறையிலே மலர்கள் நிறைந்த குருந்த
 மரத்தடியில் வீற்றிருக்கும் சிறப்பு மிக்க ஐயனே,
 உன்னை அடியேன் அன்போடு கூப்பிட்டால்
 'ஆகட்டும்' என்று ஒரு வாய்ச்சொல் அருள்வாயாக.

திரு: பாடல்: 464

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

அக்டோபர்—19

உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரம் ஆம்
சவலைக்கடல் உளனாய்க் கிடந்து தடுமாறும்
கவலைக் கெடுத்துக் கழல் இணைகள் தந்தருளும்
செயலைப் பரவி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

பொய்ச் சமயங்களும், பொருத்தமில்லாத
கருத்துக்களைக் கொண்ட நூல்களும் கடல் போல்
கிடக்கின்றன. அந்தக் கடலுக்குள் வீழ்ந்து தக்கது எது
என்று தேர்ந்தெடுக்க இயலாது நாம் தடுமாறிக்
கவலைப்படுகின்ற வேளையில் தனது திருவடிகள்
இரண்டையும் தந்தருளுகின்ற இறைவனது
திருச்செயலை வாழ்த்தி வணங்கி நாம் பாடுவோமாக.

அக்டோபர்-20

நஞ்சு அமர் கண்டத்தன் அண்டத்தவர் நாதன்
 மஞ்சு தோய் மாடம் மணி உத்தரகோசமங்கை
 அம்சொலாள் தன்னோடும் கூடி அடியவர்கள்
 நெஞ்சுளே நின்று அமுதம் ஊறிக் கருணைசெய்து
 துஞ்சல் பிறப்பு அறுப்பான் தூய புகழ் பாடிப்
 புஞ்சம் ஆர் வெள் வளையீர் பொன் ஊசல் ஆடாமோ.

நஞ்சு தங்கிய திருக்கழுத்தை உடையவனும்,
 விண்ணோர் தலைவனும், மேகங்கள் தவழ்கின்ற
 மாடங்களை உடைய திருஉத்தரகோசமங்கையில்
 வீற்றிருப்பவனுமாகிய எம் இறைவன், உமையம்மை
 யொடும் எழுந்தருளித் தன் அடியார்களின்
 உள்ளத்தே நிலை பெற்று நிற்கின்றான். ஞான
 அமுதம் ஊறும்படி திருவருள் புரிந்து, பிறப்பு
 இறப்புகளை நீக்குகின்றவனாக விளங்கும் அப்
 பெருமானது குற்றமற்ற கீர்த்தியைப் பாடிப் பரவி
 வழிபடுவோம்.

திரு: பாடல்: 332

அக்டோபர்—21

யானே பொய் என் நெஞ்சம்
 பொய் என் அன்பும் பொய்
 ஆனால் வினையேன் அமுதால்
 உன்னைப் பெறலாமே
 தேனே அமுதே கரும்பின்
 தெளிவே தித்திக்கும்
 மானே அருளாய் அடியேன்
 உனைவந்து உறுமாறே.

பெரியன யாவற்றிற்கும் பெரியவனே!
 யானும், என் நெஞ்சம், என் அன்பும் எல்லாம்
 பொய்யே! ஆயினும் உனதன்பு வேண்டிக் கசிந்து
 உருகி அமுதால் உன் திருவருளைப் பெறலாம்
 அல்லவா! உன்னை எண்ணும் அளவு எனக்குப்
 பேரின்பம் மே-டுகிறது. தேன் போலும், அமுது
 போலும், கரும்பு போலும் தித்திக்கும் தெய்வமே.
 உன்னை அடையும் உண்மை வழியை எனக்கு
 உரைத்தருள வேண்டும் ஐயனே. உன்னை
 வணங்குகிறேன்.

அக்டோபர்-22

கடவுளே போற்றி என்னைக்
 கண்டுகொண்டருளு போற்றி
 விடவுளே உருக்கி என்னை
 ஆண்டிட வேண்டும் போற்றி
 உடல்இது களைந்திட்டு ஒல்லை
 உம்பர் தந்து அருளு போற்றி
 சடையுளே கங்கை வைத்த
 சங்கரா போற்றி போற்றி

அனைத்தையும் கடந்து அவைகளின்
 உள்ளேயும் இருக்கும் எம்'பருமானே உன்னை
 வணங்குகிறேன். உன் கிருவருள் நோக்கம் எப்போதும்
 என்மீது இருக்க அருள்புரிய வேண்டும். இருவகைப்
 பற்றுக்களும் அகலுமாறு என் மனத்தை உருக்கி
 என்னை நீ ஆண்டருள வேண்டும் ஐயனே! வினை
 வயத்தால் வந்த இவ்வுடல் நீங்கும் போது நின்
 திருவடிப் பேறு பெற அருள் செய்க. கங்கையைச்
 சடையில் வைத்த சங்கரா உன்னை மீண்டும் மீண்டும்
 வணங்குகிறேன்.

அக்டோபர்—23

மாறுபட்டு அஞ்சு என்னை வஞ்சிப்ப
யான் உன் மணி மலர்த் தாள்
வேறுபட்டேனை விடுதி கண்டாய்
வினையேன் மனத்தே
ஊறும் மட்டே மன்னும் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
நீறுபட்டே ஒளி காட்டும்
பொன் மேனி நெடுந்தகையே.

பெருந்தகையே, தீ வினையேனது உள்ளத்தே
ஊறுகின்ற நறுந்தேனே, உத்தரகோச மங்கையில்
நின்று நிலவும் நிருத்தப் பெருமானே, திரு நீற்றின்
ஒளி வீசும் திருமேனிப் பெருந்தன்மையனே,
ஐம்புலன்களும் எனக்கு எதிராக வஞ்சனை செய்ய,
அடியவன் உனது திருவடித்தாளோடு செல்லாது
வேறுபட்டேன். என் இறையே, இவ்வினையேனைக்
கை விட்டுவிடாதே. உன்னைப் போற்றி
வணங்குகிறேன்.

திரு: பாடல்: 115

அக்டோபர்-24

மை அமர் கண்டனை வானநாடர்

மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
ஐயனை ஐயர்பிரானை நம்மை

அகப்படுத்து ஆட்கொண்டு அருமைகாட்டும்
பொய்யர் தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
போது அரிக் கண் இணைப் பொன் தொடித்தோள்
பை அரவு அல்குல் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப் பொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே.

செந்தாமரை போன்ற, செவ்வரி படர்ந்த
கண்களையுடைய இளம் மங்கையர்களே, நஞ்சின்
நிறமான கருநீலம் பொருந்திய திருக்கழுத்துடை
யவனை, விண்ணவர்களுக்கு அமுதமானானை,
மாணிக்கம் போல் ஒளிரும் செம்மேனித்
திருக்கூத்துடையானை, நம் தலைவனை,
தலைவர்களுக்கு வள்ளலை, நம்மை வயப்படுத்தி
ஆண்டு கொண்டருளி தனது அருமையை
வெளிக்காட்டிப், பொய்யர்க்குப் பொய்யனாய்,
மெய்யடியவர்க்கு மெய்ப் பொருளாய்
விளங்குபவனைப் பாடித் திருப்பொற் சுண்ணம்
இடிப்போமாக.

திரு: பாலல்: 206

அக்டோபர்-25

நோய் உற்று மூத்து நான் நுந்து கன்றாய் இங்கு
 இருந்து
 நாய்உற்ற செல்வம் நயந்து அறியாவண்ணம்
 எல்லாம்
 தாய்உற்றுவந்து என்னை ஆண்டுகொண்ட தன்
 கருணைத்
 தேய்உற்ற செல்வர்க்கே சென்று ஊதாய்
 கோத்தும்பீ

அரச வண்டே, பிணிவாய்ப்ப்பட்டு,
 மூப்படைந்து தாய்ப் பசுவால் தள்ளப்பட்ட கன்று
 போல் இருக்கும் நான், நாய் பெற்ற செல்வத்தைப்
 போல் எனக்குக் கிட்டிய அருள் செல்வத்தின்
 அருமையைப் பாராட்டது இவ்வுலகில் இருக்க, தாய்
 போன்று கருணை கொண்டு எழுந்தருளி என்னை
 ஆட்கொண்ட பேரொளி பொருந்திய
 பெருமானிடம் நீ சென்று ரீங்காரம் செய்து எனது
 உள்ளத்து நிறைவினை உணர்த்து வாயாக.

அக்டோபர்-26

கடர்பொன் குன்றைத் தோளா

முத்தை வாளா தொழும்புகந்து

கடை பட்டேனை ஆண்டு கொண்ட

கருணாலயனைக் கருமால் பிரமன்

தடைபட்டு இன்னும் சார மாட்டாத்

தன்னைத் தந்த என் ஆர் அமுதைப்

புடைபட்டு இருப்பது என்று கொல்லோ என்

பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

ஒளர்கின்ற பொன் மலையைப் போன்ற வனை,
தொளையிடப்படாத முத்தை ஒப்பானை,
கடையனிலும் கடைப்பட்ட என்னை ஆட்கொண்டு
பயன் இல்லாத என் தொண்டை ஏற்றுக் கொண்ட
அருட்கோயில் அனையவனை, நாரணனும்,
நான்முகனும் சென்றடைய முடியாத சிறப்பு மிக்க
அமுதத்தை பொள்ள-ல்லாத என் மாணிக்கத்தைச்
சேர்ந்து பக்கத்தில் பொருந்தியிருப்பது எந்நாளோ?

அக்டோபர்-27

கட்டு அறுத்து எனை ஆண்டு கண் ஆர நீறு
 இட்ட அன்பரொடு யாவரும் காணவே
 பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
 எட்டினோடு இரண்டும் அறியேனையே.

பாசத் தளையை ஒழித்து, என்னை
 ஆட்கொண்டருளி, கண்ணாரக் கண்டு மகிழும்
 வண்ணம், திருநீறு பூசிய நின் பேரன்பரோடு,
 எல்லோரும் காண, நாயனைய அடியவனை உன்
 திருவோலக்க மண்டபத்தில் ஏற்றுவித்தாய். அகர(8)
 உகர(2) மாகிய சிவசக்தி தத்துவத்தை அறியாத
 என்னை ஏறார்ந்த இறைவா, மணிமேடையில்
 ஏற்றினாய். உன் அருட்கருணையை என்னென்பேன்.

அக்டோபர்—28

செப்புஆர் முலைபங்கன் தென்னன்

பெருந்துறையான்

தப்பாமே தாள் அடைந்தார் நெஞ்சு உருக்கும்

தன்மையினான்

அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த

அப்பு ஆர் சடை அப்பன் ஆனந்த வார்கழலே

ஒப்புஆக ஒப்புவித்த உள்ளத்தார் உள்ளிருக்கும்

அப்பாலைக்கு அப்பாலைப் பாடுதும்காண் அம்மனாய்.

அம்மை உமையவளின் பாகன், அழகிய நல்ல
திருப்பெருந்துறை அதிபன், தனது திருவடிகளைத்
தப்பாமல் பற்றுகின்ற அன்பர்களது உள்ளத்தை
உருகச் செய்யும் தன்மையன். பெருமிகு பாண்டி
நாட்டைச் சிவலோகமாகச் செய்வித்த கங்கை தங்கிய
சடையையுடைய எம் தந்தை, ஈடில்லா இன்பம்
தருகின்ற தனது திருவடிகளுக்கே தம்மை
அடைக்கலமாகத் தந்த அன்பர்களது அகத்தே
குடிகொண்டிருப்பவன். எல்லா பொருள்களுமாய்,
எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாலுமாகிய சிவ உலகத்
தலைவனை நாம் பாடுவோமாக. திரு: பாடல்: 185

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

அக்டோபர்-29

ஏசினும் யான் உன்னை ஏத்தினும்
 என் பிழைக்கே குழைந்து
 வேசறுவேனை விடுதி கண்டாய்
 செம்பவளம் வெற்பின்
 தேச உடையாய் என்னை ஆளுடையாய்
 சிறு உயிர்க்கு இரங்கிக்
 காய்சினம் ஆலம் உண்டாய் அமுது
 உண்ணக் கடையவனே.

ஒளி சிறந்த பவள மலை ஒத்த செம்மேனிப்
 பெம்மானே, அமுதுண்ணும் தகுதியுடைய நீ,
 சிறுயிர்களுக்கு இரங்கி நஞ்சுண்டாய். உன்னை நான்
 வைதாலும், வாழ்த்தினாலும் என் குற்றங்களுக்காகக்
 குழைந்து வருந்துவேன். எல்லோருக்கும் இறுதியாக
 அழியாது நிலைத்து நிற்பவனே, என்னை ஆட்
 கொண்டு அருள வேண்டும்.

அக்டோபர்—30

சித்தமே புகுந்து எம்மை ஆட்கொண்டு
 தீவினை கெடுத்து உய்யல் ஆம்
 பத்தி தந்து தன் பொன் கழல்கணை
 பன் மலர் கொய்து சேர்த்தலும்
 முத்தி தந்து இந்த முவுலகுக்கும்
 அப்புறத்து எமை வைத்திடும்
 அத்தன் மா மலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
 சென்னி மன்னி மலருமே.

எந்தை பிரான், எம் இறைவன் எம் உள்ளத்தே
 புகுந்தருளி எம்மை ஆண்டுகொண்டு தீவினைகளை
 ஒழித்து உய்வதற்குரிய அன்பினைத் தந்தான். அவ்வன்பு
 காரணமாக அவனது பொன் மலர்ப்பாதங்களில்
 பல்வகைப் பூக்களைப் பறித்துச் சாத்துகின்ற
 தொண்டைச் செய்தமைக்கு, முவுலகுக்கும்
 அப்பாற்பட்டு நிற்கின்ற வீடு பேறு என்னும் பேரின்ப
 நிலையில் நம்மை வைக்கின்ற வனாம் நம் அப்பனின்
 திருவடிகளில் நம் சிரசுகள் பொருந்தி
 மகிழ்வடைவதாகுக.

திரு: பாடல்: 584

அக்டோபர்-31

திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்று உணராத்திருவடியை
உரு நாம் அறிய ஓர் அந்தணன் ஆய் ஆண்டு

கொண்டான்

ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் ஒன்றும் இல்லாற்குஆயிரம்
திருநாமம் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

தேவரிற் சிறந்த திருமாலும் கூடப் பன்றி
வடிவெடுத்துப் பாதாளம் வரை நிலத்தைப் பிளந்து
சென்றும் காணக் கிடைக்காத திருப்பாதங்களை
உடைய பெருமான் ஒரு வேதியனாய் வந்து நம்மை
ஆட்கொண்டருளினான். அவ்வாறு ஒரு வடிவமும்
ஒரு பெயரும் இல்லாத அவனுக்கு ஆயிரம் திருநாமம்
ஓதிப் பாடி வணங்குவோம்.

நவம்பர் - 1

அன்றே என்றன் ஆவியும்

உடலும் உடைமை எல்லாமும்

குன்றே அனையாய் என்னை

ஆட்கொண்ட போதே கொண்டிலையோ

இன்று ஓர் இடையூறு எனக்கு உண்டோ

எண் தோள் முக்கண் எம்மானே

நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்

நானோ இதற்கு நாயகமே.

எண்தோளும், முக்கண்ணும் உடைய எம் பெருமானே, என்னை ஆட்கொண்ட போதே எனது உடல், பொருள் ஆவி அனைத்தையும் நீ எடுத்துக் கொண்டாய். உன் அடைக்கலம் நான். இதனால் நன்றே வரினும், தீதே வரினும் நான் அறிவது ஒன்றேனும் இல்லை. நான் செய்வதெல்லாம் என் செயலன்று. உன் செயலே. எல்லாம் உன் பரம் என்று உணர்ந்துள்ளேன். உன்னிடம் அடைக்கலம் என்று வந்த என்னைக் காத்தருள்க.

நவம்பர்—2

முன்னை வினை இரண்டும்வேர் அறுத்து முன் நின்றான்
 பின்னைப் பிறப்பு அறுக்கும் பேராளன்- தென்னன்
 பெருந்துறையின் மேய பெரும் கருணையாளன்
 வரும் துயரம் தீர்க்கும் மருந்து.

திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும்
 பெருமான், முற்பிறப்பில் செய்த இருவகைத்
 தீவினைகளையும் அடியோடு அகற்றி நம்
 எதிர்ப்பட்டு நிற்பான். இனி வரும் பிறப்பினை
 வாராது தடுக்கும் பெருங் கருணையாளன் அவன்.
 இப்பிறப்பில் வரக்கூடிய துயரத்தைத் தீர்க்கின்ற
 அரிய மருந்து. அந்த அற்புதத் தேனை நாம் அகம்
 மகிழப் பாடுவோம்.

நவம்பர்—3

பாரோர் விண்ணோர் பரவி ஏத்தும்
 பரனே பரஞ்சோதீ
 வாராய் வாரா உலகம் தந்து
 வந்து ஆட்கொள்வானே
 பேர் ஆயிரமும் பரவித்திரிந்து
 எம்பெருமான் என ஏத்த
 ஆரா அமுதே ஆசைப் பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே.

மண்ணவரும் விண்ணவரும் பரவி வாழ்த்தும்
 பரம்பொருளே, வீடு பேறு தந்து உயிர்களை
 ஆட்கொள்ளும் விடைப்பாகா, நின்னைப் பேராயிரம்
 (சகஸ்ரநாமம்) சொல்- வாழ்த்தி வணங்க
 ஆசைப்பட்டேன். தெவிட்டாத தெள்ளமுதே,
 நின்னை ஏத்துமாறு அருள்புரிய வேண்டும்.

நவம்பர்—4

தினைத்தனை உள்ளது ஓர் பூவினில் தேன் உண்ணாதே
 நினைத்தொறும் காண்தொறும் பேசும்தொறும் எப்போதும்
 அனைத்து எலும்பு உள்நெக ஆனந்தம்தேன் சொரியும்
 குனிப்பு உடையானுக்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ.

தினையளவே தேன் கொண்டிருக்கின்ற
 மலர்கள் ஒவ்வொன்றாகச் சென்று தேடாமல்
 எண்ணுந் தோறும் காணும் தோறும், பேசுந்தோறும்.
 மற்று எல்லாப்பொழுதினும், எலும்புகள் இளகும்
 வண்ணம் பேரின்பத் தேனைப் பொழிகின்ற,
 உயிர்களிடத்தில் பேரிரக்கம் கொண்டு அவைகளைக்
 குனிந்து அனைத்துக் கொள்ளும் தில்லைக்
 கூத்தனின் திருவடியிலே சென்று ஊதுவாயாக.

நவம்பர்—5

திகழத் திகழும் அடியும் முடியும்
 காண்பான் கீழ்மேல் அயனும் மாலும்
 அகழப் பறந்தும் காணமாட்டா
 அம்மான் இம் மாநிலம் முழுதும்
 நிகழப் பணிகொண்டு என்னை ஆட்கொண்டு
 ஆ ஆ என்ற நீர்மை எல்லாம்
 புகழப் பெறுவது என்று கொல்லோ என்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

மேலே சென்று நோக்க, நோக்க வளர்கின்ற
 முடியையும் அடியையும் காணும் பொருட்டு
 வானிலே பிரமனும் மண்ணின் கீழ் திருமாலும்
 பறந்தும், அகழ்ந்தும் காண முடியாத பெரியோன்
 அவன். வையகத்தார் அறியுமாறு என்னை ஏவல்
 கொண்டு ஆண்டருளி, ஐயோ என்று எனக்கு
 அவன் இரங்கிய இனிய செய்கை அனைத்தையும்
 பொள்ள-ல்லாத மாணிக்கம் போல்வானை
 அடைந்து புகழ்ந்து பேசக் கிடைப்பது எந்நாளோ?

நவம்பர்—6

கோலம்மேனி வராகமே குணம்
 ஆம் பெருந்துறைக் கொண்டலே
 சீலம் ஏதும் அறிந்திலாத என்
 சிந்தை வைத்த சிகாமணி
 ஞாலமே கரி ஆக நான் உனை
 நச்சி நச்சிட வந்திடும்
 காலமே உனை ஓத நீ வந்து
 காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

குட்டிப் பன்றியின் பசி தீர்க்கத் தாய்ப் பன்றி
 உருக்கொண்ட பரம்பொருளே, திருப்
 பெருந்துறையில் உறைகின்ற குணக்குன்றே, கருணை
 மழை மேகமே, பண்பற்றவனாகிய எனது உள்ளத்தில்
 பதிக்கப்பட்ட முடி மணியே, நான் உனை விரும்பி
 வேண்டிய அளவில் இவ்வுலகமே சான்றாகுமாறு
 அருள் செய்ய விரைந்து வந்திட்ட கால
 வடிவானவனே, உன்னை நான் ஓதி வணங்கும்படி
 திருக்கழுக்குன்றிலே திருக்கோலம் காட்டியருளினாய்.
 அருள் வடிவானவனே வணங்குகிறேன்.

திரு: பாடல்: 472

நவம்பர்—7

கண்ணப்பன் ஒப்பது ஓர் அன்பு இன்மை
கண்டபின்
என் அப்பன் என் ஒப்பு இல் என்னையும்
ஆட்கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்து என்னை வா என்ற வான்
கருணைச்
சண்ணம் பொன் நீற்றற்கே சென்று ஊதாய்
கோத்தும்பீ

அன்பின் மறு உருவாகக் கூறப்படும்.
கண்ணப்பனது பேரன்பிற்கு ஈடான அன்பு
என்னிடம் இல்லாமையைக் கண்டபின்னரும்
என்னை அடிமையாகக் கொண்டு அருள் நெறியில்
நடக்கப் பணித்துத் தில்லைக்கு வருக என
அருளினான். அத்தகைய பெருங்கருணையுடைய
பேரருளாளனாம், திருநீறணிந்த பெருமானது
திருவடி மலர்களில் சென்று என் பொருட்டு நீ
ரீங்காரம் செய்வாக.

திரு: பாடல்: 218

நவம்பர்—8

பாலும் அமுதமும் தேன்உடனாம் பராபரம்ஆய்க்
கோலம் குளிர்ந்து உள்ளம் கொண்ட பிரான்குரை
கழல்கள்

ஞாலம் பரவுவார் நல்நெறி ஆம் அந்நெறியே
போலும் புகழ்பாடிப் பூவல்- கொய்யாமோ.

பாலும் தேனும் அமுதமும் ஒன்று கலந்தது
போன்ற மிக மேலான பொருளாய், உள்ளங்
குளிர்விக்கும் திருவடிவினொடு தோன்றி என் மனங்
கவர்ந்த பெருமானது சிலம்பு ஒக்கும் திருவடிகளை
பாடிப் பரவும் நன்னெறியே உயர்ந்த நெறியாகும்.
அவ்வழி நின்று அவனது புகழ் பாடிப் பூக்கொய்து
சாத்தி வணங்குவோம்.

நவம்பர்—9

நீல உருவின் குயிலே நீள் மணி மாடம் நிலாவும்
கோலம் உருவில் திகழும் கொடி மங்கை உள்உறை
கோயில்

சீலம்பெரிதும் இனிய திரு உத்தரகோசமங்கை
ஞாலம் விளங்க இருந்த நாயகனை வரக் கூவாய்.

வண்ணம் மிகுந்த நீல வடிவுடைய குயிலே,
மாணிக்கங்கள் பதித்த மணி மாடங்கள்
நிறைந்ததுவும், மலர்க்கொடி அனைய மங்கை
உமையவள் தங்குகின்ற திருக்கோயிலை
உடையதுவுமான, சீலம் மிகுந்து விளங்குகின்ற
திருஉத்தர கோசமங்கை என்னும் செம்மை சேர்
பதியில் வையகம் விளக்க முற வீற்றிருக்கும்
வள்ளலை வரக் கூவுவாய்.

நவம்பர்—10

வேனில் வேள் மலர்க்கணைக்கும்
வெள் நகை செவ் வாய்க் கரிய
பானல் ஆர் கண்ணியர்க்கும்
பதைத்து உருகும் பாழ் நெஞ்சே
ஊன் எலாம் நின்று உருகப்
புகுந்து ஆண்டான் இன்றுபோய்
வான் உளான் காணாய் நீ
மாளா வாழ்கின்றாயே.

இளவேனில் தலைவனாம் மன்மதனின் மலர் அம்புகளுக்கு இலக்காகி வெள்ளிய பற்களையும் கரிய கண்களையும் உடைய மகளிர் மாட்டு எழுகின்ற இச்சைக்கு ஆட்பட்டுத் துடித்து, நெகிழ்கின்ற பயனற்ற மனமே, நமது உடம்பெல்லாம் உருகும்படி உருவெடுத்து வந்து ஆண்டருளிய ஈசன் நுண்ணிய பரவெளியில் அருவமாக இருக்கிறான். அவனைக் காண முயலாத நீ இறந்தொழியாமல் இருப்பது ஏன்? அவனைக் கண்டு கடைத்தேற முயல்வாய்.

திரு: பாடல்: 23

நவம்பர்—11

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சுஏற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனி ஆக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத்து அழுத்தி வினைகடிந்தவேதியனைத்
தில்லைநகர் புக்குச் சிற்றம்பலம் மன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய்.

திருவருள் தன்மையறியாத நாயினுங்
கீழ்ப்பட்ட என்னிடத்து பெருந்துறையான் அருட்
பித்தைத் தோற்று வித்து கல்லான என் மனதைக்
கனியச் செய்தான். கருணை என்னும் அருள்
வெள்ளத்தில் என்னை அமிழ்த்தினான். எனது
இருவினைகளையும் நீக்கியருளிய மறையவனை,
தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் திருநடனம்
புரிவானை, விரைந்து செல்லும் விடையேறும்
வேந்தனைப் பாடிப் பரவுவோம்.

திரு: பாடல்: 179

நவம்பர்—12

காட்டகத்து வேடன் கட-ல் வலை வாணன்
நாட்டில் பரிப் பாகன் நம் வினையை - வீட்டி
அருளும் பெருந்துறையான் அம் கமலம் பாதம்
மருளும் கெட நெஞ்சமே வாழ்த்து.

அருச்சுனன் பொருட்டு வேடன்
உருக்கொண்டு காட்டில் அலைந்தும், நந்திக்கு இட்ட
சாபத்தைத் தீர்ப்பதற்காக வலைஞன் வடிவு கொண்டு
கட-ல் வலை வீசியும், மதுரை நகரில் குதிரைச்
சேவகனாகத் தெருக்களைச் சுற்றி வந்தும், பல உருக்
கொண்டு பலவகைச் செயல்கள். செய்தருளிய
பெருந்துறை நாயகனுடைய திருவடிக் கமலங்களை
நம் மன இருள் நீங்க வேண்டி நெஞ்சமே நீ
துதிப்பாயாக.

திரு: பாடல்: 630

நவம்பர்—13

அருணன் இந்திரன் திசை அணுகினன் இருள்போய்

அகன்றது உதயம் நின் மலர்த் திருமுகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழ எழ நயனம்

கடி மலர்மலர மற்று அண்ணல் அம் கண் ஆம்
திரள் நிரை அறுபதம் முரல்வன இவை ஓர்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே
அருள் நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலை கடலே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

செங்கதிரோன், இந்திரன் திக்கு எனப்படும்
கீழ்த்திசையை நெருங்க. இரவின் இருள் நீங்கி உதய
ஒளி பரவிற்று. பகலவன் ஒளி விரிந்து பரவுவதற்கு
ஒப்ப உன்முகத்தில் கருணை பொழிக. மலர்கள்
மலர்ந்து விரிவதற்கொப்ப உனது கண் மலர்கள்
விரிந்து துயில் எழுக. வண்டுகள் ரீங்காரம் இடுதற்கு
ஒப்ப நாங்கள் உன்னைப் பாடிப் போற்றுகிறோம்.
இறையே இதில் நீ திருவுள்ளம் கொண்டு துயில் நீங்கி
எழுந்தருள்க.

நவம்பர் — 14

வானவன் மால் அயன் மற்றும் உள்ள தேவர்கட்கும்
கோன் அவனாய்நின்று கூடல் இலாக் குணக்குறியோன்
ஆன நெடும் கடல் ஆலாலம் அமுது செய்யப்
போனகம் ஆனவா பூவல்- கொய்யாமோ.

விண்ணவர் தலைவனாம் இந்திரன், திருமால்
பிரமன் ஏனைத் தேவர்கள் ஆகியவர்க்கும்
தலைவனாய் நிற்பவன். தன்னளவில் இயல்பாகவே
முக்குணமும் நாமம் முத-ய அடையாளங் கூடப்
பெறாதவன். பரந்து விரிந்த பாற்கட-ல் எழுந்த
ஆலகால நஞ்சே அவன் உண்ணுதற்குரிய உணவாக
மாறிய அதிசயத்தைப் பாடி நாம் அவனுக்குப் பூக்
கொய்வோமாக.

நவம்பர்—15

கரணங்கள் எல்லாம் கடந்துநின்ற கறை மிடற்றன்

சரணங்களே சென்று சார்தலுமே தான் எனக்கு

மரணம் பிறப்பு என்ற இவை இரண்டின் மயக்கு

அறுத்த

கருணைக் கடலுக்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ

எனது அகக்கருவி, புறக்கருவிகள் ஆகிய எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாறப்பட்டு, நீலமணிக் கழுத்தையுடைய திருநீல கண்டனது திருவடிகளைச் சார்கின்ற போது எனக்குப் பிறப்பு இறப்பு என்பனவற்றால் ஏற்படுகின்ற மயக்கம் தொலைந்தது. அத்தகைய கருணையாளனிடம் சென்று நீ எனது அன்பினை இசைப்பாயாக வண்டே.

நவம்பர்-16

வணங்கும் நின்னை மண்ணும் விண்ணும்
 வேதம் நான்கும் ஓலம் இட்டு
 உணங்கும் நின்னை எய்தல் உற்று
 மற்றுஓர் உண்மை இன்மையின்
 வணங்கி யாம் விடேங்கள் என்ன
 வந்து நின்று அருளுதற்கு
 இணங்கு கொங்கை மங்கை பங்க
 என் கொலோ நினைப்பதே.

மாதொரு பாகனே, உணையன்றி வேறொரு
 மெய்ப் பொருள் இல்லாமையால் மண்ணுலகும்,
 விண்ணுலகும் உன்னை வணங்குகின்றன. மறைகள்
 நான்கும் உன்னைக் காண ஓலமிட்டு முயன்றும்
 காணப் பெறாமையால் வாடுகின்றன.
 அடியேங்களாகிய நாங்கள் உன்னை வணங்கி
 உன்னை விடாது உனது திருவடிகளைப் பற்றிப்
 பிடித்திருக்கிறோம். அப்படி இருந்தும் நீ வந்து
 அருள் செய்யாது இருப்பது ஏனோ. உனது திருவுளம்
 தான் யாதோ. விரைந்து அருள் செய்தருள்க.

திரு: பாடல்: 79

நவம்பர்-17

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்து ஆடும்
 தீர்த்தன் நல் தில்லைச்சிற்றம்பலத்தே தீ ஆடும்
 கூத்தன் இவ்வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளை சிலம்ப வாரகலைகள்
 ஆர்ப்பு அரவம் செய்ய அணிசூழல்மேல் வண்டு ஆர்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்து உடையான் பொன்பாதம்
 ஏத்தி இரும்சுனை நீர் ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

நம்மைப் பிணித்த பிறவித் துன்பம் ஒழியும்
 படி தில்லைச்சிற்றம்பலத்தே த்யைக் கையிலேந்தி
 ஆடும் கூத்து வல்லானைத் தீர்த்தம் எனக் கருதி
 மூழ்கி எழுந்து, மண்ணையும் விண்ணையும்
 மற்றுள்ள யாவையும் படைத்தும் காத்தும்
 துடைத்தும் விளையாட்டாகத் தொழில் இயற்றும்
 அவனது பொருள் சேர் புகழைப்பாடி, வளையல்கள்
 குலுங்க, ஓட்டியாணம் அசைய, கூந்தன் மேல்
 வண்டுகள் ஆர்ப்ப, மலர்கள் நிறைந்த பொய்கையில்
 நீராடி அவனது பொன்னடிகளைத் தொழுது சுனை
 நீரில் மூழ்கித் திளைப்போமாக.

திரு: பாடல்: 166

நவம்பர்—18

அணுத் தரும் தன்மையில் ஐயோன் காண்க
 இணைப்பு அரும் பெருமையின் ஈசன் காண்க
 அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க
 மருவி எப்பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
 நூல் உணர்வு உணரா நுண்ணியோன் காண்க
 மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க
 அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க
 பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க

அன்பு வலையில் அகப்படுகின்ற இறைவன்
 அணுவின் நுட்பத்திலும் நுட்பமானவன்,
 ஒப்பிடுதற்கரிய பெருமையுடையவற்றுள் தலைசிறந்து
 நிற்பவன். ஆய்ந்தறிவதற்கு மட்டுமன்றி பெறுதற்கு
 அரிய பலவற்றுள்ளும் அருமையில் அருமை
 உடையவன். எல்லாப் பொருள்களையும் தழுவி
 நின்று அவற்றை வளர்த்துக் காக்கின்ற எம்
 பெருமானது திருவடியை வணங்குவோமாக.

===== தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு =====

நவம்பர்-19

எரிமூன்று தேவர்க்கு இரங்கி அருள்செய்தருளிச்
சிரம் மூன்று அறத் தன் திருப் புருவம் நெரித்தருளி
உரு மூன்றும் ஆகி உணர்வு அரிது ஆம் ஒருவனுமே
புரம் மூன்று எரித்தவா பூவல்- கொய்யாமோ.

உருவ நிலை, அருவ நிலை, அருவுருவ நிலை
(போக, யோக, அகோர்' வடிவங்கள் எனவும்
கொள்ளலாம்) என்ற மூன்று வடிவங் கொண்டு,
போக, முத்தி, தண்டங்களை விதித்தும், உயிர்களால்
தாமேயறியக் கூடாத ஒரு முதல்வன், தக்கனது
யாகத்தில் அக்கினி, பிரமன், விண்டு என்ற மூவரையும்
தண்டிக்காது அவர்கள் மேல் இரக்கம் கொண்டு
கொல்லாது விடுத்தருளியவன். தக்கன், எச்சன்,
இந்திரன் ஆகியோரைத் தலையற்று வீழும்படி தன்
திருப்புருவம் நெரித்ததுடன், திரிபுரம் மூன்றையும்
எரித்தவன். அத்தகு தலைவனை வணங்கிச் சேவிக்க
நாம் பூக் கொய்வோமாக.

திரு: பாடல்: 280

தினமும் ஒரு திருவாசக வழிபாடு

நவம்பர்—20

எங்கள் நாயகனே என் உயிர்த் தலைவா
 ஏலம் வார் குழ-மார் இருவர்
 தங்கள் நாயகனே தக்க நல் காமன்
 தனது உடல் தழல் எழ விழித்த
 செம் கண் நாயகனே திருப்பெருந்துறையில்
 செழும் மலர் குருந்தம் மேவிய சீர்
 அம் கணா அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
 அதெந்துவே என்று அருளாயே.

எங்கள் நாயகனே, எனது உயிரனைய
 முதல்வனே, மயிர்ச்சாந்தணிந்த உமை, கங்கை என்ற
 இருவரின் கணவனே, மலர் அம்பு தொடுக்கும்
 மன்மதனின் உடல் தீப்பற்றி எரியுமாறு நோக்கிய
 சிவந்த நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானே,
 திருப்பெருந்துறையில் வளம் மிகுந்த மலர்கள் உதிரும்
 குருந்த மரத்தடியில் விரும்பி வீற்றிருந்த அருட்
 கண்ணையுடைய அண்ணலே, அடியேன் உன்னை
 விரும்பி அழைத்தால் அது என்ன என்று அருளோடு
 ஒரு சொல் கேட்பாயாக.

திரு: பாடல்: 460

நவம்பர்—21

அருச்சனை வயலுள் அன்புவித்து இட்டு
 தொண்ட உழவர் ஆரத் தந்த
 அண்டத்து அரும் பெறல் மேகன் வாழ்க
 கரும் பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
 அரும் தவர்க்கு அருளும் ஆதி வாழ்க
 அச்சம் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
 நிச்சலும் ஈர்த்து ஆட்கொள்வோன் வாழ்க
 சூழ் இரும் துன்பம் துடைப்போன் வாழ்க

வழிபாடு என்னும் வய-லே அன்பு என்னும் விதையை விதைத்துச் சிவபோகம் என்னும் பயிரினை விளைவித்து அருட்பசி போக்க உதவி உலகெங்கும் உதவுகின்ற பெறுதற்கரிய மேகம் போன்றவன் வாழ்க. பாம்பை அரையில் அணிந்தவனும், நற்றவம் செய்பவர்களுக்கு அருள்பவனும், உயிர்களுக்கு எற்படும் அச்சத்தைப் போக்குபவனுமான பெரியோன் வாழ்க. வினையில் பட்டு நான் வேதனையடையாது இழுத்து என்னை ஆண்டருளியும், எதிர்பாராது வந்து கவியும் துயரத்தைத் துடைப்பவனுமாகிய தூயோன் வாழ்க.

திரு: பாடல்: 3:93-100

நவம்பர்—22

அறையோ அறிவார்க்கு அனைத்து உலகும் ஈன்ற
மறையோனும் மாலும் மால்கொள்ளும்-இறையோன்
பெருந்துறையுள் மேய பெருமான் பிரியாது
இருந்து உறையும் என் நெஞ்சத்து இன்று.

எல்லா உலகையும் படைத்த நான்முகனும்
திருமாலும் அடிமுடிகாணாது மயங்குவதற்கு
ஏதுவாகிய திருப்பெருந்துறை நாயகன் இப்போது
என் உள்ளத்தில் நீங்காது தங்கி வாழ்வான். இதனை
அறிவார்க்குப் பரிசளிப்பேன் என அறை கூவுவேன்.

நவம்பர்—23

இரும்பு தரு மனத்தேனை

ஈர்த்து ஈர்த்து என் என்பு உருக்கிக்

கரும்பு தரு சுவை எனக்குக்

காட்டினை உன்கழல் இணைகள்

ஒருங்கு திரை உலவு சடை உடையானே

நரிகள் எல்லாம்

பெரும் குதிரை ஆக்கியவாறு

அன்றே உன் பேர் அருளே.

அலைகள் உலவுகின்ற கங்கை நதியைச் சடையில் அணிந்தவனே, இரும்பு போன்ற மனமுடைய என்னை உன்பால் ஈர்த்து ஈர்த்து, எலும்பினை உருக்குவித்து, நினது திருவடிகள் இரண்டின் கரும்பின் சுவை போன்ற இனிமையை எனக்குக் காண்பித்தருளினாய். சிறு நரிகளை எல்லாம் பெருங் குதிரைகளாக்கியது உனது பேரருளின் திறமன்றோ. உனது அருள் திறத்தை எண்ணி ஆனந்த மடைகிறேன் ஐயனே, காத்தருள்க.

திரு: பாடல்: 546

நவம்பர்—24

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா

விழுப்பொருளே உன் தொழும்பு அடியோங்கள்
மண்ணகத்தே வந்து வாழச் செய்தானே

வண் திருப்பெருந்துறையாய் வழி அடியோம்
கண் அகத்தே நின்று களிதரு தேனே

கடல் அமுதே கரும்பே விரும்பு அடியார்
எண் அகத்தாய் உலகுக்கு உயிர் ஆனாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

விண்ணவரும் அடைய வொண்ணாத மேலான
பரம் பொருளே, உனது அடியவர்களாகிய நாங்கள் இம்
மண்ணுலகத்தே இனிதே வாழும்படியாகச் செய்தவனே,
திருப்பெருந்துறை யுடையவனே, கண்ணிலும்,
மனத்திலும் நிறைந்து நின்று தேன் போல் மகிழ்ச்சி
தருகின்ற எம் ஈசா, கடல் தந்த அமுதமே, கன்னன்
சுவை போன்றவனே, உன்பால் அன்புடைய
அடியவர்கள் நினை விலுள்ளவனே, எம்
உயிர்க்குயிரானவனே, திருப்பள்ளி எழுந்தருள்க.

நவம்பர்—25

தனியனேன் பெரும் பிறவிப் பெளவத்து எவ்வம்
 தடம் திரையால் எற்றுண்டு பற்றுஒன்று இன்றிக்
 கனியின்றேர் துவர்வாயார் என்னும் காலால்
 கலக்குண்டு காம வான் சுறவின் வாய்ப்பட்டு
 இனி என்னே உய்யும் ஆறு என்றுஎன்று எண்ணி
 அஞ்ச எழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின்றேனை
 முனைவனே முதல் அந்தம் இல்லா மல்லல்
 கரை காட்டி ஆட்கொண்டாய் மூர்க்கனேற்கே.

பிறவிப் பெருங்கட-ல் வீழ்ந்து
 பேரலைகளால் தாக்கப்பட்டு, ஆதரவு யாதொன்று
 மின்றி மாதர் என்று சொல்லப்படும் புயல் காற்றில்
 சிக்குண்டு, ஆசையென்னும் சுறா மீனின் வாயில்
 அகப்பட்டு உய்வதற்கு வேறு வழி யாதோ என்று
 கவலைப்பட்டு 'நமசிவாய' என்னும் அஞ்செழுத்துத்
 தெப்பத்தை பிடித்துக்கொண்டு அல்லல் பட்டுக்
 கொண்டிருந்த நற்குணமில்லாத என்னை உனது
 அருள் கருணையால் முத்திக் கரை சேர்த்தாய். உன்
 கருணையே கருணை.

நவம்பர்—26

நான் ஆர் அடி அணைவான் ஒரு நாய்க்குத்
தவிசு இட்டு இங்கு
ஊன் ஆர் உடல் புகுந்தான் உயிர் கலந்தான்
உளம் பிரியான்
தேன் ஆர் சடைமுடியான் மன்னு
திருப்பெருந்துறை உறைவான்
வானோர்களும் அறியாதது ஓர்
வளம் ஈந்தனன் எனக்கே.

எவ்விதத் தகுதியில்லாத நான் யார்? தேன்
பி-ற்றும் மலர்கள் அணிந்த திருச்சடையான்,
திருப்பெருந்துறை வேந்தன், தனது திருவடியை நான்
எய்துதற் பொருட்டு நாயனைய எனக்கு இருக்கை
தந்து, ஊன் நிறைந்த இவ்வுடம்பிலே புகுந்து
உள்ளத்திலும் உயிரிலும் கலந்தான்.
விண்ணவர்களுக்கும் கிட்டாத பேரின்பச்
செல்வத்தை எனக்கு நல்கியருளினான்.

நவம்பர்-27

நல்காது ஒழியான் நமக்கு என்று உன்
நாமம் பிதற்றி நயனம் நீர்
மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறா
வணங்கா மனத்தால் நினைந்து உருகிப்
பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப்
பரவிப் பொன் அம்பலம் என்றே
ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கு இரங்கி
அருளாய் என்னை உடையானே.

என்னை ஆளுடைய அண்ணலே, என்னை நீ
புறக்கணித்து விடமாட்டாய் என்று நம்பி, உனது
பெயரைச் சொல்-, கண்ணீர் மல்கி, வாழ்த்தி,
வணங்கி நினைந்து, உருகி, திரும்பத் திரும்பத்
தியானித்துப் பல்காலும் ஏத்தி நின்றேன்.
பொன்னம்பல முடையானே, தளர்ந்து நிற்கும் எனக்கு
இரங்கித் திருவருள் புரிக.

நவம்பர்—28

இந்திரியம் வயம் மயங்கி
 இறப்பதற்கே காரணம் ஆய்
 அந்தரமே திரிந்து போய்
 அரு நரகில் வீழ்வேனைச்
 சிந்தை தனைத் தெளிவித்துச்
 சிவம் ஆக்கி எனை ஆண்ட
 அந்தம் இலா ஆனந்தம்
 அணிகொள் தில்லை கண்டேனே.

ஐம்பொறிகளின் வசப்பட்டு அறியாமை யுற்று
 அலைகின்ற வாழ்வு மரணத்துக்கு ஏதுவாகும்.
 அவ்வாறு இறந்தொழிவதற்கு ஏதுவானவர்கள்
 இறந்தபின் வானில் அலைந்து கொடிய நரகத்தை
 அடைவர். அத்தகைய துன்பத்திற்கு இலக்காக இருந்த
 எனது மனத்தைப் புனிதமாக்கிச் சிவமயமாகச் செய்து
 என்னை ஆட்கொள்ள முன்வந்த முடிவில்லாத
 பேரின்ப மானவனை அழகு மிகுந்த தில்லைச்
 சிற்றம்பத்தில் கண்டு ஆனந்தம் கொண்டேன்.

திரு: பாடல்: 475

நவம்பர்—29

கடையவனேனைக் கருணையினால்

கலந்து ஆண்டுகொண்ட

விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய்

விறல் வேங்கையின்தோல்

உடையவனே மன்னும் உத்தர

கோசமங்கைக்கு அரசே

சடையவனே தளர்ந்தேன் எம்பிரான்

என்னைத் தாங்கிக் கொள்ளே.

விடையேறும் பெருமானே, உன் அளப்பருங்
கருணையால் தகுதியில்லாத என் உயிரோடும்
உள்ளும் புறமும் கலந்து ஆட்கொண்டாய். என்னைப்
பாசத்தினின்றும் நீக்கி அருளுக. பு-த்தோல்
அணிந்தவனே, உத்தரகோசமங்கைக்கு உடையவனே,
சடையுடையாய் நான் தளர்ந்து நிற்கின்றேன்.
எம்பெருமானே என்னைத் தாங்கிக் காத்து
அருள்வாய்.

நவம்பர்—30

பல் நாள் பரவிப் பணி செய்யப் பாதமலர்
என் ஆகம் துன்னவைத்த பெரியோன் எழில் சுடர்
ஆய்க்
கல்நார் உரித்து என்னை ஆண்டுகொண்டான் கழல்
இணைகள்
பொன் ஆனவா பாடிப் பூவல்- கொய்யாமோ.

பல நாட்கள் தொழுது தொண்டு செய்ய
அருள் பா-த்துத் தனது தாமரை மலர்ப் பாதங்களை
என் தலைமேல் பொருந்த வைத்த பெருந்தகைமை
யானன். உள்ளத்து எழுகின்ற சோதியாய், கல்-லே
நார் உரித்தது போன்று என் நெஞ்சக் கல்லை நெகிழ்
வைத்து என்னை ஆண்டருளியவன். அவனது
இருசேவடிகளும் பொன்னான திறம் பாடிப்
பூக்கொய்து வணங்கிப் போற்றுவோம்.

டிசம்பர் — 1

உருகிப் பெருகி உளம் குளிர முகந்துகொண்டு
பருகற்கு இனிய பரம் கருணைத் தடம் கடலை
மருவித் திகழ் தென்னன் வார் கழலே நினைந்து
அடியோம்

திருவைப் பரவி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

உள்ளம் உருகி, உடல் பூரித்து, நெஞ்சங்
குளிக்கின்ற வண்ணம் அள்ளிக் குடிப்பதற்கு
அமுதமென இனிக்கும் அருட்பெருங்கடலாம்
ஈசனை, அழகனாகிய பெருமானது விளங்குகின்ற
கழல் அணிந்த திருவடிகளை எண்ணி
அடியேங்களுடைய ஞானச் செல்வத்தைப்
புகழ்ந்துபாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டி
வணங்குவோம்.

டிசம்பர்—2

பார் உருவாய பிறப்பு அற வேண்டும்
 பத்திமையும் பெற வேண்டும்
 சீர் உருவாய சிவபெருமானே
 செம் கமலம் மலர் போல்
 ஆர் உருவாய என் ஆர் அமுதே உன்
 அடியவர் தொகை நடுவே
 ஓர் உருவாய நின் திருவருள் காட்டி
 என்னையும் உய்யக் கொண்டருளே.

சிறப்புறு புகழ் மிக்க பெருமானே,
 செந்தாமரைச் காடு போன்ற செம்மேனியனே,
 அரியதோர் இயல்புடைய அமுதமே, இம் மண்ணில்
 வந்து பிறவாமை வேண்டும், உன் பால் அயராத
 அன்பு கொள்ளவேண்டும், உன் அன்பர்
 கூட்டத்தினுள்ளே நானும் இருக்குமாறு அருள்புரிய
 வேண்டும், அனைத்தையும் சிவமாகவே காணுமாறு
 நின் திருவருள் காட்டி அடியேனையும் உய்விக்க
 வேண்டும் என்று என் இறைவா உன்னை
 இரைஞ்சுகிறேன்.

டிசம்பர்—3

என்பு உள் உருக்கி இருவினையை ஈடுஅழித்துத்
 துன்பம் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மை செய்து
 முன்பு உள்ளவற்றை முழுது அழிய உள்புகுந்த
 அன்பின் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டு
 அன்றே.

எலும்பின் உட்பகுதியையும் அன்பினால்
 உருகச் செய்து, இருவினைப் பயன்களையும் அழித்து,
 பிறவி எனும் துன்பத்தைக் களைந்து, விருப்பு,
 வெறுப்பு எனப்படும் இருவகைப் பற்றுக்களையும்
 நீக்கிப் புனிதமடையச் செய்து, என்னை எதிர் நோக்கி
 நிற்கும் வினைப் பயன்களை முழுதுமாக அழித்தற்
 பொருட்டு, என் நெஞ்சத்தே எழுந்தருளிய அன்பு
 வடிவான ஒளி பொருந்திய தில்லை அம்பல
 வாணனை நான் பற்றிக் கொண்டு வணங்குகிறேன்.

திரு: பாடல்: 561

டிசம்பர்—4

நீண்ட மாலும் அயனும் வெருவ
 நீண்ட நெருப்பை விருப்பிலேனை
 ஆண்டு கொண்ட என் ஆர் அமுதை
 அள் ஊறு உள்ளத்து அடியார் முன்
 வேண்டும் தனையும் வாய்விட்டு அலறி
 விரை ஆர் மலர் தூவிப்
 பூண்டு கிடப்பது என்று கொல்லோ என்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

வாமனனாய் வந்து, உலகை அளக்க வானளவு
 உயர்ந்த உருவம் கொண்ட திருமாலும், பிரமனும்
 அஞ்சும் படியாக அனற் பிழம்பாக எழுந்து
 நின்றவனை, தன்பால் விருப்பமில்லாத என்னை
 வந்து ஆட்கொண்ட தனிப்பெரும் தலைவனை,
 எனக்கினிய அரு மருந்தை, பொள்ளலற்ற மாணிக்கச்
 சுடர்க் குன்றை அடைந்து அவனது அடியார்கள்
 முன்னே மணமலர் தூவி, வாய் விட்டு அரற்றி,
 வணங்கித் திருவடியைச் சிரமேற்கொண்டு
 செயலற்றிருப்பது எந்நாளோ?

திரு: பாடல்: 440

டிசம்பர்—5

பாரார் விசம்பு உள்ளார் பாதாளத்தார் புறத்தார்
 ஆராலும் காண்டற்கு அரியான் எமக்கு எளிய
 பேராளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சு ஏற்றி
 வாராவழி அருளி வந்து என் உளம் புகுந்த
 ஆரா அமுது ஆய் அலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
 பேர் ஆசை வாரியனைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய்.

நிலவுலகு, வானுலகு, கீழ் உலகு மற்றும்
 இவற்றிற்கு புறமான வேறுலகுகளில் (அண்டங்கள்)
 உள்ளவர்களும் காண ஒண்ணாத பெருமானாம்
 சிவபெருமான், எமக்கு எளிதில் காட்சிதந்த
 பெருமையுடையான். தென்பாண்டிப் பெருமான்
 பெருந்துறை நாயகன். எம் உள்ளத்தில் புகுந்து
 அருட்பித்தை வளர்த்து பிறவிக்கு மீளாத நெறிதந்து,
 அருள் புரிந்த அருளாளன். பரதவர் தலைவன்
 பொருட்டு கொந்தளிக்கும் கடல் வலை வீசி மீன்
 பிடித்த, அன்பர்க்குப் பெருவிருப்பான கடல்
 போன்ற கருணையனைப் பாடுவோம்.

திரு: பாடல்: 176

டிசம்பர்—6

கள்ளன் கடியன் கலதி இவன் என்னாதே

வள்ளல் வரவர வந்து ஒழிந்தான் என் மனத்தே

உள்ளத்து உறுதுயர் ஒன்று ஒழியா வண்ணம்எல்லாம்

தெள்ளும் கழலுக்கே சென்று ஊதாய்கோத்தும்பீ

இவன் வஞ்சகன், இரக்க மில்லாத கொடியவன், கீழ்மைக் குணத்தோன் என்று என்னை ஒதுக்காமல் அருட் கொடையாளனாம் அண்ணல் பையப் பைய என் நெஞ்சின் உள்ளே பூரணமாகத் தோன்றி அருளினான். என் உள்ளத்தை உறுத்துகின்ற இடர்ப்பாடுகள் எல்லாவற்றையும் ஒன்று விடாது, எனக்குத் தெளிவு தந்த திருவடி மலர்களிலே நீ சென்று ஊதுவாயாக.

டிசம்பர்—7

மைப்பொ-யும் கண்ணிகேள் மால் அயனோடு இந்திரனும்
 எப்பிறவியும் தேட என்னையும் தன் இன் அருளால்
 இப்பிறவி ஆட்கொண்டு இனிப் பிறவாமே காத்து
 மெய்ப்பொருள்கண் தோற்றம் ஆய் மெய்யே நிலை பேறுஆய்
 எப்பொருட்கும் தானேஆய் யாவைக்கும் வீடு ஆகும்
 அப்பொருள் ஆம் நம்சிவனைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய்

மை தீட்டிய கண்ணையுடைய மங்கையே
 கேள். திருமாலும், பிரமனும், இந்திரனும் எல்லாப்
 பிறவிகளிலும் தேடவும் அவர்களுக்குத்
 தென்படாமல், எத்தகுதியும் இல்லாத எனக்குக்
 காட்சியருளி ஆண்டு கொண்டு என்னை இனிப்
 பிறவாமல் காத்தான். அழிவற்ற நித்தியப் பொருள்
 தானே என உறுதிப்படுத்தி தனது நிரந்தர நிலை
 காட்டியருளினான். அவை யாவும் முடியும் இடமும்
 தானே என அறியச் செய்தான். அந்த அண்ணலை
 நாம் பாடுவோமாக!

திரு: பாடல்: 186

டிசம்பர்—8

அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்கும்
 தெரிக்கும் படித்து அன்றி நின்ற சிவம் வந்து நம்மை
 உருக்கும் பணிகொள்ளும் என்பது கேட்டு உலகம்
 எல்லாம்

சிரிக்கும் திறம் பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

நாராயணனுக்கும், நான்முகனுக்கும் மற்றும்
 பிற தேவர்களுக்கும் அரிய பொருளாய் மேற் பட்டு
 நின்ற முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபிரான் எழுந்தருளி
 வந்து எம்மை உள்ளம் உருக்குவித்துத் தொண்டு
 செய்யும் படி எம்மை ஆட்கொண்டருளுவான்
 என்கின்ற செய்தியை உலகத்தினரெல்லாம்
 கேள்விப்பட்டு வியப்பால் நகைக்கின்ற வகையை நாம்
 விளையாட்டாக தெள்ளேணம் கொட்டிப்
 பாடுவோம்.

திரு: பாடல்: 237

டிசம்பர்—9

பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
 பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
 அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
 மறையோர் கோலம் நெறியே போற்றி
 முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி
 உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
 சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
 மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
 பஞ்சுஏர் அடியாள் பங்கா போற்றி
 அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி

அன்பர்க்கு அன்பனே, அனைத்துக்கும்
 பிறப்பிடமானவனே வணக்கம். பெரிதினும்
 பெரியவனே, வள்ளல் பிரானே, அரியவனே
 வணக்கம். பாசத்தளையால் பற்றப் படாதவனே,
 வேதியர் உருவில் வந்த நீதியே போற்றி. என்னை
 ஆட்கொண்டது சரியோ, அதன் சிறப்பை நான்
 தாங்க வல்லவனோ. எனக்குச் சுற்றமானவனே, எனது
 உயிர்க்கு உயிரே, சிறந்த செல்வமே, மங்கலப்
 பொருளே, அழகனே, மணவாளனே, பஞ்சு அனைய
 பாதம் கொண்ட அம்மை பாகனே, வீடு பேறு
 எப்போது அருள்வாய் என ஏக்க முற்றிருக்கும் எனை
 ஆண்டருள்க.

திரு: பாடல்: --

டிசம்பர்—10

யாவார்க்கும் மேல் ஆம் அளவு இலாச் சீர் உடையான்
யாவார்க்கும் கீழ் ஆம் அடியேனை - யாவரும்
பெற்று அறியா இன்பத்துள் வைத்தாய்க்கு என்
எம்பெருமான்
மற்று அறியேன் செய்யும் வகை.

எல்லோர்க்கும் மேம்பட்ட, எல்லையற்ற
சிறப்புடையவனே, எம் இறைவா, யாவரிலும் கீழ்ப்
பட்ட இந்த எளியவனை, எவருக்கும் கிடைத்திலாத
பேரின்பத்துள் வைத்தாய். ஆளுடைய அண்ணலே,
உனக்கு எவ்வகையில் கைமாறு செய்வதென்று
அறியேன். என்னை ஆண்டருள்க இறையே.

டிசம்பர்—11

புகவே வேண்டா புலன்களில் நீர்
 புயங்கன் பெருமான் பூங் கழல்கள்
 மிகவே நினைமின் மிக்க எல்லாம்
 வேண்டா போக விடுமின்கள்
 நகவே ஞாலத்து உள் புகுந்து
 நாயே அனைய நமை ஆண்ட
 தகவே உடையான் தனைச் சாரத்
 தளராது இருப்பார் தாம் தாமே.

இவ்வுலகின் கண் வந்து, நாய் போன்ற நம்மை
 ஆட்கொண்ட தகுதியுடைய பெருமானை
 அடைவதற்குத் தளராது ஊக்கமாயிருப்பவர் தாம்
 தாமாகவே இருக்கும் தம் வயமுடையராவர்.
 ஆதலால் ஐம்புலன் வழி நீங்கள் செல்லாது ஆடல்
 வல்லானது அழகிய திருவடிகளையே மிகுதியும்
 சிந்தியுங்கள். ஒழிந்தன வெல்லாம் நமக்கு
 வேண்டப்படாதவை. அவற்றைப் பற்றாது
 அகன்றொழிய விட்டு விட்டு அம்பலவாணனின்
 திருவடியையே பற்றுங்கள். அவன் அருள் பெறலாம்.

திரு: பாடல்: 808

டிசம்பர்-12

உள்ள மலம் மூன்றும் மாய உரு பெரும் தேன்
வெள்ளம் தரும் பரியின் மேல் வந்த - வள்ளல்
மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள் வாழ்த்தக்
கருவும் கெடும் பிறவிக் காடு.

உயிர்களைப் பற்றி நிற்கின்ற ஆணவம்,
கன்மம்,, மாயை என்னும் மும் மலங்களும் நசுங்கி
யொழிய குதிரையின் மேலேறி வந்த அருட்
கொடையாளனாகிய பெருமான் சொரிகின்ற தேன்
போன்ற பேரின்ப வெள்ளத்தைத் தருகின்ற. அவன்
வீற்றிருக்கும் திருப்பெருந்துறையைத் துதியுங்கள்.
துதிக்கவே, பிறவி எனும் பெரும் காட்டின் மூலமும்
(கரு / வேர்) கெட்டொழியும்.

டிசம்பர்—13

பிறவிதனை அற மாற்றிப்
பிணி மூப்பு என்று இவை இரண்டும்
உறவினோடும் ஒழியச் சென்று
உலகு உடைய ஒரு முதலைச்
செறி பொழில் சூழ்தில்லை நகர்த்
திருச்சிற்றம்பலம் மன்னி
மறையவரும் வானவரும்
வணங்கிட நான் கண்டனே.

பிறவிப்பிணி முற்றிலும் மாறப் பெற்று அப்
பிறவியோடு ஒட்டி நின்ற நோய், மூப்பு என்ற
இரண்டும் சுற்றத்தார் பற்றினோடு நீங்கிய வண்ணம்,
உலகத்தை உடைய ஒப்பற்ற முதல்வனை, சோலைகள்
சூழ்ந்த தில்லை நகரத்தின் கண்ணுள்ள பொன்னம்
பலத்தில் விண்ணவரும் வேதியரும் வழிபடுவதை
நான் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

டிசம்பர் - 14

பித்து என்னை ஏற்றும் பிறப்பு அறுக்கும் பேச்சு அரிது

ஆம்

மத்தமே ஆக்கும்வந்து என் மனத்தை - அத்தன்

பெருந்துறையான் ஆட்கொண்டு பேர் அருளால் நோக்கும்

மருந்து இறவாப் பேரின்பம் வந்து.

என் அப்பன், திருப்பெருந்துறைப் பேராளன்
என்னை ஆண்டருளிப் பேரருளால் பார்க்கும்
அமுதமாவான். என்னுட் புகுந்து என்னைப்
பித்தனாக்கினான். எனது பிறப்பை அறுத்தான், என்
மனத்தைச் சொல்லுதற் கரியதாய மிக்க களிப்பு.
வடிவமேயாக்குவான். அவனை வாழ்த்தி
வணங்குவோம்.

டிசம்பர்—15

ஒன்றாய் முளைத்து எழுந்து எத்தனையோகவடுவிட்டு
நன்று ஆக வைத்து என்னை நாய் சிவிகைஏற்றுவித்த
என்தாதை தாதைக்கும் எம்அனைக்கும் தம் பெருமான்
குன்றாத செல்வர்க்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ.

ஒரு பொருளாய்த் தோன்றி, பலவாக விரிந்து
கிளை போக்கி, கருவி, கரணங்களோடு என்னைச்
செம்மை நலமுடையவனாக நிலை நிறுத்தி, நாய்
போன்ற என்னைச் சிவிகையில் (பல்லக்கு) ஏற்றியது
போல் என்னைத் தன் அடியவர்கள் நடுவில் இருக்கச்
செய்தான். எனது தந்தைக்கும் அவர் தந்தைக்கும்,
எனது தாய்க்கும் முதல்வனாகிய குறைவிலாச்
செல்வமுடையானாகிய அந்த இறைவனை நான்
வணங்குகிறேன். அவனிடம் போய் ரீங்காரம் செய்க
வண்டே.

திரு: பாடல்: 222

டிசம்பர்—16

பொய்யவனேனைப் பொருள் என ஆண்டு
ஒன்று பொத்திக்கொண்ட
மெய்யவனே விட்டிடுதி கண்டாய்
விடம் உண் மிடற்று
மையவனே மன்னும் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
செய்யவனே சிவனே
சிறியேன் பவம் தீர்ப்பவனே.

செம்மேனியையுடைய சிவபெருமானே, என்
பிறவிப் பிணி தீர்ப்பவனே, அடியேனையும் ஒரு
பொருள் எனக் கொண்டு ஆண்டருளிய
மெய்ப்பொருளே, என்னைக் கை விட்டு விடாதே.
விண்ணவர்களுக்காகக் கொடிய நஞ்சையும் உண்ட
நீல கண்டனே, பொய்யவனான என்னை ஏற்றுக்
கொள்ளுதல் ஒரு பிழையாகாது அல்லவா.
அடியேனையும் ஏற்றுக் கொள்க இறைவா.

டிசம்பர்—17

முத்திக்கு உழன்று முனிவர் குழாம் நனி வாட
 அத்திக்கு அருளி அடியேனை ஆண்டுகொண்டு
 பத்திக் கடலுள் பதித்த பரஞ்சோதி
 தித்திக்குமா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

தவத்தினர் வீடடையும் பொருட்டு வாடி,
 அலைந்து திரிய, அத்தி என்னும் யானைக்கு அருள்
 செய்த பெருமான் என்னையும் ஆண்டு கொண்டான்.
 இறை அன்பெனும் கடலுக்குள் என்னை ஆழ்த்திய
 பேரொளிச் சுடராம் அந்தப் பேரருளாளனின்
 பெருமையைப் பாடி நாம் தெள்ளேணம்
 கொட்டுவோம்.

டிசம்பர்—18

அத்தி ஊர்த்து அது போர்த்தருளும்பெருந்துறையான்
 பித்த வடிவு கொண்டு இவ்உலகில்பிள்ளையுமாம்
 முத்தி முழு முதல் உத்தரகோசமங்கை வள்ளல்
 புத்தி புகுந்தவா பூவல்- கொய்யாமோ.

கயாசுரன் என்னும் யானை உருவினைக்
 கொன்று தோலையுரித்து ஆடையாகப் புனைந்த
 பெருந்துறை நாயகன். அன்பர் பால் கொண்ட
 அளவிறந்த அன்பால் பித்தன் போன்றும்
 அடியார்க்கு மகவாகவும் உருக்கொள்ள வல்லவன்.
 பேரின்ப வீட்டிற்கு முதல்வன். திருஉத்தர
 கோசமங்கையில் உறைகின்ற அருட்கொடையாளன்
 என் புத்தி புகுந்து நின்ற பேரருட் செயலைப் பாடிப்
 பரவிப் பூக்கொய்து வணங்குவோம்.

டிசம்பர்—19

தொழுகை துன்பம் துடைப்பாய் போற்றி
 அழிவு இலா ஆனந்த வாரி போற்றி
 அழிவதும் ஆவதும் கடந்தாய் போற்றி
 முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி
 மான் நேர் நோக்கி மணாளா போற்றி

உன்னை நோக்கிக் கைகூப்பித் தொழுகின்ற
 அடியவர்களின் துயரங்களைக் களைபவனே.
 கேடில்லாத இன்பக் கடல் அனையவனே வணக்கம்.
 ஒடுக்கமும் தோற்றமுமில்லா உயர் தனிப்பெரும்
 பொருளே வணக்கம். எல்லாவற்றையும் கடந்து
 அப்பாற்பட்டு நிற்கும் அண்ணலே, மான் அனைய
 கண்ணாள் மலைமகளின் கொழுநனே உன்னைப்
 போற்றி வணங்குகிறேன்.

டிசம்பர்—20

முழுவதும் கண்டவனைப் படைத்தான்
முடிசாய்த்து முன்நாள்
செழும் மலர் கொண்டு எங்கும் தேட
அப்பாலன் இப்பால் எம்பிரான்
கழுதொடு காட்டிடை நாடகம்
ஆடிக் கதி இ-யாய்
உழுவையின் தோல் உடுத்து உன்மத்தம்
மேற்கொண்டு உழி தருமே.

அனைத்தையும் படைத்தவனாகிய பிரமனின்
தந்தையாகிய திருமால், மணம் மிகுந்த மலர்களைக்
கையில் கொண்டு, தலை வணங்கித் திருப்பாதம்
தொழுவதற்காகத் தேடிய போது அவனுக்குப்
புலனாகாது அப்பாற்பட்ட எமது வள்ளல். பேயுடன்
சுடுகாட்டின் கண் கூத்தியற்றி, வறியனாய்ப் பு-த்
தோலுடுத்திப் பித்தனாய் அலைந்து திரிவான்.
ஈதென்ன வியப்பு. எம்பெருமானின் திருவிளையாடல்
தான் என்னே!

திரு: பாடல்: 11

டிசம்பர்—21

கரு வாய் உலகினுக்கு அப்புறம் ஆய் இப் புறத்தே
மரு ஆர் மலர்க் குழல் மாதினொடும் வந்தருளி
அரு ஆய் மறைபயில் அந்தணன் ஆய் ஆண்டு கொண்ட
திரு ஆன தேவற்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ

மண் உலகிற்கு மூல வித்தாகவும், உலகிற்கு
அப்பாற் பட்டவனாகவும், இப்பால் உலகத்தில்
மணம் மிகு மலர் சூடிய மங்கை உமையவளோடு
எழுந்தருளியும், இரகசியப் பொருளாம்
அஞ்செழுத்துப் பயிற்றுவிக்கும் அருள்
ஆசானாகவும், உள்ளத்தினுள் அருவாய் நிலவியும்
என்னை ஆட்கொண்டருளிய பெருமானிடம்
சென்று வண்டே நீ இசைப்பாயாக.

டிசம்பர்—22

கருடக் கொடியோன் காணமாட்டாக்
 கழல் சேவடி என்னும்
 பொருளைத் தந்து இங்கு என்னை ஆண்ட
 பொல்லா மணியேயோ
 இருளைத் துரந்திட்டு இங்கே வா என்று
 அங்கே கூவிக்கொள்ளும்
 அருளைப் பெறுவான் ஆசைப்பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே.

கருடனைக் கொடியில் கொண்டிருக்கும்
 திருமாலும் காண முடியாத நினது கழலணிந்த
 திருவடி என்னும் செல்வத்தை எனக்குத் தந்து
 என்னை ஆட்கொண்ட தொளையிடப்படாத
 மாணிக்கமே! உலகப்பற்று என்னும் அறியாமை
 இருளை விட்டு விட்டு இங்கே வா என்று
 வீட்டுலகிற்கு என்னை அழைக்கும் உனது
 திருவருளைப் பெற ஆசைப்படுகிறேன் ஐயனே!
 அருள்புரிந்திடுக.

டிசம்பர்—23

பரு வரை மங்கை தன் பங்கரைப்
 பாண்டியற்கு ஆரமுதாம்
 ஒருவரை ஒன்றும் இலாதவரைக்
 கழல் போது இறைஞ்சித்
 தெரிவர நின்று உருக்கிப்
 பரிமேல்கொண்ட சேவகனார்
 ஒருவரை அன்றி உருவுஅறியாது
 என் தன் உள்ளமதே.

மலையரசன் புதல்வியாம் மங்கை
 உமையவளை ஒரு கூறாக உடையவரை, பாண்டி-
 மன்னனுக்கு அமுதம் போன்ற ஒப்பற்றவரை, பெயர்,
 வடிவு என ஒன்றும் இல்லாதவரை, தமது திருவடி-
 மலர்களை வணங்குதற்கு ஏற்றவாறு வெளிப்பட்டு,
 மனத்தை உருக்குவித்துக் குதிரை மேல் ஏறிவந்த
 வீரரையல்லாது பிற எவருடைய வடிவத்தையும்
 எனது உள்ளம் அறிய மாட்டாது. அவரையே
 போற்றிப் புகழ்வேன்.

திரு: பாடல்: 526

டிசம்பர்—24

இடக்கும் கரு முருட்டு ஏனம் பின் கானகத்தே
நடக்கும் திருவடி என் தலைமேல் நட்டமையால்
கடக்கும் திறல் ஐவர் கண்டகர் தம் வல்ஆட்டை
அடக்கும் குவாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டு அன்றே

நிலத்தைக் கிளறும் கரிய பன்றியை, வேடுவன்
உருவில் விரட்டிச் சென்ற எம் பெருமான் தனது
திருவடிகளை என் தலைமேல் வைத்ததனால் எனக்குத்
தீங்கு செய்யும் ஐம்பொறிகள் என்னும்
கொடியவர்களின் குறும்புச் செயல்கள் அடங்கின.
அவற்றை அடக்கி எனை ஆண்ட அம்பலவாணனின்
திருவடிகளை நான் பற்றினேன். அவன் என்னைக்
காத்தருள்வான்.

டிசம்பர்—25

மின் ஆர் உருவ விகிர்தா போற்றி
 கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி
 காவாய் கனகம் குன்றே போற்றி
 ஆ ஆ என் தனக்கு அருளாய் போற்றி
 படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
 இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
 ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
 தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி

மின்னலென ஒளிர்கின்ற பல்வேறு
 வடிவங்களை உடைய பரம்பொருளே வணக்கம்.
 கல்-லே நார் உரித்தது போல என் நெஞ்சினைப்
 பண்படுத்தி அன்பினைத் தோற்றுவித்த
 ஞானக்கனியே போற்றி. எனைக் காக்கின்ற
 பொன்மலையே அருள் செய்திடுவாய் போற்றி.
 அனைத்தையும் உண்டாக்கி, நிலைபெறுத்தி,
 ஒடுக்குபவனே போற்றி. துன்பத்தை நீக்கும் எம்
 தந்தையே, எமை ஆள்பவனே, ஒளி வீசும் படிகப்
 பிழம்பே வணக்கம்.

திரு: பாடல்: ---

டிசம்பர்—26

பூ மேல் அயனோடு மாலும் புகல் அரிது என்று
ஏமாறி நிற்க அடியேன் இறுமாக்க
நாய்மேல் தவிசு இட்டு நன்றாய்ப் பொருட்படுத்த
தீ மேனியானுக்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ

தாமரை மலரில் உறையும் பிரமனும்,
திருமாலும் தம்மால் வீடடைய இயலாது என
உணர்ந்து தடுமாறி நிற்க, அடியேன் தலை நிமிர்ந்து
மகிழ்வடைந்து இருக்குமாறு, நாய்க்கு
மேலானதொரு ஆசனம் நல்கியது போல், எனக்கு
ஞான நிலையருளி, நான் பெரு நலமடைதற்
பொருட்டு என்னை மதித்து அருள் செய்த செந்தழல்
மேனியன் சிவபெருமானிடம் சென்று வண்டே, நீ
ரீங்காரம் செய்வாயாக.

டிசம்பர்—27

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன் தன் வேள்வியினில்
 இந்திரனைத்தோள் நெரித்திட்டு எச்சன்தலை அரிந்து
 அந்தரமே செல்லும் அலர் கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
 சிந்தித் திசை திசையே தேவர்களை ஓட்டுகந்த
 செந்தார்ப்பொழில் புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
 மந்தார மாலையே பாடுதும் காண் அம்மானாய்.

தக்கன் செய்த தகாத வேள்வியில் பங்கு
 கொண்ட சந்திரனை மெ-வடையச் செய்தும்,
 இந்திரனின் புயங்கள் நெரியுமாறு செய்தும், தக்கனின்
 தலையைக் கொய்தும், பகலவனின் பற்களைச் சிதறச்
 செய்தும் தேவர்களை அஞ்சி ஓடும்படி செய்தும்
 மகிழ்ந்தவன், செழுமை நிறை சோலைகள் சூழ்ந்த
 தென்னவனாம் பெருந்துறைத் தலைவனைப் பாடி
 அம்மானை ஆடுவோமாக.

டிசம்பர்—28

கல்லாத புல் அறிவின்
கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் ஆய் வந்து
வனப்பு எய்தி இருக்கும் வண்ணம்
பல்லோரும் காண என் தன்
பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்ச தில்லை
அம்பலத்தே கண்டேனே

அருள் கலை ஞானம் பெறாத, சிற்றறிவுடைய
வனான, யாவரிலும் கீழ்ப்பட்ட, நாயனைய நான்
அறிவுத் திறமுடையவனாய், அருள் அழகு
பெற்றவனாய் இருக்கும்படி, அடியார் பலரும் காண
எனது பாசத் தன்மையும், பசுத் தன்மையும்
தொலைத்தவனை, பொன்னம்பலத்து அண்ணலை
எல்லா உயிர்களும் வணங்குகின்ற தில்லைத்
திருச்சபையில் கண்கு மகிழும் பேறு பெற்றேன்.

டிசம்பர்—29

உற்றாரை யான் வேண்டேன்

ஊர் வேண்டேன் பேர் வேண்டேன்

கற்றாரை யான் வேண்டேன்

கற்பனவும் இனி அமையும்

குற்றாலத்து அமர்ந்து உறையும் கூத்தா

உன் குரை கழற்கே

கற்றாவின் மனம் போலக்

கசிந்து உருக வேண்டுவனே.

திருக்குற்றாலம் என்னும் திருத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் கூத்தப் பெருமானே, உடல் முறையினால் உண்டான உறவினர், உரிய ஊர், இவை இரண்டினது அடிப்படையில் கிடைக்கின்ற பேர் பெருமை ஆகிய எதுவும் எனக்கு வேண்டுவன அல்ல. திருவடி ஞானம் இல்லா ஏட்டுக் கல்வியாளரை நான் விரும்பவில்லை. கற்க வேண்டியனவையும் போதும். எந்தன் இறையே, கழல்கள் ஒ-க்கும் உனது திருவடியை நினைந்து கன்றை ஈன்ற பசுவின் மனம் போலக் கனிந்து உருகுவதையே வேண்டுகின்றேன்.

திரு: பாடல்: 558

டிசம்பர்—30

அத்தேவர் தேவர் அவர் தேவர் என்று இங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே
பத்து ஏதும் இல்லாது என் பற்று அற நான் பற்றி நின்ற
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்று ஊதாய் கோத்தும்பீ.

தத்தம் சிந்தனைக்கேற்ப மக்கள் பலர்
உண்மையாகக் கடவுள் இல்லாத தெய்வங்களைக்
கடவுள் என்று கூறிப் பிதற்றுகின்ற இவ்வுலகில்
பற்றற்ற நிலைக்கு என்னை இட்டுச் செல்ல நான்
சார்ந்து நின்ற தேவ தேவனாகிய சிவபெருமான்
திருவடியில் சென்று தும்பியே நீ இசைப்பாயாக.

டிசம்பர்—31

வம்பனாய்த் திரிவேனை வா என்று
 வல்வினைப் பகை மாய்த்திடும்
 உம்பரான் உலகு ஊடு அறுத்து
 அப்புறத்தன் ஆய்நின்ற எம்பிரான்
 அன்பர் ஆனவர்க்கு அருளி மெய்
 அடியார்கட்கு இன்பம் தழைத்திடும்
 செம்பொன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
 சென்னி மன்னித் திகழுமே.

வீணனாய் அலைந்து திரிந்த என்னை நீ
 இங்கே வா என்றழைத்து எனது வல்வினையை
 அழித்திடும் வானவன். உலகங்கள் அனைத்தினூடும்,
 அவற்றிற்கு அப்பாற் பட்டும் நிற்கின்ற எம் தலைவன்.
 தனக்கு அன்பர் ஆனவர்களுக்குப் பேரின்பம்
 தருகின்ற அவனது செவ்விய பொன் போன்ற
 தாமரை மலரை ஒத்த திருவடியின் கண் நமது
 தலைகள் பொருந்தி விளங்குவனவாம்.

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

பக்கம் எண்

அடியேன் அல்லல்	104	அழிவின்றி நின்ற	267	ஆணையாய்க் கீட	163
அட்ட மூர்த்தி	249	அழுதேன் நன்பால்	151	ஆனைவெம்போ	201
அணுத்தரும்	323	அளவறுப்பதற்கு	46	இடக்கும் கருமு	359
அண்ணாமலையான்	211	அளவிலாப் பாவக	169	இடைமருது உறை	76
அது பழச்சுவை	124	அளித்து வந்து	161	இந்திரனும் மால்	193
அத்தனே அண்டர்	269	அறவே பெற்றார்	111	இந்திரிய வய	333
அத்தி உரித்தது	353	அறவையேன் மன	105	இந்திரிய நமக்	220
அத் தேவர் தேவர்	365	அறிவனே அமுதே	54	இரந்திரந்து	289
அப்பனே எனக்கு	279	அறையோ அறிவார்	327	இருள் திணிந்நெ	170
அம்மையே அப்பா	115	அன்பினால்	237	இருதலைக்	180
அரிக்கும் பிரம	343	அடியேன்	88	இருந்தென்னை	137
அரிக்கும் இந்திரன்	318	அன்றால நீழற்	306	இருந்தென்னை ஆண்டு	255
அருச்சனை வயல்	326	அன்றே யெந்தன்	143	இரும்புதரு மன	328
அருந்தவர்க்கு	6	ஆடுகின்றிலை	148	இல்லை நின்கழ	265
அருந்தவர்க்கு	116	ஆட்டுத்தேவார்தம்	287	இன்பம் பெருக்கி	22
அருமையில் எளிய	14	ஆணோ அலியோ	159	இன்றெனக்கருளி	257
அருளுடைச்சுடரே	238	ஆதமிலி யான்	251	ஈசனே என்	27
அரைசனே அன்பர்	226	ஆமாறு உன்	286	ஈங்கோய் மலை	106
அரைசே அறியா	196	ஆரூர் அமர்ந்த	227	உடைய நாதனே	186
அல்லிக் கமலத்து	168	ஆர்க்கோ அரற்று	322	உடையாய்	221
அவமாய தேவர்	52	ஆர்த்த பிறனி	219	உடையான் உந்தன்	93
அழகே புரிந்திட	225	ஆவகைநாமும்	175	உடையானே நின்	222
		ஆற்றகில்லேன்			

உணர்ந்த மாமுனி	120	என்னாலறிய	112	கள்ளன்கடியன்	341
உம்பர்கட்கரசே	91	என்னை அப்பா	19	கறங்கு ஓலை	132
உருகிப் பெருகி	336	ஏகம்பத்துறை	263	கல் போலும்	272
உருத்தெரியாக	61	ஏசினும் யான்	303	கற்றறியேன்	10
உரைமாண்ட	63	ஏழைத் தொழும்பு	231	கனவேயுந்	290
உவலைச் சமய	293	ஐய நின்ன	139	கல்தார் உரித்	101
உழிதருகாலும்	242	ஒண்மையனே	202	காடகத்து	317
உள்ளப்பபாத	197	ஒப்புனக்கு	81	காணுங் கரண	282
உள்ளமல மூன்றும்	347	ஒன்றாய் முளை	350	காலம் உண்டாக	153
உற்ற ஆக்கை	270	ஒன்றும் போதா	92	கிளி வந்தமென்	95
உற்றாரையான்	364	ஒயாதே உள்கு	3	குது குதுப்பின்றி	74
உன்னற்கு அரிய	80	கடலினுள் நாய்	126	குலம்பாடி	264
ஊனாய் உயிராய்	171	கடலே அனைய	48	குழைத்தாற்	39
எங்கன் நாயக	325	கடவுளே போற்றி	296	குறியும் நெறியும்	156
எச்சம் அறிவே	235	கடையவனேனை	334	குறைவிலா நிறை	266
எண்ணிலேன்	96	கட்டறுத் தெனை	301	கூடிக் கூடி	244
எந்தையாய்	37	கண்டது செய்து	102	கூவின பூங்குயில்	20
எந்தை யெந்தா	260	கண்ணப்பனொ	312	கூறும் நாவே	12
எம்பிரான் போற்	2	கமல நான்முக	258	கேட்டாயோ	64
எய்தலாவது	113	கரணங்களை	320	கேட்டாருமறியா	146
எய்தினார்க்கு	276	கருடக் கொடி	357	கையார் வளை	68
எரிமூன்று தேவ	324	கருவாய் உலகி	356	கையால் தொழுது	134
என்பாலைப்	123	கல்லாத புல்ல	363	கொம்பரில்லா	205
என்புள்ளருக்கி	338	கல்லா மனத்து	316	கொம்பிலுரும்பாய்	192
என்பே உருக	271	களிவந்த சிந்தை	213	கொம்மைவாரி	87

கொள்ளும் கில்	262	சோதியே சுட	15	தேனைப் பாலை	176
கொள்ளேன் புரந்	248	ஞாலம் இந்திர	185	தேன் பழச்சோலை	58
கோல மேனிவரா	311	ஞானக் கரும்பின்	250	தொழுத கை	354
கோல வரைக்	84	தந்தது உன்	26	தோலும் துகிலும்	184
கோவே அருள	215	தரிக்கிலேன்	152	நங்கையிர் எனை	191
கோல்தேன் எனக்	247	தவமேபுரிந்தி	135	நஞ்சுமர் கண்டத்	294
சடையானெ தழ	75	தனித்துணை	53	நண்ணிய பெரும்	17
சட்டோ நினைக்க	283	தனியனேன்	330	நரியைக் குதிரை	82
சதுரை மறந்து	194	தன்மை பிறரா	285	நல்காதொழி	332
சந்திரனைத்	362	தாயாய் முலையை	117	நாடகத்தால்	30
சாதிகுலம் பிறப்	273	தாரா அதனொ	133	நாயின்கடைப்	188
சாயா அன்பினை	253	திகழத் திகழும்	310	நாயிறுகடையாம்	29
சித்தமே புருந்து	304	திண்போர் விடை	100	நாயேனைத்தன்	114
சிந்தனை நின்	71	திருந்துவார்	38	நானார் அடி	331
சிரிப்பார் களி	230	திருமாலும் பன்றி	305	நானும் என்சிந்தை	208
சீரார் திருவடி	252	திருவார்பெருந்	70	நானேயோதவ	99
சீலமின்றி	158	தினைத்தனை	309	நான்தனக்கு	162
சுடர் பொற்	300	தீர்க்கின்றவாறு	204	நிருத்தனே நிம	245
சூடுவேன் பூங்	110	தீர்ந்த அன்பாய்	8	நில நீர்நெரு	73
செங்கண் நெடு	228	துண்டப்பிறையான்	130	நினையப்பிற	108
செப்பார் முலை	228	துப்பனே தூயாய்	85	நிற்பதும் செல்	234
செம்மை நலம்	89	தெங்குலவுசோலை	24	நீக்கி முன்னனை	178
செய்வதறியார்	47	தேவ தேவன் மெய்	9	நீண்டமாலும்	339
செழுக்கமலத்	103	தேவர்கோ அறியா	122	நீதி யாவன	216
செறியும் இப்பிற	236	தேனக மாமலர்	210	நீரின்பவெள்ள	209
சோதியாய்த்	79	தேனொடு கொன்றை	229	நீல உருவில்	314

நெடுந்தகை நீ	181	பாரார் விசம்பு	340	பெருநீரரசு	256
நெறி செய்தருளி	66	பாருவாய	337	பெரும் பெருமான்	16
நெறியல்லா நெறி	141	பாரோர் விண்	308	பெற்றது கொண்டு	198
நோயுற்று முத்து	299	பார்பதமண்ட	182	பெற்றி பிறர்க்	35
பச்சைத்தாலர	41	பாலும் அமுதமும்	313	பேசின்தாமீசன்	140
பணிவார் பிணி	109	பாழ் செய்வினா	291	பேசும் பொருளு	233
பண்குந்தபாட	275	பால்திருநீற்று	121	பேதமில்லதோர்	243
பண்டாய நான்	56	பால்நினைந்து	23	பேரும் குணமும்	42
பண்ணார்ந்த	36	பிட்டு நேர்பட	62	பொத்தைஊன்	43
பண்பட்டில்லை	118	பிணக்கிலாத	67	பொய்யவனே	351
பத்தர் கூழ்ப்	72	பித்தென்னை	349	பொய்யாய செல்	246
பத்தா போற்றி	344	பிறவிதனை	348	பொருளே தமிழ்	203
பத்திமையும்	13	பிறவியென்னு	278	போகம் வேண்டி	200
பத்திலவேனும்	145	பிறிவறியா	49	போது சேரயன்	223
பரந்து புல்லாய்	18	புகவே வேண்டா	346	போற்றியருளுக	280
பரமன்காண்	261	புகழ்மின் தொழு	224	போற்றியிப்புவ	173
பரவுவாரவர்	131	புத்தன் புரந்த	154	போற்றியென்	190
பரவுவாரிமையோ	31	புவனியிற்போய்	90	போற்றியென்றும்	217
பரிந்து வந்து	40	புழுவினால்பொதி	274	போற்றியொ நம	4
பருவரை மங்கை	358	புண்புலால்	195	மண்ணதனில்	281
பவனெம்பிரான்	34	புங்கமலத்து	21	மதிக்கும் திறலு	142
பன்னாள்பரவி	335	புண் ஒணாத	174	மருவினிய மலர்	5
பாங்கினொடு	150	புதங்களைந்தா	268	மருளனேன்	157
பாசவேரறுக்கு	167	புத்தாகும் பொ	284	மலங்கினேன்	45
பாட வேண்டும்	166	புமேல் அயனோ	361	மறுத்தனன்	7
பாடிற்றிலேன்	94	புவேறுகோனும்	155	மன்னஎம்பிரான்	212

Koviloor Digital Library

மன்னவனே	199	முன்னானை மூவர்	69	வளர்கின்ற	164
மாடு நகைவாள்	44	முன்னைப் பழம்	25	வன்னெஞ்சக்	277
மாதொடுபாகத்	98	முன்னை என்னுடை	239	வாராவழியரு	57
மாதிவர் பாகன்	147	முன்னை வினை	307	வாழ்கின்றாய்	28
மாய வாழ்க்கை	97	மூத்தானே மூவாத	119	வாழ்ந்தார்கள்	128
மாயனே மறி	32	மூவரும் முப்பத்து	129	வானநாடும்	33
மாலறியாநான்	160	மூன்றங்கிலங்கு	232	வானவன்மால்	319
மாலே பிரமனே	177	மெய்தானரும்பி	138	வானாகி மண்	1
மாவார ஏறி	35	மெய்யனே விகிர்	292	வான் பாவிய	107
மாறிநின்றென்	240	மேலை வானவ	144	வான் வந்ததேவ	149
மாறுபட்டஞ்ச	297	மேவுமுன்றன்	125	விச்சதின்றியே	206
மானேர் நோக்கி	218	மைப்பொலியுங்	342	விடைவிபாது	77
மானேர் நோக்கியு	187	மையமர் கண்ட	298	விண்ணாளுந்	11
மின்னாருவ	360	யாவர்க்கும் மே	345	விண்ணகத்	329
மின்னேரனைய	214	யானேதும் பிறப்	183	வினைப்பிறவி	179
முத்தனே முதல்	172	யானே பொள்	295	வெய்யவினை	51
முத்தனை முதல்	55	வட்டமலர்க்	127	வெள்ளத்துள்	78
முத்திக்குமன்று	352	வணங்கத்தலை	136	வேண்டத்தக்க	83
முத்தி நெறி	86	வணங்கு நினை	321	வேண்டுநின்க	50
முழு முதலே	241	வண்ணந்தான்	207	வேண்டும் வேண்டு	189
முழுவதுங்கண்ட	355	வம்பனாய்த்திரி	366	வேதமும் வேள்வி	259
முன்னாய மால்	288	வருந்துவநின்	165	வேனில் வேன்	315
				வைத்த நிதி	254

திருச்சிற்றம்பலம்

தீருவம்பாவை

(திருவண்ணாமலையில் அருளியது)

சத்தியை வியந்தது

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்
 சோதியையாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடம் கண்
 மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்து ஒலிபோய்
 வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து
 போதுஆர் அமளியின் மேல் நின்றும் புரண்டு இங்ஙன்
 ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
 ஈதே எம்தோழி பரிசு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

1

பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய் இராப்பகல் நாம்
 பேசும்போது எப்போது இப்போது ஆர் அமளிக்கே
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையோய் நேரிழையீர்
 சீ சி இவையும் சிலவோ வினையாடி
 ஏகம் இடம்ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
 கூசும் மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
 தேசன் சிவலோகன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
 ஈசணார்க்கு அன்பு ஆர் யாம் ஆர் ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

2

முத்து அன்னவெள் நகையாய் முன்வந்து எதிர் எழுந்து என்
 அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன் என்று அள்ஊறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துடன் கடைதிறவாய்
 பத்து உடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்கு உடையீர்
 புத்துஅடியோம் புன்மை தீர்த்து ஆட்கொண்டால் பொல்லாதோ
 எத்தோ நின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியாமோ
 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம் சிவனை
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் 3

ஓள் நித்திலம் நகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொடு உள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக்கு ஒரு மருந்தை வேத விழுப் பொருளைக்
 கண்ணுக்கு இனியானைப் பாடிக்கசிந்து உள்ளம்
 உள்நெக்கு நின்றுஉருக யாம்மாட்டோம் நீயே வந்து
 எண்ணிக் குறையில் தயில் ஏல் ஓர் எம்பாவாய் 4

மால் அறியா நான்முகனும் காணா மலையினை நாம்
 போல் அறிவோம் என்று உள்ள பொக்கங்களை பேசும்
 பால் ஊறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவு அரியான்
 கோலமும் நம்மை ஆட்கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே என்று
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலம் குழலி பரிசு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

5

மானே நீ நென்னலை நாளை வந்து உங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவு அரியான்
 தானே வந்து எம்மைத் தலையளித்து ஆட்கொண்டருளும்
 வான் வார்கழல்பாடி வந்தோர்க்கு உன்வாய் திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்
 ஏனோர்க்கும் தம் கோனைப்பாடு ஏல்ஓர் எம்பாவாய்

6

அன்னே இவையும் சிலவோ பல அமரர்
 உன்னற்கு அரியான் ஒருவன் இரும் சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன் என்றே வாய் திறப்பாய்
 தென்னா என்னா முன்னம் தீசேர் மெழுகு ஒப்பாய்
 என்னாணை என் அரையன் இன் அமுது என்று எல்லோமும்
 சொன்னோம் கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ
 வன்நெஞ்சம் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின்பரிசு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகு எங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும் வெண் சங்கு எங்கும்
 கேழ்இல் பரஞ்சோதி கேழ்இல் பரங்கருணை
 கேழ்இல் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழி ஈது என்ன உறக்கமோ வாய் திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆம் ஆறும் இவ்வாரோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழை பங்காளனையே பாடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்ற உன்சீர் அடியோம்
 உன் அடியார் தாள் பணிவோம் ஆங்கு அவர்க்கே பங்கு ஆவோம்
 அன்னவரே எம்கணவர் ஆவார் அவர் உகந்து
 சொன்னபரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்னவகையே எமக்கு எங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோம் ஏல் ஓர் எம்பாவாய் 9

பாதாளம் ஏழினும் கீழ் சொல் கழிவு பாதமலர்
 போதுஆர் புனை முடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்று அல்லன்
 வேதம் முதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒரு தோழன் தொண்டர் உளன்
 கோதுஇல் குலத்து அரன் தன் கோயில் பிணாப் பிள்ளைகாள்
 ஏது அவன் ஊர்ஏது அவன் பேர் ஆர் உற்றார் ஆர் அயலார்
 ஏது அவனைப் பாடும்பரிசு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் 10

மொய் ஆர் தடம் பொய்கை புக்கு முகேர் என்னக்
 கையால் குடைந்து குடைந்து உன் கழல்பாடி
 ஐயாவழி அடியோம் வாழ்ந்தோம் காண் ஆர் அழல்போல்
 செய்யா வெள் நீறுஆடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மைஆர் தடம் கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆள்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகை எல்லாம் உய்ந்து ஒழிந்தோம்
 எய்யாமல் காப்பாய் எமை ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்து ஆடும்
 தீர்த்தன் நல் தில்லைச்சிற்றம்பலத்தே தீ ஆடும்
 கூத்தன் இவ்வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பு அரவம் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டு ஆர்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்து உடையான் பொன்பாதம்
 ஏத்தி இரும்சுனை நீர் ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

12

பைங் குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப்பைம் போதால்
 அங்கம் குருகு இனத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலம் கழுவுவார் வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்று இசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
 சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்து ஆர்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல் பொங்கப்
 பங்கயப் பூம் புனல் பாய்ந்து ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் 13

காது ஆர் குழை ஆடப்பைம்பூண் கலன் ஆடக்
 கோதை குழல்ஆட வண்டின் குழாம் ஆடச்
 சீதப்புனல் ஆடிச் சிற்றம்பலம் பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருள் ஆமா பாடிச்
 சோதி திறம் பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதித் திறம்பாடி அந்தம் ஆமா பாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்து எடுத்த பெய்வளை தன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் 14

ஓர் ஒருகால் எம்பெருமான் என்று என்றே நம் பெருமான்
 சீர் ஒருகால் வாய் ஓவாள் சித்தம் களிகூர
 நீர் ஒருகால் ஓவா நெடும் தாரை கண்பணிப்பப்
 பார் ஒருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான் பணியாள்
 பேர் அரையற்கு இங்ஙனே பித்து ஒருவர் ஆம் ஆறும்
 ஆர் ஒருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர் தாள்
 வார் உருவம் பூண்முலையீர் வாய் ஆர நாம் பாடி
 ஏர் உருவம் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்து உடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்து எம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்து எம்பிராட்டி திருவடிமேல்
 பொன் அம் சிலம்பில் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலை குலவி நம் தம்மை ஆள் உடையாள்
 தன்னில் பிரிவு இலா எம் கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள் நமக்கு முன் சுரக்கும் இன் அருளே
 என்னப் பொழியாய் மழை ஏல் ஓர் எம்பாவாய் 16

செங்கண் அவன்பால் திசைமுகன் பால் தேவர்கள் பால்
 எங்கும் இலாதது ஓர் இன்பம் நம்பாலதாக்க
 கொங்கு உண் கரும்குழலி நம்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்கு நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செம் கமலம் பொன்பாதம் தந்து அருளும் சேவகனை
 அம்கண் அரசை அடியேங்கட்கு ஆர்அமுதை
 நங்கள் பெருமாணைப் பாடி நலம் திகழப்
 பங்கயம்பூம் புனல் பாய்ந்து ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

17

அண்ணாமலையான் அடிக்கமலம் சென்று இறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீறு அற்றால் போல்
 கண் ஆர் இரவு கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 துண் ஆர் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப்
 பெண் ஆகி ஆண் ஆய் அலியாய்ப் பிறங்கு ஒளினே
 விண் ஆகி மண் ஆகி இத்தனையும் வேறு ஆகிக்
 கண் ஆர் அமுதமும் ஆய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணே இப்பூம் புனல்பாய்ந்து ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

18

உங்கையில் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று
அங்கு அப்பழஞ்சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கு ஒன்று உரைப்போம் கேள்
எங்கொங்கை நின் அன்பர் அல்லார் தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கு அல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க
கங்குல் பகல் எம் கண் மற்று ஒன்றும் காணற்க
இங்கு இப்பரிசே எமக்கு எம்கோன் நல்குதியேல்
எங்கு எழில் என் ஞாயிறு எமக்கு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் 19

போற்றி அருளுக நின் ஆதி ஆம் பாதம்மலர்
போற்றி அருளுக நின் அந்தம் ஆம்செம் தளிர்கள்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றம்ஆம் பொன்பாதம்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகம் ஆம் பூம் கழல்கள்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் ஈறு ஆம் இணை அடிகள்
போற்றி மால் நால்முகனும் காணாத புண்பரிசும்
போற்றி யாம் உய்ய ஆள்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றி யாம் மார்கழிநீர் ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் 20

திருச்சிற்றம்பலம்

Koviloor Digital Library
திருவாசகம் - பதிகக் குறிப்பு

பாட்டு - பக்கம்

<u>சிவபுராணம்</u>	XI	அழகேன் நிற்பால்	151	தவமே புரிந்தி	135
<u>திருவண்டப்</u>		அறுவறுப்பதற்கு	46	தனியனேன்	330
<u>பகுதி</u>		அறிவனே அமுதே	54	தன்மை பிறரா	285
அனுத்தரும்	323	ஆடுகின்றிலை	143	தீர்ந்த அன்பாய	8
அருச்சுனைவயல்	326	ஆமாயுன்	251	தேவன் கோ அறியா	122
அருந்தவர்க்கு	6	இல்லை நின் கழு	265	தேனைப் பாலை	176
நிற்பதும்செல்	234	ஈசனே என்	27	நாடகத்தால்	30
பரமன் காண்	261	உடைய நாதனே	186	பணிவார் பிணி	109
<u>போற்றித்</u>		உடையானே நின்	222	பரந்து பல்லாய்	18
<u>திருவகவல்</u>		உழிதரும் காலும்	242	பரவுவார் இமை	31
அருமையில் எளிய	116	எந்தையாய்	37	பவனெம்பிரான்	34
ஆருர் அழர்ந்த	286	எம்பிரான் போற்றி	2	பாட வேண்டும்	166
இடைமருதுறை	76	எய்தலாவது	113	பேசின் தாமீசன்	140
ஈங்கோய்மலை	106	ஐய நின்ன	139	போகம் வேண்டி	200
உடையாய்	221	கடவுளே போற்றி	296	போற்றியிப்புவ	173
ஏகம்பத்துறை	263	கட்டறுத்தெனை	301	போற்றியென்றும்	217
சாயா அன்பினை	253	கேட்டாருமறியா	146	போற்றியோ நம	4
தொழத கை	354	கொள்ளும் கில்	262	மன்ன எம்பிரான்	212
பத்தா போற்றி	344	கொள்ளேன் புரந்	248	மாளோர் நோக்கி	218
மின்னாருருவ	360	சிந்தனை நின்	71	மாளோர் நோக்கியு	187
<u>திருச்சதகம்</u>		செய்வதறியாச்	47	முழுவதும் கண்ட	355
அப்பனே எனக்கு	279	தரிக்கிலேன்	152	மெய்தானரும்பி	138

மேலை வானவ	144	குதுகுதுப்பின்றி	74	ஓயாதேஉள்கு	3
யானேதும் பிறப்ப	183	கொம்பரில்லா	205	கல்லா மனத்து	316
யானே பொய்	295	தனித்துணை	53	கிளி வந்த மென்	95
வணங்கு நினை	321	தீர்க்கின்றவாறு	204	கேட்டாயோ	64
வண்ணந்தான்	207	நெடுந்தகை	181	சுந்திரனைத்	362
வருந்துவ நின்	165	பாடிற்றிலேன்	94	சூடுவேன் பூங்	110
வாழ்கின்றாய்	28	பெருநீறச்	256	செங்கண் நெடு	228
வானநாடும்	33	பெற்றது கொண்டு	198	செப்பார் முலை	302
வானாகி மண்	1	பொய்யவனே	351	துண்டப்பிறையான்	130
விச்சதின்றியே	206	பொருளேதுமி	203	பண்கமந்த பாட	275
வேண்டும் நின்	50	மறுத்தனன்	7	பாரார் விசம்பு	340
வேனில் வேள்	315	மன்னவனே	199	பெற்றி பிறர்க்கு	35
<u>நீத்தல்</u>		மாறுபட்டஞ்சு	297	முன்னாளை மூவர்	69
<u>விண்ணப்பம்</u>		வளர்கின்ற	164	மைப்பொ-யுங்	342
அரைசே அறியா	196	வெள்ளத்துள்	78	வான் வந்த தேவ	149
ஆனைவெம் போர்	201	<u>திருவெம்பாவை</u>		விண்ணாளந்	11
இருதலைக்	180	அண்ணாமலையான்	211	<u>திருப்பொற்சண்ணம்</u>	
இருந்தென்னை	255	ஆர்த்த பிறவி	322	ஆவகை நாமும்	219
என்னை அப்பா	19	போற்றியருளுக	280	தேனக மாமலர்	210
ஏசினும் யான்	303	மாலறியா நான்	160	மாடு நகைவாள்	44
ஒண்மையனே	202	முன்னைப்பழம்	25	மையமர் கண்ட	298
கட-னுள் நாய்	126	<u>திருவம்மாளை</u>		வட்ட மலர்க்	127
கடையவனேனை	334	ஆனையாய்க் கீட	163	வேதமும் வேள்வி	259
கண்டது செய்து	102	இந்திரனும் மால்	193	<u>திருக்கோத்தம்பி</u>	
களிவந்த சிந்தை	213	ஊனாய் உயிராய்	171	அத்தேவர் தேவர்	365

உள்ளப்பாத	197 திருவார் பெருந்	70 நிலம் நீர் நெரு	73
ஒன்றாய் முனை	350 புத்தன் புரந்த	154 <u>திருப்பொன்னுசல்</u>	
கண்ணப்பன்	312 முத்திக்கு உழன்று	352 ஆணோ அ-யோ	287
கரணங்கள்	320 மாலே பிரமனே	177 உன்னற்கு அரிய	80
கருவாய் உலகி	356 <u>திருப்புவல்-</u>	கோல வரை	84
களான் கடியன்	341 அத்தி உரித்தது	353 தெங்குலவு சோலை	24
தினைத்தனை	309 அன்று ஆல நீழல்	88 நஞ்சுமர் கண்ட	294
தோலும் துகிலும்	184 எந்தாய் எந்தாய்	260 மாதாடு பாகத்	98
நாயேனைத் தன்	114 எரி மூன்று தேவர்	324 மூன்றங் கிலங்கு	232
நானும் என் சிந்தை	208 சீரார் திருவடி	252 குயிற் பத்து	
நான் தனக்கு	162 திண்போர் விடை	100 தேன்பழச் சோலை	58
நோயுற்று மூத்து	209 தேனாடு கொன்றை	229 நீல உருவில்	314
பூமேல் அயனோ	361 நாயின் கடைப்	188 <u>திருப்பள்ளி</u>	
பொய்யாய செல்வ	246 நெறி செய்தருளி	66 <u>எழுச்சி</u>	
பூவேறு கோனும்	155 பண்பட்ட தில்லை	118 அது பழச்சுவை	124
வன்நெஞ்சக்	277 பன்னாள் பரவி	335 அருணன் இந்திர	318
வைத்த நிதி	254 பாலும் அமுதமும்	313 கூவின பூங்குயில்	20
<u>திருத்தெள்ளேணம்</u>	மாவர ஏறி	35 புவனியிற் போய்	90
அரிக்கும் பிரம	343 முன்னாய மால்	288 போற்றியென்	190
அவமாய தேவர்	52 வணங்கத் தலை	136 விண்ணகத்	329
உவலைச் சமய	293 வானவன் மால்	319 <u>கோயில்மூத்து</u>	
கறங்கு ஓலை	132 <u>திருத்தோனோக்கம்</u>	<u>திருப்பதிகம்</u>	
கனவேயும்	290 உரைமாண்ட	63 அரைசே பொன்ன	226
கல் நார் உரித்து	101 ஏழைத் தொழும்ப	231 இரங்கும் நமக்கு	220
குலம் பாடிக்க	264 கல் போலும்	272 உடையாள் உந்தன்	93

சிரிப்பார் களிப்	230	பெரும் பெருமான்	16	கமல நான்முக	258
நல்கா தொழி	332	<u>ஆசைப் பத்து</u>		சோதியே கூடே	15
முழு முதலே	241	கருடக் கொடி	357	திருந்துவார்	38
<u>கோயில்</u>		கையால் தொழுது	134	தூப்பனே தூயா	85
<u>திருப்பதிகம்</u>		மாரோர் விண்ணோர்	308	நிருத்தனே	245
அரைசனே அன்பர்	238	<u>அதிசயப்பத்து</u>		மருளனேன்	157
அன்பினாலடியே	237	இருள் திணிந்து	170	முத்தனே முதல்	172
இரந்திருந்து	289	உற்ற ஆக்கை	270	மெய்யனே விகிர்	2922
இன்றெனக்கருளி	257	எண்ணிலேன்	96	<u>திருக்கழுக்</u>	
உணர்ந்த மாமுனி	120	நீக்கி முன் எனை	178	<u>குன்றப்பதிகம்</u>	
குறைவிலா நிறை	266	நீதியாவன	216	கோல மேனி வரா	311
சோதியாய்த்	79	பரவுவாரவர்	131	பிட்டு நோபட	62
தந்தது உன்	26	பொத்தை ஊன்	43	பிணக்கில்லாத	67
பார்பதம் அண்ட	182	முன்னை என்னுடை	239	பூண் ஒணாத	174
மாறி நின்றெனை	240	<u>புணர்ச்சிப் பத்து</u>		பேதம் இல்ல	243
<u>செத்திலாப் பத்து</u>		அல்-க்கமலத்து	168	மலங்கினேன்	45
அளித்து வந்து	161	ஆற்றகில்லேன்	175	<u>கண்ட பத்து</u>	
ஆட்டுத் தேவர்	148	சுடர்பொற்	300	அளவிலாப் பாவக	169
ஞாலம் இந்திர	185	திகழத் திகழும்	310	இந்திரிய வய	333
போது சேரையன்	223	நினையப் பிற	108	உருத் தெரியா	61
மாயனே மாறி	32	நீண்ட மாலும்	339	கல்லாத புல்ல	363
<u>அடைக்கலப் பத்து</u>		பரிந்து வந்து	40	சாதிசூலம் பிறப்	273
<u>செழுக் கமலத்</u>	103	<u>அருட் பத்து</u>		பத்திமையும்	13
பிறிவறியா	49	எங்கள் நாயக	325	பாங்கினோடு	150
				பிறவிதனை	348

பூதங்கள் ஐந்து	268	<u>திருப்பாண்டிப்பதிகம்</u>	பண்ணார்ந்த	36
வினைப் பிறவி	179	அழிவின்றிநின்ற	267	மருவினிய மலர் 38
<u>பிரார்த்தனைப்</u>		காலம் உண்டாக	153	மூத்தனாமுவாத 119
<u>பத்து</u>		சதுரை மறந்து	194	<u>திருப்புலம்பல்</u>
அறவே பெற்றார்	111	பருவரை மங்கை	358	உற்றாரை யான் 364
கடலே அனைய	48	<u>பிடித்த பத்து</u>		சடையானே 75
கூடிக் கூடி	244	அத்தனே அண்டர்	269	பூங்குமலத்து 21
தாரா அருள்	133	அருளுடைச்சுடரே	14	<u>குலாப் பத்து</u>
மேலும் உந்தன்	125	அம்மையே அப்பா	115	இடக்கும் கரு 359
வேண்டும் வேண்டு	189	அறவையேன்	105	என்புள்ளருக்கி 338
<u>குழைத்த பத்து</u>		உம்பர்கட்குசே	91	குறியும் நெறியும் 156
அடிபென் அல்லல்	104	ஒப்பு உனக்கு	81	கொம்பில் அரும் 192
அழகேபுரிந்திட்டு	225	பாசவேறுக்கும்	167	கொம்மை வரி 87
அன்றே எந்தன்	306	பாஸ்தினைந்து	23	பாழ்ச் செய் 291
ஒன்றும் போதா	92	புன்புலால்	195	மதிக்கும் திறல் 142
குழைத்தாற்	39	விடைவிடாது	77	<u>அற்புதப் பத்து</u>
கூறும் நாவே	12	<u>திருவேசறவு</u>		செறியும் இப்பிற 236
வேண்டத் தக்க	83	ஆதமி- யான்	159	<u>சென்னிப்பத்து</u>
<u>உயிருண்ணிப் பத்து</u>		இரும்பு தருமன	328	அட்ட மூர்த்தி 249
எச்சம் அறிவேன்	235	என்பாலைப்	123	சித்தமே புகுந்து 304
கோல் தேன்	247	கற்றறிபென்	10	தேவ தேவன் 9
நானாரடி	331	நானேயோதவ	99	நங்கை மீர் 191
வான் பாவிய	107	பச்சைத்தாள்	41	பத்தர் குழப் 72

பிறவியென்னு	278	வாரா வழியருளி	57
புழவினால்பொதி	274	பித்தென்னை	349
மாய வாழ்க்கை	97	<u>பண்டாயநான்மறை</u>	
முத்தனைமுதல்	172	உள்ள மல மூன்று	347
வம்பனாய்த்	366	காட்டகத்து	317
<u>திருவார்த்தை</u>		காணுங் கரணம்	282
மாதிவர் பாகன்	147	நண்ணிப் பெரும்	17
<u>எண்ணப் பதிகம்</u>		பண்டாய நான்	56
என்பே உருக	271	பேசும் பொருளு	233
பத்தில லேனும்	145	வாழந்தார்கள்	128
பாருருவாய	337	<u>ஆனந்த மாலை</u>	
பால் திருநீற்று	121	என்னாலறியா	112
<u>யாத்திரைப் பத்து</u>		கோவே அருள	215
புகவே வேண்டா	346	சீலமின்றி	158
புகழ்மின் தொழு	224	தாயாய் முலையை	117
<u>திருவெண்பா</u>		நரியைக் குதிரை	82
அறையோ அறிவார்	327	<u>அச்சோப் பதிகம்</u>	
ஆர்க்கோ அரற்று	227	செம்மை நலம்	89
இருந்தென்னை	137	நெறியல்லா நெறி	66
இன்பம் பெருக்கி	22	மண்ணதனில்	281
முன்னை வினை	307	முத்தி நெறி	86

2017-18

